

2 RELIGIA

PORADNIK METODYCZNY
DRUGA KLASA SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Chcemy poznać Pana Jezusa

Święty Wojciech
wydawnictwo

Chcemy poznać Pana Jezusa

PORADNIK METODYCZNY
DRUGA KLASA
SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Pod redakcją
księdza Pawła Płaczka

Święty Wojciech
wydawnictwo

Autorzy katechez

Magdalena Błachowiak

Longina Cywińska

Maria Frela

dr Katarzyna Lemek

Izabela Mazurczyk

ks. dr Paweł Płaczek

ks. Mariusz Skakuj

Ewa Zachwieja

Koordynator zespołu autorskiego

ks. dr Paweł Płaczek

Koordynator projektu Nowe Podręczniki

ks. dr Marcin Wojtasik

Poradnik metodyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej według podręcznika nr **AZ-12-01/18-PO-1/21**, zgodnego z programem nauczania nr **AZ-1-01/18**.

Recenzenci

ks. dr Krzysztof Mielnicki

s. prof. KUL dr hab. Halina Wrońska

Nihil obstat

Poznań, dnia 18 lutego 2021 roku

ks. dr Adam Adamski COr, Cenzor

Imprimatur

Poznań, dnia 19 lutego 2021 roku

N. 1009/2021

bp Grzegorz Balcerek, Wikariusz Generalny

ks. prałat dr Ireneusz Dosz, Kanclerz Kurii

Spis treści

Wstęp | 7

Kim jest Pan Jezus? Chcemy Go poznać

1. Pan Jezus zna każdego z nas | 10
2. Pan Jezus jest ukochanym Synem Boga | 15
3. Pan Jezus jest Bogiem i Człowiekiem | 20
4. Pan Jezus jest Synem Maryi | 25
5. Pan Jezus jest nauczycielem | 30
6. Pan Jezus jest Królem | 35
7. Pan Jezus jest Kapłanem | 41
8. Pan Jezus jest naszym najlepszym przyjacielem | 46

Pan Jezus rozmawia z nami, chcemy do Niego mówić

9. Pan Jezus się modli | 52
10. Pan Jezus uczy nas, jak możemy się modlić | 58
11. Pan Jezus uczy nas mówić do Boga Ojciec | 63
12. Pan Jezus czyta Pismo Święte | 67
13. Pan Jezus mówi do nas przez Pismo Święte | 71
14. Pan Jezus mówi do nas przez kapłanów | 75
15. Pan Jezus pokazuje nam znaki | 81
16. Pan Jezus wskazuje miejsca modlitwy | 87
17. Pan Jezus rozmawia z nami w modlitwie | 92
18. Pan Jezus daje nam swoją Matkę | 97
19. Pan Jezus daje nam Anioła Stróża | 104

Pan Jezus mówi o sobie, chcemy Go usłyszeć

20. Pan Jezus mówi, że jest Dobrym Pasterzem | 110
21. Pan Jezus mówi, że jest drogą | 117
22. Pan Jezus mówi, że jest prawdą | 123
23. Pan Jezus mówi, że jest życiem | 128
24. Pan Jezus mówi o sobie, że jest pokarmem | 133
25. Pan Jezus opowiada o siewcy | 138

- 26. Pan Jezus mówi, że jest światłością świata | 143
- 27. Pan Jezus jest Barankiem zapowiedzianym przez proroków | 149
- 28. Pan Jezus mówi, że jest cichy i pokorny | 154

Katechezy okolicznościowe

- 29. Modlimy się na różańcu | 159
- 30. Modlimy się za zmarłych | 165
- 31. Czekamy na Pana Jezusa – Adwent | 170
- 32. Świątujemy Boże Narodzenie | 177
- 33. Oddajemy Panu Jezusowi pokłon wraz z Mędrcami | 181

Pan Jezus czyni cuda, chcemy je zobaczyć

- 34. Pan Jezus przemienia wodę w wino | 187
- 35. Pan Jezus ucisza burzę na jeziorze | 191
- 36. Pan Jezus rozmnaża chleb | 195
- 37. Pan Jezus uzdrawia paralityka | 200
- 38. Pan Jezus przywraca wzrok Bartymeuszowi | 204
- 39. Pan Jezus przemienia życie Zacheusza | 209
- 40. Pan Jezus uzdrawia dziesięciu trędowatych | 215
- 41. Pan Jezus uzdrawia syna dworzanina | 220
- 42. Pan Jezus sprawia cudowny połów ryb | 225
- 43. Pan Jezus wskrzesza Łazarza | 230
- 44. Pan Jezus obdarza nas talentami | 234

Pan Jezus nas zbawia, chcemy Mu podziękować

- 45. Pan Jezus przyjmuje chrzest | 240
- 46. Pan Jezus ustanawia sakrament chrztu świętego | 245
- 47. Pan Jezus uroczyście wjeżdża do Jerozolimy | 250
- 48. Pan Jezus ustanawia sakrament Eucharystii | 255
- 49. Pan Jezus modli się w Ogrójcu | 260
- 50. Pan Jezus niesłusznie oskarżony | 265
- 51. Pan Jezus idzie drogą krzyżową | 271
- 52. Pan Jezus umiera za nas na krzyżu | 276
- 53. Pan Jezus zmartwychwstaje | 283
- 54. Uczniowie i przyjaciele Jezusa cieszą się z Jego zmartwychwstania | 289
- 55. Pan Jezus wstępuje do Ojca i wskazuje nam drogę do nieba | 294

Pan Jezus daje nam Ducha Świętego - chcemy Go przyjąć

- 56. Pan Jezus daje uczniom Ducha Świętego | 300
- 57. Duch Święty źródłem życia Kościoła | 306
- 58. Duch Święty mocą życia Kościoła | 311
- 59. Duch Święty udziela darów wspólnocie | 318
- 60. Misyjna działalność Kościoła | 324

Katechezy okolicznościowe

- 61. Pan Jezus wzywa nas do nawrócenia – Wielki Post | 329
- 62. Idziemy w procesji za Panem Jezusem | 334
- 63. Radosny czas wakacji | 338

Śpiewniczek | 343

Materiały dodatkowe klasa 2 szkoły podstawowej | 357

Pieśni i piosenki religijne – do wykorzystania na katechezie | 359

Wstęp

Szanowni Katecheci!

Z radością oddajemy do Waszych rąk nowy poradnik metodyczny, stanowiący element pakietu edukacyjnego do nauki religii w klasie drugiej szkoły podstawowej. Został on opracowany zgodnie z wymogami zawartymi w nowej podstawie programowej „Podstawa programowa katechezy Kościoła katolickiego w Polsce z 9 czerwca 2018 roku, a skonkretyzowanymi w dokumencie „Program nauczania religii katolickiej w przedszkolach i szkołach”. Mamy nadzieję, że przygotowane przez nas materiały ułatwią Wam prowadzenie katechezy w szkołach i wspomogą Was w systematycznym przekazywaniu wiary. Dziękujemy Wam za zaufanie.

Niniejszy poradnik metodyczny zawiera scenariusze do wszystkich katechez znajdujących się w podręczniku ucznia. Pakiet edukacyjny stanowi kontynuację materiałów przygotowanych dla klasy 1 szkoły podstawowej i jest zaprojektowany według tej samej struktury. Każda lekcja została napisana według niezmiennego się schematu:

I. Odkrywam

W tej części uczniowie – tak jak w roku ubiegłym – będą zapoznawać się z przygodami ich rówieśniczki Zuzi i jej bliskich. Opowiadania o Zuzi można odczytać lub odtworzyć, ponieważ zostały przygotowane w formie audio.

II. Spotykam

Poprzez rozmowę kierowaną uczniowie zagłębiają się w temat poruszony w opowiadaniu.

III. Poznaje

Następuje pogłębienie odkrytego problemu w oparciu o słowo Boże.

IV. Odpowiadam

Uczniowie poszukują odpowiedzi na pytanie, jak słowo Boże ma realizować się w ich życiu, jakie postawy powinni przyjmować i jak powinni się zachowywać.

V. Utrwalam

To moment na ugruntowanie wiedzy uczniów poprzez przeprowadzenie zabaw edukacyjnych, wykonywanie zadań.

VI. Modłę się

Katecheza zmierza ku końcowi, więc czas na wspólną modlitwę. Zwracamy tutaj uwagę na wartość modlitwy spontanicznej, aby dzieci miały świadomość, że jest to rozmowa z kochającym Bogiem, ale nie zapominamy również o uczeniu i przypominaniu modlitw uformowanych.

VII. Rodzina i wiara

Materiały do tej części znajdują się w podręczniku ucznia. Stanowią pomoc w regularnym kontakcie z rodzicami..

Piosenki

Do wielu katechez proponujemy piosenki, ponieważ śpiew i muzyka stanowią świetne uzupełnienie zajęć. Dużą część sugerowanych utworów zamieściliśmy w linkach – wystarczy kliknąć w kolorowe pole. Teksty proponowanych przez nas piosenek znajdują się w Śpiewniczku zamieszczonym na końcu niniejszego poradnika.

Inne dodatki

W linkach zamieściliśmy liczne materiały pomocnicze (wszystkie znajdują się też na portalu **STREFA KATECHETY**: www.strefakatechety.pl):

OPOWIADANIA – w formacie audio.

PREZENTACJE MULTIMEDIALNE – poszerzające informacje zawarte w podręczniku i wspomagające utrwalanie wiedzy.

DODATKOWE ZDJĘCIA I ILUSTRACJE – które można wydrukować lub zaprezentować na tablicy multimedialnej.

ZADANIA MULTIMEDIALNE – przygotowane na platformie Learning Apps.

ĆWICZENIA DO WYDRUKOWANIA – uzupełnianki, wycinanki i inne.

Autorzy i Wydawca

**I. Kim jest Pan Jezus?
Chcemy Go poznać**

KATECHEZA 1

Temat: Pan Jezus zna każdego z nas

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus nas kocha.
- Kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- proponuje, jak tworzyć wspólnotę w klasie,
- wymienia zasady obowiązujące podczas zajęć,
- wymienia pozdrowienia chrześcijańskie i je stosuje.

Postawy

Uczeń

- dba o budowanie dobrych relacji w szkole.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zadanie multimedialne, ilustracja *Pan Jezus i dzieci*,
- piosenka *Dobrze, że jesteś*,

→ pluszowa zabawka lub piłka.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do powtarzania słów modlitwy: *Panie Jezu, dziękujemy Ci, że możemy się z Tobą spotykać. Wiemy, że bardzo nas kochasz i zawsze z nami jesteś. Kochamy Cię, Panie Jezu.*

Jeżeli w ubiegłym roku nie prowadziłeś/aś katechezy z tą klasą, przedstaw się dzieciom. Poproś, by uczeń, do którego rzucisz pluszową zabawkę (lub piłkę), wypowiedział głośno swoje imię. Następnie niech odrzuci piłkę do ciebie. Podawaj piłkę do kolejnych uczniów. W ten sposób możesz szybko zapamiętać imiona wszystkich dzieci.

Po wzajemnym przywitaniu się zachęć grupę do wysłuchania opowiadania: *Podczas naszych spotkań w tym roku ponownie będzie nam towarzyszyła Zuzia – dziewczynka w waszym wieku – oraz jej brat Franek, ich koledzy i rodzina. A teraz posłuchajcie uważnie.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia szła do szkoły z wielką radością. Cieszyła się, że zobaczy koleżanki. Teraz miały chodzić do klasy II a. Przed salą lekcyjną odnalazła Julkę i od razu wyściskały się mocno. Kiedy opowiadały sobie, gdzie były na wakacjach, do klasy zbliżyła się nieznajoma dziewczynka. Wyglądała na onieśmiałoną.

W sali pani Joanna, wychowawczyni, powitała wszystkie dzieci.

– Kochani, macie nową koleżankę. Haniu, podejdź do mnie i powiedz kilka słów o sobie.

Okazało się, że dziewczynka właśnie przeprowadziła się z Krakowa, bo jej tatuś zmienił pracę.

– Haniu, cieszę się, że jesteś z nami. Pozostali uczniowie znają się już z pierwszej klasy, ale na pewno znajdziesz tu przyjaciół.

Wychowawczyni zaintonowała znaną dzieciom piosenkę zatytułowaną „Dobrze, że jesteś”. Zuzia po raz pierwszy zobaczyła na twarzy Hani uśmiech.

Fajna ta nasza pani, pomyślała Zuzia.

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Do której klasy zaczęła po wakacjach chodzić Zuzia?* (do II a)
- *Kogo Zuzia spotkała przed klasą?* (kolegów i koleżanki, a wśród nich Julkę, koleżankę z pierwszej klasy, oraz Hanię – nową uczennicę)
- *Dlaczego nowa koleżanka była onieśmielona?* (ponieważ nikogo nie знаła)
- *Jak pani przywitała nową koleżankę?* (ucieszyła się z obecności Hani i zaśpiewała z dziećmi piosenkę *Dobrze, że jesteś*)

Podsumuj: *Od roku stanowicie klasę, zespół. Pamiętajcie swoje imiona, ulubione zabawy, wspólnie pracujecie i spędzacie przerwy. Może z niektórymi koleżankami i kolegami znacie się też z podwórka albo kościoła. Są wśród was i takie dzieci, które spotkaliście dopiero w tym roku w szkole. Bardzo ważne jest, aby wszyscy czuli się w waszej klasie dobrze.*

Proponujemy dwie zabawy, które pomogą w integracji grupy. Wybierz tę, która najlepiej pasuje do temperamentu danej klasy.

Zabawa ruchowa „Tunel”

Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach, twarzami do siebie. Następnie w parach łąpią się za ręce i podnoszą je. Osoba, która została sama, idzie na początek tunelu i przechodzi pod rękami kolegów i koleżanek (jeżeli liczba uczniów jest parzysta, dołącz do zabawy). Przechodząc, dziecko wybiera sobie nową parę, z którą ustawia się na końcu tunelu.

Zabawa ruchowa „Poznajmy się lepiej”

Dzieci stoją w kole, a ty wymyślasz zadania, które mają wykonać konkretne osoby, na przykład: dzieci, które mają rodzeństwo, machają do innych; dzieci, które lubią chodzić na wycieczki, podskakują na jednej nodze; dzieci, które cieszą się, że są w klasie, klaszczą w ręce.

III. Poznaję

Pokaż dzieciom księgę Pisma Świętego. Przypomnij, że są w niej zapisane słowa samego Pana Boga i że Pismo Święte należy szanować. Na pierwszej lekcji warto ustalić z dziećmi, jaką postawę będą przyjmowały podczas odczytywania słowa Bożego (siedzącą czy stojącą).

Jako katecheta sam najlepiej wyczujesz, która postawa najskuteczniej wyciszy dzieci w danej klasie i będzie sprzyjać lekturze.

Pismo Święte (por. Łk 18,15–16)

Kiedy Pan Jezus chodzi i naucza, różni ludzie przynoszą do Niego także dzieci, jednak uczniowie, widząc to, szorstko im zabraniają. Jezus zaś przywołuje dzieci do siebie i mówi: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im: do takich bowiem należy królestwo Boże”.

Zaprezentuj ilustrację **Pan Jezus i dzieci** i zapytaj:

- *Kogo ludzie przynoszą do Pana Jezusa?* (dzieci)
- *Kto zabrania dzieciom przychodzić do Pana Jezusa?* (uczniowie)
- *Co odpowiada Pan Jezus?* („Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie”)

Podsumuj: *Pan Jezus chce się spotykać również z nami – bo bardzo nas kocha.*

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Kogo poznajemy na lekcjach religii?* (Pana Jezusa)
- *Czego dowiedzieliście się o Panu Jezusie w klasie pierwszej?* (wolne wypowiedzi dzieci)
- *Gdzie jeszcze, poza lekcją religii, możemy spotkać się z Panem Jezusem?* (wolne wypowiedzi dzieci)

Podsumuj: *W tym roku na lekcjach będziemy dalej poznawać Pana Jezusa.*

Zapytaj: *Kto pamięta, jakim pozdrowieniem rozpoczynaliśmy nasze lekcje?* („Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”)

Praca z podręcznikiem

Uczniowie otwierają podręczniki i wykonują **zadanie drugie**, a następnie **zadanie pierwsze**.

Zadanie 2: *Wpisz litery w odpowiednie kratki.*

Powiedz: Pan Jezus chce, żebyśmy byli dla siebie życzliwi i sobie nawzajem pomagali. Pragnie, aby wszyscy dobrze czuli się w szkole. Zapraszam was zatem, żebyśmy wspólnie wskazali zasady zachowania na lekcji religii.

Zadanie 1: *Przeczytaj, co Pan Jezus mówi o dzieciach. Następnie dorysuj siebie i koleżankę/kolegę, gdy słuchacie słów Pana Jezusa.*

Zadanie multimedialne „Aby wszyscy czuli się dobrze...”

Polecenie: *Jak powinniśmy się zachowywać, aby wszyscy pośród nas czuli się dobrze? Do prawidłowych zachowań dobierz uśmiechniętą buźkę, a do nieprawidłowych – smutną.*

Jeżeli nie korzystasz z tablicy multimedialnej, materiały do tego zadania możesz także wydrukować.

Podsumuj zadanie, odczytując prawidłowe odpowiedzi, i poinformuj, że zasady zachowania na lekcji religii są wypisane również w podręczniku.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 3: *Wpisz swoje imię.*

V. Utrwalam

Podkreśl, że Jezus zna i kocha każdego z nas. Powiedz: *Na lekcjach religii będziemy dalej poznawać Pana Jezusa. On chce, by dzieci do Niego przychodziły. Pamiętajcie o tym. Wspólnie powtórzmy zdanie: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie”.*

Piosenka Dobrze, że jesteś

VI. Modłę się

Zaproś dzieci do modlitwy. Niech uczniowie powtarzają za tobą słowa: *Panie Jezu, wierzymy, że z nami jesteś, że bardzo nas kochasz. Dziękujemy Ci za rodziców, za koleżanki i kolegów, wychowawcę, nauczycieli. Amen.*

KATECHEZA 2

Temat: Pan Jezus jest ukochanym Synem Boga

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie w uczniach wdzięczności za otrzymane od Pana Boga dary.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że Jezus jest umiłowanym Synem Boga,
- wymienia dary otrzymane od Boga,
- opisuje scenę przemienienia na górze Tabor,
- formułuje prostą modlitwę dziękczynną.

Postawy

Uczeń

- okazuje wdzięczność Jezusowi.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, rozmowa kierowana, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Przemienienie na górze Tabor*, zadanie multimedialne, buźki i rysunki do wydrukowania,

- piosenka *Bóg kocha mnie*,
- sznurek lub wstążka.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zachęć uczniów, by powtarzali za tobą: *Panie Jezu, Ty bardzo kochasz dzieci i chcesz, żeby one do Ciebie przychodziły. Pomóż nam, byśmy na dzisiejszej lekcji byli skupieni, by móc Cię lepiej poznawać. Amen.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Na poprzednich zajęciach przypomnieliśmy sobie, że Pan Jezus rozmawia z dziećmi i chce się spotykać również z nami.*

Zapytaj: *Gdzie możemy spotkać Pana Jezusa?* (na modlitwie, w kościele, na lekcjach religii, w pięknie otaczającego świata, w drugim człowieku)

Powiedz: *Ostatnio do klasy Zuzi dołączyła nowa koleżanka, Hania. Posłuchajcie uważnie, kto jeszcze pojawił się w klasie naszej bohaterki.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Po drodze ze szkoły Zuzia jak zwykle miała mamie wiele do opowiedzenia.

- *Będziemy mieli w klasie nową koleżankę, Weronikę – zaczęła.*
- *To świetnie – powiedziała wesoło mama. – Zatrószcie się o nią.*
- *Będzie dobrze, zobaczysz, mamusiu – stwierdziła Zuzia.*

Na drugi dzień Weronika wjechała do klasy na wózku inwalidzkim.

Ona jest niepełnosprawna, pomyślała Zuzia. To straszne!

Dzieci z początku nie wiedziały, jak zareagować, ale Weronika była wesoła i z każdym chciała się zaprzyjaźnić, sama zaczynała rozmowy.

*

Pewnego dnia katechetka, pani Emilia, powiedziała na lekcji religii, że Pan Jezus kocha każdego człowieka i pragnie jego szczęścia. Zuzia spojrzała wtedy w kierunku Weroniki.

- *To o mnie – szepnęła Wera. – I o nas wszystkich. A tak w ogóle: lubię być w szkole. Tutaj zapominam o chorobie. Cieszę się, że mogę być z wami!*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Jak miała na imię nowa koleżanka w klasie Zuzi?* (Weronika)
- *Dlaczego Zuzia zasmuciła się na widok Weroniki?* (bo koleżanka była niepełnosprawna)
- *Co pani Emilia powiedziała na lekcji religii?* (Pan Jezus kocha każdego człowieka i pragnie jego szczęścia)

Zwróć uwagę dzieci na to, że **każdy z nas jest inny**: mamy odmienne cechy charakteru, inaczej wyglądamy, mamy też różne talenty (umiejętności). Nikt z nas nie potrafi wszystkiego; nikt też nie chce być zupełnie sam – dlatego potrzebujemy się nawzajem.

Podsumuj: *Pan Jezus, który nas kocha, chce, żebyśmy sobie nawzajem pomagali. Mamy wśród nas – w szkole, na podwórku, w sąsiedztwie – osoby niepełnosprawne, które tak jak Weronika są wesołe, koleżeńskie i bardzo chcą mieć przyjaciół.*

Zabawa ruchowa „Przyjrzyjcie się”

Wybierz jedno dziecko, poproś, by stanęło na środku sali, i powiedz: *Przyjrzyjcie się... (imię dziecka)*. Dzieci patrzą i starają się zapamiętać szczegóły wyglądu tej osoby. Wybrany uczeń po chwili się ukrywa (np. kuca za biurkiem lub zostaje przykryty kocem), a ty zadajesz pytania: *Jakiego koloru są jego/jej oczy? Jakiego koloru ma skarpetki? Jakie ma włosy?* Celem zabawy jest wyrabianie u dzieci spostrzegawczości i podkreślenie, że pomimo różnic w wyglądzie wszyscy jesteśmy dziećmi Boga. Podsumuj: *Pan Bóg, stwarzając każdego z nas, sprawił, że jesteśmy różni, wyjątkowi. Ale wszyscy jesteśmy przez Niego ukochani. Dzięki temu, że posiadamy różne talenty, zainteresowania, możemy sobie nawzajem pomagać. Pan Bóg kocha każdego z nas i codziennie nas czymś obdarowuje – na dzisiejszej lekcji będziemy szukać darów Pana Boga. Uważnie wysłuchajcie fragmentu Pisma Świętego, bo usłyszymy w nim o najwspanialszym Darze Boga dla ludzi.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mt 17,1–2.4–7)

Jezus bierze z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i prowadzi ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienia się wobec nich: twarz Jego jaśnieje jak

słońce, odzienie zaś staje się białe jak światło. (...) Wtedy Piotr mówi do Jezusa: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy”. Po chwili odzywa się głos: „To jest Jezus – mój ukochany Syn, w którym mam upodobanie. Słuchajcie Go!”. Uczniowie, słysząc to, upadają na twarz i bardzo się boją. A Jezus zbliża się do nich, dotyka ich i mówi: „Wstańcie, nie lękajcie się!”.

Zaprezentuj **ilustrację** Przemienienie na górze Tabor.

Zapytaj:

- Kogo Pan Jezus zabiera na wysoką górę? (Piotra, Jakuba i Jana)
- Jak zmienia się tam wygląd Pana Jezusa? (Jego twarz jaśnieje jak słońce, a ubrania stają się białe jak światło)
- Co słyszą apostołowie? (głos z nieba: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie”)
- Kto wypowiada te słowa? (Bóg Ojciec)
- Jak Pan Bóg nazywa Jezusa? (ukochanym Synem)

Podsumuj: Pan Bóg posłał swojego umiłowanego Syna, Jezusa, na ziemię, aby pokazać ludziom, że bardzo ich kocha i pragnie, by wszyscy spotkali się kiedyś w niebie. Od momentu chrztu my też jesteśmy dziećmi Boga. Bóg – kochający Tata – wciąż się nami opiekuje. Wszystko, co mamy, zawdzięczamy Panu Bogu. On codziennie daje nam swoje dary.

IV. Odpowiadam

Zadanie multimedialne „Jak powiedzieć Panu Bogu, że Go kocham?”

Polecenie: Ilustracje przedstawiają różne zachowania. Poprzez które z nich możemy powiedzieć Panu Bogu, że Go kochamy?

Zadanie „Jak powiedzieć Panu Bogu, że Go kocham?” – bez wykorzystania tablicy multimedialnej

Podziel podłogę w sali lekcyjnej na dwie części (sznurkiem lub wstążką). Jedną część oznacz wesołą miną, drugą smutną. Następnie pokazuj rysunki przedstawiające różne zachowania. Dzieci, widząc ilustracje, stają po odpowiedniej stronie.

Po wykonaniu zadania zapytaj: *Jak możemy powiedzieć Bogu, że Go kochamy?* (modląc się, pomagając innym)

V. Utrwalam

Piosenka *Bóg kocha mnie*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Wklej brakujące postaci.*

Zadanie 2: *Pokoloruj dary, które otrzymujemy od Pana Boga. Możesz dorysować, za co jeszcze chcesz Mu podziękować.*

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do modlitwy dziękczynnej. Powiedz: *Panie Boże, jesteś naszym Ojcem, dałeś nam swojego umiłowanego Syna – Pana Jezusa, dlatego chcemy Ci dziękować.*

Chętni uczniowie kontynuują modlitwę, mówiąc: *Panie Jezu, dziękuję Ci za...* (np. za rodziców, za kolegów, za to, że potrafię pięknie rysować, grać na pianinie).

KATECHEZA 3

Temat: Pan Jezus jest Bogiem i Człowiekiem

Cele kształcenia – wymagania ogólne

→ Poznanie podstawowych wydarzeń z życia Syna Bożego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- opisuje najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa,
- wyjaśnia, że znak krzyża przypomina nam o wielkiej miłości Pana Jezusa do nas,
- wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem.

Postawy

Uczeń

- chce poznawać życie i nauczanie Jezusa.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, śpiew, miniwykład, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje: życie Pana Jezusa, prezentacja multimedialna, zadanie multimedialne,
- piosenka *Bo góry mogą ustąpić*,
- kawałek liny.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Boże, nasz najlepszy Ojciec, dziękujemy za Twoje dary: za Pana Jezusa, nasze rodziny, kolegów i koleżanki.*

Dzieci odpowiadają: *Amen.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Bóg bardzo nas kocha. W jaki sposób możemy okazać Mu miłość?* (kiedy się modlimy, pomagamy innym – poproś dzieci, aby podały kilka przykładów dobrych uczynków)

I. Odkrywam

Opowiadanie

Na podwórku było wielkie zamieszanie. Chłopcy z V a zorganizowali wyścig na hulajnogach.

Zaczął się od kłótni Wojtka z Benkiem.

– Ja pierwszy! – krzyknął Wojtek i ustawił się na linii startowej.

– To ja startuję jako pierwszy! Jestem młodszy! – odpowiedział mu ze złością Benek.

Spór postanowił zakończyć Franek.

– Ścigamy się parami. Będziecie ze sobą rywalizować.

– To nie fair! – krzyknął Benek. – On jest starszy. Nie mam szans.

– Masz duże szanse, jesteś szybki – powiedział Franek. – Moim zdaniem wygrasz.

– A ty co się tak wymądrzasz?! Myślisz, że jesteś Panem Bogiem?! – wrzasnął Wojtek i odepchnął kolegę.

– Nie. Jestem człowiekiem, ale wiem, że każdy z was może wygrać, tylko trzeba wystartować, a nie się kłócić – odparł Franek.

II. Spotykam

Zapytaj:

- *O co pokłócili się Wojtek z Benkiem? (o to, kto ma startować jako pierwszy)*
- *Kto znalazł pomysł na rozwiązanie konfliktu? (Franek)*
- *O co Wojtek zapytał Franka? (czy jest Panem Bogiem)*

Podsumuj: *Na poprzednich zajęciach dowiedzieliśmy się, że Pan Jezus jest Bogiem – Synem Boga Ojca. Dzisiaj dowiemy się, dlaczego Bóg Ojciec posyła swojego Syna na ziemię.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 3,16)

Tak bowiem Bóg miłuje świat, że daje Syna swego Jednorodzonego, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Zapytaj:

- *Kogo Bóg Ojciec posyła na ziemię? (swego umiłowanego Syna, czyli Pana Jezusa)*
- *Dlaczego Bóg Ojciec posyła na świat swojego Syna? (bo kocha człowieka)*
- *Co otrzymamy, kiedy będziemy wierzyć w Pana Jezusa? (życie wieczne)*

Wyjaśnij: *Pan Bóg z miłości stwarza człowieka, pozwala mu zamieszkać w pięknym ogrodzie – raju. W momencie stworzenia między Bogiem i człowiekiem zawiązuje się węzeł przyjaźni (pokaż kawałek liny, zawiąż supeł). Niestety ludzie – Adam i Ewa – przestają ufać Panu Bogu, chcą sami decydować o tym, co jest dobre, a co złe. Na kartach Pisma Świętego czytamy opis tego wydarzenia. Do ogrodu przychodzi wąż – szatan – i kusi pierwszych rodziców do przekroczenia nakazu Pana Boga. Adam i Ewa ulegają namowom szatana i węzeł przyjaźni zostaje rozwiązany (rozwiąż supeł). Ludzie już nie mogą przebywać z Bogiem, ale On nie zostawia ich samych. Obiecuje, że na świat przyjdzie Zbawiciel, który na nowo zawiąże węzeł przyjaźni łączący Boga i człowieka. Domyślcie się, o Kim mówię? (uczniowie odpowiadają)*

Podsumuj: *Pan Bóg tak mocno kocha człowieka, że posyła na świat swojego Syna. Pan Jezus jest Bogiem, a mimo to z miłości do nas staje się człowiekiem. Jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem. Posłuchajcie o najważniejszych wydarzeniach z życia Pana Jezusa. Poznając Jego czyny i słowa, dowiemy się, jaki jest dla nas Bóg, jak bardzo nas kocha.*

IV. Odpowiadam

Prezentacja multimedialna „Pan Jezus jest Bogiem i człowiekiem”

Wspomagając się prezentacją, opowiedz dzieciom o życiu Pana Jezusa. Ilustracje możesz również wydrukować.

Poprowadź narrację: *Pan Jezus rodzi się w Betlejem w stajence, bo nie ma dla Niego miejsca w żadnym domu. Jest malutkim dzieckiem, które wymaga opieki mamy. Jak każde dziecko, uczy się chodzić, mówić, z zainteresowaniem poznaje świat. Z mamą Maryją i opiekunem Józefem mieszka w Nazarecie, wypełniając swoje obowiązki. Modli się razem z Maryją i Józefem, pielgrzymuje z nimi do Jerozolimy. Kiedy ma 12 lat, podczas pielgrzymki odłącza się od rodziców i zostaje w świątyni. Maryja z Józefem szukają Go przez trzy dni. Kiedy jest dorosły, uczy o miłości Boga, który kocha każdego człowieka, uzdrawia chorych. Zostaje z nami, ukryty pod postacią chleba i wina. W Wielki Piątek umiera za nasze grzechy na krzyżu i po trzech dniach zmartwychwstaje. Dzięki temu na nowo zawiązuje węzeł przyjaźni łączący Boga i człowieka (pokaż linę, zawiąż węzeł).*

Zapytaj:

- Jaki znak przypomina nam o tym, że Pan Jezus oddaje za nas życie? (krzyż)
- Gdzie możemy zauważyć krzyże? (w domu, szkole, kościele, na cmentarzu, przy drodze)

Podsumuj: *Rozpoczynając i kończąc modlitwę, czynimy znak krzyża. Pamiętaj, że krzyż przypomina nam o miłości Pana Jezusa, wykonujemy go powoli i starannie.*

V. Utrwalam

Pomieszaj ilustracje dotyczące życia Pana Jezusa i poproś dzieci, by wspólnie z tobą ułożyły je od nowa we właściwej kolejności. Zachęć, by opowiedziały o wybranych wydarzeniach klasie. Możesz też wykorzystać poniższe zadanie multimedialne.

Zadanie multimedialne (Learning Apps) „Wydarzenia z życia Pana Jezusa”

Polecenie: *Ułóż po kolei wydarzenia z życia Pana Jezusa. (Do uporządkowania 5 ilustracji).*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj postać Pana Jezusa i ponumeruj wydarzenia z Jego życia.*

Zadanie 2: *Pomóż owieczkom odnaleźć drogę do Pana Jezusa.*

VI. Modlę się

Piosenka *Bo góry mogą ustąpić*

KATECHEZA 4

Temat: Pan Jezus jest Synem Maryi

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Wskazanie, że Pan Jezus jest Synem Maryi.
- Ukazanie, że jesteśmy posłuszni Bogu, kiedy spełniamy Jego wolę.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- opisuje scenę zwiastowania,
- dziękuje za rodzinę, która jest darem Boga,
- wyjaśnia, że Pan Jezus jest Synem Maryi,
- wspólnie z klasą odmawia modlitwę *Zdrowaś Maryjo*.

Postawy

Uczeń

- okazuje szacunek Maryi.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, zadanie multimedialne, inscenizacja, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Zwiastowanie*, drzewo genealogiczne, zadanie multimedialne,
- piosenka *Amen jak Maryja*,
- piłeczka, skrzydła dla anioła, kawałek materiału na welon dla Maryi.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy w intencji mam – żeby były zdrowe i szczęśliwe.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj:

- *Gdzie rodzi się Pan Jezus? (w Betlejem)*
- *Kto opiekuje się Panem Jezusem, kiedy jest małym dzieckiem? (Maryja i Józef)*
- *Jaki znak przypomina nam o miłości Pana Boga do nas? (krzyż)*
- *Jak wykonujemy znak krzyża? (starannie i z miłością)*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia spakowała do szkolnego plecaka fotografie swoich babć, dziadków, rodziców i Franka. „Ciekawe, po co pani nasze zdjęcia”, zastanawiała się. Okazało się, że dzieci miały poznać na lekcji nowe pojęcie: drzewo genealogiczne. Drzewo genealogiczne to taki plakat czy rysunek, na którym znajdują się informacje o całej rodzinie – o dzieciach, rodzicach, dziadkach, kuzynach i kuzynkach. I właśnie dlatego pani wychowawczyni poprosiła uczniów, aby przynieśli zdjęcia – dzieci rysowały drzewa i umieszczały na ich gałęziach fotografie najbliższych.

Potem każdy z uczniów przedstawiał swoją rodzinę. Zuzia powiedziała, że jest córką Anny i Pawła, a Franek jest ich synem. Później pani poprosiła, żeby każdy powiedział coś o rodzicach swoich rodziców. Było dużo śmiechu, bo dzieci myliły imiona dziadków i babć. Tak było z Julką, która się pomyliła i mamę swojej mamy uczyniła mamą swojego taty. Było to bardzo skomplikowane!

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Co Zuzia zaniosiła do szkoły? (zdjęcia swojej rodziny)*
- *Co dzieci układały z tych zdjęć w szkole? (drzewa genealogiczne)*
- *Dlaczego było to trudne zadanie? (dzieciom myliły się imiona dziadków)*

Pokaż uczniom przykładowe proste **drzewo genealogiczne**.

Podsumuj: *Ludzie chcą znać swoich przodków (swoje korzenie), poznać historię rodziny. Pan Jezus, który jest Bogiem i człowiekiem, też ma swoją rodzinę. Jego tatą jest Pan Bóg, a mamą Maryja. Posłuchajcie, jak to było z narodzinami Pana Jezusa.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 1,26–35.38)

Bóg posyła anioła Gabriela do miasta Nazaret do Maryi. Anioł wchodzi do Niej i mówi: „Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”. Maryja rozważa, co by miało znaczyć to pozdrowienie, lecz anioł mówi do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego”. Na to Maryja pyta: „Jakże się to stanie?”. Anioł Jej odpowiada: „Duch Święty zstąpi na Ciebie. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym”. Na to mówi Maryja: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego!”. Wtedy anioł wychodzi.

Zapytaj:

- *Kogo w tej historii Bóg Ojciec posyła na ziemię? (anioła Gabriela)*
- *O czym informuje Maryję anioł? (o tym, że Bóg wybiera Ją na mamę Pana Jezusa)*
- *Jak reaguje Maryja? (zgadza się zostać mamą Syna Bożego)*
- *Co odpowiada aniołowi? („Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego”)*

Wy tłumacz, że od momentu chrztu wszyscy należymy do wielkiej rodziny Pana Jezusa – chrześcijan.

Zadanie multimedialne (platforma Learning Apps) „Bóg posyła...”

Polecenie: *Uzupełnij zdania.*

Zadanie polega na uzupełnieniu fragmentu biblijnego odpowiednimi wyrazami.

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj ilustrację *Zwiastowanie* i wytłumacz dzieciom, że w tym momencie Pan Jezus zaczyna żyć pod sercem Maryi – pozostając Bogiem, staje się człowiekiem.

Inscenizacja „Zwiastowanie”

Wybierz dwie osoby, które będą odgrywać scenę zwiastowania. Dla aktorów przygotuj rekwizyty: skrzydła i kawałek materiału na welon dla Maryi. Dzieci odgrywają bardzo uproszczoną scenę, opowiadają ją własnymi słowami.

Podsumuj: *Każdy z nas ma swoje marzenia, pomysły. Ale czasem otrzymujemy zadania, których nie przewidywaliśmy. To właśnie wydarza się w życiu Maryi: być może miała inne plany, ale kiedy przychodzi do Niej anioł z zadaniem od Pana Boga, Ona zgadza się je wykonać. Wypełnia wolę Pana Boga – to znaczy, że jest Mu posłuszna. Również dla nas Pan Bóg ma różne zadania – mówi o nich do nas poprzez rodziców, księdza, panią w szkole.*

V. Utrwalam

Zabawa ruchowa z piłeczką

Dzieci stają w kole, a ty rzucasz w ich kierunku piłeczkę. Dziecko, które złapie, kończy zdanie: *Wypełniam wolę Bożą, gdy...* (np. pomagam mamie, uczę się pilnie, zgodnie bawię się w szkole, słucham nauczyciela) Zapytaj: *Gdzie już słyszeliście słowa, które wypowiada anioł do Matki Bożej: „(...) łaski pełna. Pan z Tobą, błogostawionaś Ty między niewiastami”?* (w modlitwie *Zdrowaś Maryjo*)

Piosenka Amen jak Maryja

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Znajdź 11 różnic pomiędzy obrazkami.*

Zadanie 2: *Zakreśl co drugą literę. Zapisz hasło, które powstanie.*

Hasło: Oto ja służebnica Pańska.

Zadanie 3: *Narysuj członków swojej rodziny. Pod rysunkami wpisz ich imiona.*

VI. Modlę się

Zaproś dzieci do modlitwy w intencji ich rodzin. Pomódlcie się słowami modlitwy *Zdrowaś Maryjo*.

KATECHEZA 5

Temat: Pan Jezus jest Nauczycielem

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Rozbudzanie pragnienia słuchania Jezusa nauczyciela.
- Ukazanie warunków, które są konieczne do słuchania słów Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- nazywa Pana Jezusa nauczycielem,
- wymienia imiona apostołów powołanych przez Pana Jezusa (na podstawie Mk 1,16–20),
- charakteryzuje postawę ucznia Jezusa,
- wymienia warunki, które są konieczne do słuchania słów Pana Jezusa.

Postawy

Uczeń

- szanuje nauczycieli i innych pracowników szkoły.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Powołanie pierwszych uczniów*,
- piosenka *Jezus o poranku*,
- dzwoneczek.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś dzieci do modlitwy w intencji ich samych (*Zdrowaś Maryjo*) – by były dla siebie życzliwe i wzajemnie sobie pomagały.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Na ostatniej lekcji powiedzieliśmy, że Pan Jezus jest Synem Maryi i że od momentu chrztu należymy do rodziny Pana Jezusa.*

Zapytaj: *Czy pamiętacie, jak nazywa się ta rodzina? (chrześcijanie)*

Wprowadź uczniów w nowy temat: *Dzisiaj dowiedzie się o tym, że kiedy Pan Jezus dorósł, zaczął nauczać ludzi.*

Zapytaj:

- *Jak nazywa się osoba, która uczy innych? (nauczyciel)*
- *Jak na imię mają panie / panowie, którzy was uczą? (dzieci wymieniają imiona)*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia wróciła ze szkoły zasmucona. Dostała słoneczko w chmurze. Podczas obiadu długo opowiadała o tym, że pani Joanna jest niesprawiedliwa. Zuzia twierdziła, że pani jej nie lubi, że zawsze surowo ją ocenia. – Zuziu, a może powinnaś solidniej przygotowywać się do lekcji? Nie pomyślałaś o tym? – zapytała mama. – Pani nie może was zawsze chwalić. Jeśli ktoś sobie z czymś nie radzi, jako nauczycielka musi zwrócić na to uwagę.

Zuzia się zarumieniła. Rzeczywiście, ostatnio nie ćwiczyła czytania... Ale pani i tak była dzisiaj dla niej zbyt surowa!

Dziewczynka postanowiła jednak posłuchać rady mamy i zabrała się do lekcji. Zuzia była bardzo zaskoczona, gdy w piątek pani Joanna oddała jej zeszyt z zadaniem, pod którym widniało uśmiechnięte słoneczko! Jakby tego było mało, nauczycielka, omawiając prace domowe uczniów,

bardzo pozytywnie mówiła o Zuzi i jej aktywności. Tego Zuzia się nie spodziewała! Jej smutek przerodził się w olbrzymią radość.

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Dlaczego Zuzia była smutna po powrocie ze szkoły? (dostała słoneczko w chmurce, czyli słabą ocenę)*
- *Dlaczego Zuzia dostała słabszą ocenę? (bo była nieprzygotowana do lekcji)*
- *Co się stało, kiedy Zuzia bardzo starannie odrobiła zadanie domowe? (dostała uśmiechnięte słoneczko, pani ją pochwaliła)*

Podsumuj: Nauczyciele w szkole dbają o to, aby uczniowie zdobywali wiedzę, poznawali zasady dobrego zachowania. Stawiają dzieciom wymagania, aby te mogły wyrosnąć na mądrych i dobrych ludzi.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mk 1,16–20)

Pan Jezus, przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, widzi Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucają sieć w jezioro; są bowiem rybakami. I mówi do nich Jezus: „Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi”. Oni natychmiast rzucają sieci i podążają za Nim. Idąc nieco dalej, spotykają Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też są w łodzi i naprawiają sieci. Pan Jezus ich powołuje, a oni zostawiają ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi i idą za Jezusem.

Zapytaj:

- *Pan Jezus idzie brzegiem jeziora. Kogo tam spotyka? (Szymona i Andrzeja, Jakuba i Jana)*
- *Kim oni są, czym się zajmują? (są rybakami, jedni właśnie łowią ryby, drudzy naprawiają sieci)*
- *Co Pan Jezus im mówi? („Pójdźcie za Mną, a staniecie się rybakami ludzi”)*
- *Co to znaczy, że staną się rybakami ludzi? (będą opowiadać o Panu Jezusie innym ludziom, by ci uwierzyli i stali się Jego przyjaciółmi)*

→ *Co robią Piotr, Andrzej, Jakub i Jan?* (zostawiają wszystko i idą za Jezusem)

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj ilustrację *Powołanie pierwszych uczniów*. Powtórzcie wspólnie słowa Pana Jezusa: „Pójdźcie za Mną”. Zróbcie to kilkakrotnie – na przykład szeptem, umiarkowanym głosem, radośnie.

Zabawa ruchowa „Zamiana miejsc”

Ustawcie krzesła w kręgu – ma być ich tyle, ile jest dzieci w klasie. Uczniowie siadają na krzesłach, ty stoisz w środku kręgu. Przydziel kolejno każdemu dziecku, a na końcu sobie jedno z następujących imion: Piotr, Andrzej, Jakub, Jan. Następnie wymień jedno z tych imion – ci, którzy je otrzymali, zamieniają się miejscami. Na hasło: „Pójdź za Mną” wszystkie osoby, w tym ta wymieniająca imiona, zamieniają się miejscami. Dziecko, które zostało bez krzesła, staje na środku i wypowiada imiona.

Wytłumacz: Pan Jezus, kiedy chodzi po ziemi, ma wielu uczniów, którzy słuchają Jego nauki. Oni widzą, jak uzdrawia i czyni inne cuda. Jest ich nauczycielem. Spośród uczniów wybiera i powołuje dwunastu apostołów. Imiona niektórych z nich poznaliśmy na dzisiejszej lekcji. Dzisiaj Pan Jezus powołuje każdego z nas. W momencie chrztu powiedział: Pawle, Marysiu (wymień imiona dzieci), pójdź za Mną i bądź moim uczniem. Zapytaj: Co to znaczy być uczniem Jezusa? (dzieci odpowiadają)

Podsumuj: Kto chce być uczniem Jezusa, ten powinien Go uważnie słuchać i naśladować.

V. Utrwalam

Zabawa ruchowa „Dzwoneczek”

Dzieci stają w kole, a jedno z nich ustawia się pośrodku i zamyka oczy. Jednemu z uczniów stojących w kole przypnij do pleców mały dzwoneczek. Uczniowie w milczeniu zaczynają się powoli poruszać w jedną stronę, aby było słychać dźwięk dzwoneczka. Dziecko stojące pośrodku otwiera oczy, wsłuchuje się i zgaduje, kto ma przypięty dzwoneczek. Kiedy zgadnie, zamienia się miejscami z dzieckiem, które miało dzwoneczek. Zabawę powtórzcie kilka razy.

Zapytaj: *Dlaczego osoba, która stała w środku, mogła zgadnąć, kto ma dzwoneczek?* (bo była cisza, nikt nie hałasował)

Podsumuj: *Pan Jezus do nas mówi, zaprasza nas, byśmy byli Jego uczniami, ale musimy uważnie słuchać i dbać o ciszę w czasie modlitwy.*

Piosenka Jezus o poranku

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj obrazek według legendy.*

Zadanie 2: *Wykonaj działania. Przepisz litery do kratek z odpowiednimi wynikami i odczytaj hasło.*

VI. Modlę się

Zaproś dzieci do modlitwy piosenką *Jezus o poranku*. Pomódlcie się w intencji nauczycieli.

KATECHEZA 6

Temat: Pan Jezus jest Królem

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Zapoznanie uczniów z prawdą, że Pan Jezus jest Królem.
- Uświadomienie uczniom, że bliźnim jest każdy potrzebujący.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- nazywa Pana Jezusa Królem,
- podaje przykłady dobrych uczynków, które spełnia uczeń Jezusa.

Postawy

Uczeń

- rozpoznaje w każdym potrzebującym swojego bliźniego.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z podręcznikiem, inscenizacja, praca z ilustracją, praca plastyczna.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Pan Jezus Król*, ilustracje dobrych i złych zachowań, korona do wydrukowania,
- rekwizyty (peleryna, korona), piosenka *Jesteś królem*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy *Zdrowaś Maryjo* – w intencji dzieci smutnych i opuszczonych.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Wymieńcie imiona apostołów powołanych przez Pana Jezusa, o których mówiliśmy na poprzednich zajęciach.* (Piotr, Andrzej, Jan, Jakub)

Zapytaj: *Co to znaczy być uczniem Jezusa?* (wierzyć w Boga, pomagać innym, modlić się)

Przypomnij, że Pan Jezus każdego z nas powołuje na swojego ucznia w momencie chrztu.

I. Odkrywam

Przebierz się za króla – zarzuć pelerynę i włóż koronę. Ewentualnie możesz przebrać jednego z uczniów.

Zapytaj:

- *Za kogo jestem przebrany/a?* (za króla/królową)
- *Co robi król?* (rządzi swoim państwem)
- *Gdzie mieszka?* (w pałacu)
- *Jaki powinien być król?* (dobry dla poddanych)
- *O jakim królu/królowej słyszeliście?* (dzieci zapewne wymienią postaci z bajek)

Wprowadź uczniów w nowy temat: *Dzisiaj na lekcji poznamy niezwykłego Króla, ale najpierw posłuchajcie, w co chciała się bawić Zuzia.*

Opowiadanie

Franek po powrocie ze szkoły chciał szybko odrobić lekcje, ponieważ wieczorem razem z tatą miał obejrzeć mecz swojej ulubionej drużyny. Od dawna jej kibicował. Kiedy tylko usiadł przy biurku i wyciągnął książki, usłyszał, że do pokoju wchodzi jego siostra.

Przebrała się za królową: miała balową suknię i plastikową koronę na głowie.

– Proszę, pobaw się ze mną. Ja będę królową, która ubiera się w piękne szaty i urządza bal, a ty będziesz moim poddanym, który musi mnie słuchać – poprosiła.

– Muszę odrobić lekcje, wieczorem chcę obejrzeć mecz – odpowiedział spokojnie Franek, jednak Zuzia nie dawała za wygraną.

– Proszę, pobaw się ze mną. Jako królowa muszę mieć poddanych!

Franek odwrócił się w stronę siostry i krzyknął:

– Nie! Muszę się uczyć!

– Nie pójdę! Jestem księżniczką, masz mnie słuchać! – krzyknęła oburzona Zuzia.

Usłyszała to babcia Zosia, która tego dnia zajmowała się wnukami. Przyszła w samą porę, by zapobiec kłótni.

*

Babcia, kiedy poznała przyczynę nieporozumienia, usiadła na kanapie, posadziła obok siebie Zuzię i powiedziała:

– Prawdziwym Królem jest Pan Jezus. Jego królestwo jest wieczne i każdy człowiek może do niego należeć pod warunkiem, że będzie dobry dla innych.

Babcia wyjaśniła dzieciom, że Pan Jezus – prawdziwy Król – mieszka w każdym człowieku.

– Jeżeli pomodlimy się za kogoś – kontynuowała – czy pomożemy koledze odrobić lekcje, podzielimy się kanapką, odwiedzimy chorą koleżankę, oddamy biednym ubrania albo zabawki, to tak jakbyśmy zrobili to dla samego Pana Jezusa, który jest obecny w drugim człowieku. Jeżeli chcemy mieć piękne serce, podobne do Pana Jezusa Króla, i budować Jego królestwo, to zamiast wydawać rozkazy, powinniśmy otwierać szeroko oczy i serca, by pomagać innym.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Jakie plany na wieczór miał Franek? (chciał obejrzeć z tatą mecz)
- W co chciała pobawić się Zuzia? (w księżniczkę i poddanych)
- Dlaczego Zuzia i Franek się pokłócili? (Zuzia nalegała na wspólną zabawę, nie biorąc pod uwagę planów Franka)
- Czego oczekuje od nas nasz Król? (że będziemy dobrzy dla innych)

- *Jak możemy budować królestwo Pana Jezusa na ziemi? (pomodlić się za kogoś, pomóc koledze odrabiać lekcje, podzielić się kanapką)*

III. Poznaję

Pokaż uczniom ilustrację *Pan Jezus Król* i wyjaśnij, że naszym Królem jest Pan Jezus. Jego królestwo nie ma granic, jest wieczne, każdy człowiek może do niego należeć. Już tu, na ziemi, możemy budować królestwo Pana Jezusa w naszych sercach.

Zapytaj: *Co robić, aby budować królestwo Pana Jezusa już tu, na ziemi, a później żyć w wiecznym królestwie Jezusa w niebie?* Dodaj: *Na to pytanie odpowie nam dzisiaj sam Pan Jezus. Dlatego uważnie słuchajcie Ewangelii.*

Pismo Święte (por. Mt 25,31.34–40)

Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale, a z Nim wszyscy aniołowie, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. (...) Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie, błogosławieni u Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata!

*Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść;
byłem spragniony, a daliście Mi pić;
byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie;
byłem nagi, a przyodzialiście Mnie;
byłem chory, a odwiedziliście Mnie;
byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”.*

Wówczas zapytają sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? Albo spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię, lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?”. A Król im odpowie: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co robicie dla chorych, smutnych, głodnych, wyśmiewanych – robicie także dla Mnie”.

Po odczytaniu Ewangelii wytłumacz, że Syn Człowieczy to Pan Jezus, który dzisiaj nam mówi, kogo zaprosi do swojego królestwa.

Zapytaj:

- *Co Pan Jezus powie do tych, których zaprasza do królestwa? (byłem głodny/ spragniony/ przybyszem/ nagi/ chory/ w więzieniu, daliście mi jeść/ pić/ przyjęliście Mnie/ ubraliście Mnie/ odwiedziliście Mnie/ przyszliście do Mnie)*
- *Co Pan Jezus odpowie tym, którzy wejdą do Królestwa, kiedy zapytają Go, kiedy był głodny/ spragniony/ nagi? (wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili)*

Podsumuj: *Nasz Król jest wyjątkowy. On nie wydaje rozkazów, do niczego nie zmusza. Pomaga nam, opiekuje się nami. Kocha ludzi i zaprasza nas, byśmy z Nim współpracowali, pomagając tym, którzy potrzebują naszej pomocy.*

IV. Odpowiadam

Zadanie „Dobre i złe uczynki”

Wyświetl lub wydrukuj rysunki przedstawiające dobre i złe uczynki. Zaprosz dzieci, by stanęły (w kręgu lub obok ławek). Kiedy pokażesz ilustrację przedstawiającą dobry uczynek, dzieci podnoszą ręce; a jeśli pokażesz rysunek obrazujący niewłaściwe zachowanie, dzieci kucają.

V. Utrwalam

Zabawa ruchowa „Należę do królestwa Pana Jezusa, gdy...”

Po wykonaniu zadania dzieci po kolei wychodzą na środek klasy. Poproś, aby każde z nich dokończyło zdanie „Jestem królem/ królową, gdy... (np. gotuję z mamą, sprzątam garaż z tatą, dzielę się kanapką z kolegą, modłę się za innych). Każdemu dziecku nałóż na chwilę koronę na głowę.

Zabawa ruchowa „Zamek – księżniczki – trzęsienie ziemi”

Dzieci dobierają się w trójki. W każdej trójce dwoje dzieci trzyma się za ręce (zamek). W środku znajduje się trzecie dziecko (królewicz lub księżniczka).

Na komendę: „Księżniczki/ królewicze opuszczają zamki, bo...” (tu podaj przykłady dobrych uczynków, np. idą zanieść starszej pani lekarstwo, odwiedzić chorego kolegę, wynieść śmieci na prośbę mamy) dzieci opuszczają „zamek” i swobodnie chodzą po sali. Na komendę:

„Pada”, „Zbliża się noc” wracają do zamku (wybierają inny zamek od tego, z którego wyszli). Po kilkukrotnym wykonaniu przez dzieci poleceń powiedz: „Trzęsienie ziemi!” – wtedy dzieci budują nowe trójki. Celem zabawy jest integracja grupy, podanie uczniom przykładów dobrych zachowań oraz utrwalenie zależności: „Jeżeli chcę należeć do królestwa Jezusa, to pomagam innym”.

Piosenka Jesteś królem

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przeczytaj, co Pan Jezus ma ci dziś do powiedzenia. Pokoloruj koronę.*

Zadanie 2: *Pokoloruj elementy oznaczone gwiazdką. Przeczytaj napis.*

Zadanie 3: *Przejdź przez labirynt. Z zebranych po drodze liter powstanie hasło. Uzupełnij nim zdanie.*

Praca domowa

Rozdaj uczniom kartki z wydrukowanymi koronami i zachęć ich do spełniania dobrych uczynków. Po każdym takim uczynku niech dzieci pokolorują jeden kamień szlachetny zdobiący koronę.

VI. Modłę się

Pomódlcie się wspólnie (dzieci powtarzają za tobą słowa modlitwy): *Panie Jezu, nasz Królu, daj nam szeroko otwarte oczy i serca oraz ręce gotowe do niesienia pomocy innym. Prosimy o wiarę, żebyśmy pamiętali, że jesteś obecny w każdym napotkanym człowieku. Amen.*

KATECHEZA 7

Temat: Pan Jezus jest Kapłanem

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie postawy ofiarności na wzór Pana Jezusa – Kapłana.
- Wzbudzenie pragnienia spotkania z Jezusem na Mszy Świętej.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wskazuje sytuacje, w których się modli,
- nazywa Pana Jezusa Kapłanem,
- wymienia sposoby obecności Jezusa na Mszy Świętej,
- wyjaśnia, dlaczego wierzący gromadzą się w niedzielę na Mszy Świętej.

Postawy

Uczeń

- wyraża pragnienie spotkania się z Jezusem na Mszy Świętej.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem, praca z obrazem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- zdjęcia: liturgia słowa i przeistoczenie, opowiadanie, materiały do wydrukowania,

- piosenka *Ofiaruję Tobie, Panie mój*,
- piosenka *Jesteś królem*, kalendarz.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *W tej modlitwie będziemy prosić Pana Jezusa Króla, by błogosławił i pomagał wszystkim nauczycielom.*

Uczniowie śpiewają piosenkę *Jesteś królem*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj, kto mógł pokolorować wszystkie diamenty w koronie. Zachęć uczniów, by podali przykłady spełnionych dobrych uczynków. Pochwal ich wysiłki i zachęć dzieci do dalszego czynienia dobra.

I. Odkrywam

Wprowadź uczniów w temat lekcji: *Na poprzednich spotkaniach dowiedzieliśmy się, że Pan Jezus jest naszym Królem i Nauczycielem. Dziś dowiemy się, kim jeszcze jest dla nas Jezus – ale żeby to zrobić, musimy rozwiązać zagadkę.*

Zadanie „Pierwsze litery”

Pokaż uczniom wydrukowane zdjęcia: **kościół**, **anioł**, **pasterz**, **łódź**, **autobus**, **niedziela** (kartka z kalendarza). Poproś, by podali pierwszą literę nazwy tego, co przedstawia każda fotografia. Litery zapisz na tablicy i odczytaj hasło – KAPŁAN.

Podsumuj: *Pan Jezus jest Najwyższym Kapłanem. Za chwilę dowiemy się, co to znaczy. Posłuchajcie uważnie opowiadania.*

Opowiadanie

Podczas niedzielnej Mszy Świętej ksiądz proboszcz jak zwykle rozmawiał przez chwilę z dziećmi. Okazało się, że większość z nich uważnie słuchała Ewangelii.

– Zanim wrócicie do rodziców, chcę was jeszcze o coś poprosić – powiedział ksiądz Mateusz. – Zbliża się Dzień Nauczyciela. Z pewnością zaniesiecie swoim paniom kwiaty, ale już dzisiaj możecie im dać wspinały prezent. Będzie nim modlitwa.

W tym momencie jeden z przedszkolaków, brat Piotrka, zawołał:

*– A ja chcę się pomodlić za księdza. Szkoda, że nie ma święta „księdzów”!
– Księży – uśmiechnął się kapłan. – Świetnie, Andrzejku! Ciesz się, że o nas pamiętasz. A co do święta księży, czyli kapłanów... Myślę, że jest jeden dzień w roku, który możemy nazwać naszym świętem. Chodzi mi o Wielki Czwartek. Wtedy wspominamy ostatnią wieczerzę, którą Pan Jezus spożył ze swoimi uczniami. Pan Jezus połamał wówczas chleb i dał go uczniom oraz polecił im, aby robili to samo. Powiedział: „To czyńcie na moją pamiątkę”. To samo zdanie wypowiadają teraz księża na całym świecie podczas każdej Mszy Świętej. W Wielki Czwartek przypominamy sobie o tym w szczególny sposób i dziękujemy Panu Jezusowi za wszystkich księży.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *O co ksiądz Mateusz poprosił dzieci? (o modlitwę za nauczycieli)*
- *Kiedy w szczególny sposób dziękujemy Panu Bogu za kapłanów? (w Wielki Czwartek)*
- *Na pamiątkę jakiego wydarzenia obchodzimy Wielki Czwartek? (na pamiątkę ostatniej wieczerzy)*

Podsumuj: *Pan Jezus – Najwyższy Kapłan – w każdą niedzielę czeka na nas na Mszy Świętej, chce się z nami spotkać, pobłogosławić nam na cały tydzień pracy.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 22,19–20)

Pan Jezus bierze chleb, odmawia dziękczynienie, łamie go i podaje apostołom, mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!”. Następnie podaje kielich z winem, mówiąc: „To jest moja Krew, która za was będzie wylana”.

Zapytaj:

- *Co czyni Pan Jezus podczas ostatniej wieczerzy? (łamie chleb i rozdaje go apostołom, mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!”, następnie podaje kielich z winem i mówi: „To jest moja Krew, która za was będzie wylana”)*

→ *Gdzie słyszymy te słowa? (na każdej Mszy Świętej)*

Podsumuj: Pan Jezus, mówiąc, że Jego Krew będzie wylana, a Ciało wydane, zapowiada swoją śmierć na krzyżu. Pan Jezus ofiaruje się z miłości do nas na każdej Mszy Świętej, która jest wyjątkowym spotkaniem z Nim. To w kościele podczas Mszy Świętej Pan Jezus mówi do nas przez słowo Boże i przychodzi do nas pod postaciami chleba i wina.

IV. Odpowiadam

Wyświetl zdjęcie osoby czytającej Pismo Święte podczas liturgii słowa oraz zdjęcie przedstawiające moment przeistoczenia. Zwróć uwagę na wypowiedziane w tych częściach Mszy Świętej słowa: *Oto słowo Boże i To jest Ciało moje za was wydane.*

Podsumuj: Na Mszy Świętej Pan Jezus mówi do nas przez słowo Boże i przychodzi do nas pod postaciami chleba i wina. Na Mszy Świętej Pan Jezus ofiaruje – to znaczy oddaje z miłości – za nas swoje Ciało i swoją Krew. My też chcemy Mu coś ofiarować.

Zapytaj: Co możemy dać Panu Jezusowi? (wypowiedzi dzieci)

Powiedz: W znalezieniu innych darów pomoże nam piosenka.

Piosenka Ofiaruję Tobie, Panie mój

V. Utrwalam

Pokaż dzieciom kalendarz z zaznaczoną na czerwono niedzielą i zapytaj: *Dlaczego niedziela jest zaznaczona na czerwono?*

Wytłumacz, że jest to dzień święty – to dzień zmartwychwstania Pana Jezusa. Tego dnia uczestniczymy we Mszy Świętej, spędzamy czas z rodziną: jemy wspólnie obiad, idziemy na spacer. Jest to czas odpoczynku, więc nie sprzątamy, nie robimy zakupów.

Zabawa ruchowa „Co robimy w niedzielę?”

Dzieci chodzą swobodnie po sali, gra muzyka. Kiedy wyłączysz muzykę, wymień jakąś czynność. Jeśli będzie to czynność, którą można wykonywać w niedzielę, dzieci prezentują ją za pomocą gestów (np. modlitwa, obiad z rodziną, jazda na rowerze, spacer z psem, czytanie książki, oglądanie całą rodziną ciekawego filmu, gra w szachy, gra w piłkę z bratem i tatą, odwiedziny u chorej babci). Jeśli będzie to czynność, której nie należy wykonywać w niedzielę, dzieci stoją nieruchomo (np. zakupy, pranie, robienie remontu).

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Panu Jezusowi można ofiarować miłość, nasz czas, nasze dobre uczynki czy trudności. Narysuj swój dar dla Pana Jezusa.*

Zadanie 2: *Opracuj tygodniowy plan zajęć: wpisz cyfry przy dniach tygodnia, w których chcesz wykonywać dane czynności. Cyfry mogą się powtarzać.*

VI. Modlę się

Uczniowie powtarzają za tobą słowa modlitwy: *Panie Jezu, Ty z miłości do nas ofiarujesz się na każdej Mszy Świętej. Przyjmij nasze modlitwy, naszą miłość, nasze radości i troski. Amen.*

KATECHEZA 8

Temat: Pan Jezus jest najlepszym przyjacielem

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie postawy zaangażowania w czynienie dobra.
- Ukazanie prawdy, że Pan Jezus jest naszym przyjacielem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- układa proste modlitwy dziękczynne,
- tłumaczy, jak należy pielęgnować przyjaźń,
- wymienia cechy prawdziwego przyjaciela,
- wskazuje na Pana Jezusa jako na prawdziwego przyjaciela.

Postawy

Uczeń

- dba o zawierane przyjaźnie.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, plakat, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje, prezentacja multimedialna,
- piosenka *Jesteś radością mojego życia*,
- arkusz papieru z narysowanym krzyżem.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zachęć dzieci, by w ciszy podziękowały Panu Bogu za to, co je tego dnia spotkało. Zasugeruj modlitwę w intencji rodziców, rodzeństwa, pani szatniarki, pani woźnej, pani wychowawczynie. Po chwili zakończ modlitwę słowami: *Dziękujemy Ci, Panie Boże.*

I. Odkrywam

Zapytaj: *Kto to jest przyjaciel? Jakie cechy ma prawdziwy przyjaciel? Jak ma na imię twój przyjaciel?*

Opowiadanie

Franek od kilku dni obserwował kolegę z klasy, Piotrka. Piotrek był NOWY i jakoś nie umiał się z nikim zaprzyjaźnić. Rzadko zgłaszał się na lekcjach, na przerwach siadał daleko od innych, przy samej szatni. Franek opowiedział o tym rodzicom.

– Może powinienes do niego zagadać? – zasugerował tato. – Nie pomyślałeś, że Piotrkowi może być przykro, bo jest sam? Wie, że spotykacie się po lekcjach.

– Ale Piotrek nie ma nawet roweru! – stwierdził Franek.

– To nie jest problem. Rower można od kogoś pożyczyć – odpowiedziała mama.

*

W czasie jednej ze szkolnych przerw Franek podszedł do Piotrka.

– Zawsze jesteś sam, do żadnego z nas nie podchodzisz. Dlaczego? Co ci zrobiliśmy?

– Wy nic – odpowiedział Piotrek.

– Więc dlaczego się z nami nie bawisz?

– Nie mam ani roweru, ani komputera, więc co mam z wami robić? – zapytał Piotrek i wstał z ławki, chcąc odejść.

– Ej, czekaj! – Franek nie dawał za wygraną. – To nie jest problem. Rower można pożyczyć. Wybierz się z nami w sobotę na wycieczkę rowerową. Zapytasz rodziców? Pojedziemy z moim tatą i rodzicami Adama. Zgoda?

– Zgoda, zapytam... – odparł niepewnie Piotrek.

– *No to jesteśmy umówieni! Przybij piątkę!* – wykrzyknął z radością Franek. – *A teraz chodź, podejźmy do chłopaków. Oni są fajni, zobaczysz.*

*

Wycieczka była udana i od tej pory chłopcy bawili się razem. Piotrek zrozumiał, że dla jego kolegów nie liczy się to, co który z nich posiada. W nowej szkole odnalazł prawdziwych przyjaciół.

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Dlaczego Franek obserwował Piotrka?* (Piotrek był nowy, z nikim się nie bawił)
- *Z jakich powodów Piotrek nie bawił się z chłopcami?* (nie miał roweru ani komputera)
- *Jaki efekt przyniosła rozmowa Piotrka i Franka?* (chłopcy pojechali razem na wycieczkę, zostali przyjaciółmi)

Wspólnie z dziećmi podsumuj wiadomości na temat prawdziwego przyjaciela. Ważne, żeby wśród cech znalazły się te, które wymieniono poniżej.

Cechy przyjaciela: pomaga, możesz mu opowiedzieć o swoich problemach i radościach, lubicie razem spędzać czas, nie opowie nikomu o twoich tajemnicach (warto zwrócić uwagę dzieciom, że jeżeli inne dziecko mówi w sekrecie, że w jego życiu dzieje się coś niebezpiecznego, to trzeba o tym powiedzieć rodzicom), bardzo się lubicie, pocieszysz cię, kiedy jesteś smutny.

III. Poznaję

Powiedz: Dziś dowiemy się, że naszym najlepszym przyjacielem jest Pan Jezus. On zawsze trwa przy nas, kocha nas, opiekuje się nami i pokazuje nam drogę do nieba. Na tej katechezie nauczymy się odpowiadać na Jego zaproszenie do przyjaźni.

Pismo Święte (J 15,14.15b)

Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. (...) nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.

Zapytaj:

- *Kim nazywa nas Pan Jezus? (przyjaciółmi)*
- *Kiedy jesteście przyjaciółmi Jezusa? (kiedy robimy to, czego nas uczy)*

IV. Odpowiadam

Wyjaśnij: *Pan Jezus nazywa nas swoimi przyjaciółmi, jeżeli postępujemy zgodnie z Jego nauką. Ludzie otrzymali od Pana Boga drogowskazy, czyli przykazania, żeby wiedzieli, jak postępować, co w życiu wybierać. Te przykazania to dekalog, który Pan Bóg przekazał nam przez Mojżesza na dwóch kamiennych tablicach. Pan Jezus przychodzi na ziemię, żeby nam pokazać całym swoim życiem, jak przestrzegać przykazań. Uczy, że kochając Boga i bliźniego, stajemy się Jego przyjaciółmi.*

Prezentacja multimedialna „Pan Jezus jest naszym przyjacielem, bo...”

Powiedz: *Przypomnijmy sobie, czego już nas nauczył Pan Jezus – nasz przyjaciel.*

Na górze ekranu wyświetla się napis: *Pan Jezus jest naszym przyjacielem, bo...* oraz obrazki i pod nimi napisy:

- oddaje za nas swoje życie i zmartwychwstaje (ilustracja zmartwychwstania)
- przez chrzest czyni nas dziećmi Bożymi (chrzest)
- chce się z nami spotykać (dzieci idące do kościoła)
- chce z nami rozmawiać (modlące się dziecko)
- zaprasza nas do pomagania innym (dziecko, które pomaga)
- mówi do nas przez rodziców i nauczycieli (dziecko słuchające mamy)
- uczy nas przebaczać innym (dzieci, które się godzą)
- uczy nas wypełniać przykazania (Pan Jezus nauczający)

Omów z dziećmi poszczególne ilustracje. Następnie na ekranie pozostają tylko: napis *Pan Jezus jest naszym przyjacielem* i obrazki. Dzieci przyglądają się im przez minutę. Po wyznaczonym czasie zostaje zmieniona kolejność obrazków i jednego brakuje. Zadaniem dzieci jest odgadnąć, którego nie ma. Ćwiczenie to powtórz kilka razy. Zadanie możesz też wykonać bez użycia tablicy multimedialnej:

Zaprezentuj wydrukowane ilustracje (opisane powyżej). Omów je z dziećmi, a następnie poproś, by zamknęły oczy, i zabierz jeden z obrazków. Zadaniem dzieci będzie odgadnięcie, której ilustracji brakuje.

Piosenka *Jesteś radością mojego życia*

V. Utrwalam

Wytlumacz: *Pan Jezus jest naszym przyjacielem. Zawsze na nas czeka, chce z nami rozmawiać, lubi, kiedy opowiadamy Mu o swoich radościach i problemach. Bardzo nas kocha.*

Zapytaj: *Jak nazywa się rozmowa z Panem Jezusem?* (modlitwa)

Wytlumacz: *W czasie modlitwy mogę Panu Jezusowi opowiedzieć własnymi słowami o wszystkim, podziękować Mu, poprosić Go o pomoc, przeprosić, powiedzieć, że Go kocham.*

Praca plastyczna – plakat

Pokaż uczniom arkusz papieru, na którym narysowałaś/-eś wcześniej krzyż. Zaprosz dzieci do odrysowania wokół tego krzyża ich dłoni. Będą one stanowić symbol tego, iż dzieci chcą być przyjaciółmi Pana Jezusa. Zanim dłonie zostaną odrysowane, warto powtórzyć zasady, których chce przestrzegać przyjaciel Jezusa (wymienione w prezentacji multimedialnej).

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przeczytaj, kogo Pan Jezus nazywa przyjaciółmi. Następnie dorysuj siebie, gdy słuchasz Pana Jezusa.*

Zadanie 2: *Rozwiąż krzyżówkę.*

VI. Modlę się

Pomódlcie się wspólnie (uczniowie powtarzają słowa modlitwy): *Panie Jezu, mój najlepszy przyjacielu, wiem, że bardzo mnie kochasz i jesteś zawsze przy mnie. Mogę Ci opowiedzieć o moich radościach i problemach. Proszę, pomóż mi zawsze mieć czyste serce i być blisko Ciebie. Amen.*

2. Pan Jezus
rozmawia z nami,
chcemy do Niego mówić

KATECHEZA 9

Temat: Pan Jezus się modli

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie uczniom modlitwy jako wyrazu bliskości z Panem Bogiem.
- Wzbudzenie w dzieciach pragnienia, by rodzice je błogosławili.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, czym jest modlitwa,
- wymienia sytuacje, w których Pan Jezus się modli,
- modli się własnymi słowami (akty strzeliste).

Postawy

Uczeń

- przebywa z Panem Jezusem na modlitwie.

Formy organizacji zajęć

indywidualna, zespołowa.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, praca z ilustracją, zabawa dydaktyczna, praca z podręcznikiem, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje: *Pan Jezus modli się w Ogrójcu*, *Cud w Kanie Galilejskiej*, *Wskrzeszenie Łazarza*, cytaty biblijne,
- piosenki *Dzieckiem Bożym jestem ja*, *Bóg kocha mnie*,
- chustka do zawiązania oczu.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy. Uczniowie powtarzają: *Panie Jezu, dziękujemy Ci za to, że jesteś naszym przyjacielem.*

Nawiązanie do poprzednich katechez

Rozpocznij lekcję od przypomnienia, kim jest Pan Jezus. Podkreśl, że Pan Jezus jest naszym przyjacielem i nauczycielem. Zwróć uwagę na to, że przyjaciele spędzają ze sobą dużo czasu, rozmawiają, dzwonią do siebie, pomagają sobie.

I. Odkrywam

Opowiadanie, część 1

Franek był bardzo zmęczony. Spędził nad zadaniami domowymi trzy godziny i marzył tylko o tym, aby pójść spać. Nawet na kolację nie miał ochoty. Powiedział rodzicom „dobranoc” i poszedł do łazienki. Już po chwili nakrywał się kołdrą.

„Spać! Tylko spać”, myślał. W tym momencie weszła mama i zapytała go, czy pamiętał o modlitwie.

– Mamo, ja chcę spać. Proszę!

Mama przysiadła na brzegu łóżka.

– Franku, w każdej sytuacji możemy się modlić. Pan Jezus modlił się wszędzie i o każdej porze. Pamiętasz? Na weselu w Kanie Galilejskiej, w Ogrójcu... Modlitwa nie musi być długa.

– Mamo, zlituj się! Sześć lekcji, trening, odrabianie zadań! Pracowałem przez dziesięć godzin. Przyznaj, że mam prawo być zmęczony!

Zuzia, która przysłuchiwała się rozmowie, zbliżyła się do brata.

– Wiesz, jaki jest numer do Pana Boga? – zapytała.

– Daj mi spokój! – burknął Franek.

[zatrzymaj nagranie]

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Kto występuje w opowiadaniu? (mama, Franek, Zuzia)*
- *O co zapytała mama Franka? (o to, czy pamiętał o modlitwie)*

- Dlaczego Franek nie chciał się pomodlić? (był zmęczony)
- Jak myślicie, co robi Franek?

Wysłuchaj wypowiedzi uczniów, dopytaj, jak oni zachowaliby się w podobnej sytuacji i dlaczego, jednak nie komentuj odpowiedzi. Następnie poinformuj uczniów, że o tym, jak zachował się Franek, dowiedzą się w dalszej części katechezy.

III. Poznaję

Zapisać na tablicy definicję modlitwy: *Modlitwa jest spotkaniem i rozmową z Panem Jezusem*. Następnie omów ją z uczniami. Zapytaj: *Z kim rozmawia Pan Jezus? O czym rozmawia? Kiedy? Gdzie?*

Zadanie „Kiedy modli się Pan Jezus?”

Omów z uczniami rysunki przedstawiające sytuacje, w których modli się Pan Jezus. Następnie przeczytaj i omów fragmenty z Pisma Świętego:

- „Nad ranem, kiedy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił” (Mk 1,35).
- „Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa rzekła do Niego: «Nie mają wina». Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? [Czy] jeszcze nie nadeszła godzina moja?». Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie»” (J 2,1–5).
- „Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie. (...) Jezus wznosił oczy do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, że Mnie wysłuchałeś. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz (...)». To powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: «Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!». I wyszedł zmarły (...)” (J 11,17,41–44).
- „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią” (Łk 23,34a).

Zapytaj: *Kiedy i o co modli się Pan Jezus?* (o różnej porze, nawet w nocy, gdy był smutny, gdy Matka Boża poprosiła o pomoc, w czasie wesela, nad grobem przyjaciela, aby podziękować Bogu)

Podkreśl, że Pan Jezus w modlitwie powierza wszystkie swoje troski i radości Panu Bogu, że bardzo często rozmawia ze swoim Ojcem, prosi Go o pomoc, dziękuje Mu, wstawia się u Niego za ludźmi.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Kiedy Pan Jezus się modli? Wpisz cyfry od 1 do 4 przy odpowiednich ilustracjach. Dokończ kolorowanie rysunków.*

Podsumuj zadanie: *Skoro Pan Jezus jest naszym Nauczycielem, to my też powinniśmy Go naśladować i często się modlić.*

Zadanie 2: *Ułóż literki od największej do najmniejszej, a otrzymasz odpowiedź na pytanie. Zapisz ją w wyznaczonym miejscu.*

Celem ćwiczenia jest uświadomienie uczniom, że tak jak w czasach Pana Jezusa, w każdych okolicznościach mogą oni zwracać się do Pana Boga i prosić Go o pomoc lub podzielić się z Nim radością.

Podsumuj: *Modlić się – to znaczy być blisko Pana Boga i rozmawiać z Nim, zwracać się do Niego w różnych sytuacjach.*

Poinformuj, że nadszedł czas, aby dzieci dowiedziały się, w jaki sposób Franek zakończył swój wypełniony obowiązkami dzień.

Opowiadanie, część 2

Zuzia nie zrezygnowała. Stojąc, uczyniła znak krzyża.

– Właśnie to jest numer do Pana Boga. Robię znak krzyża i On już mnie słucha. Muszę więc Mu coś powiedzieć. Hmm... O, już wiem! Dziękuję Ci, Panie Boże, za to, że była u mnie Marysia i mogłyśmy się pobawić. Dziękuję Ci za cały dzień, za mamusię, tatusia i braciszka.

– No dobra, mała, wygrałaś – powiedział Franek i ukląkł do modlitwy.

V. Utrwalam

Zabawa ruchowa „Mgła”

(Potrzebna będzie chustka do zawiązania oczu).

Powiedz: *W czasie zabawy zastanówcie się: jaki ma ona związek z dzisiejszą katechezą?*

Wybrany uczeń zostaje statkiem; zawiązujemy mu oczy. Drugi jest przewodnikiem. Obaj ustawiają się po przeciwnych krańcach sali.

Inni uczestnicy zabawy są górami lodowymi i ustawiają się między statkiem a przewodnikiem. Pozostali uczniowie obserwują zabawę. Na umówiony sygnał statek przemieszcza się w stronę przewodnika, w trakcie drogi może prosić przewodnika o pomoc, który ostrzega go przed zderzeniem z górą lodową. Jeśli mimo ostrzeżeń statek zderzy się z górą lodową, dochodzi do jego uszkodzenia. Po trzech zderzeniach przewodnik wychodzi naprzeciw i pomaga statkowi dotrzeć do celu. Uczestnicy zamieniają się rolami. Po zakończeniu omawiamy z uczniami ćwiczenie i doszukujemy się związku z dzisiejszą katechezą.

Podsumuj: *W naszym życiu zdarzają się takie sytuacje, kiedy potrzebujemy pomocy. Tak jak statek, który płynie w ciemnościach i może zderzyć się z górą lodową, która oznacza tutaj różne trudności. Modlitwa jest wołaniem o pomoc i Pan Jezus – podobnie jak przewodnik – zawsze odpowiada i przychodzi nam z pomocą.*

Powiedz: *Modlimy się, kiedy napotykamy trudności, ale modlimy się również wtedy, gdy jesteśmy radosni i wdzięczni Panu Bogu.*

Zabawa ruchowa „Bóg kocha mnie”

W czasie piosenki *Bóg kocha mnie* tańczcie w kole, po każdorazowym zaśpiewaniu przerwij muzykę i zachęć dzieci, by pomodliły się aktami strzelistymi. Modlitwa może być w różnych intencjach. Postaraj się, aby do końca zabawy każde dziecko wypowiedziało słowa swojej modlitwy. Kolejność może być dowolna lub według ustalonej zasady, która wcześniej została omówiona i zaakceptowana – na przykład modlącego się wybiera nauczyciel, podając jakąś charakterystyczną część ubioru, lub zastosuj polecenie z rodzaju: *Teraz pomodlą się dziewczynki, których imię rozpoczyna się na literę A*. Bawiąc się z dziećmi w ten sposób, rozwijamy ich zdolność do koncentracji i ćwiczymy spostrzegawczość.

Na zakończenie zapytaj: *A co jeszcze chciałbyś powiedzieć Panu Bogu?* Wszyscy składają dłonie i przez chwilę modlą się w ciszy.

Piosenki do wyboru: *Dzieckiem Bożym jestem ja* lub *Bóg kocha mnie*

VI. Modlę się

Zaproś dzieci do modlitwy (modlitwa jest zamieszczona w podręczniku ucznia):

Dziękuję Ci, Boże, za życie i wiarę.

Dziękuję za Pana Jezusa ofiarę.

*Dziękuję Ci za to, że nie jestem sam,
bo Pana Jezusa za przyjaciela mam.*

KATECHEZA 10

Temat: Pan Jezus uczy nas, jak możemy się modlić

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie uczniom, że modlitwa wyraża się nie tylko poprzez słowa, lecz także poprzez postawy i gesty.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- określa postawę, w jakiej Pan Jezus modli się w ogrodzie Oliwnym,
- rozróżnia podstawowe postawy, gesty modlitewne i określa ich znaczenie,
- potrafi modlić się w różny sposób: dziękuje, prosi, przeprasza, słucha słowa Bożego.

Postawy

Uczeń

- naśladuje w czasie modlitwy postawę Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, rozmowa kierowana, miniwykład, praca z tekstem, zabawa dydaktyczna, praca z podręcznikiem, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie,
- piosenka *Bóg kocha mnie*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Wszechmogący Boże, udziel nam Ducha modlitwy.*

Dzieci odpowiadają: Amen.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Podkreśl, że modlitwa to próba naśladowania Pana Jezusa. Podsumuj: *Wiecie już, że powinniśmy modlić się zawsze. Ale jest jeszcze jedno ważne pytanie, a mianowicie: JAK należy się modlić?*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia cieszyła się z tego, że ma starszego brata. Franek zawsze jej pomagał i doradzał. Ale w jednym miała nad nim przewagę. Zresztą on sam to przyznał.

– Zuziu, przybij piątkę. Zastąpiłaś.

– Ja?

– Gdyby nie ty, nie pomodliłbym się wczoraj wieczorem.

Zuzia się uśmiechnęła.

– Babcia Zosia powiedziała, że apostołowie też nie wiedzieli, jak się modlić. Poprosili więc o pomoc Pana Jezusa. Od kiedy babcia zdradziła mi numer alarmowy do Niego, chętniej się modlę, a właściwie rozmawiam z Panem Jezusem. Mam Mu tyle do powiedzenia po każdym dniu!

– Oj, jak ktoś jest gadatliwy, to łatwiej mu się modlić!

Zuzia się roześmiała: – Nie trzeba dużo mówić. Wystarczy podziękować, przeprosić i poprosić Pana Jezusa o to, czego potrzebujemy. To tak jak z rodzicami, rozumiesz?

– Mała mądralo, idź spać. Dostyc gadania!

– A modlitwa? – spytała filuternie Zuzia.

– No tak, zapomniałem. Chodź, pomodlimy się razem, zgoda?

– Jasne!

Zapytaj: *O czym rozmawiały dzieci?* (wolne odpowiedzi uczniów)

Podsumuj: *Modlić możemy się zawsze i na różne sposoby, ale czasami są takie chwile, kiedy potrzebujemy pomocy i wskazówek innych, aby pomodlić się dobrze.*

II. Spotykam

Poinformuj uczniów, że za chwilę wysłuchają fragmentu z Pisma Świętego. Niech zastanowią się nad tym, w jaki sposób modli się Pan Jezus.

Pismo Święte (por. Łk 22,39–41)

Pan Jezus wychodzi i udaje się według zwyczaju na górę Oliwną; towarzyszą Mu także uczniowie. Gdy przychodzą na miejsce, mówi do nich: „Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”. A sam oddala się od nich na odległość około rzutu kamieniem, pada na kolana i zaczyna się modlić.

III. Poznaję

Zapytaj: *Jaką postawę przyjmuje Pan Jezus w czasie modlitwy?* („pada na kolana”, to znaczy klęka)

Podkreśl, że modlitwa wyraża się nie tylko poprzez słowa, lecz także poprzez konkretne postawy i gesty.

Omów następujące **postawy**:

- **stojącą** – stoimy na ziemi, ale z głową uniesioną; w ten sposób wyrażamy szacunek i uwielbienie dla Boga oraz gotowość na spotkanie z przychodzącym Chrystusem;
- **siedzącą** – ta postawa oznacza milczenie i uważne słuchanie;
- **klęczącą** – uważaną za wyraz pokuty, uznania wielkości Boga i adoracji; podkreśl, że przyklęknięcie przed Najświętszym Sakramentem nie może być przykucnięciem ani czymś w rodzaju przysiadu, zwłaszcza w czasie Mszy Świętej;
- **stojącą z uniesionymi ramionami** – gest rozłożonych i uniesionych rąk, na wzór ukrzyżowanego Chrystusa, to jedna z najstarszych postaw modlitewnych, oznacza, że adresatem modlitwy jest sam Bóg; postawa ta jest wyrazem radości i uwielbienia.

Omów następujące **gesty**:

- **złożone dłonie** (z wyprostowanymi palcami) – symbolizują oddanie czci Bogu; jest to znak poddania się woli Boga,

- najwyższego Pana, wyraża również prośbę; ręce powinny być zawsze złożone na wysokości piersi i stale skierowane ku górze;
- **znak krzyża** – rozpoczyna i kończy każdą modlitwę, jest świadectwem i wyznaniem wiary w Trójcę Świętą – Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Zwróć szczególną uwagę na to, że **postawy i gesty powinny być wykonywane ze starannością, czcią i w skupieniu**. Tak jak w rodzinie okazujemy sobie uczucia za pomocą gestów, tak i w czasie modlitwy postawy i gesty są wyrazem szacunku oraz miłości do Pana Boga.

IV. Odpowiadam

Zabawa słowno-ruchowa „Potrafię się modlić”

Zaproś uczniów do zabawy, która utrwali usłyszane wiadomości. Naucz ich wierszyka*, a potem gestów, które towarzyszą każdemu wersetowi.

SŁOWA	GESTY
Mogę klęczeć, mogę stać	Wskazujemy palcem na siebie, klękamy, a następnie wstajemy
Mogę być wysoki tak	Wskazujemy palcem na siebie, unosimy ramiona wysoko ku górze
Mogę różnie modlić się	Wskazujemy palcem na siebie, pokazujemy kolejno na palcach „raz – dwa”
Pan Bóg zawsze słyszy mnie	Unosimy palec wskazujący, potakujemy głową i uśmiechamy się
Mogę złożyć ręce dwie	Wskazujemy palcem na siebie, składamy ręce
Mogę je rozłożyć	Wskazujemy palcem na siebie, otwieramy dłonie, ramiona rozłożone
Mogę różnie modlić się	Wskazujemy palcem na siebie, pokazujemy kolejno na palcach „raz – dwa”
Pan Bóg zawsze ze mną jest	Unosimy palec wskazujący, potakujemy głową i uśmiechamy się

* Zabawa słowno-ruchowa „Potrafię się modlić”, zob. P. Mathson, *Bóg, świat i my. Katecheza dla dzieci. Gry i zabawy dydaktyczne*, Poznań 1999, s. 101–102.

Mogę tańczyć, mogę śpiewać	Wskazujemy palcem na siebie, tańczymy wokoło, udajemy, że śpiewamy
Mogę szeptać cichuteńko	Wskazujemy palcem na siebie, udajemy, że mówimy na ucho
Mogę różnie modlić się	Wskazujemy palcem na siebie, pokazujemy kolejno na palcach „raz – dwa”
Bóg mnie słyszy, ja to wiem!	Unosimy palec wskazujący, potakujemy głową i uśmiechamy się

Tą wyliczanką możemy się bawić z uczniami według zabawy „Mój kask, on miał trzy rogi”. Zabawa polega na tym, że ustalasz z uczniami, które słowo z lewej strony tabeli przemilczamy i zastępujemy gestem. I tak na początek opuszczamy słowo: „klęczeć” i w ciszy wykonujemy tylko gest; w drugiej turze opuszczamy również słowo „śpiewać” itd. W końcowej części zabawy wszystkie czynności uczniowie wykonują w ciszy. Zabawa wspomaga koncentrację i zdolności motoryczne dzieci.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Dokończ kolorowanie rysunku.*

Zadanie 2: *Narysuj odpowiedzi na pytania.*

VI. Modlę się

Piosenka *Bóg kocha mnie*

Zachęć uczniów do zaśpiewania piosenki. Podkreśl, że śpiew także jest formą modlitwy. (W trakcie piosenki uczniowie, naśladując ciebie, pokazują różne gesty modlitewne, o których rozmawiali na katechezie).

KATECHEZA 11

Temat: Pan Jezus uczy nas mówić do Boga Ojcie

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Zapoznanie uczniów ze znaczeniem modlitwy *Ojcie nasz*.
- Zachęcenie do codziennej modlitwy.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- odmawia modlitwę *Ojcie nasz*,
- tłumaczy, że modlitwy *Ojcie nasz* uczy nas Pan Jezus,
- uzasadnia, dlaczego Boga możemy nazywać naszym Ojcem.

Postawy

Uczeń

- modli się codziennie.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, rozmowa kierowana, praca z podręcznikiem, zadanie multimedialne.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, prezentacja multimedialna, zadanie multimedialne.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy. Przypomnij o właściwej postawie, zachęć ich, aby zastanowili się, za co powinni przeprosić Pana Boga. Po chwili ciszy poproś, by uczniowie powiedzieli, za co mogą tego dnia Bogu podziękować.

Niech uczniowie powtarzają za tobą: *Panie Jezu, przepraszamy za wszystkie nasze przewinienia i dziękujemy za całe dobro, które od Ciebie dostaliśmy. Amen.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Przypomnij uczniom, że na poprzednich katechezach dowiadywali się, jak i kiedy należy się modlić, a teraz usłyszą o najważniejszej modlitwie.

I. Odkrywam

Opowiadanie

W piątkowy wieczór Zuzia i Franek pojechali do babci i dziadka. Dziadkowie w dopiero co wyremontowanym mieszkaniu zawiesili na ścianie zdjęcia swoich rodziców.

– Babciu, ale przystojny był twój tatuś – stwierdziła Zuzia, stojąc przed galerią rodzinnych fotografii.

– Prawda? Niestety, nie mam zbyt wiele wspomnień o ojcu. Zmarł, gdy byłam w wieku Franka.

– Co? Nigdy o tym nie mówiłaś...

– Uważałam, że jesteście za mali.

– A dzisiaj opowiesz nam jego historię? – Zuzanka usiadła obok babci, przygotowując się do słuchania. – Babciu, to straszne stracić tatusia, gdy ma się dwanaście lat.

– Na śmierć kogoś bliskiego zawsze jest za wcześnie – stwierdziła babcia. – Na szczęście miałam bardzo mądrą mamę. Pewnego wieczoru zapytała mnie, czy mogę powtórzyć początek modlitwy „Ojcze nasz”, a kiedy to zrobiłam, przytuliła mnie i powiedziała:

– To wielkie szczęście. Jesteś dzieckiem samego Boga. Twój NIEBIESKI TATUSZ będzie cię strzegł, tylko pamiętaj, aby z Nim rozmawiać. Módl się, dziękuj za każdy dzień, proś o pomoc... On będzie cię słuchał i traktował jak swą najukochańszą córkę. Nie jesteśmy same, uwierz mi.

Babcia spojrzała na zdjęcie swojego taty.

– I uwierzyłam. Bo jak tu nie wierzyć najukochańszej mamie?

Zapytaj: O której modlitwie mówiła dzieciom babcia? (Ojcze nasz)

II. Spotykam

Podsumuj: Modlitwa „Ojcze nasz” to pierwsza modlitwa Kościoła. Nauczył nas jej sam Pan Jezus, który mówi nam w niej, że Pan Bóg jest naszym kochającym Ojcem, Ojcem Niebieskim wszystkich ludzi. Dlatego modląc się, mówimy „Ojcze nasz”, a nie „Ojcze mój”.

Pismo Święte (por. Mt 6,7–8)

Pan Jezus mówi: „Modląc się, nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani. Nie bądźcie podobni do nich! Albowiem wie Ojciec wasz, czego wam potrzeba, zanim jeszcze Go poprosicie”.

Podkreśl, że w tym fragmencie Pan Jezus zwraca naszą uwagę na to, że cisza jest nam potrzebna do tego, aby dobrze się modlić.

III. Poznaję

Prezentacja multimedialna „Modlitwa Ojcze nasz”

Wyświetl plansze na tablicy multimedialnej i objaśnij, czego dotyczą poszczególne wezwania.

- *Ojcze nasz, któryś jest w niebie* – od momentu chrztu należymy do Bożej rodziny. Pan Bóg jest Ojcem Niebieskim wszystkich ludzi, dlatego modląc się, mówimy „Ojcze nasz”, a nie „Ojcze mój”.
- *Święć się imię Twoje* – Pan Bóg jest dla nas najważniejszy i okazujemy to również wtedy, gdy z szacunkiem wymawiamy Jego imię.
- *Przyjdź królestwo Twoje* – prosimy, aby dobro i miłość Pana Boga królowały tutaj na ziemi, a zwłaszcza w naszych sercach.
- *Bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi* – w niebie panują pokój i zgoda. Pan Bóg chce, żeby wśród ludzi było tak samo. Nie jest to łatwe, dlatego prosimy naszego Ojca o pomoc w czynieniu dobra.
- *Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj* – Pan Bóg opiekuje się całym stworzeniem, a w szczególności człowiekiem. Troszczy się o nasze codzienne potrzeby.

- *I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom* – nie zawsze postępujemy dobrze, ale jeśli przepraszamy, to Pan Bóg nam wybacza. Zachęca nas również, byśmy wybaczaali sobie nawzajem.
- *I nie wódź nas na pokuszenie* – prosimy Pana Boga, aby uchronił nas przed złymi wyborami.
- *Ale nas zbaw ode złego* – prosimy Pana Boga, aby chronił nas przed wszelkim złem i zawsze prowadził drogą do nieba.
- *Amen* – niech się tak stanie.

Plansze możesz także wydrukować.

Zapytaj:

- *Czego należy unikać w czasie modlitwy?* (zbytnej gadatliwości)
- *Co wymagane jest w czasie modlitwy?* (skupienie oraz nastawienie na słuchanie)
- *Ile wezwań zawiera modlitwa Ojciec nasz?* (siedem)

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Uzupełnij słowa modlitwy.*

Po wykonaniu zadania 1 zapytaj: *Kiedy mamy odmawiać modlitwę „Ojciec nasz”?*

Zadanie 2: *Kiedy najczęściej modlimy się w domu? Przyklej odpowiednie naklejki i pokoloruj rysunki.*

V. Utrwalam

Zadanie multimedialne (Platforma Learning Apps) „Modlitwa Ojciec nasz”

Polecenie: *Ułóż wezwania modlitwy „Ojciec nasz” we właściwej kolejności.*

VI. Modlę się

Odczytaj wspólnie z dziećmi modlitwę *Ojciec nasz*. Poproś, aby po powrocie do domu uczniowie pamiętali o codziennej modlitwie rano i wieczorem.

KATECHEZA 12

Temat: Pan Jezus czyta Pismo Święte

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie uczniom Pisma Świętego jako zapisu historii Bożej miłości do człowieka.
- Rozbudzanie w uczniach potrzeby poznawania Pisma Świętego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- definiuje, czym jest Pismo Święte,
- podaje inne określenie Pisma Świętego,
- uzasadnia, dlaczego należy czytać Pismo Święte.

Postawy

Uczeń

- chce poznawać i jak najlepiej rozumieć Pismo Święte.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna, w grupach, w parach.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, miniwykład, praca z tekstem, puzzle, zadanie multimedialne, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zadanie multimedialne, puzzle z cytatami biblijnymi,
- różne wydania Biblii.

Struktura katechezy

Modlitwa

Katechezę rozpocznij wspólną modlitwą *Ojcze nasz*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *Kto nauczył nas modlitwy „Ojcze nasz”?* (Pan Jezus)

I. Odkrywam

Poinformuj uczniów, że słowa modlitwy *Ojcze nasz* znajdują się w Piśmie Świętym. Powiedz, że na dzisiejszej katechezie porozmawiacie o Piśmie Świętym. Poproś grupę o uważne wysłuchanie opowiadania.

Opowiadanie

Pewnego razu rodzice zabrali Zuzię i Franka na wycieczkę rowerową. W pewnym momencie wszyscy zatrzymali się, by odpocząć i coś zjeść, a po chwili zaczęli wsłuchiwać się w odgłosy lasu.

– Ciekawe, o czym rozmawiają ptaki – zastanawiał się Franek, jedząc kanapkę.

– Zaraz wam powiem – odrzekł poważnym głosem tata i uruchomił komórkę.

Dzieci popatrzyły na niego zaskoczone.

– Tato, nie mów, że uruchamiasz Tłumacza Google – zaśmiał się chłopiec.

W tym momencie usłyszeli głos taty:

– „Wszelkie ptaki podniebne, błogosławcie Pana,
chwalcie i wywyższajcie Go na wieki!

Synowie ludzcy, błogosławcie Pana,

chwalcie i wywyższajcie Go na wieki!”.

– No, kochani! – powiedziała mama z uznaniem. – Masz odpowiedź, Franusiu. Teraz kolej na nas. – I zaintonowała piosenkę zatytułowaną „Kto stworzył fruwiąjące ptaszki”. Tata i Zuzia od razu włączyli się w śpiew, tylko Franek trochę się ociągał. Nic dziwnego, chodził już do piątej klasy. Czuł się zbyt dojrzały na takie dziecinne piosenki.

Zapytaj:

- *Dokąd wybrała się rodzina państwa Wiśniewskich?* (na wycieczkę rowerową do lasu)
- *Co zainteresowało Franka?* (o czym rozmawiają ptaki)

- Co zrobił tata Franka? (przeczytał głośno fragment tekstu)
- O czym były słowa, które przeczytał tata? (o tym, że cały świat wychwala Pana Boga)

II. Spotykam

Poinformuj uczniów, że słowa odczytane przez tatę pochodzą z Pisma Świętego, podobnie jak wcześniej poznany tekst modlitwy *Ojcze nasz*. Zaprezentuj uczniom różne wydania Biblii. Powiedz, że dzisiaj Pismo Święte można znaleźć nawet w internecie, tak jak to zrobił tata Franka i Zuzi. To bardzo ważne, żeby wszyscy ludzie mogli poznać oraz zrozumieć słowo Boże, ponieważ Pismo Święte jest jak list kochającego Ojca, który pisze do swoich dzieci, ponieważ chce im przekazać bardzo ważną wiadomość.

Powiedz: *Pan Jezus sam głośno czyta Pismo Święte i przypomina o Bożej miłości, wzywa do przestrzegania prawa ustanowionego przez Pana Boga w Starym Testamencie. Posłuchajcie.*

III. Poznaję

Pismo Święte

(por. Łk 4,15–18a)

Pan Jezus naucza w synagogach, wysławiany przez wszystkich. Przychodzi również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udaje się swoim zwyczajem do synagogi i powstaje, aby czytać. Zostaje Mu podana księga proroka Izajasza. Pan Jezus rozwija księgę i odczytuje następujący fragment:

*Duch Pański spoczywa na Mnie,
ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie,
abym ubogim niósł dobrą nowinę.*

(por. Mt 5,19)

Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim.

Wyjaśnij: *Pan Jezus wzywa nas do słuchania słowa Bożego i do przestrzegania 10 przykazań. Nie przyszedł znieść prawa, ale je wypełnić (por. Mt 5,17), dlatego często je tłumaczy i wyjaśnia słuchaczom. Mówi,*

że każdy z nas jest bardzo ważny dla Pana Boga i że Pan Bóg pragnie szczęścia każdego z nas.

IV. Odpowiadam

Wykonując poniższe ćwiczenie, uczniowie poznają inne fragmenty z Pisma Świętego.

Zadanie multimedialne (platforma Learning Apps) „Dziękujcie Panu”

Zadaniem uczniów jest uporządkowanie wyrazów.

Polecenie: *Ułóż puzzle i odczytaj fragment z Pisma Świętego.* Powstaje zdanie: „Dziękujcie Panu, bo jest dobry” (Ps 118,1).

Zadanie „Puzzle”

Przygotuj wcześniej puzzle z wydrukowanych na kartkach cytatów biblijnych. Uczniowie mogą układać je w grupach albo parach. Propozycje cytatów:

- Ukochałem cię odwieczną miłością (Jr 31,3)
- Drogi jesteś w moich oczach i Ja cię miłuję (Iz 43,4)
- Nie lękaj się, bo Ja jestem z tobą (Iz 41,10).

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Dorysuj brakującą część Pisma Świętego.*

Zadanie 2: *Przyjrzyj się różnym wydaniom Pisma Świętego. Następnie uzupełnij zdanie.*

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do modlitwy Pismem Świętym. Przeczytaj na głos fragmenty Biblii, z którymi uczniowie pracowali na katechezie.

KATECHEZA 13

Temat: Pan Jezus mówi do nas przez Pismo Święte

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Budzenie w uczniach potrzeby słuchania słowa Bożego.
- Kształtowanie w uczniach pragnienia życia zgodnego ze słowami Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wskazuje związek pomiędzy słuchaniem słów Pana Jezusa a postępowaniem,
- wyróżnia zachowania pozytywne i negatywne,
- tłumaczy, że słowa Pana Jezusa można odnaleźć w Ewangelii.

Postawy

Uczeń

- wykazuje zainteresowanie słowami Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

indywidualna, zespołowa.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, rozmowa kierowana, zabawa dydaktyczna, praca z podręcznikiem, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie,

- piosenka *Czytaj Biblię, módl się co dzień*,
- muzyka relaksacyjna, Pismo Święte.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zapytaj: *Za co chcielibyście podziękować naszemu Ojcu w niebie?*
 Kiedy dzieci odpowiedzą, zaprosz je do odmówienia modlitwy *Ojciec nasz*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *Czego dowiedzieliście się na poprzedniej katechezie?*
 Pokaż uczniom Pismo Święte, zapytaj: *Czy wiecie, jak nazywa się ta Księga?* (Pismo Święte, Biblia)
 Powiedz: *Podczas tej katechezy dowiemy się jeszcze więcej na temat Pisma Świętego. Posłuchajcie uważnie opowiadania o Zuzi i Franku. Pojawiają się w nim nowe słowa. Spróbujcie je zapamiętać.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Na ósme urodziny Zuzanka dostała od babci Zosi „Pismo Święte dla dzieci”. No i zaczęło się. Każdego wieczora domagała się czytania. Najbardziej podobały jej się fragmenty, które mama nazywała przypowieściami.

- *Wiesz, mamusiu, kiedy tak czytasz, to wyobrażam sobie, że jestem wśród tych, do których mówił Pan Jezus. Słucham Go i nawet widzę!* – powiedziała Zuzia.
- *To świetnie, ale zdradzę ci wielką tajemnicę – uśmiechnęła się mama.*
- *Pan Jezus mówi do ciebie teraz, w naszym mieszkaniu.*
- *Naprawdę?*
- *Oczywiście. Jego słowa są wieczne.*
- *To Pan Jezus napisał te opowiadania?*
- *Nie – roześmiała się mama. – Zrobili to Jego uczniowie. Nazywamy ich ewangelistami, bo spisali Ewangelię, czyli Dobrą Nowinę.*
- *To super!* – krzyknęła Zuzia. – *Dzięki, ewangeliści! Bardzo się cieszę, że spisaliście te historie.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *W puste miejsca wklej naklejkę.*

II. Spotykam

Zadanie 2: *Przekreśl wszystkie literki K. Następnie przepisz w wykropkowane miejsca wyrazy, które powstały. Czy wiesz, co znaczą te słowa?*

Zapytaj: *Czy znacie znaczenie słów, które odnaleźliście w diagramie? Jeśli tak, proszę o ich wyjaśnienie.*

Podsumuj: *Ewangelia jest częścią Pisma Świętego. Czterej ewangeliści, czyli autorzy Ewangelii, spisali w niej, czego Pan Jezus uczył i co robił. W Ewangelii mówi do nas sam Pan Jezus, dlatego nazywamy ją Dobrą Nowiną.*

III. Poznaję

Pismo Święte (J 13,34a)

Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem.

Podsumuj: *Pan Jezus mówi do nas: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem”. Wypełniamy tę naukę, gdy dobrze postępujemy, gdy przestrzegamy przykazań.*

IV. Odpowiadam

Porozmawiaj z uczniami na temat dobrego zachowania w oparciu o wykonane przez uczniów ćwiczenie. Zapytaj, jak można być koleżeńskim, pomagać słabszym i młodszym, dlaczego warto uważać na lekcji, pamiętać o codziennej modlitwie – poproś uczniów o podanie przykładów z ich życia.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 3: *Narysuj siebie, gdy robisz coś dobrego dla innych. Następnie uzupełnij zdanie.*

Zabawa „Głuchy telefon”

Pobaw się z uczniami w „głuchy telefon”. Celem zabawy jest uświadomienie, że aby móc wypełniać słowa Pana Jezusa, najpierw należy ich uważnie wysłuchać (jeśli człowiek jest rozkojarzony, nie uważa, to nie rozumie lub nie zapamiętuje, co ktoś do niego mówi).

V. Utrwalam

Zabawa ruchowa „Pozdrowienia dla wszystkich”

Zaproponuj uczniom zabawę. Dzieci tańczą do dowolnej muzyki. Kiedy muzyka cichnie, każdy uczestnik zabawy odwraca się do osoby, która znajduje się najbliżej. Zadaniem uczniów jest pozdrowienie się nawzajem w kulturalny sposób. Możesz pomagać i podawać przykłady: głęboki ukłon, dygnięcie, gest zdejmowania kapelusza, przybicie „piątki”, kiwnięcie głową, wypowiedzenie słowa pozdrowienia. Na zakończenie zabawy zachęć, aby konkretna para wykonała jeden gest. Pozostali uczestnicy obserwują kolegów i koleżanki. Następnie to samo robi kolejna para i tak dalej. Zabawa kończy się, gdy uczniowie nie mają już pomysłów na nowe pozdrowienie. Przed rozpoczęciem zabawy musisz się upewnić, że wszyscy uczestnicy zrozumieli jej zasady, możesz też najpierw zrobić z uczniami próbę.

Podsumuj: *Kiedy odnosimy się do siebie w sposób kulturalny, pokazujemy, że każdy zasługuje na szacunek, dobre traktowanie – tak jak uczy nas tego Pan Jezus.*

VI. Modłę się

Piosenka *Czytaj Biblię, módl się co dzień*

KATECHEZA 14

Temat: Pan Jezus mówi do nas przez kapłanów

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie, że Pan Jezus posyła kapłanów, by zbawić wszystkich ludzi.
- Rozbudzanie wrażliwości na słowo Boże.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wymienia sposoby pozdrawiania osoby duchownej,
- wyjaśnia, kim jest kapłan,
- rozpoznaje osobę kapłana.

Postawy

Uczeń

- odnosi się do osób duchownych z szacunkiem.

Formy organizacji zajęć

indywidualna, zespołowa.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, rozmowa kierowana, zabawa edukacyjna (quiz), praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zadanie multimedialne, pytania do zabawy edukacyjnej.

Struktura katechezy

Modlitwa

Wspólnie odmówcie modlitwę *Ojcze nasz*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Przypomnij uczniom, że na poprzedniej katechezie dowiedzieli się, iż Pan Jezus mówi do ludzi przez Pismo Święte. Zapytaj: *Kto ma za zadanie głosić słowo Boże? Kogo Pan Jezus powołuje do tego w szczególnie sposób?* (przekazywanie swoich słów powierza kapłanom)

Poproś uczniów, aby posłuchali opowiadania, z którego dowiedzą się, co na temat kapłanów wie Zuzia.

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Mamo, jaki ten ksiądz Mateusz jest mądry! Fajne były te wstążki i trójkąt, prawda?*

– *Mnie też się podobały – odpowiedziała mama.*

– *Teraz już wszystko rozumiem... Jeżeli jestem niegrzeczna, leniwa, to mam grzech. – Zuzia nie zwracała uwagi na słowa mamy. – Zrywam więc z Panem Jezusem, puszczam wstążkę... Ale Pan Jezus tak mnie kocha, że tylko czeka, aby mi przebaczyć, prawda, mamusiu?*

– *Tak mówił ksiądz Mateusz – odpowiedziała mama.*

– *No właśnie, a on tyle wie. Muszę żałować, że byłam niedobra, przeprosić Pana Jezusa... i ciebie, mamusiu, albo tatusia, albo Franka, albo Julkę...*

– *Bardzo uważałaś na dzisiejszej mszy. Brawo! – powiedziała mama.*

– *Lubię księdza Mateusza. Ma świetne pomysły – stwierdziła Zuzia.*

– *A wiesz, kto pomaga księżom wyjaśniać takie trudne sprawy?*

– *Chyba Pan Jezus, bo On wszystkim pomaga.*

– *Masz rację, córeczko. Pan Jezus powołał kapłanów, by głosili Jego miłość. Pierwszą głosili ję apostołowie. Oni ruszyli na cały świat, aby przekazać ludziom, co mówił i czynił Pan Jezus. Spośród tych, którzy usłyszeli i uwierzyli, Pan Jezus powoływał i wciąż powołuje kapłanów którzy sprawują Eucharystię.*

– *O nie! Potrzebuję księdza Mateusza. Znowu nie rozumiem, co do mnie mówisz.*

Mama się roześmiała.

– Eucharystia? Trudne słowo. Oznacza dziękczynienie. Podczas Mszy Świętej dziękujemy Panu Jezusowi za wszystko, co czyni w naszym życiu.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Jak ma na imię ksiądz, którego lubi Zuzia? (Mateusz)
- Dlaczego Zuzia lubi księdza Mateusza? (Zuzia uważa, że ksiądz Mateusz bardzo dużo wie i ma świetne pomysły)
- Czy ksiądz i kapłan to ta sama osoba? (tak)
- Kogo Pan Jezus powołuje na pierwszych kapłanów? (apostołów)
- W jakim celu Pan Jezus powołuje kapłanów? (Pan Jezus powołuje kapłanów, by głosili naukę o Jego Miłości. Pan Jezus mówi do nas przez kapłanów i jest obecny wśród nas w czasie sprawowania Eucharystii, czyli Mszy Świętej)

III. Poznaję

Poproś uczniów o wysłuchanie fragmentu z Pisma Świętego, z którego dowiedzą się, o co Pan Jezus prosi apostołów.

Pismo Święte (por. Mk 16,15.20)

Pan Jezus mówi do apostołów: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i chrzest przyjmie, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony”. Oni zaś wyruszają i głoszą Ewangelię wszędzie, a Pan Jezus współdziała z nimi i potwierdza naukę znakami.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: Z wyrazów rozsypanych na globusie ułóż zdanie. Kratki podpowiadają, ile liter ma każdy kolejny wyraz.

Po wykonaniu zadania poprowadź z uczniami rozmowę, zadając pytania:

- Kto powołuje kapłanów? (Pan Jezus)
- Jakie zadania Pan Jezus powierza kapłanom? (głoszenie Ewangelii, nawracanie i udzielanie sakramentów)
- Dlaczego kapłani mają głosić Dobrą Nowinę? (aby ludzie mogli być zbawieni)
- Gdzie i komu kapłani mają głosić Ewangelię? (na całym świecie, wszystkim ludziom)

Wyjaśnij, że kapłanów, którzy idą na cały świat, aby głosić Dobrą Nowinę wszystkim ludziom, nazywamy misjonarzami. Misjonarz jest głosicielem Ewangelii i świadkiem Bożej miłości. Zostaje posłany przez Kościół, aby tam, gdzie jeszcze Pan Jezus jest nieznan, prowadził ludzi do Boga.

Przypomnij uczniom, że na poprzedniej lekcji ćwiczyli kulturalne powitania, i poproś ich o przywołanie kilku z nich.

Zapytaj: *Czy w ten sam sposób pozdrowimy osobę duchowną?*

Jeżeli żaden uczeń nie potrafi odpowiedzieć, wyjaśnij, że osoby duchowne pozdrawiamy inaczej. Mówimy: „niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” lub „Szczęść Boże”, ponieważ duchownych powołał Pan Jezus. Dodaj, że w ten sam sposób można powitać katechetę/katechetkę. Zwróć uwagę, że do osoby duchownej nie mówimy „proszę pana/pani”, lecz „proszę księdza/siostry/brata/ojca”.

Podkreśl, że Pan Jezus współdziała z kapłanami w czasie sprawowania Mszy Świętej, udzielania sakramentów i głoszenia słowa Bożego.

IV. Odpowiadam

Zadanie multimedialne (Learning Apps) „Strój kapłana”

Polecenie: *Po których częściach garderoby możemy rozpoznać, że spotkaliśmy kapłana? Wybierz.*

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Co wiesz o kapłanach?”

Sprawdź wiedzę uczniów na temat kapłanów. Możesz skorzystać z poniższych zestawów pytań i zorganizować zabawę na wzór „Milionerów”.

Pytania:

ZESTAW I

1. Kto powołuje kapłanów?
 - apostołowie
 - Pan Jezus
2. Kapłani są następcami:
 - apostołów
 - świętych

3. Kapłana pozdrawiamy następującymi słowami:
 - Szczęść Boże
 - Dzień dobry
4. Msza Święta to inaczej:
 - Dobra Nadzieja
 - Eucharystia
5. Ewangelia to inaczej:
 - Dobra Nowina
 - Przypowieści
6. Dlaczego kapłani głoszą słowo Boże?
 - Dla zbawienia ludzi
 - Dla własnej popularności

ZESTAW II

1. Gdzie kapłani mają głosić słowo Boże?
 - Na całym świecie
 - W Polsce
2. Eucharystia oznacza:
 - Dziękczynienie
 - Słuchanie
3. Ubiór księdza to:
 - Kombinezon
 - Sutanna
4. W jaki sposób zwracamy się do kapłana?
 - Proszę księdza
 - Proszę pana księdza
5. Co robi ksiądz?
 - Udziela sakramentów
 - Jest trenerem piłki nożnej
6. Kapłani mają za zadanie:
 - Głosić Bożą miłość
 - Głosić informacje o sobie

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Po których częściach garderoby możemy rozpoznać, że spotkaliśmy kapłana? Obrysuj właściwe elementy.*

VI. Modlę się

Poproś uczniów o wspólną modlitwę w intencji kapłanów. Niech uczniowie kończą wezwania:

Panie Jezu, dziękujemy Ci za... (możesz odpowiedzieć uczniom: np. za księdza, który udzielił mi sakramentu chrztu, za księdza, który udzielił sakramentu małżeństwa moim rodzicom, za papieża itd.)

Panie Jezu, prosimy Cię... (np. o wielu dobrych księży, o zdrowie dla księdza proboszcza)

Praca domowa

Poproś, by uczniowie przynieśli na kolejną lekcję krzyże – oczywiście, kto będzie w stanie (mogą to być krzyże, które wiszą na ścianie, lub zupełnie małe, do noszenia na szyi). Zachęć także, aby dzieci zapytały rodziców czy dziadków o historię tych krzyży: skąd wzięły się w ich domach? do kogo należą?

KATECHEZA 15

Temat: Pan Jezus pokazuje nam znaki

Cele kształcenia – wymagania ogólne

→ Zapoznanie uczniów z głównymi znakami religijnymi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że najważniejszym znakiem naszej wiary, na który wskazuje nam Pan Jezus, jest krzyż,
- wymienia znaki religijne: krzyż, Pismo Święte, różaniec, medalik, książeczkę do nabożeństwa.

Postawy

Uczeń

- szanuje krzyż i inne święte znaki.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, zabawa edukacyjna, rozmowa kierowana, elementy dramy, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, prezentacja *Znaki religijne*, ilustracja *Ukrzyżowanie*,
- rekwizyty do dramy, krzyże i krzyżyki, tzw. zestaw kolędowy (dwie świece i krzyż), różaniec, figurka Matki Bożej, obraz Pana Jezu-

sa Miłosiernego, książeczka do nabożeństwa, medalik, piosenka *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Piosenka *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego* (jedna zwrotka) – można ją znaleźć np. w serwisie YouTube.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *O kim rozmawialiśmy na poprzedniej katechezie? (o kapłanach)*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Pod koniec miesiąca wychowawczyni podsumowała zachowanie uczniów. Dzieci zdziwiły się, jak dużo pani o nich wie. Każdy wyszedł ze szkoły z medalem. Julka otrzymała medal „Potrafi uważnie słuchać”. Hania nagrodzona została za udzielanie pomocy słabszym w nauce. Weronika otrzymała medal uśmiechu, a Zuzę pani nagrodziła za umiejętność dzielenia się z innymi.

– Ciekawe, za co dostanie medal Benek? Jest taki cichy – szepnęła do Zuzi Julka. Jakie było ich zdziwienie, gdy pani wręczyła Benkowi medal „Najlepszy brat”. Dużo mówiła o opiece, jaką Benek roztacza nad swoim starszym, niepełnosprawnym bratem.

– Jak wiecie, wasz kolega czyta najlepiej w klasie. Wyjaśnij wszystkim, co skłoniło cię do nauki czytania.

Chłopiec zaczerwienił się i cicho odpowiedział:

– Mój brat zawsze lubił czytać, a po wypadku nie może. Dlatego ja mu czytam.

W tym momencie pani zwróciła się do Julki:

– Słyszałam, co szepnęłaś wcześniej do Zuzi, Juleczko. Nie trzeba być głośnym i żywiłowym, aby czynić wielkie rzeczy, bo to, co robicie, to naprawdę wielkie znaki dla tych, którzy z wami przebywają i was obserwują.

Zapytaj: *Za co Benek otrzymał medal? (opiekował się swoim starszym, niepełnosprawnym bratem)*

Podsumuj: *Postępowanie Benka to znak dla innych, że jest on wspaniałym, kochającym bratem. Podobnie postępowanie pozostałych dzieci. My również jesteśmy znakiem Jezusa dla innych, gdy dzielimy się bezinteresownie miłością z drugim człowiekiem.*

II. Spotykam

Zabawa edukacyjna „Zgaduj-zgadula” z elementami dramy

Przebierz dzieci w różne stroje, np. kilku chłopców w stroje sportowe (wystarczą koszulki, najlepiej typowe dla jednej drużyny, z numerami na plecach), niech jeden z nich trzyma piłkę; kilka dziewczynek możesz przebrać np. za księżniczki (wystarczą korony i peleryny); kilkoro dzieci trzyma w ręku książki do nauki języka angielskiego; dwójka innych dzieci ma złote medale na szyjach.

Wszystkie przebrane dzieci siadają na podłodze. Poproś je o zaangażowanie w odegranie swoich ról, ale niech robią to bez używania słów (dzieci z medalami skaczą z radości, dziewczynki z balonikami tańczą wesoło, chłopcy z piłką przygotowują się do gry itd.).

Zaproś na środek chłopców z piłką i zapytaj pozostałych uczniów:

- *Gdy patrzymy na tych chłopców, co możemy o nich powiedzieć – kim są, co robią?* (są piłkarzami, idą na mecz lub na trening).
- *A skąd to wszystko o nich wiecie, przecież żaden z nich nic wam na ten temat nie powiedział?* (poznajemy to po stroju, po ich zachowaniu itp.)

Następnie zaproś na środek księżniczki z balonikami i zapytaj:

- *Kim są te dziewczynki?* (księżniczkami)
- *A po czym to poznajemy?* (po strojach)

Następnie zaproś na środek dzieci z podręcznikami do języka angielskiego, a pozostałe zapytaj:

- *Jak myślicie, dokąd idą te dzieci?* (na lekcję języka angielskiego)
- *Po czym to poznajecie?* (po podręcznikach)

Zaproś na środek ostatnią parę – dzieci z medalami na szyjach. Zapytaj:

- *Co możemy o nich powiedzieć?* (zajęli pierwsze miejsce w zawodach)

Podziękuj uczniom za aktywność. Podkreśl fakt, że chociaż żadne z występujących dzieci nie powiedziało ani jednego słowa o sobie, to nie było żadnych problemów z odgadnięciem, kim są i co robią – dzięki ich zachowaniu, strojom i rekwizytom. Powiedz: *Możemy stwierdzić,*

że te koszulki sportowe, piłka, baloniki, książki, medale – to były takie znaki, które bardzo wymownie udzieliły nam ważnych wskazówek na temat tych dzieci.

(Uczniowie biorący udział w dramie zdejmują przebrania i zajmują miejsca w ławkach).

Kontynuuj: *Znaki, które tak wiele mówią nam bez żadnych słów, mogą być bardzo różne. Często takim znakiem, który dużo nam o kimś powie, jest czyjeś postępowanie, jakiś konkretny czyn. Tak jak w przypadku Benka, o którym słyszeliśmy w dzisiejszym opowiadaniu na początku lekcji. **Także Pan Jezus na dzisiejszej katechezie pragnie nam pokazać bardzo ważne, wyjątkowe znaki.***

III. Poznaję

Powiedz: *Nie bez powodu zostaliście poproszeni o przyniesienie na dzisiejszą lekcję krzyży. Pokażcie je, proszę. Kto chciałby opowiedzieć coś o krzyżu, który przyniósł?*

Dzieci dzielą się tym, skąd mają krzyże (czy krzyżyki), do kogo należą, czy związana jest z nimi jakaś historia. Nagródź każde dziecko (oceną, pochwałą, obrazkiem – w zależności od przyjętego systemu nagradzania).

Podsumuj: *Krzyż jest znakiem miłości Pana Jezusa do każdego człowieka. Jest to znak naszej wiary.*

Zaprezentuj ilustrację Ukrzyżowanie. Podkreśl: *To właśnie krzyż jest tym znakiem, który jednoczy wszystkich wierzących w Pana Jezusa, który wszystkim wierzącym wskazuje drogę. Dlatego nie dziwny się, że widzimy ich tak wiele. Niektóre z nich są wielkie, stawia się je na górach, jak na przykład w naszych polskich Tatrach na górze Giewont (pokaż uczniom ilustrację w podręczniku).*

Podsumuj: *Widzimy krzyże na kościelnych wieżach, krzyże stojące przy drogach, dużo mniejsze krzyże wiszące na ścianach w naszych mieszkaniach, zupełnie maleńkie krzyże noszone na szyi. Bardzo ważne jest, byśmy zawsze patrzyli na krzyż z dumą i odnosili się do niego z szacunkiem – tak, jak uczy nas tego Pismo Święte.*

Pismo Święte (Ga 6,14b)

Nie daj, Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Wyjaśnij uczniom trudne wyrazy (np. chlubić się – to znaczy być dumnym) i porozmawiaj z nimi o tym fragmencie. Podsumuj: *Pan Jezus chce, żebyśmy byli dumni z tego, że jesteśmy Jego wyznawcami. Należymy do jednej rodziny Bożej, której znakiem jest właśnie krzyż.*

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Zastanówmy się wspólnie: jak możemy pokazać swoim życiem, że jesteśmy dumni z krzyża i że go szanujemy?*

Zaproś do ułożenia listy zasad dotyczących naszego podejścia do krzyża, którymi warto kierować się w życiu. Przykładowe zasady:

- Nie wstydę się krzyża i go szanuję.
- Zdejmuję czapkę, gdy przechodzę obok krzyża (chłopcy).
- Krzyżyk lub medalik noszę na szyi z szacunkiem.
- Nie traktuję medalika jako ozdoby.
- Z szacunkiem wykonuję znak krzyża przed rozpoczęciem modlitwy i na jej zakończenie.

Pochwal uczniów za aktywność i zachęć ich, by stosowali się do zapisanych na tablicy zasad w codziennym życiu. Następnie dodaj, że Pan Jezus pokazuje ludziom także inne znaki, wyświetl/pokaż plansze lub zaprezentuj przedmioty i krótko je omów: Pismo Święte, krzyżyk, obraz Jezusa Miłosiernego, figurkę Maryi, tzw. zestaw kolędowy (dwie świece i krzyż), książeczkę do nabożeństwa, różaniec, medalik z łańcuszkiem. Podsumuj: *Pamiętajmy, że również te znaki religijne, podobnie jak krzyż, należy szanować i trzeba o nie dbać.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj wszystkie krzyże znajdujące się na ilustracji.*

Na podstawie rysunku znajdującego się w podręczniku omów z uczniami miejsca, w których możemy zauważyć krzyż.

Zadanie 2: *Zuzia z uwagą rozgląda się po pokoju babci. Bez trudu znajduje w nim wiele przedmiotów religijnych. Ty też na pewno potrafisz je odnaleźć. Obrysuj je. Dorysuj krzyżyk, który Zuzia zapomniała dziś włożyć na szyję.*

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do modlitwy; uczynicie znak krzyża. Wytłumacz, że staranne wykonanie znaku krzyża jest wyrazem miłości do Pana Jezusa. Powiedz: *Podziękujmy teraz Panu Jezusowi za wszystkie znaki, jakie nam dziś pokazał.*

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za Twój krzyż.*

Wszyscy: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Zapytaj: *Za jaki znak możemy jeszcze podziękować?*

Uczeń: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za Pismo Święte.*

Wszyscy: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

U: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za obrazy religijne.*

Wszyscy: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

U: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za różaniec.*

Wszyscy: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Dodaj: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za wszystko, co nas do Ciebie przybliża.*

Wszyscy: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

KATECHEZA 16

Temat: Pan Jezus wskazuje miejsca modlitwy

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Zapoznanie uczniów z różnymi miejscami modlitwy.
- Ukazanie uczniom wartości modlitwy.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wymienia miejsca modlitwy Pana Jezusa,
- wymienia miejsca, w których można się modlić,
- tłumaczy, co pomaga, a co przeszkadza w modlitwie.

Postawy

Uczeń

- modli się za siebie i bliskich.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, rozmowa kierowana, miniwykład, zabawa edukacyjna, praca plastyczna, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, prezentacja multimedialna, ilustracje,
- kartki formatu A3.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do wspólnej modlitwy: *Poprośmy wspólnie naszego Ojca, który jest w niebie, o dobrą, owocną lekcję. Odmówmy modlitwę „Ojcze nasz”. Ojcze nasz...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *O jakich znakach rozmawialiśmy na ostatniej lekcji? Czy w klasie też widzimy któryś z tych znaków? Jakie znaki religijne znajdują się w waszych domach?*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia i Franek z radością pakowali plecaki. Wyjeżdżali na weekend do dziadków. Gdy zajechali pod ich dom, Zuzia pierwsza wybiegła z samochodu. Ale tym razem było inaczej niż zwykle. Nikt nie wyszedł im na powitanie, a drzwi wejściowe były zamknięte na klucz.

– Mamo, gdzie babcia i dziadek?! Zapomnieli, że przyjeżdżamy? – krzyczała Zuzia.

– Uspokój się, córciu. Proponuję zajrzeć do ogrodu – odpowiedział ze spokojem tata.

Dzieciaki pobiegły ile sił w nogach.

– Sę! – zawołał radośnie Franek.

Zuzia już wtulała się w ramiona babci Zosi. W tym momencie na ziemię spadł różaniec.

– Babciu, modlisz się w ogrodzie? – zapytał zdziwiony Franek.

– Zawsze to robię, gdy jest piękna pogoda – odpowiedziała babcia.

– Nigdy nie wpadłbym na taki pomysł. Ja w waszym ogrodzie huśtam się i skaczę na trampolinie...

Rozmowę usłyszeli nadchodzący rodzice. – Franiu, ty też możesz pomodlić się w babcinym ogrodzie – uśmiechnęła się mama.

– Kto powiedział, że można się modlić tylko w pokoju albo w kościele? – rzucił tato.

Dziadek, który podczas rozmowy mył ręce przy ogrodowym kranie, stwierdził: – No, moi kochani, mam pomysł na jutrzejszą niedaleką wyprawę.

- *Dokąd pójdziemy?* – zapytał Franek.
- *To niespodzianka* – odpowiedział dziadek, tajemniczo się uśmiechając.

II. Spotykam

Praca plastyczna

Podziel uczniów na grupy (po 3–4 osoby). Każdy zespół otrzymuje kartkę formatu A3, na której po naradzie uczniowie mają za zadanie narysować, jaką według nich niespodziankę obmyślił dziadek dla swoich wnuków: dokąd chce ich zabrać? Przed przystąpieniem do pracy zwróć uwagę dzieci na to, by wzięły pod uwagę, w jakiej sytuacji dziadek wpadł na pomysł wyprawy (co powinno naprowadzić uczniów na właściwy kierunek myślenia). Przypomnij, że cała rodzina rozmawiała o modlitwie, która jest możliwa nie tylko w kościele lub w domu. Babcia odmawiała różaniec właśnie w ogrodzie. Można dodać, że zapewne ta wyprawa będzie miała jakiś związek z modlitwą. Jeśli dzieci wciąż nie będą miały pomysłu, co narysować, zasugeruj, żeby pomyślały, gdzie jeszcze można się modlić poza kościołem, domem, ogrodem...

Dopilnuj, aby dzieci sprawiedliwie podzieliły się zadaniami.

Poprowadź zajęcia w sposób zależny od tego, co dzieci narysowały:

- Jeżeli któraś z grup narysowała, że celem wyprawy była przydrożna kapliczka, przy której dziadek z wnukami się pomodlili, należy skupić się na tym rysunku.
- Jeżeli nie, podpowiedz dzieciom jeszcze jedną możliwość: *A może dziadek chciał pokazać wnukom, gdzie jeszcze można się modlić, i dlatego zabrał je na wyprawę do przydrożnej kapliczki za miastem?*

Podsumuj: *Popatrzcie więc, w jak wielu miejscach można się modlić! Sam Pan Jezus pokazuje nam, że rozmowa z Bogiem możliwa jest w różnych okolicznościach. O niektórych z nich niedawno rozmawialiśmy, za chwilkę je sobie przypomnimy. Poznamy także inne, bo taki jest właśnie temat dzisiejszej katechezy.*

III. Poznaję

Pokaż uczniom ilustracje przedstawiające miejsca, w których modli się Pan Jezus (znajdują się w podręczniku). Krótko je omów:

Pan Jezus już jako 12-letni chłopiec długo przebywał w świątyni. Czytał święte Pisma, rozmawiał z uczonymi, ale przede wszystkim spotykał się ze swoim Ojcem na modlitwie. Później często wracał do świątyni. My naśladujemy Pana Jezusa, gdy idziemy modlić się do kościoła, kiedy, podobnie jak Pan Jezus, słuchamy w kościele, w czasie Mszy Świętej fragmentów z Pisma Świętego, słuchamy nauk kapłana, modlimy się do Pana Boga. Kościół jest Domem Bożym, jest więc najpiękniejszym miejscem modlitwy.

*Pan Jezus lubił także modlić się na łonie przyrody, z dala od ludzi, tam, gdzie był spokój. Popatrzcie: Jezus modlił się w górach, na pustyni, w ogrodzie Oliwnym. W tym także możemy Go naśladować. Pamiętajcie, gdzie odmawiała różaniec Babcia Zuzi z dzisiejszego opowiadania? (w ogrodzie) My również możemy się modlić w ogrodzie, na spacerze i wcale nie musimy wtedy klękać do modlitwy. Wystarczy, że zachwycimy się na przykład napotkaną w parku wiewiórką i swoje myśli skierujemy na chwilkę do Pana Boga, podziękujemy Mu, że stworzył tak piękną wiewiórkę. To już będzie modlitwa! Albo gdy na wycieczce rowerowej zobaczymy na niebie tęczę i pomyślimy: Jak dobrze, Panie Boże, że poda-
rowałeś nam taką kolorową tęczę! Może ktoś z was poda inny przykład? (dzieci odpowiadają)*

Pan Jezus wskazuje nam dziś na jeszcze jedno ważne miejsce modlitwy. Proszę, wyciszcie się teraz i posłuchajcie uważnie, co Pan Jezus mówi do każdego z nas:

Pismo Święte (Mt 6,6a)

Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu.

Zapytaj:

- *Co to jest izdebka? (pokój, mieszkanie)*
- *Co możemy robić w pokoju? (bawić się, odrabiać lekcje...)*

Dopowiedz: Ale pokój to także miejsce, w którym modlimy się rano i wieczorem, gdzie prosimy o pomoc przy trudnym zadaniu domowym, przepraszamy, że pokłóciliśmy się z bratem...

Następnie powiedz: Mimo że wymieniliśmy dziś już tyle różnych miejsc modlitwy, o jednym zapomnieliśmy. Kto z was powie, gdzie jeszcze się wspólnie modlimy? Podpowiem, że robiliśmy to także dzisiaj. (w szkole)

Oczywiście, w szkole także możemy się modlić. I to nie tylko przed lekcją religii!

IV. Odpowiadam

Podsumuj: *Wiemy już, gdzie możemy się modlić. Bardzo ważne jest także nasze skupienie na modlitwie. Czasami trudno jest nam się modlić, bo coś nas rozprasza.*

Prezentacja multimedialna „Jak powinna wyglądać nasza modlitwa?”

Obejrzyj z uczniami ilustracje przedstawiające modlące się dzieci i porozmawiajcie o nich. Podsumowując, zwróć uwagę uczniów na to, jak ważne jest to, by w czasie modlitwy nic nas nie rozpraszało.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Odszukaj wśród naklejek nazwy miejsc, w których modli się Pan Jezus, i naklej je przy odpowiednich ilustracjach.*

Zadanie 2: *Rozwiąż krzyżówkę i uzupełnij zdanie.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Na zakończenie lekcji pomyślmy przez chwilkę w ciszy, jak wygląda nasza modlitwa.*

Po chwili ciszy dodaj: *Przepraszamy Cię, Panie Jezu, za każdy brak skupienia na modlitwie.*

Uczniowie: *Przepraszamy Cię, Panie Jezu!*

KATECHEZA 17

Temat: Pan Jezus rozmawia z nami w modlitwie

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Rozbudzanie w uczniach pragnienia jak najczęstszego rozmawiania z Panem Jezusem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że modlitwa jest rozmową z Panem Jezusem,
- tłumaczy, że Pan Jezus pragnie, by każde dziecko rozmawiało z Nim na modlitwie,
- zwraca się do Pana Jezusa swoimi słowami.

Postawy

Uczeń

- modli się w różnych intencjach.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, zabawa edukacyjna, miniwykład, śpiew, słoneczko, rozmowa kierowana, praca z ilustracjami, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zadanie do wydrukowania, ilustracja *Pan Jezus wśród dzieci*,

- *Bóg kocha mnie,*
- *piosenka Nigdy nie zostawisz mnie* (z repertuaru zespołu Arka Noego).

Struktura katechezy

Modlitwa

Piosenka *Bóg kocha mnie*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Wiecie już, jak należy się modlić. Ostatnio powiedzieliśmy sobie, gdzie należy się modlić i co nam pomaga w modlitwie. Dziś przed nami kolejny ważny temat. Dowiedcie się, że w czasie modlitwy rozmawia z nami sam Pan Jezus.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Po śniadaniu babcia spakowała kanapki i ciepłą herbatę w termosie. Zuzia i Franek byli bardzo ciekawi, dokąd zaprowadzą ich dziadkowie. Wędrowali polną drogą. Musieli wyglądać zabawnie, bo szli gęsiego. Franek, który maszerował za dziadkiem, stawiał duże kroki. Chciał koniecznie trafić stopami w ślady, które pozostawiał dziadek Staszek. Zuzi bardzo spodobał się ten pomysł i naśladowała brata, idąc po śladach babci. Nie było to łatwe! Dzieci tak wciągnęły się w zabawę, że gdy dziadkowie się zatrzymali, Zuzia i Franek na nich wpadli.

– Jesteśmy na miejscu – stwierdził dziadek.

Dopiero teraz Zuzia i Franek rozejrzeli się wokoło. Stali przed przydrożną kapliczką.

– To tu mieliśmy dojść? – zapytała zdziwiona Zuzia.

– Wasze miny są warte miliona! – zaśmiał się dziadek. – Tak, właśnie tutaj chcieliśmy was przyprowadzić. Pamiętajcie, kochani, wszędzie możemy się modlić!

– Zazdroścę Zuzi, dziadku. Ona w ogóle nie mówi, że się modli, tylko że rozmawia z Panem Jezusem. Ja tego nie czuję – stwierdził poważnie Franek.

– Dobrze cię rozumiem – odpowiedział dziadek. – Znam te rozterki. Możemy tylko zazdrościć Zuzi – kontynuował. – Przypominają mi się słowa Pana Jezusa: „Nie ustawajcie w modlitwie. Bądźcie ufni jak

dzieci”. To kto ma pomysł, jaką piosenką możemy się teraz pomodlić do Pana Jezusa?

Zuzia jak zwykle krzyknęła pierwsza:

– Zaśpiewajmy „Nigdy nie zostawisz mnie...”

O dziwo wszyscy się zgodzili, nawet Franek nie protestował. Takiego radosnego powrotu do domu dziadków dzieci nie pamiętały.

Zapytaj:

- Dokąd dziadkowie przyprowadzili Zuzię i Franka? (do kapliczki)
- Dlaczego? (żeby pokazać im, że także tam mogą się modlić)
- Co Franek powiedział o modlitwie Zuzi? (że ona swoją modlitwę nazywa rozmową z Panem Jezusem)

II. Spotykam

Zapytaj: Jaką piosenkę zaproponowała Zuzia, żeby całą rodziną zaśpiewali w drodze powrotnej do domu? (Nigdy nie zostawisz mnie...)

Następnie zachęć dzieci, by wstały z ławek i poruszały się (tańczyły) w rytm muzyki, zwracając jednocześnie uwagę na słowa. Jeżeli chcą, mogą próbować do słów piosenki dopasowywać wymyślone przez siebie gesty.

Zabawa: śpiew i taniec – piosenka Nigdy nie zostawisz mnie (Dzięki Ci!)

Zapytaj: O kim jest mowa w piosence? Kto nigdy nas nie zostawi? (Pan Jezus)

Następnie wyjaśnij: *Tak jak śpiewaliśmy w piosence, Pan Jezus jest zawsze z nami: w dzień i w nocy. Jest z nami, kiedy jesteśmy radośni, ale i gdy jesteśmy smutni. Nawet wtedy, gdy robimy jakieś głupstwa czy jesteśmy niegrzeczni. Nigdy nas nie zostawi. Jest przy nas zawsze i zawsze chce z nami rozmawiać. Pan Jezus pragnie jak najczęściej rozmawiać z nami w modlitwie. To bardzo ważne, żebyśmy o tym nigdy nie zapominali i zawsze Panu Jezusowi ufali.*

III. Poznaję

Zaprezentuj ilustrację *Pan Jezus i dzieci*.

Wytłumacz: *W Piśmie Świętym czytamy, że do Pana Jezusa ludzie przynoszą i przyprowadzają dzieci. Apostołowie, widząc to, próbują im tego zabraniać. Wtedy Pan Jezus mówi coś bardzo ważnego. Za chwilę*

usłyszymy te słowa, jednak najpierw proszę was, żebyście się wyciszyli i skupili. Posłuchajcie uważnie:

Pismo Święte (por. Mk 10,14b)

Pan Jezus mówi: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im”.

Zapytaj: *Co Pan Jezus odpowiada apostołom, kiedy ci zabraniają dzieciom zbliżać się do Niego?* (żeby nie przeszkadzali przychodzić dzieciom do Pana Jezusa)

Podsumuj: *A po tych słowach Pan Jezus bierze dzieci w objęcia i je błogosławi. Pan Jezus chce, by dzieci były blisko Niego, pragnie z nimi rozmawiać i otaczać je swoją opieką.*

IV. Odpowiadam

Poproś uczniów, aby zastanowili się przez chwilę nad pytaniem: *Dlaczego w ogóle z kimś rozmawiamy?* Odpowiedzi zapisz na tablicy na zasadzie słoneczka:

W centrum słoneczka wpisz: *Rozmawiam z kimś, ponieważ...*

- chcę komuś powiedzieć o czymś ważnym,
- chcę z kimś miło spędzać czas,
- chcę usłyszeć, co ktoś ma mi do powiedzenia,
- chcę kogoś za coś przeprosić,
- chcę kogoś o coś poprosić,
- chcę komuś za coś podziękować,
- bardzo kogoś kocham i chcę, by ten ktoś wiedział o mnie wszystko.

Powiedz: *A teraz popatrzcie. Zmażę w naszym słoneczku wyrazy: „kimś”, „ktoś”, „kogoś”, „komuś” i w to miejsce wpiszę imię Pana Jezusa. Czy nasze odpowiedzi będą pasowały? Oczywiście!*

Wprowadź kolejny element: *Pamiętacie, czego Franek zazdrościł Zuzi w opowiadaniu, którego dzisiaj słuchaliśmy?* (Zuzia traktuje modlitwę jak zwyczajną rozmowę, potrafi z Panem Jezusem rozmawiać)

Podkreśl: *To nie jest takie trudne! Wystarczy chcieć mówić Panu Jezusowi o wszystkim, co dzieje się w naszym życiu.* Zachęć uczniów, by podali przykład tego, o czym chcieliby porozmawiać z Panem Jezusem.

Zadanie „Labirynt”

Wydrukuj materiał przed lekcją i rozdaj uczniom podczas zajęć.

Polecenie: *Troje dzieci nie potrafi znaleźć drogi do Pana Jezusa. Pomóż im. Pan Jezus na nie czeka!*

Podsumuj zadanie: *Pan Jezus naprawdę czeka na te rozmowy z nami i bardzo się z nich cieszy. A pomyślcie, jaki jest smutny, gdy nie odzywamy się do Niego przez cały dzień!*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Obrysuj co drugą literę, zaczynając od pierwszej (B). Przepisz obrysowane literki w wyznaczone miejsce i przeczytaj zdanie. W środek serca wpisz swoje imię.*

Zadanie 2: *Rozmawiając z Panem Jezusem w czasie modlitwy, możesz mówić o wszystkim. Narysuj, o czym chcesz Mu dziś powiedzieć.*

Gdy zadania zostaną wykonane, zaproś dzieci do wstania z miejsc i zaśpiewania piosenki *Nigdy nie zostawisz mnie...*

VI. Modlę się

Zachęć uczniów do modlitwy. Zasugeruj, aby w ciszy pomodlili się w intencjach, które zilustrowali w podręczniku.

KATECHEZA 18

Temat: Pan Jezus daje nam swoją Mamę

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie uczniom prawdy, że Pan Jezus ofiaruje nam swoją Matkę, Maryję.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- podaje, kiedy Pan Jezus czyni z Maryi Matkę wszystkich ludzi,
- wylicza najważniejsze wydarzenia z życia Maryi i układa w porządku chronologicznym,
- wymienia kilka cech, jakimi odznacza się Matka Jezusa.

Postawy

Uczeń

- modli się przez wstawiennictwo Maryi, dziękuje Jej za macierzyńską opiekę.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, w parach, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, zabawa edukacyjna, uproszczona burza mózgów, symulacja, śpiew, rozmowa kierowana, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, prezentacja multimedialna, napis „Moja mama...”,
- stroje Maryi i Jana (niebieska chusta, białe lub brązowe tuniki bądź alby), muzyka relaksacyjna, piosenka *Mama Królowa*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś do modlitwy piosenką *Nigdy nie zostawisz mnie*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Sprawdź, co uczniowie zapamiętali z poprzedniej katechezy. Zapytaj:

- *Kto bardzo chce, żebyśmy jak najczęściej z Nim rozmawiali?* (Pan Jezus)
- *O czym możemy mówić Panu Jezusowi?* (o wszystkim)
- *Jak nazywamy rozmowę z Panem Jezusem?* (modlitwą)

Powiedz: *Dziś powiemy sobie o Kimś, kto podobnie jak Pan Jezus, bardzo nas kocha i zawsze jest gotów nas wysłuchać. Najpierw jednak posłuchajmy, jaką niesamowitą nowinę mają dla Zuzi i Franka ich rodzice.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Jakie było zdziwienie Zuzi i Franka, gdy zobaczyli w kościele babcię Zosię i dziadka Staszka! Zuzia podbiegła do nich i siadając na kolanach babci, zapytała cicho:

- *Co wy robicie w naszym kościele?*
- *Wasi rodzice zaprosili nas na niedzielny obiad – odpowiedziała babcia.*
- *Ale fajnie!*

W drodze do domu rodzice weszli do cukierni.

- *To chyba jakieś święto – szepnął do Zuzi Franek.*

Obiad minął w miłej atmosferze, ale tatuś zadziwił wszystkich. Dzieci dawno nie widziały tak radosnego taty. Kiedy mama z babcią nakryły stół, by podać kawę, tatuś zaprosił wszystkich do swojego gabinetu. Uruchomił komputer.

– Kochani, chcemy się podzielić z wami radosną nowiną. Franek, Zuzia, będziecie mieli braciszka.

– Co?! – krzyknął zaskoczony Franek. – Jesteś w ciąży, mamó? Dziadkowie gratulowali rodzicom. Zuzia widziała, jak bardzo się cieszą. Dziadek wziął Zuzię na ręce. – No, Zuziu, gratuluję! Będziesz starszą siostrą.

– To świetnie, jeszcze nią nie byłam! – odpowiedziała poważnie dziewczynka.

Rodzice i dziadkowie roześmiali się głośno, a Franek skomentował to krótkim: „Oj siostra, siostra”. Nagle Zuzia trochę posmutniała.

– Ojej, mamusiu. To teraz będę musiała dzielić się tobą już nie tylko z Frankiem...

– Nie bądź głuptaskiem – wtrącił się Franek – i nie smuć się. Przecież mama będzie nas wszystkich bardzo kochać!

W tym momencie dzieci zobaczyły na ekranie zdjęcie.

– Zobaczcie, to jest wasz braciszek – powiedział tata.

Wszyscy zbliżyli się do komputera.

– On dotyka noska! Jakie ma małe paluszki – przekrzykiwali się. – Jaki jest śliczny, jaką ma dużą główkę! – Zachwytom nie było końca.

– Tato, wrzuć to zdjęcie na tapetę – poprosił Franek.

– Nie ma sprawy. Proszę bardzo. Gotowe!

Zuzia podeszła bliźutko monitora i szepnęła: – Hej, malutki, rośnij prędko, czekamy tu na ciebie i wiesz... chętnie podzielimy się z tobą naszą mamą!

A mama, która wszystko słyszała, nic już nie powiedziała, tylko przytuliła Zuzię bardzo mocno...

II. Spotykam

Zabawa edukacyjna „Moja mama...”

Zanim nawiążesz do opowiadania, zaprosz uczniów do krótkiej zabawy. Potrzebna będzie kartka formatu A4 z napisem: „Moja mama...” oraz muzyka relaksacyjna. Dzieci siadają w kręgu na podłodze. Powiedz, że za chwilę usłyszą muzykę, a ich zadaniem będzie pomyśleć o swojej mamie: jaka jest, co dla nich robi, jak wygląda, w czym im pomaga itp., a następnie losowo wybrane dzieci będą miały za zadanie dokończyć zdanie: „Moja mama...” (tutaj możesz podać dzieciom kilka

przykładów dokończonych już zdań: ...opiekuje się mną, bawi się ze mną, troszczy się o mnie, smuci się, gdy jestem chory, pociesza, gdy się smucę itp.). Wy tłumacz, że w czasie trwania muzyki dzieci będą sobie spokojnie podawały kartkę, a odpowiada ta osoba, która trzyma kartkę w momencie, gdy muzyka cichnie.

Podsumuj zabawę: *Tyle pięknych i ważnych słów powiedzieliście o swoich mamach. Ci z was, którzy mają rodzeństwo, na pewno dostrzegają, że podobnie jak o was, mama troszczy się także o waszego brata czy siostrę. Ważne, żeby żadne z was nigdy nie zapomniało dziękować mamie za to, że jest, i za wszystko, co dla was robi.*

Zapytaj: *Kto pamięta, dlaczego Zuzia zasmuciła się, gdy usłyszała, że będzie miała drugiego braciszka? (nie chciała się już z nikim dzielić swoją mamą) A co Franek powiedział wtedy do Zuzi? (że mama będzie ich wszystkich bardzo kochać)*

Podsumuj: *Gdy tylko dziewczynka zobaczyła zdjęcie swojego nienarodzonego jeszcze braciszka, od razu go pokochała. Kiedy kogoś kochasz, jesteś gotów podzielić się z nim nawet tym, co masz najcenniejszego. Zuzia nie miała już wątpliwości, dlatego postanowiła – jak sama powiedziała – podzielić się mamą także z nienarodzonym jeszcze braciszkiem, tym bardziej że wiedziała już, że mama kocha i ją i jej braci.*

A Pan Jezus robi coś jeszcze piękniejszego. Możemy powiedzieć, że dzielił się On swoją Mamą z całym światem, ze wszystkimi ludźmi, także z każdym z nas. Wszystkim nam ofiaruje Ją jako Mamę.

III. Poznaję

Powiedz: *Za chwilę usłyszymy słowa z Pisma Świętego, które Pan Jezus wypowiada, gdy już jest na krzyżu i wie, że za chwilę będzie musiał opuścić swoją Mamę.*

Pismo Święte (por. J 19,26–27a)

Pan Jezus, wisząc na krzyżu, dostrzega Maryję i stojącego obok Niej ucznia, którego miłuje. Mówi do Maryi: „Zaopiekuj się tym uczniem jak synem”. Następnie zwraca się do ucznia: „Oto twoja Mama”.

Wyjaśnij: *Pan Jezus wypowiada te słowa, ponieważ bardzo kocha Maryję i Jana – nie chce, żeby ktokolwiek z nich pozostał sam.*

Zabawa edukacyjna (symulacja) „Maryja i Święty Jan”

Wybierz z klasy dwoje ochotników. Dziewczynkę przebierz za Maryję (wystarczy niebieska chusta, może być również biała tunika), chłopca przebierz za Jana (biała alba lub brązowa tunika). Przeczytaj najpierw słowa Jezusa skierowane do Maryi, a następnie do Jana (J 19,26–27a). Następnie wytłumacz: *Popatrzcie, jak (podajemy tutaj imię chłopca, który odgrywa Jana) stoi na środku jako przedstawiciel waszej klasy, tak Jan, do którego zwrócił się Pan Jezus, był wtedy przedstawicielem wszystkich ludzi. Dlatego możemy powiedzieć, że w chwili, gdy Pan Jezus ofiarował Janowi Maryję za Matkę, tak naprawdę dał Ją za Matkę wszystkim ludziom, także nam. I na pewno bardzo pragnął, byśmy wszyscy pokochali Maryję jak swoją Mamę. A Maryja pokochała każdego z nas – jak swoje własne dzieci.*

IV. Odpowiadam

Podsumuj i wprowadź kolejny element lekcji. Powiedz: *Wiemy już, że Maryja jest naszą Mamą. Wszyscy bardzo Ją kochamy. A jak zachowujemy się w stosunku do kogoś, kogo kochamy? (chcemy jak najwięcej o tej osobie wiedzieć, coraz lepiej ją poznawać) Dlatego powinniśmy poznać choć kilka najważniejszych wydarzeń z życia Maryi.*

Prezentacja multimedialna „Życie Maryi”

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Co wydarzyło się w życiu Mamy Pana Jezusa? Przyjrzyj się ilustracjom i ponumeruj je. Dokończ kolorowanie rysunków.*

Omów wydarzenia przedstawione w podręczniku. Wydarzenia te nie są ułożone w porządku chronologicznym. Dzieci w parach mają za zadanie ustalić prawidłową kolejność wydarzeń i ołówkiem ponumerować ilustracje od 1 do 5. Gdy dzieci skończą zadanie, sprawdź, czy wykonały je poprawnie.

Powiedz: *Jest jeszcze jedna ważna rzecz – mówiliśmy już o tym na poprzednich lekcjach: gdy kogoś bardzo kochamy, chcemy z tą osobą jak najczęściej rozmawiać, o wszystkim jej opowiadać.*

Zapytaj: *Kto przypomni, jak nazywamy rozmowę z Panem Jezusem, z Maryją? (modlitwą) A czy ktoś z was zna jakąś modlitwę do Maryi?*

W podręczniku mamy zapisane słowa właśnie tej modlitwy – „Zdrowaś Maryjo”. A kogo widzimy obok Maryi? (anioła Gabriela) Tak, to anioł Gabriel, który pozdrowił Maryję słowami „Zdrowaś Maryjo”. Jest to modlitwa, która powstała bardzo dawno temu.

Zachęć uczniów: Odmawiajcie tę modlitwę każdego dnia – kiedy chcecie Maryję o coś poprosić, za coś Ją przeprosić lub Jej podziękować. Ta modlitwa jest jak najpiękniejszy kwiat, który chcielibyśmy podarować naszej ukochanej Mamie – Maryi.

Poproś uczniów, by wstali i wspólnie odmówili modlitwę Zdrowaś Maryjo.

Dodaj: Jeśli ktoś jeszcze nie zna tej modlitwy na pamięć, proszę, żeby zaglądał do podręcznika.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: W każdym z płatków narysuj, za co chcesz Maryi podziękować lub o co chcesz Ją poprosić.

V. Utrwalam

Zapytaj: Kto przypomni, co ważnego wydarza się pod krzyżem? (Pan Jezus daje nam wszystkim Maryję za Mamę)

Powiedz: Tak pięknie mówiliście na początku lekcji: „Moja mama mnie kocha. Moja mama jest piękna. Moja mama gotuje pyszne obiady...”. Myślę, że dokładnie to samo powiedziałyby Pan Jezus, gdyby usiadł tu z nami w kręgu na podłodze i miał dokończyć zdanie: „Moja Mama...”. Maryja jest właśnie taka jak nasze mamy – troskliwa, pomocna, wszystko o nas wie i nieustannie bardzo nas kocha. Zapamiętajcie to koniecznie! I jak prawdziwie kochające dzieci postarajcie się jak najczęściej swoją modlitwą i dobrym postępowaniem dziękować za Jej matczyną opiekę.

Jeszcze raz zachęć uczniów, aby modlili się modlitwą Zdrowaś Maryjo. Posłuchajmy teraz wspólnie, jak pięknie śpiewa o Maryi – naszej Mamie – Arka Noego! (Możesz wyświetlić teledysk).

Piosenka Mama Królowa (z repertuaru zespołu Arka Noego)

Jeśli wystarczy czasu, możesz włączyć piosenkę po raz drugi, zachęcając dzieci, by stopniowo włączały się w śpiew i taniec w rytm muzyki.

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do wspólnej modlitwy: *Podziękujmy wspólnie Panu Jezusowi za to, że ofiaruje Maryję za Mamę każdemu z nas. Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że dajesz nam Maryję za Mamę.*

Uczniowie: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu!*

(Można jeszcze raz zaśpiewać piosenkę *Mama Królowa*).

KATECHEZA 19

Temat: Pan Jezus daje nam Anioła Stróża

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Przypomnienie uczniom, kim jest Anioł Stróż.
- Zachęcenie uczniów do pogłębiania osobistej więzi z Aniołem Stróżem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, że Anioł Stróż jest darem od Pana Jezusa,
- wyjaśnia, jaka jest rola Anioła Stróża w życiu dziecka Bożego,
- tłumaczy, że każdego dnia w modlitwie można dziękować Aniołowi Stróżowi za jego opiekę.

Postawy

Uczeń

- modli się do swojego Anioła Stróża.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, uproszczona burza mózgów, słoneczko, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomocze)

- opowiadanie, ilustracja *Anioł Stróż*,
- piosenka *Anioł Stróż* (z teledyskiem – z repertuaru Magdy Anioł).

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów, by we wspólnej modlitwie *Zdrowaś Maryjo* podziękowali za swoje mamy.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Przypomnij: *Na ostatniej katechezie rozmawialiśmy o tym, że Pan Jezus ofiaruje nam Kogoś bardzo drogiego.*

Zapytaj:

- *Kogo daje nam Pan Jezus? (Maryję)*
- *Słowami której modlitwy możemy zwracać się do Maryi? (Zdrowaś Maryjo)*
- *Kto pozdrawia Maryję słowami „Zdrowaś Maryjo”, gdy przychodzi powiedzieć Jej coś bardzo ważnego? (anioł Gabriel)*

Wprowadź uczniów w tematykę zajęć. Powiedz: *Anioł Gabriel to nie jedyny anioł w niebie. Dziś będziemy mówili także o innych aniołach. Ale najpierw posłuchajmy, proszę, co nowego wydarzyło się w życiu naszej znajomej – Zuzi.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia z niecierpliwością czekała, aż jej starszy brat wróci ze szkoły. Przy śniadaniu obiecał rodzicom, że zaprowadzi ją na plac zabaw, na który mama z tatą nie pozwalali jej chodzić bez opieki. Szczerze mówiąc, Zuzia nie rozumiała, dlaczego jej tego zabraniali. Przecież doskonale znała drogę: wystarczyło tylko przejść przez jedno skrzyżowanie! Dziewczynka troszkę się niecierpliwiła, a Franka ciągle nie było. Domyślała się, że na pewno czekają już na nią koleżanki.

Franek w końcu przyszedł. I już od drzwi wołał: – Jestem głodny jak wilk! Co dobrego na obiad?

– O nie! Spóźniłeś się, a teraz jeszcze będziesz jadł?! Julka i Hania na pewno już na mnie czekają! Przecież obiecałeś, że ze mną pójdziesz! Chodźmy już! – złościła się Zuzia.

– Poczekaj, zjem szybko... – zapewnił Franek z głową w lodówce.

– W takim razie ja już pobiegnę. Dogonisz mnie – zdecydowała Zuza.

Nim Franek zdążył powiedzieć, że przecież nie taka była umowa z rodzicami, siostry już nie było. Nie miał wyjścia: chwycił jabłko i pobiegł za nią. Zuzia już z daleka dostrzegła koleżanki. Czekwały przy wejściu na plac zabaw. One też ją zauważyły. Machały do Zuzi, wołając, żeby się pospieszyła. Dzielili ją tylko ulica. Dziewczynka bez namysłu wbiegła na przejście dla pieszych. Widział to biegnący za nią Franek. Przerażony zdążył tylko krzyknąć:

– Zuzia! Samochód!

Dziewczynka zatrzymała się raptownie. Samochód zahamował z piskiem opon i zatrzymał się tuż przed nią. Franek podbiegł do Zuzi. Była tak przestraszona, że nawet nie miał ochoty na nią krzyknąć. W tym momencie podszedł do nich kierowca samochodu. Franek powiedział tylko:

– To cud, że pan zahamował.

– To nie cud, chłopcze – odparł kierowca. A do Zuzi powiedział: – Masz wspaniałego Anioła Stróża. To jego zasługa, że udało mi się wyhamować. Podziękuj mu dziś wieczorem za opiekę. I jeszcze jedno: postaraj się nie sprawiać mu już więcej takich kłopotów!

II. Spotykam

Zapytaj: *Dzięki czyjej opiece Zuzia uniknęła tragedii? (Anioła Stróża)*
Powiedz: *Właśnie o aniołach stróżach będziemy rozmawiali na dzisiejszej katechezie.*

Zaprezentuj wizerunek Anioła Stróża.

Zapytaj:

- *Co już wiecie o Aniele Stróżu? Może pamiętacie, co mówiliśmy o nim w ubiegłym roku? A może rodzice albo dziadkowie coś wam o nim opowiadali?*
- *Co robi dla nas Anioł Stróż? (opiekuje się nami, troszczy się o nas, chroni przed niebezpieczeństwem, dba, by nic nam się nie stało, prowadzi nas do nieba). Odpowiedzi uczniów zapisz na tablicy w formie „słoneczka”.*

Podsumuj: *Pan Bóg stwarza aniołów, by oddawali Mu oni cześć, służyli w niebie, ale też i po to, by opiekowali się ludźmi. Tak więc każdy z nas ma swojego Anioła Stróża. To pokazuje, jak bardzo Pan Bóg się o nas troszczy.*

III. Poznaję

Pismo Święte (Wj 23,20a)

Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w czasie twojej drogi.

Podkreśl, że Anioł Stróż został nam подарowany przez Pana Boga. Pan Bóg chce, by on nas strzegł i chronił. Dlatego Anioł Stróż jest zawsze przy nas, choć go nie widzimy – ale to nie przeszkadza mu troszczyć się o nas, cieszyć się, gdy my się cieszymy, smucić, gdy postępujemy nierozsądnie bądź niegrzecznie.

IV. Odpowiadam

Nawiąż do opowiadania: *Przypomnijmy sobie – czym Zuzia zasmuciła swojego Anioła Stróża?* (nie posłuchała brata i wybiegła na ulicę sama) Dopowiedz: *Gdy się dobrze zastanowimy, każdy z nas przypomni sobie jakieś wydarzenie, w którym również niepotrzebnie swoim nierozważnym zachowaniem zasmucaliśmy naszego Anioła Stróża. Ale na pewno nie brakuje też takich sytuacji, kiedy nasz Anioł Stróż jest uśmiechnięty i szczęśliwy.* (dzieci dzielą się swoimi doświadczeniami)

Piosenka Anioł Stróż i taniec

Zabawa związana z treścią piosenki Magdy Anioł Anioł Stróż z płyty *Ani oko, ani ucho*. Zaproś dzieci na środek sali i zachęć, by uważnie słuchały słów piosenki i jednocześnie tańczyły – niech wykonują gesty adekwatne do tekstu piosenki: niech tak, jak potrafią, odgrywają kolejno murarza, muzyka, piekarza itd. (jeśli to możliwe, wyświetl teledysk do piosenki). Dzieci stopniowo włączają się także w śpiew refrenu. Podsumuj: *Śpiewaliśmy o tym, że Anioł Stróż pilnuje naszych dusz, by poszły do nieba. Bo przecież o to także prosimy, gdy się do Niego zwracamy. I nasz Anioł Stróż nam naprawdę pomaga. Spójrzcie na chwilę raz jeszcze do podręcznika, na zapis modlitwy „Aniele Boży, Stróżu mój”. Słowa „I doprowadź do żywota wiecznego” dotyczą doprowadzenia nas do nieba.*

Zapytaj: *A jak myślicie, co my powinniśmy zrobić w zamian?* (dziękować Aniołowi Stróżowi) *W jaki sposób możemy mu podziękować?* (modlitwą)

Podsumuj: *Gdy się bawicie, wyjeżdżacie na wakacje, odrabiacie lekcje, biegacie po lesie, Anioł Stróż jest przy was – tak jak go o to prosimy: w dzień i w nocy!*

Zachęć uczniów, by wieczorem każdy z nich odmówił modlitwę *Aniele Boży*.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Uzupełnij słowa modlitwy do Anioła Stróża. Wykorzystaj podane słowa*

Zadanie 2: *Rozwiąż krzyżówkę i uzupełnij zdanie.*

Praca domowa

Poproś uczniów, aby na następną katechezę przynieśli klej, nożyczki i swoje zdjęcia.

VI. Modłę się

Powiedz: *Na zakończenie naszej lekcji podziękujmy i Panu Jezusowi, i naszym Aniołom Stróżom radosnym śpiewem i tańcem!* (piosenka Magdy Anioł Anioł Stróż)

**3. Pan Jezus mówi o sobie,
chcemy Go usłyszeć**

KATECHEZA 20

Temat: Pan Jezus mówi, że jest Dobrym Pasterzem

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Zapoznanie uczniów z przypowieścią o Dobrym Pasterzu.
- Ukazanie wartości zaufania słowom i czynom Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wymienia cechy dobrego pasterza,
- wyjaśnia, dlaczego Pana Jezusa nazywamy Dobrym Pasterzem,
- uzasadnia, że Pan Jezus przychodzi do nas w słowie Bożym i Komunii Świętej.

Postawy

Uczeń

- przyjmuje postawę posłuszeństwa Panu Jezusowi Dobremu Pasterzowi,
- wyświadcza dobro bliźnim.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, praca plastyczna, praca z podręcznikiem, śpiew, zabawa edukacyjna.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Pan Jezus Dobry Pasterz*, rysunek baranka, materiały do wydrukowania,
- wata do oklejenia baranka, zdjęcia dzieci, klej, nożyczki,
- piosenka *Pan jest pasterzem moim*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Pomódlmy się do Anioła Stróża, aby pomógł nam uważnie słuchać tego, co Pan Jezus dla nas przygotował.*

Dzieci odmawiają modlitwę *Aniele Boży*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Przypomnij, że Pan Bóg wysłał Anioła Stróża, aby ten nam pomagał i się nami opiekował. Poinformuj, że na tej katechezie uczniowie poznają Pana Jezusa jako Dobrego Pasterza.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Pani Joanna poprosiła, by każdy przyniósł do szkoły maskotkę – zwierzątko, o którym trzeba będzie coś opowiedzieć. Zuzia cały wieczór zastanawiała się, co wziąć: konika czy małpkę... Decyzję podjęła dopiero rano: wygrała małpka. Dziewczynka wiedziała o tych zwierzątkach dość dużo, a podczas wizyty w zoo długo je obserwowała. Były niesamowite! Tego dnia w klasie utworzył się niezły ogród zoologiczny, tyle że maskotkowy. Julka na przykład przyniosła kotka. Jednak wszystkich zaskoczyła Hania: przyniosła owieczkę, ponieważ podczas wakacji była u wujka na wsi i często wychodziła z nim na łąkę, na której pasły się owce. Wujek wołał je po imieniu, a one do niego podchodziły. Hania szczegółowo opowiadała o małym jagniątku, które zaplątało się w krzakach: starało się wydostać i przeraźliwie pobekiwało. Wujek uwolnił owieczkę, a ponieważ była bardzo przerażona, wziął ją na ręce i zaniósł do zagrody. Tam czekała na nią jej mama – owca. Hania przekonała się, że wujek bardzo kocha swoje owieczki.

Dzieci zgodnie uznały, że opowieść Hani była najpiękniejsza ze wszystkich.

II. Spotykam

Zapytaj:

- *O co pani Joanna poprosiła swoich uczniów? (aby przynieśli maskotkę – zwierzątko)*
- *Nad czym zastanawiała się Zuzia? (którą maskotkę wybrać)*
- *Jakie zwierzątko przyniosła Hania? (owieczkę)*
- *Co Hania opowiedziała o owieczce? (wujek hoduje owce, Hania wychodziła z wujkiem na łąkę, pewnego razu widziała, jak owieczka zaplątała się w krzew; wujek uwolnił ją i jagniątko podbiegło do swojej mamy – owcy)*

III. Poznaję

Pismo Święte (J 10,27-28a)

Pan Jezus mówi: „Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną, a Ja daję im życie wieczne”.

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj ilustrację *Pan Jezus Dobry Pasterz*.

Postaw pytania sprawdzające zrozumienie treści Ewangelii:

- *Jak nazywa siebie Pan Jezus? (mówi, że jest Dobrym Pasterzem)*
- *Kogo Pan Jezus przyrównuje do owiec? (ludzi)*
- *Co Pan Jezus obiecuje wszystkim ludziom? (życie wieczne)*

Zadanie „Dobry pasterz – czyli kto?”

Na tablicy umieść obok siebie dwa napisy:

Co robi dobry pasterz?

Pan Jezus jest naszym Dobrym Pasterzem, bo...

Podziel uczniów na 4 zespoły. Każdy zespół otrzymuje 2 kartki (A i B) z tekstem oraz rysunkiem. Rysunki oznaczone symbolem A przedstawiają dobrego pasterza troszczącego się o owieczki, natomiast rysunki B pokazują, że Pan Jezus jest Pasterzem ludzi.

Zespół I

Kartka 1A:

tekst: **Dobry pasterz broni owiec przed wilkami.**

rysunek: Pasterz w otoczeniu owiec, odpędza wilki.

Kartka 1B:

tekst: **Pan Jezus Dobry Pasterz umiera i zmartwychwstaje z miłości do nas. Przychodzi do nas w słowie Bożym i Komunii Świętej.**

rysunek: Moment przeistoczenia.

Zespół II

Kartka 2A:

tekst: **Dobry pasterz kocha swoje owce i dba o nie.**

rysunek: Pasterz w otoczeniu owiec, nalewa wodę do koryta.

Kartka 2B:

tekst: **Pan Jezus Dobry Pasterz z miłości do nas daje nam rodziców.**

rysunek: Rodzina.

Zespół III

Kartka 3A:

tekst: **Dobry pasterz szuka zagubionej owcy.**

rysunek: Pasterz znajduje owieczkę zaplątaną w zaroślach.

Kartka 3B:

tekst: **Pan Jezus Dobry Pasterz przebacza nam nasze grzechy, gdy Go o to prosimy.**

rysunek: Modlące się dziecko.

Zespół IV

Kartka 4A:

tekst: **Dobry pasterz bierze owce na swoje ramiona, zawsze jest blisko nich.**

rysunek: Pasterz bierze owieczkę na ramiona.

Kartka 4B:

tekst: **Pan Jezus Dobry Pasterz jest zawsze przy nas: gdy się bawimy, uczymy, odpoczywamy.**

rysunek: Dzieci bawiące się, obok na ławce dziecko czyta książkę.

Zaproponuj: *Przyjrzyjcie się rysunkom, porozmawiajcie w zespole, co na nich widzicie.*

Po wykonaniu zadania na środek klasy wychodzi dwóch uczniów z zespołu pierwszego (ochotnicy).

Zapytaj: *Co przedstawiają wasze rysunki?* Uczniowie wypowiadają się, omawiając treść rysunków. Pierwsza wypowiedź każdego zespołu ma dotyczyć rysunku przedstawiającego pasterza owiec, a druga Pana Jezusa Pasterza ludzi,

Następnie poproś o przeczytanie tekstu pod rysunkiem (lub przeczytaj je sam, jeśli uczniowie słabo sobie radzą z czytaniem).

Następnie umieść ilustracje pod odpowiednimi napisami, które umieściłeś wcześniej na tablicy (***Co robi dobry pasterz? Pan Jezus jest naszym Dobrym Pasterzem, bo...***).

Podsumuj wypowiedzi zespołów (odpowiedzi przykładowe)

Zespół 1:

Rys. 1: Dobry pasterz kocha swoje owce, naraża własne życie, aby je uratować.

Rys. 2: Pan Jezus, który jest Dobrym Pasterzem, z miłości do nas oddaje swoje życie, abyśmy mieli życie wieczne i byli z Nim w niebie.

Zespół 2:

Rys.1: Dobry pasterz troszczy się, aby owce miały co jeść i co pić.

Rys. 2: Pan Jezus – Dobry Pasterz z miłości do nas daje nam kochających rodziców, dziadków, rodzeństwo, przyjaciół.

Zespół 3:

Rys. 1: Dobry pasterz szuka owieczki, która oddali się od stada.

Rys. 2 Pan Jezus, który jest Dobrym Pasterzem, przebacza nam grzechy, gdy o to prosimy podczas modlitwy.

Zespół 4:

Rys.1: Pasterz dba o swoje owce. Słabe nosi na swych ramionach.

Rys. 2: Pan Jezus, który jest Dobrym Pasterzem jest zawsze z nami: kiedy się bawimy, uczymy, modlimy.

Podsumuj całe zadanie: *Teraz już każdy z was wie, jakie cechy ma dobry pasterz. Wiecie też, dlaczego Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem. Pan Jezus pragnie, abyśmy byli Mu posłuszni. On troszczy*

się o każdego z nas, pragnie naszego szczęścia tu na ziemi i ofiarowuje nam życie wieczne w niebie.

Zabawa ruchowa „Dobry pasterz i owieczki”

Zaproś uczniów do zabawy. Wybierz dobrego pasterza i wilka. Pasterz staje po jednej stronie sali i wzywa owce do powrotu na łąkę, do siebie. Wilk natomiast ustawia się z boku i chce porwać owce. Pasterz wybiega, aby je obronić.

(Przebieg zabawy):

Pasterz: Owieczki, moje owieczki, wracajcie do mnie!

Owieczki: Boimy się!

Pasterz: Czego?

Owieczki: Wilka złego!

Pasterz: Gdzie on jest?

Owieczki: Tuż obok!

Pasterz: Wracajcie, obronię was!

Uwaga: Gdy wilk złapie owieczkę, zbliża się do niego pasterz, a wilk puszcza owcę wolno.

Podsumuj: *Mam nadzieję, że dzięki tej zabawie, każdy z was przekonał się, że owieczkom opłacało się być posłusznymi pasterzowi. Te, które tego nie zrobiły, zostały porwane przez wilka.*

V. Utrwalam

Zadanie – praca plastyczna

Uczniowie otrzymują wydrukowany na kartce A4 **rysunek baranka**. Ich zadaniem jest wycięcie obrazka, zrobienie kulek z waty i oklejenie nimi baranka. (Nie oklejają nóżek i pyszczka). Na wyklejony wata tułów baranka każdy przykleja swoje zdjęcie.

Przygotuj wcześniej napis: **JA JESTEM DOBRYM PASTERZEM**. Umieść go na tablicy, a pod nim zawieś wykonane przez uczniów prace. Na tablicy możesz też umieścić ilustrację *Pan Jezus Dobry Pasterz*.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Policz wszystkie owieczki znajdujące się na rysunku (niektóre się ukryły!). Ich liczbę zapisz w chmurce.*

Zadanie 2. *Rozwiąż rebus i uzupełnij zdanie.*

VI. Modłę się

Pomódlcie się wspólnie. Niech uczniowie powtarzają za tobą słowa modlitwy: *Panie Jezu, Dobry Pasterzu, prosimy Cię, by zawsze było w nas pragnienie pójścia za Tobą, bycia posłusznymi Tobie.*

Zachęć dzieci do zaśpiewania **piosenki** *Pan jest pasterzem moim.*

KATECHEZA 21

Temat: Pan Jezus mówi, że jest drogą

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie w uczniach przeświadczenia, że Pan Jezus wskazuje nam drogę do Ojca.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że Pan Jezus jest drogą,
- wymienia postawy i zachowania, które prowadzą nas do nieba.

Postawy

Uczeń

- jest przekonany o potrzebie słuchania Pan Jezusa i przemiany życia,
- troszczy się o własne zbawienie.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje: rysunki zachowań wskazywanych nam przez Pana Jezusa, oraz zachowań niepożądanych, znaki drogowe do wydrukowania, napisy,

- piosenka *Pan jest pasterzem moim*,
- piosenki *Jestem drogą, prawdą i życiem* oraz *Koła autobusu kręcą się*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, Ty jesteś Dobrym Pasterzem. Ty troszczysz się o nas każdego dnia, pragniesz, abyśmy byli szczęśliwi. Prosimy, pomagaj nam, abyśmy słuchali Cię i byli Ci posłuszni.*

Uczniowie odpowiadają: *Prosimy Cię, Panie Jezu, Dobry Pasterzu.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaproś dzieci do zaśpiewania **piosenki** *Pan jest Pasterzem moim*.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Franek i Zuzia jak zwykle nakrywali stół do obiadu.

– *Mamo – odezwał się Franek – dzisiaj Antek miał poważną rozmowę z naszą panią. Mimo że obiecał poprawę, nadal dokucza pierwszacom. On nic nie robi sobie z tego, co mówi wychowawczyni. Nas też nie słucha.*

– *Pogubił się ten wasz kolega – powiedziała mama.*

– *Jak to pogubił? – spytała z pełną buzią Zuzia. – On jest po prostu złośliwy.*

– *Właśnie to nazwałam pogubieniem się – odpowiedziała mama. – Znam Antka od dawna. Wiem, że jego rodzice bardzo się o niego troszczą. Żal mi ich. Franku, a może umówisz się z nim i razem pójdziecie do spowiedzi w pierwszy piątek miesiąca? To za trzy dni. Antek miałby okazję, by przemyśleć swoje zachowanie.*

– *Ale czy on mnie posłucha? – głośno zastanawiał się Franek.*

– *Trzeba próbować, synku, do skutku. A poza tym, powinieneś bardziej zaufać Panu Jezusowi. On znajdzie drogę do serca twojego kolegi.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *O kim opowiadał Franek podczas nakrywania do stołu? (o Antku, który dokucza pierwszacom)*
- *Jak mama nazwała złe zachowanie Antka? (pogubieniem)*

- *Kto zwracał Antkowi uwagę, że chłopiec źle postępuje?* (nauczycielka, koledzy z klasy, w tym Franek)
- *Co zaproponowała Frankowi mama?* (aby namówił Antka do pójścia do spowiedzi)
- *Dlaczego mama pomyślała o spowiedzi świętej?* (mama wierzy, że Pan Jezus pomoże Antkowi zmienić złe postępowanie)

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 14,6)

Pan Jezus mówi: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”.

IV. Odpowiadam

Zadanie „Pan Jezus mówi o sobie”

Z lewej strony tablicy przyczep kartkę z napisem: „**Ja jestem**”

Z prawej, w kolumnie, przyczep 6 kartek z napisami:

„rzeką”

„drogą”

„śmiercią”

„prawdą”

„mostem”

„życiem”

Uczniowie odczytują napisy. Zapytaj: *Jak nazywa siebie Pan Jezus?*

Wybierz uczniów, którzy prawidłowo odpowiedzieli na pytanie. To oni pozostawiają na tablicy poprawne określenia i zdejmują błędne.

Zapytaj:

- *Do czego są potrzebne ludziom drogi?* (aby dojść, dojechać bezpiecznie do celu)
- *Co jest konieczne, aby żadnemu kierowcy, pieszemu nie stało się nic złego na drodze?* (znaki drogowe)
- *Dlaczego więc Pan Jezus w Ewangelii mówi, że jest drogą?* (bo prowadzi nas do Ojca w niebie)

Podsumuj: *Tak jak potrzebujemy drogi, a na niej znaków informujących, jak się po niej bezpiecznie poruszać, tak Pan Jezus i jego nauka są nam potrzebne, aby każdy mógł dojść do domu Ojca w niebie.*

Piosenka Jestem drogą, prawdą i życiem

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Ja jestem drogą”

Zawieś na górze tablicy dwa znaki drogowe: Nakaz jazdy prosto, oraz znak STOP. Dzielą one tablicę na dwie części – kolumny. Podziel uczniów na 6 grup. Każda grupa otrzymuje jeden rysunek wydrukowany na kartce A4 (należy przygotować je wcześniej).

Powiedz: Pan Jezus, mówiąc do nas w Ewangelii, daje nam przykłady, jak mamy żyć, aby iść drogą, którą On wskazuje, aby spotkać się z Nim w Domu Boga Ojca. Pierwszy znak to znak nakazu. Wskazuje nam, jak mamy poruszać się po drodze naszego życia. Pan Jezus pokazuje nam właściwe zachowania dzieci Bożych i takie, których mamy się wystrzegać.

Przyjrzyjcie się rysunkom, umieśćcie je pod odpowiadającymi im znakami.

Znaki nakazu dane przez Pana Jezusa, np.:

1. rysunek rodziny w kościele podczas Mszy Świętej,
2. rysunek rodziny modlącej się w domu,
3. rysunek dzieci odwiedzających dziadków.

Znaki zakazu dane przez Pana Jezusa, np.:

1. rysunek dzieci bijących się,
2. rysunek dziecka, które nie pomaga w sprzątanii,
3. rysunek dziecka, które przyniosło uwagę.

Omów z uczniami treść zawartą w rysunkach, które otrzymali.

Poproś, aby przedstawiciel każdej grupy, po omówieniu, zawiesił rysunek na tablicy jako znak nakazu dany przez Pana Jezusa lub zakazu.

Podziękuj uczniom za pracę i zabawę. Podkreśl, że każde dziecko Boże powinno pamiętać o tym, że Pan Jezus jest drogą. To On wskazuje nam, jak mamy żyć, aby dojść do Ojca, który jest w niebie.

Propozycja II zabawy edukacyjnej – „Znaki drogowe”

Podziel uczniów na 6 grup. Każda grupa otrzymuje jeden znak nakazu lub zakazu, wydrukowany na kartce A4 (należy przygotować wcześniej). Nad każdym znakiem znajduje się napis, odpowiednio „znak zakazu” lub „znak nakazu”. Znaki trzeba przygotować w kolorze.

Znaki nakazu:

1. nakaz jazdy w prawo za znakiem,
2. droga dla pieszych,
3. nakaz jazdy prosto.

Znaki zakazu:

1. zakaz wjazdu samochodów ciężarowych,
2. zakaz zatrzymywania się,
3. zakaz wjazdu wszelkich pojazdów.

Omów z uczniami znaczenie wszystkich znaków drogowych, które otrzymali.

Przedstawiciel każdej z grup staje ze znakiem w miejscu, które mu wskażesz. W ten sposób wyznaczasz drogę, którą poruszać będzie się autobus złożony z uczniów.

Poza rysunkiem prawdziwego znaku drogowego, rozdajesz każdej grupie wpisane w znaki nakazu lub zakazu rysunki ukazujące nasze pozytywne i negatywne postawy życiowe. Omów je z uczniami.

Znaki nakazu dane przez Pana Jezusa, np.:

1. rysunek rodziny w kościele podczas Mszy Świętej,
2. rysunek dziecka, rodziny modlącej się w domu,
3. rysunek dzieci odwiedzających dziadków.

oraz

Znaki zakazu dane przez Pana Jezusa, np.:

1. rysunek dzieci bijących się,
2. rysunek dziecka, które nie pomaga w sprzątaniu,
3. rysunek dziecka, które przyniosło uwagę.

Wyznacz ucznia, który będzie kierowcą autobusu. Pasażerami będą pozostali uczniowie. Przy piosence *Koła autobusu kręcą się...* Dzieci ruszają w drogę po klasie. Kierowca pilnuje, by autobus zatrzymał się przy każdym znaku drogowym. Podczas postoju muzyka cichnie. Następnie poproś, aby uczeń z każdej poszczególnej grupy pokazał znak nakazu lub zakazu dany nam przez Pana Jezusa (w zależności od tego, przy którym znaku drogowym stoi autobus).

Poproś, aby uczniowie jeszcze raz wyjaśnili nasze życiowe postawy pozytywne i te, których mamy się wystrzegać.

Następnie wszyscy uczniowie „wsiadają” do autobusu i ruszają w kierunku kolejnego znaku. Włącz ponownie piosenkę *Koła autobusu kręcą się* – jest to podkład muzyczny do zabawy; znajdziesz go np. na platformie YouTube. Dzieci nie muszą uczyć się słów.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj na zielono białe litery. Odczytaj słowa Pana Jezusa.*

Zadanie 2: *Przyjrzyj się rysunkom. Zachowania poprawne obrysuj niebieską kredką, a niepoprawne – czerwoną.*

Powiedz: *Znaki ustawione przy drodze przedstawiają zachowania, które utrudniają człowiekowi zmierzanie w kierunku nieba (znaki czerwone), oraz przykłady czynów, które pomagają nam podążać właściwą ścieżką (znaki niebieskie).*

VI. Modłę się

Zaproś uczniów do modlitwy. Najpierw sam/a pomódl się słowami: *Panie Jezu, wiemy, że Ty jesteś drogą. Proszę, pomagaj mi, gdy mówię moim uczniom o Twojej miłości do każdego człowieka.*

Następnie zachęć uczniów, aby własnymi słowami dokończyli modlitwę: *Panie Jezu, wiem, że Ty jesteś drogą, dlatego proszę Cię...* (np. *żebym był Ci posłuszny, słucał mamy, chciał się uczyć, pamiętał o modlitwie itd.*).

Piosenka Jestem drogą, prawdą i życiem

KATECHEZA 22

Temat: Pan Jezus mówi, że jest prawdą

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus mówi o sobie: „Ja jestem prawdą”.
- Kształtowanie w uczniach pragnienia zaufania Panu Jezusowi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- zapamiętuje słowa Pana Jezusa: „Ja jestem prawdą”
- odróżnia prawdę od kłamstwa,
- wyjaśnia, że kłamstwo jest złem.

Postawy

Uczeń

- widzi wartość w byciu prawdomównym.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z podręcznikiem, inscenizacja, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Pan Jezus i Tomasz*, elementy do wydrukowania,

- białe i czarne karteczki (po jednej z każdego koloru dla każdego dziecka).

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Pan Jezus pokazuje nam drogę, która prowadzi nas do Boga Ojca. Pomódlmy się piosenką, której uczyliśmy się na poprzedniej lekcji.*

Piosenka *Jestem drogą, prawdą i życiem*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj:

- *Czy ktoś pamięta, jak nazywa siebie Pan Jezus? Mówi o tym piosenka. (drogą, prawdą i życiem)*
- *Czego uczy nas Pan Jezus, który mówi: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem”? (uczy, jak mamy żyć, jak szanować drugiego człowieka i być posłusznymi Bogu)*
- *Jak mamy według Niego zachowywać się wobec Pana Boga i człowieka? (uczniowie podają przykłady)*

Powiedz: *Dzisiaj zastanowimy się, co to znaczy, że Pan Jezus jest prawdą.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Już jestem!* – krzyczała od progu Zuzia. – *Ale mieliśmy fajną religię! Babciu, słyszysz?* – *W tym momencie Zuzia zobaczyła babcię stojącą w progu kuchni.*

– *Babciu! Pamiętasz wiersz „Kłamczucha”? Dzisiaj pani rozdała nam brystolowe lizaki z czarnym serduszkiem. Musieliśmy uważnie słuchać, a w momencie, gdy dziewczynka z wiersza kłamała, podnosiliśmy lizak do góry. Wiesz, babciu, ile było śmiechu? Każdy chciał być pierwszy. Michał wpadł na niezły pomysł i cały czas trzymał rękę w górze! A pani powiedziała, że chociaż dobrze się bawiliśmy, to kłamstwo nie jest ani śmieszne, ani dobre.*

– *Macie mądrą panią, Zuziu. Powiedziała wam coś bardzo ważnego. Żadne kłamstwo, ani drobne, ani większe, nie przynosi korzyści.*

– *Wiem, wiem.* – *Zuzia pokiwała poważnie głową.* – *Julka powiedziała, że jej mama często powtarza przysłowie: „Kłamstwo ma krótkie nogi”. Oznacza ono, że prawda zawsze wyjdzie na jaw. Pani powiedziała, że to*

światne zakończenie naszej zabawy i ma nadzieję, że my nie będziemy nigdy kłamać.

– Oooo, to już bardzo poważna sprawa. I niełatwa – z powagą stwierdziła babcia.

– No właśnie...

II. Spotykam

Zabawa edukacyjna „Czy mówię prawdę?”

Rozdaj wszystkim czarne i białe karteczki. Przeczytaj kilka wypowiedzi dotyczących treści wysłuchanego przed chwilą opowiadania. Uczniowie oceniają, czy wypowiedź jest prawdziwa, czy nie, podnosząc jedną z karteczek (biała oznacza prawdę, czarna fałsz).

Przykładowe wypowiedzi:

- Zuzia rozmawiała z babcią o ciekawej lekcji matematyki. (FAŁSZ)
- W domu czekał na Zuzię dziadek. (FAŁSZ)
- Podczas religii Zuzia i jej koledzy poznali wiersz *Kłamczucha*. (PRAWDA)
- Pani rozdała uczniom słodkie lizaki. (FAŁSZ)
- Michał rękę z lizakiem trzymał cały czas w górze. (PRAWDA)
- Pani powiedziała, że kłamstwo nie jest ani śmieszne, ani dobre. (PRAWDA)

Podsumuj: *Zapamiętajcie słowa babci Zuzi: Żadne kłamstwo – ani małe, ani duże – nie przynosi korzyści.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 20,24–29)

Pan Jezus ukazuje się apostołom, ale nie ma wśród nich Tomasza. Kiedy ten przychodzi, uczniowie mówią, że widzieli Pana Jezusa. Tomasz im odpowiada: „Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę”. Kiedy ponownie Pan Jezus przychodzi do apostołów, mimo zamkniętych drzwi, staje pośrodku i mówi: „Pokój wam!”. Następnie zwraca się do Tomasza: „Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzą-

cym”. Tomasz wyznaje: „Pan mój i Bóg mój!”. Pan Jezus odpowiada: „Wierzysz dlatego, że Mnie widzisz? Szczęśliwi są ci, którzy nie widząc tego na własne oczy, wierzą, że zmartwychwstałem i jestem pośród nich”.

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj ilustrację przedstawiającą Pana Jezusa i Świętego Tomasza z apostołami.

Zapytaj:

- *W co nie wierzy Tomasz? (że Pan Jezus zmartwychwstał)*
- *Czego potrzebuje Tomasz, żeby uwierzyć, że Pan Jezus żyje? (zobaczyć Go, dotknąć Jego ran)*

Podsumuj: *O czym nie pamięta Tomasz? O tym, że Pan Jezus wcześniej zapowiedział, że musi umrzeć na krzyżu, aby zmartwychwstać. On przychodzi specjalnie do Tomasza, aby go przekonać, że to, o czym mówi, jest prawdą. Pan Jezus jest prawdą. To samo mówi do każdego z nas.*

Praca z podręcznikiem

Poproś uczniów, aby otworzyli podręcznik. Niech jedna osoba przeczyta głośno tekst: „Szczęśliwi są ci, którzy nie widząc tego na własne oczy, wierzą, że zmartwychwstałem i jestem pośród nich”. (por. J 20,29b).

V. Utrwalam

Zadanie „Czy tak było naprawdę?”

Zachęć uczniów, aby usiedli na dywanie. Rozłóż kartki formatu A5 z rysunkami lub wyświetl ilustracje na tablicy multimedialnej. Jedne są poprawne, zgodne z historiami biblijnymi, na innych pojawia się element niepasujący do przekazywanej treści. Wskaż ucznia, który był bardzo aktywny. Niech jako pierwszy stanie w kręgu, następnie wybiera jedną z kartek, stwierdza fałsz lub prawdę oraz krótko omawia to, co ukazuje rysunek.

Pochwal spostrzegawczość uczniów, ich zachowanie podczas zabawy. Następnie podsumuj: *Widzę, że znacie wydarzenia z życia Pana Jezusa. Umieliście na rysunkach odnaleźć fałszywe informacje i te rysunki odrzuciliście.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Kto mówi o sobie, że jest prawdą? Wpisz imię.*

Zadanie 2: *Przyklej elementy układanki. Odczytaj słowa Pana Jezusa.*

Powstaje napis: *Ja jestem prawdą.*

Zadanie 3: *Pokoloruj litery. Następnie przeczytaj całe zdanie.*

VI. Modłę się

Uczniowie wraz z tobą czynią znak krzyża.

Powiedz: *Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy zawsze mówili prawdę.*

Uczniowie odpowiadają: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Piosenka Jestem drogą, prawdą i życiem

KATECHEZA 23

Temat: Pan Jezus mówi, że jest życiem

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus mówi o sobie „Ja jestem życiem”.
- Kształtowanie w uczniach postawy wdzięczności za dar życia.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- powtarza słowa Pana Jezusa „Ja jestem życiem”,
- podaje, że Pan Jezus daje człowiekowi życie na ziemi i wieczne.

Postawy

Uczeń

- okazuje wdzięczność Jezusowi za dar życia.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, metoda projektu, śpiew, praca z podręcznikiem, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje *Ukrzyżowanie* i *Zmartwychwstanie Pana Jezusa*,

- piosenka *Jestem drogą, prawdą i życiem*; arkusz szarego papieru, wycięte serduszka, melodia *Rolnik sam w dolinie*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy piosenką *Jestem drogą, prawdą i życiem*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *Jak w piosence nazywa siebie Pan Jezus?* (drogą, prawdą, życiem)
Poinformuj, że na tej katechezie uczniowie dowiedzą się, dlaczego Pan Jezus nazywa siebie *życiem*.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Franek i Zuzia nie poszli do szkoły, ponieważ uczestniczyli w pogrzebie sąsiadki. Pani Wanda była wdową i nie miała dzieci. Wszyscy sąsiedzi bardzo ją lubili. Rodzice Zuzi i Franka zapraszali panią Wandę na kawę i zabierali na wycieczki za miasto. Spędzała też z nimi święta.

Kiedy całą rodziną wracali z pogrzebu, Zuzia powiedziała:

– *Mamo, to niesprawiedliwe. Pani Wandzia była taka dobra. Dlaczego Pan Jezus jej nie uzdrowił? Przecież przychodził do niej ksiądz Mateusz z Komunią Świętą.*

Mama przytuliła Zuzię.

– *Tego nie wiem, Zuzanko. Myślę, że Pan Jezus chciał ją już mieć przy sobie. Wierzę, że na panią Wandę czeka niebo.*

W tym momencie do rozmowy wtrącił się tato.

– *Zuziu, zapewniam cię, że pani Wandzia jest szczęśliwa. W Piśmie Świętym jest napisane: „Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują”.* Pani Wandzia odbierze swoją nagrodę. Bądź tego pewna.

– *Dzięki, tatusiu, ale i tak jest mi smutno – zakończyła rozmowę dziewczynka.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Dlaczego Zuzia i Franek nie poszli do szkoły?* (ponieważ byli na pogrzebie sąsiadki)

- O co Zuzia miała żal do Pana Jezusa? (o to, że nie uzdrowił sąsiadki)
- Co o sąsiadce powiedziała mama? (że czeka na nią niebo)

Podsumuj: Rodzice Zuzi byli pewni, że Pan Jezus przyjmie panią Wandę do nieba, że pani Wanda otrzyma od Pana Jezusa nagrodę – życie wieczne.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 11,25)

Pan Jezus mówi: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie”.

IV. Odpowiadam

Praca z ilustracją

Zaprezentuj uczniom ilustracje: **Ukrzyżowanie** oraz **Zmartwychwstanie**. Zapytaj: Co znaczą słowa Pana Jezusa: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem”?

Wysłuchaj wypowiedzi uczniów, a następnie podsumuj lub skoryguj wypowiedzi, tak aby dzieci usłyszały od ciebie, że:

- Pan Jezus umiera na krzyżu za grzechy wszystkich ludzi.
- Pan Jezus zwycięża śmierć – zmartwychwstaje.
- Pan Jezus wszystkim nam obiecuje, że zmartwychwstaniemy, aby żyć wiecznie.

Podsumuj: *Pan Jezus zwycięża śmierć. Ma taką moc, że śmierć nie ma nad Nim władzy. On Zmartwychwstaje, aby dać nam życie wieczne.*

Praca metodą projektu

Przygotuj wcześniej arkusz szarego papieru. Z czerwonego brystolu wytnij duże serce oraz dwa mniejsze, jednakowe, w innym kolorze (na jednym umieść napis MAMA, na drugim TATA). (Oba serca muszą mieścić się w największym sercu). Wytnij też małe serduszką i rozdaj je uczniom. Każdy uczeń, otrzymawszy serduszką, wpisuje w nie swoje imię.

Umieść na tablicy arkusz szarego papieru. Powiedz: **Pan Jezus kocha każdego człowieka miłością niewypowiedzianą.**

Przyklej do szarego papieru największe serce. Powiedz: **Pan Jezus sprawił, że wasi rodzice zakochali się w sobie.**

Wklej w duże serca dwa mniejsze z napisami MAMA i TATA. Powiedz: **Z tej miłości rodzą się dzieci.** Zaprosz uczniów, aby nakleili wokół obu serc swoje serduszka z imionami.

Zachęć uczniów, aby przyjrzeni się powstałej planszy.

Podsumuj: **Dziecko urodziło się z przeogromnej miłości Boga** (wskaz duże serce) **i rodziców** (wskaz oba małe serca wpisane w duże serce).

Zaakcentuj: *Każdy człowiek jest ukochanym dzieckiem Bożym i dzieckiem swoich rodziców. Dla Pana Jezusa każdy człowiek jest bardzo ważny.*

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Tata bierze mamę” (oparta na zabawie „Rolnik sam w dolinie”).

Dzieci tworzą koło, wędrują w takt muzyki, śpiewają. Na początku wybierz ucznia, który będzie tatą.

Dzieci śpiewają:

Tata sam na świecie, tata sam na świecie, hejże, hejże, hejże ha, tata sam na świecie. Tata bierze żonę, tata bierze żonę, hejże, hejże, hejże ha, tata bierze żonę.

Uczeń będący tatą wybiera spośród dziewczynek żonę. Wprowadza ją do środka koła, tańczą w odwrotnym kierunku, niż dzieci wędrujące rytmicznie wokół nich. Następnie wszyscy śpiewają:

Mama bierze dziecko, mama bierze dziecko, hejże, hejże, hejże ha.

Uczennica będąca mamą wybiera spośród uczniów dziecko. Wprowadza je do środka koła, tańczą w odwrotnym kierunku, niż dzieci wędrujące rytmicznie wokół nich. Na koniec tata, mama i dziecko wybierają drugie dziecko, następnie trzecie i czwarte. Wówczas dzieci wędrujące w dużym kręgu zatrzymują się. Wyklaskując rytm, śpiewają:

Wszyscy są szczęśliwi, wszyscy są szczęśliwi, hejże, hejże, hejże ha, wszyscy są szczęśliwi.

Spróbuj powtórzyć zabawę, tak aby każde dziecko miało szansę zostać wybrane. Po zakończeniu zabawy wyjaśnij, że rodzinom dziecka towarzyszy radość – cała rodzina oczekuje na ten moment.

Zabawa edukacyjna „Dobrze, że jesteś”

Uczniowie pozostają w kręgu. Zaprosz do mniejszego koła uczniów, którzy urodzili się w styczniu. Zaintonuj piosenkę (na dowolną melodię) *Dobrze, że jesteś*. Potem wymień kolejne miesiące, dzieci w mniejszym kółku wymieniają się.

Podsumuj: *Zadania i zabawa miały wam pokazać, jak wiele radości wywołują narodziny każdego dziecka. Życie dziecka jest źródłem radości dla jego rodziców, rodzeństwa i przyjaciół. I ja cieszę się, że jesteście uczniami tej klasy.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Wpisz rozsypane na kamykach literki w odpowiednie kratki i przeczytaj, co chce nam powiedzieć Zbawiciel.*

Powstaje napis: Ja jestem życiem.

Zadanie 2: *Franek chce ułożyć zdjęcia w swoim albumie. Pomóż mu – ponumeruj fotografie.*

Właściwa kolejność zdjęć: 1. ślub rodziców; 2. oczekiwanie na narodziny Franka; 3. narodziny Franka; 4. chrzest święty Franka; 5. Franek w przedszkolu; 6. Franek w szkole – pasowanie na ucznia.

VI. Modlę się

Zaprosz dzieci do modlitwy; uczniowie ustawiają się w kole i chwytają za ręce.

Powiedz: *Panie Jezu, wierzymy, że jesteś żywy i prawdziwy, że dajesz nam życie wieczne. Dziękujemy za nasze życie.*

Po chwili ciszy powiedz: *Przekazuję tę iskierkę... (imię ucznia, który stoi obok ciebie), aby on przekazał ją koledze.*

Przepływ iskiereki (uścisk dłoni) można powtórzyć, zmieniając kierunek.

Piosenka Jestem drogą, prawdą i życiem

KATECHEZA 24

Temat: Pan Jezus mówi o sobie, że jest pokarmem

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus mówi o sobie „Ja jestem pokarmem”.
- Kształtowanie w uczniach pragnienia uczestniczenia w Eucharystii.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- powtarza słowa Pana Jezusa „Ja jestem pokarmem (chlebem)”
- wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Hostii.

Postawy

Uczeń

- wyraża potrzebę spotkań z Chrystusem i pielęgnowania przyjaźni z Nim.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z podręcznikiem, praca z ilustracją, zadanie multimedialne.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje *Przeistoczenie*, *Pan Jezus Miłosierny*, *Pan Jezus zmartwychwstały*, *Hostia*, *Konfesjonał*, zadanie

- multimedialne, cegiełki, napis, wizerunek Świętego Brata Alberta,
- piosenka *Jezus jest tu*,
 - 8 ponumerowanych kopert, koszyk, plansza, czyste kartki dla uczniów.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy. Zachęć ich, aby wypowiedzieli na głos swoje intencje, i odmówcie *Ojcze nasz*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Wprowadź uczniów w tematykę lekcji. Powiedz: *Pamiętacie z ostatniej katechezy, że Pan Jezus mówi o sobie, że jest życiem. Dzisiaj porozmawiamy o tym, że Pan Jezus nazywa siebie pokarmem.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Rodzice stwierdzili, że pora jechać na zakupy. Każdego miesiąca cała rodzina robiła mały zapas żywności. Mama mówiła, że to ułatwia jej planowanie obiadów.

Tym razem przy kasach ustawiony był wózek, do którego kupujący wkładali różne towary. Zuzia przyglądała się im z zaciekawieniem.

– Mamusiu, co oni robią?

– Oddają część swoich zakupów dla rodziny, która straciła w pożarze mieszkanie.

– To dlatego ta pani włożyła do kosza bluzeczki. Rozumiem. Oni niczego nie mają, nawet ubrań... Czy my też możemy coś włożyć do kosza?

– Oczywiście. Ale najpierw musimy za wszystko zapłacić – odpowiedziała mama.

Zuzia była dumna. „Moi rodzice mają dobre serca” – pomyślała, gdy patrzyła, jak mama oddaje makaron, masło i inne produkty. Pozostałe rzeczy tato pakował do olbrzymiej torby. W pewnym momencie Zuzia zauważyła, że łądują w niej batoniki. Spojrzała na tatę.

– Co? Masz ochotę na słodkości? – zapytał.

– Tak – szybko odpowiedziała Zuzia.

Już miała rozerwać papierek, gdy nagle się powstrzymała.

- *Dam je tym dzieciom. One też na pewno lubią słodczy, prawda? Tatusz spojrział na córcię z niedowierzaniem. „Mój kochany łasuch potrafił sobie czegoś odmówić!” – pomyślał.*
- *No, córciu, jestem z ciebie dumny. Może batoniki to nie jest niezbędny pokarm, ale dzieci z pewnością się ucieszą.*

II. Spotykam

Zaproś uczniów do zabawy. Ustaw na biurku koszyk i powiedz: *Zuzia oddała pyszny batonik dzieciom, którym spłonęło mieszkanie. Co wy włożylibyście do koszyka przeznaczonego dla rodziny, która straciła wszystko? Rozdaj uczniom kartki i poproś ich, aby narysowali lub napisali na nich odpowiedzi. Zbierz kartki i zaprezentuj je na forum klasy.*

Podsumuj: *To wspaniale, że jesteście tacy hojni. Poprzez takich ludzi, jak wy czy rodzina Zuzi, działa Pan Jezus. On troszczy się o najbardziej potrzebujących.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 6,27a.35b)

Pan Jezus mówi: „Zabiegajcie nie o ten pokarm, który niszczy, ale o ten, który daje wam życie wieczne. (...) Ja jestem chlebem życia”.

Podsumuj: *Pan Jezus troszczy się o codzienne potrzeby każdego człowieka. Chce, aby wszyscy mieli co jeść, najpotrzebniejsze rzeczy. Ale Jego miłość do nas jest jeszcze większa. Pan Jezus, spotykając się z nami we Mszy Świętej, staje się pokarmem, który daje życie wieczne.*

IV. Odpowiadam

Opowiedz uczniom o **Świętym Bracie Albercie**. Zaprezentuj jego wizerunek.

Możesz wykorzystać cytaty **„Trzeba każdemu głodnemu dać jeść, bezdomnemu miejsce w domu, a nagiemu odzież”**.

Aby ułatwić uczniom zapamiętanie informacji o Świętym Bracie Albercie, możesz przeprowadzić następującą zabawę:

Zaproś dzieci do kręgu. W środku połóż 8 ponumerowanych kopert. Zachęć uczniów, aby kolejno otwierali każdą kopertę. W kopertach znajdują się **informacje o życiu Świętego Brata Alberta**.

1. Wychowywał się w szczęśliwej, bogatej rodzinie.
2. Walczył o wolność Polski, został ranny.
3. Utracił nogę. Stał się kaleką.
4. Studiował malarstwo w Paryżu.
5. Stał się sławnym malarzem.
6. W Krakowie zatroszczył się o ludzi biednych, bezdomnych.
7. Zakładał domy dla bezdomnych, zdobywał dla nich ubrania i jedzenie, wyszukiwał pracę.
8. Mówił: „Bądź dobry jak chleb”.

Pokaż uczniom ilustrację **Przeistoczenie** i powiedz: *Książd, podczas Mszy Świętej, powtarza słowa Chrystusa: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało Moje”. Mają one wielką moc – podczas ich wypowiedzania następuje Przeistoczenie, czyli chleb przemienia się w Ciało Chrystusa.*

Następnie posłuż się przygotowaną wcześniej planszą w kształcie koła z napisem **IHS**, na odwrocie której znajduje się postać Jezusa zmarłychwstałego.

Pokazując uczniom **rysunek zmarłychwstałego Chrystusa**, powiedz: *Pan Jezus jest obecny w Hostii.*

Podsumuj: *Przygotowujemy się do przyjęcia Pana Jezusa w Komunii Świętej. Podczas lekcji religii poznajemy Pana Jezusa, uczymy się kochać Jego i ludzi. Pamiętajcie: Pan Jezus mówi: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”. Zachęcam was do spotykania się z Panem Jezusem podczas Mszy Świętej, do częstych rozmów z Nim w modlitwie.*

Zabawa edukacyjna „Listonosz”

Wyznacz dwóch listonoszy, którzy rozdadzą wszystkim uczniom kartki. Zadaniem uczniów jest narysowanie czy napisanie czegoś miłego dla koleżanki lub kolegi. Nikt nie zapisuje adresata. Wyznacz listonoszom ich rewiry – tak aby po zebraniu kartek nastąpiła ich wymiana: odbierając kartki z rewiru „A”, listonosz rozdaje je w rewirze „B”. Kartki z rewiru B listonosz zanoszą do rewiru A.

Podsumuj: *Dzisiaj sprawiliście radość koleżance, koledze, chociaż tak naprawdę nie wiedzieliście, kto otrzyma waszą kartkę. Najważniejszy był uśmiech, który wywołałicie na twarzy drugiej osoby.*

Zadanie multimedialne (platforma Learning Apps) „Pomóż piekarzowi”

Polecenie: *Połącz w pary chleb z odpowiednią formą.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przyjrzyj się rysunkowi. Ukazuje on bardzo ważny moment Mszy Świętej. Niestety nie wszyscy potrafią się właściwie zachować. Obrysuj zielonym kolorem sylwetki dzieci, które przyjęły odpowiednią postawę.*

Zadanie 2: *Piekarz upiekł cztery pyszne chleby. Zastanawia się, gdzie je teraz umieścić. Połącz linią chleb i formę o podobnym kształcie. Dokończ kolorowanie.*

VI. Modłę się

Niech uczniowie powtarzają za tobą słowa modlitwy: *Panie Jezu, pomagaj nam, abymy chętnie spoytykali się z Tobą w czasie Mszy Świętej.*

Piosenka *Jezus jest tu*

KATECHEZA 25

Temat: Pan Jezus opowiada o siewcy

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus jest siewcą.
- Kształtowanie w uczniach pragnienia, by byli jak żyzna ziemia.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, że Pan Jezus jest siewcą,
- wyjaśnia, że słuchając i wypełniając Jego wolę, człowiek staje się jak żyzna ziemia.

Postawy

Uczeń

- okazuje szacunek słowu Bożemu.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zadanie, prezentacja multimedialna, ilustracja *Siewca*, napisy,
- melodia *Zasiali górale*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, pomagaj nam postępować zgodnie z Twoją wolą.*
Uczniowie kończą wezwania: *Pomóż mi, abym chętniej...* (poproś uczniów, aby wymienili zachowania i czynności, które sprawiają im trudności, np. sprzątać pokój, pomagać tacie itd.).

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Umieść na środku tablicy napis „Pan Jezus, mówi o sobie, że jest...”.
Na paskach papieru wypisane są określenia: „dobrym pasterzem”, „drogą”, „prawdą”, „życiem”, „pokarmem”, „figą”, „ulicą”, „mężczyzną”, „jedzeniem”, „nieprawdą”, „snem”. Uczniowie podchodzą do tablicy, odczytują napisy, ustalają, które z nich są poprawne, i przyczepiają karteczki do tablicy.

Pochwal uczniów za ich skupienie na lekcjach religii. Poinformuj, że podczas tej katechezy usłyszą opowieść Pana Jezusa o siewcy.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Rodzice Zuzi i Franka zaplanowali rodzinny wyjazd na wieś do cioci Marty i wujka Macieja, którzy prowadzą gospodarstwo agroturystyczne. Tam nigdy nie ma nudy. Także tym razem ciocia znalazła ciekawe zajęcie dla swoich siostrzeńców.

Zuzia i Franek pomagali w wybieraniu nasion i planowali, gdzie posieją kwiaty. Trzeba dodać, że dom wujostwa otacza cudowny ogród, który już od wiosny przyciąga uwagę wszystkich.

– Ciociu, czy będziemy mogli posiać te kwiaty razem z tobą? – zapytała Zuzia.

– Jeżeli przyjedziecie w kwietniu, to oczywiście – odpowiedziała ciocia.

– Dopiero w kwietniu?! Tak późno?

– To dlaczego już teraz kupujemy w internecie nasiona?

– Bo wszystko trzeba wcześniej zaplanować i przygotować – wytłumaczyła ciocia Marta. – Każdy gatunek rośliny potrzebuje innej ziemi, bardziej lub mniej nasłonecznionego miejsca...

– Tyle zachodu przy zwykłych kwiatkach? – zdziwił się Franek. – Nie lepiej kupić je u ogrodnika?

– O nie, Franku – odpowiedziała ciocia. – My lubimy obserwować, co wyrasta z nasionek, które zasialiśmy. Jeszcze nie wiesz, jaka to frajda.

– Może i frajda, ale ile przy tym pracy... – podsumował Franek.

– Dla waszej cioci to sama radość, prawda Martusiu? – wtrącił się do rozmowy wujek Maciej.

– Ogromna – uśmiechnęła się ciocia. – Przekonacie się o tym, jeśli przyjedziecie na wysiew kwiatów.

II. Spotykam

Umieść na tablicy ilustrację **Siewca**.

Zapytaj: *Czego potrzebuje ziarno, aby rosnąć?* (wody, światła słonecznego, odpowiedniej temperatury)

Zapisz poprawne odpowiedzi wokół rysunku.

Poinformuj, że podczas tej katechezy Pan Jezus powie, co dzieje się z ziarnem, które pada na żyzną glebę.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mt 13,3–8)

Pan Jezus opowiada: „Oto siewca wychodzi, aby siać. Jedne ziarna padają na drogę, ale nadlatują ptaki i wydziobują je. Inne padają na skalistą glebę, gdzie niewiele mają ziemi; i szybko wschodzą. Lecz gdy słońce wschodzi, wypala je i usychają, bo nie mają korzenia. Niektóre z ziaren rzuconych przez siewcę upadają na dobrą ziemię i tam mogą swobodnie rosnąć. Z takich ziaren zbiera się bardzo duże plony”.

IV. Odpowiadam

Zadanie multimedialne „Rzucone ziarno”

Polecenie: *Wybierz miejsca, na które padło ziarno rzucone przez siewcę. Która ilustracja nie pasuje do pozostałych?*

Na ekranie pojawiają się ilustracje: kamienie, polna droga, śmietnik, żyzna ziemia.

Zapytaj: *Które z tych ziaren da najlepszy plon?* (to, które spadło na żyzną ziemię)

Podsumuj: *Tylko ziarna, które padają na żyzną glebę, dają dobry plon.*

Wy tłumacz: *Glebą, ziemią, na którą padają słowa Pana Jezusa, jest serce każdego człowieka.*

Prezentacja „Przypowieść o siewcy”

Wyświetl uczniom prezentację, która pomoże ci wytłumaczyć sens przypowieści o siewcy.

Zapytaj: *Serca jakich ludzi są żyzną ziemią?*

Podsumuj: *Pan Jezus pragnie, abyśmy żyli według Jego nauki. Chce, abyśmy byli żyzną glebą i czynili dobro. Czasami nie udaje się nam być żyzną ziemią, robimy coś złego. Ale Pan Jezus zawsze daje nam szansę. Za swoje złe zachowanie możemy przeprosić Pana Jezusa w modlitwie. Przeprosić możemy także tych, którym sprawiliśmy przykrość – rodziców, kolegów, nauczycieli.*

V. Utrwalam

Taniec, zabawa ruchowa „Zasiali górale”

1. **Zasiali** (dzieci wysuwają prawą nogę i wykonują wymach w lewo)

górale (dzieci wysuwają lewą nogę i wykonują wymach w prawo)

owies (dzieci wysuwają prawą nogę i wykonują wymach w lewo)

owies (dzieci wysuwają lewą nogę i wykonują wymach w prawo)

Od końca do końca, tak jest, tak jest! (sekwencja ruchów jak wyżej)

Ref. (Na początku refrenu dzieci klaszczą raz w dłonie, w parach biorą się pod łokcie i obracają się wkoło)

Teraz będą doglądali pola (zatrzymują się, przytup w miejscu, ręce pod boki)

pola (w parach biorą się pod łokcie i obracają się wkoło)

Każdy czeka wielkich plonów, jak Bóg da (zatrzymują się, przytup w miejscu, ręce pod boki)

jak Bóg da*.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj tę część rysunku, w której ziarno padło na żyzną glebę.*

* Źródło tekstu: <https://www.polskatradycja.pl/piesni/ludowe/zasiali-gorale.html> [dostęp: 07.01.2021].

Zadanie 2: Z liter na kłosie złóż dwa słowa i wpisz je w wyznaczonym miejscu.

VI. Modłę się

Uczniowie powtarzają po tobie słowa modlitwy: *Panie Jezu, dziękujemy Ci, że pomagasz nam stawać się żyzną ziemią.*

Poproś, aby chętne dzieci włączyły się w modlitwę, kończąc zdanie: *Pomagaj mi, Panie Jezu, abym...*

KATECHEZA 26

Temat: Pan Jezus mówi,
że jest światłością świata

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie, że Jezus Chrystus prowadzi ludzi do Boga Ojca.
- Ukazanie prawdy, że Pan Jezus przebacza nam grzechy.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus jest światłością świata,
- podaje, że Pan Jezus prowadzi ludzi do Boga za pośrednictwem Kościoła,
- wymienia sposoby przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło,
- wyjaśnia, że Pan Jezus wybaczają grzechy.

Postawy

Uczeń

- troszczy się o wytrwanie w dobrych postanowieniach.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, symulacja, pantomima, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Pan Jezus miłosierny*, napis „Przepraszam”, ilustracja konfesjonału,
- piosenka *Wy jesteście na ziemi światłem mym*,
- chusta do przewiązania oczu.

Struktura katechezy

Modlitwa

Pomódlcie się wspólnie (dzieci powtarzają za tobą): *Panie Jezu, wiemy, że jesteś naszym najlepszym przyjacielem. Dziękujemy Ci za naszych rodziców, rodzeństwo, kolegów i koleżanki z klasy.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj uczniów, co Pan Jezus powiedział nam o sobie na poprzednich lekcjach. Dzieci wymieniają, że Pan Jezus jest dobrym pasterzem, drogą, prawdą, życiem, pokarmem, siewcą.

Zapytaj:

- *Jak czujemy się w ciemnościach?*
- *Dlaczego nie lubimy przebywać gdzieś po ciemku?* (zwróć uwagę uczniom, że wolimy przebywać w oświetlonym pomieszczeniu, ponieważ po ciemku trudno nam się poruszać, pracować, bawić się)

Wprowadź uczniów w tematykę opowiadania: *Bohaterka naszego opowiadania, Zuzia, bardzo boi się ciemności. Posłuchajcie...*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia bała się ciemności. Od zawsze. Rodzice wiedzieli o tym i pozwalali zasypiać córce przy włączonym świetle.

- *Tato, ona jest za duża, żeby spać z lampką – powiedział pewnego wieczoru Franek. – Jest co prawna najmłodsza w rodzinie, ale nie malutka.*
- *Może i masz rację, ale tak bardzo się boi, że wolimy nie ryzykować. Ma jeszcze czas na oswojenie się z ciemnością. Kiedyś zostawialiśmy włączone górne światło, teraz wystarczy mała lampka – odpowiedział tata.*
- *A tam, rozpieszczacie ją i tyle – nie ustępował Franek.*

– Oj, synku, przyznaj, że i ty boisz się ciemności. Może nie przeraża cię pobyt w ciemnym pokoju, ale przypomnij sobie, jak się bałeś, gdy trzeba było nakarmić psa, a w obejściu cioci Marty zepsuło się oświetlenie – odpowiedział tato.

Frankowi zrobiło się głupio. Tatus miał rację. Wujek Maciek powiedział, że chłopiec ma wziąć ze sobą latarkę, ale i tak się bał. „Gdy zabraknie w nocy prądu, ogarnia nas zupełnie zmrok, do którego nie jesteśmy przyzwyczajeni...” – myślał Franek.

– No dobra, tato, wygrałeś. Masz rację. Boję się ciemności, a jestem starszy od Zuzi.

– Ja też się boję, tylko temu nie ulegam – odpowiedział tata. – Ale to tajemnica, zgoda? Twoja i moja. A teraz do łóżka. Jutro trzeba wstać. – Tato przytulił Franka i pobłogosławił go znakiem krzyża na czole.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Dlaczego rodzice pozwalali Zuzi spać przy zapalanej lampce? (bała się ciemności)
- Dlaczego Franek protestował przeciwko zapalaniu światła w pokoju siostry? (uważał, że Zuzia, pomimo że jest najmłodsza, nie jest już malutka)
- Jak tata przekonał Franka do zmiany zdania? (przypomniął chłopcu, że on też bał się ciemności i obawiał się nakarmić psa cioci Marty, kiedy popsuło się światło)

Zabawa na wzór ciuciubabki

Wybierz dwoje dzieci i zawiąż im oczy. Pozostali uczniowie stają w kręgu i trzymają się za ręce. Jedno z dzieci w środku „ucieka”, drugie próbuje go dotknąć. Uczeń łapiący pyta: „gdzie jesteś?”. Uczeń uciekający odpowiada „tutaj” i zmienia kierunek przemieszczania się. Kiedy dzieci się odnajdą, zmieniamy parę w środku koła.

Podsumuj zabawę: *Kiedy mamy zawiązane oczy albo gdy przebywamy w ciemnościach, trudno nam się poruszać i znaleźć właściwą drogę. Dzisiaj Pan Jezus powie nam, co musimy zrobić, by nie chodzić po ciemku. Posłuchajcie.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 8,12)

Pan Jezus mówi: „Ja jestem światłem dla wszystkich ludzi. Kto idzie za tym światłem, ten postępuje dobrze i znajduje radość”.

Zapytaj:

- *Jak Pan Jezus nazywa siebie? (światłością świata)*
- *Co otrzyma ten, kto będzie szedł za Panem Jezusem? (nie będzie chodził w ciemnościach, lecz będzie miał światło życia)*

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj ilustrację **Pan Jezus Miłosierny**. Wcześniej przygotuj „cegiełki” z papieru, na których wypiszesz grzechy (np. pobiliśmy kolegę, pokłóciłam się z koleżanką, pokazałam język sąsiadce, nie posłuchałam mamy, dokuczałam młodszej siostrze).

Doczep do tablicy cegiełki, tak by zasłonić wizerunek Pana Jezusa.

Zapytaj: *Co zrobić, aby w sercu znów zapanowała jasność?*

Umieść na tablicy napis: **PRZEPRASZAM**.

Zdejmij cegiełki i ponownie skieruj uwagę uczniów na wizerunek Jezusa Miłosiernego.

Wytłumacz, że od momentu chrztu w naszym sercu panuje jasność, ale kiedy popełniamy złe czyny – grzechy zasłaniamy obraz Pana Jezusa, który jest w nas.

Zapytaj:

- *Co należy zrobić, aby w naszych sercach znów zapanowała jasność? (przeprześć)*
- *Kogo trzeba przeprześć? (osobę, której się sprawiło przykrość, i Pana Jezusa)*
- *Jak można przeprześć Pana Jezusa? (podczas modlitwy, podczas spowiedzi powszechnej na Mszy Świętej, podczas sakramentu spowiedzi)*

Wyjaśnij: *Kiedy będziecie się przygotowywać do I Komunii Świętej, spotkacie się z Panem Jezusem, który w czasie spowiedzi przebacza grzechy.*

Pokaż **ilustrację konfesjonału** i powiedz: *W konfesjonale zobaczycie i usłyszycie księdza, ale to Pan Jezus przebacza grzechy.*

Scenki (symulacja) „Jak naprawić wyrządzone zło?”

Opowiedz dzieciom trzy historie i zachęć je, by przedstawiły za pomocą scenek, jak powinni zachować się ich bohaterowie. Wyznaczone dzieci odgrywają improwizowaną scenkę, próbując pokazać, jak można naprawić wyrządzone zło.

1. Małgosia wróciła ze szkoły bardzo głodna. Mama powiedziała, że obiad będzie za 15 minut. Dziewczynka, mimo zakazu mamy, zjadła paczkę cukierków jeszcze przed posiłkiem. Kiedy mama podała obiad, Małgosia stwierdziła, że nie będzie jadła, bo nie jest głodna. Mamie zrobiło się bardzo przykro.

2. Marcin bardzo lubił grać w piłkę nożną, był najlepszym zawodnikiem w klasie. Wojtek chciał grać w jego drużynie, ale nie biegał tak szybko jak inni chłopcy. Marcin powiedział mu, że z fajtlapą grał nie będzie. Zapłakany Wojtek poszedł do domu.

3. Do klasy Doroty dołączyła nowa koleżanka, Zosia. Zosia zaczęła przynosić do szkoły świetne zabawki. Wszystkie dziewczynki z klasy chciały się z nią bawić. Dorota była bardzo zazdrosna, więc naopowiadała innym dzieciom, że Zosia ukradła jej nowy długopis. Od tej pory nikt nie chciał się bawić z Zosią.

Podsumuj: Kiedy postępujemy dobrze, w naszych sercach panuje jasność, jesteśmy radosni, uśmiechnięci. Ale czasami każdemu z nas zdarza się zrobić coś złego, sprawić komuś przykrość, wtedy światło w naszym sercu jest coraz słabsze i musimy się postarać, żeby nie zgasło, żeby nie zapanowała ciemność. Trzeba poprosić o wybaczenie Pana Jezusa i skrzywdzoną osobę. Pan Jezus zawsze czeka, żeby nam przebaczyć. Musimy tylko żałować za złe czyny, przeprosić i postarać się naprawić wyrządzoną przykrość.

Pantomima „Dobre uczynki”

Wybierz ucznia, który w formie pantomimy przedstawi dobry uczynek. Jeżeli dziecko samo nie ma pomysłu na dobry czyn, podpowiedz mu. Osoba, która zgadła, pokazuje dobry uczynek jako następna.

V. Utrwalam

Przypomnij uczniom, że wszyscy powinniśmy być dla innych światłem na drodze do nieba – to znaczy, że inni, patrząc na nas, mogą

sobie przypomnieć o miłości Boga. Powiedz: *Nasze postępowanie może wskazywać drogę innym.*

Piosenka *Wy jesteście na ziemi światłem mym*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *W chmurkę wklej słowa Pana Jezusa.*

Zadanie 2: *Właściwe postępowanie zbliża nas do Pana Jezusa. Narysuj dobry uczynek, który chcesz spełnić.*

VI. Modlę się

Modlitwa *Zdrowaś Maryjo* w intencji wszystkich, którym sprawiliśmy jakąś przykrość.

KATECHEZA 27

Temat: Pan Jezus jest Barankiem zapowiedzianym przez proroków

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie uczniom, że Pan Jezus jest Barankiem Bożym.
- Kształtowanie w uczniach wdzięczności za ofiarę Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wskazuje na związek pomiędzy barankiem ofiarnym a Panem Jezusem,
- stwierdza, kto nazwał Pana Jezusa Barankiem Bożym,
- powtarza słowa „Baranku Boży...” wypowiedziane przez wiernych w czasie Mszy Świętej,
- określa, kto gładzi nasze grzechy.

Postawy

Uczeń

- zawiera się Panu Bogu w różnych okolicznościach życia,
- jest wdzięczny za ofiarę Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

indywidualna, zespołowa, grupowa.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, miniwykład, rozmowa kierowana, śpiew, zabawa edukacyjna, zadanie multimedialne, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Chrzest w Jordanie*, zadanie multimedialne,
- piosenka *Godzien, o godzien jest nasz Pan*, klocki lub chusty do stworzenia toru przeszkód.

Struktura katechezy

Modlitwa

Na rozpoczęcie katechezy uczniowie śpiewają piosenkę, którą wykonywali na poprzedniej lekcji (*Wy jesteście na ziemi światłem mym*).

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj:

- *Czego dowiedzieliście się o Panu Jezusie na poprzedniej katechezie?*
- *Co to znaczy, że Pan Jezus jest światłością świata?*

Poinformuj uczniów, że na tej lekcji poznają jeszcze jedno określenie, jakim nazywamy Pana Jezusa.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Podczas obiadu Zuzia przypomniała sobie, że już od dawna chciała zapytać o coś rodziców.

– Dlaczego ksiądz mówi podczas Mszy Świętej „Oto Baranek Boży”? A potem „Ciało Chrystusa”, gdy przyjmujecie Komunię Świętą? Czy to znaczy to samo? Nie rozumiem.

– Zuzka, nie masz innych problemów?! – zapytał złośliwie Franek. – Ja też w drugiej klasie zadawałem wam tyle pytań? – zwrócił się po chwili do rodziców.

– Zdziwiłbyś się – powiedział tata.

– Naprawdę? Nie pamiętam tego. – Franek był zaskoczony odpowiedzią ojca. – No to co z tym Barankiem? – Chłopiec przypomniał pytanie siostry.

– To wymaga skupienia. Poczytamy po obiedzie Pismo Święte, zgoda? Wtedy wszystko się wyjaśni.

Franek postanowił, że też posłucha. Po wspólnej lekturze Biblii tata zapytał:

– Teraz rozumiesz, Zuziu? Baranek umarł, żeby ocalić życie Izraelitów, i tak samo Pan Jezus umarł, aby uratować nas od śmierci. Z pewnością już o tym słyszałaś. Pan Jezus umarł za nasze grzechy, aby dać nam życie wieczne w niebie.

– Dzięki, tato! – powiedziała Zuzia.

II. Spotykam

Zachęć uczniów do wysłuchania tego samego fragmentu Pisma Świętego, który tata przeczytał Zuzi i Frankowi. Poinformuj, że wydarzenia, o których usłyszą, rozgrywały się bardzo dawno temu w Egipcie, a faraon, władca kraju, traktował Izraelitów jak niewolników. Dlatego też Izraelici chcieli opuścić ten niegościnnie kraj, lecz faraon się na to nie zgadzał.

Pismo Święte (por. Wj 12,1–14.51)

Pan mówi do Mojżesza i Aarona w ziemi egipskiej: (...) „niech się każdy postara o baranka dla rodziny, o baranka dla domu. (...) wtedy zabije go całe zgromadzenie Izraela o zmierzchu. I wezmą krew baranka, i pokropią nią odrzwia i progi domu, w którym będą go spożywać. (...) Tej nocy przejdę przez Egipt, zabiję wszystko pierworodne w ziemi egipskiej (...). Krew posłuży wam do oznaczania domów, w których będziecie przebywać. Gdy ujrzę krew, przejdę obok i nie będzie pośród was plagi niszczycielskiej, gdy będę karał ziemię egipską. Dzień ten będzie dla was dniem pamiętnym i obchodzić go będziecie jako święto dla uczczenia Pana”. (...) Tego samego dnia wywodzi Pan synów Izraela z ziemi egipskiej według ich zastępów.

Zapytaj:

- *Gdzie toczą się wydarzenia? (w Egipcie)*
- *Co Izraelici mieli zrobić, aby uniknąć plagi (nieszczęścia)? (zabić baranka, pośpiesznie go spożyć z chlebem i gorzkimi ziołami, a krwią baranka oznaczyć domy, w których mieszkali)*
- *Dlaczego plaga nie dotknęła Izraelitów? (przed śmiercią ocaliła ich krew baranka, którą oznaczyli domy)*

- *Co Pan Bóg nakazał Izraelitom? (aby na pamiątkę tego wydarzenia obchodzili co roku święto Paschy)*
- *Czy Izraelitom udało się uciec z Egiptu? (tak, ponieważ zaufali Panu Bogu i zrobili wszystko, co Pan im polecił)*

Podsumuj: *Od tego wydarzenia każda izraelska rodzina przygotowywała co roku w święto Paschy baranka bez skazy i składała go w ofierze w świątyni. Potem uroczyście spożywano baranka w gronie najbliższych. Obraz baranka był bliski Izraelitom. Przypominał o tym, że Pan Bóg jest nieustannie obecny w ich życiu i zawsze przychodzi z pomocą, gdy tego potrzebują. Zapowiadał też nadejście Mesjasza, który tak jak baranek będzie niewinne cierpieł.*

III. Poznaję

Umieść na tablicy ilustrację *Chrzest w Jordanie*. Poinformuj uczniów, że kiedy prorok – Jan Chrzciciel – widzi Pana Jezusa, rozpoznaje w Nim oczekiwanego przez Izraelitów Mesjasza. Wypowiada wtedy takie słowa: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata” (J 1,29).

Zapytaj:

- *Czy słyszeliście już kiedyś to zdanie?*
- *Jeśli tak, gdzie je słyszeliście?*
- *Co mogą oznaczać te słowa?*

Podsumuj: *Wiemy już, że krew baranka, którą Izraelici pomazali drzwi swoich domów, ochroniła ich od śmierci. I tak samo Krew Pana Jezusa ratuje nas od śmierci wiecznej (od piekła). Bo Bóg patrzy na nas jak na Izraelitów, wyprowadza nas z niewoli grzechu (czyli wybacza nam grzechy) i prowadzi do Ziemi Obiecanej – czyli do Nieba, do wiecznej radości i szczęścia mieszkania wraz z Bogiem*.*

Ofiara Pana Jezusa gładzi nasze grzechy, a przyjmowanie Eucharystii otwiera nam drogę do nieba. Dlatego przed przyjęciem Komunii Świętej wypowiadamy te słowa:

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

* Por. Piotr Krzyżewski, *Wieczera z Panem Jezusem*, Wydawnictwo Świętego Wojciecha, Poznań 2016.

Zadanie multimedialne (platforma Learning Apps) „Baranek Boży”

Polecenie: *Uzupełnij tekst.* (Należy uzupełnić luki we fragmencie biblijnym).

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *W każdym wyrazie zapisanym obok obrazka brakuje jednej litery. Sprawdź, jaka to literka, i wpisz ją w wyznaczone miejsce (zachowaj kolejność). Odczytaj zdanie.*

Prawidłowa odpowiedź: Grzechy przebacza mi **Jezus**.

Zadanie 2: *Pokoloruj rysunek zgodnie z legendą.*

V. Utrwalam

Zabawa ruchowa „Zaufaj!”

Powiedz uczniom, że Izraelici opuścili Egipt, ponieważ zaufali Panu Bogu. Kto ufa Panu Bogu, ten wypełnia Jego polecenia. Zaakcentuj, że zabawa, którą za chwilę poznają, ma na celu uczenie wzajemnego pomagania i zaufania, brania odpowiedzialności za swoje postępowanie. Ustaw w sali dwa tory przeszkód ułożone np. z klocków czy chust. Następnie wybierz dwie pary. W każdej parze jedno dziecko jest „ślepcem” i ma zawiązane chustą oczy, a drugie ma za zadanie je prowadzić. Dzieci startują na twój sygnał. Ich zadaniem jest pokonanie toru przeszkód w jak najkrótszym czasie, tak aby „ślepiec” nie dotknął omijanych przeszkód. W czasie zabawy uczniowie mogą się między sobą porozumiewać („widownia” może również podpowiadać, a także wprowadzać „ślepcę” w błąd, bo jego zadaniem jest zaufanie osobie, która go prowadzi). Wygrywa para, która pokona drogę w jak najkrótszym czasie. Jeśli przeszkoda zostanie dotknięta, para rozpoczyna drogę od początku. Tor przeszkód można zmieniać dla każdej nowej pary. O ułożenie toru możesz też poprosić uczniów.

VI. Modlę się

Zaproponuj, aby na zakończenie katechezy uczniowie uczcili Baranka Bożego – Pana Jezusa – śpiewając piosenkę *Godzien, o godzien jest nasz Pan*.

KATECHEZA 28

Temat: Pan Jezus mówi, że jest cichy i pokorny

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Zaprezentowanie uczniom Pana Jezusa cichego i pokornego.
- Zachęcenie uczniów do wytrwałej pracy nad sobą.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wymienia zachowania charakteryzujące postawę pokory,
- wyjaśnia, że pokora jest wyrazem miłości i szacunku dla Pana Boga i drugiego człowieka.

Postawy

Uczeń

- modli się o bycie pokornym.

Formy organizacji zajęć

indywidualna, grupowa, zespołowa.

Metody i techniki dydaktyczne

opowiadanie, rozmowa kierowana, praca z obrazem, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie,
- piosenka *Godzien, o godzien, jest nasz Pan.*

Struktura katechezy

Modlitwa

Uczniowie śpiewają piosenkę, z poprzedniej katechezy (*Godzien, o go-dzien jest nasz Pan*).

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj:

- *Kogo nazywamy Barankiem Bożym? (Pana Jezusa)*
- *Dlaczego mamy oddawać cześć Panu Jezusowi? Co robi Jezus – Baranek Boży – dla ludzi? (Pan Jezus przez swoją śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie ratuje nas przed śmiercią i daje życie wieczne z Bogiem w niebie)*

Przypomnij, że aby wyjść z Egiptu, Izraelici mieli spełnić określone warunki. Poinformuj uczniów, że na tej katechezie dowiedzą się, czego Pan Jezus oczekuje od swoich uczniów.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Tego dnia uczniowie klasy II a wędrowali do szkoły z wypchanymi torbami. Przez weekend mieli wykonać z tekturowych pudełek dom. Pani Joanna chciała ocenić ich prace. Michał od razu wypakował swój dom na biurku pani, a za jego przykładem poszły inne dzieci. Tylko Benek usiadł na swoim miejscu, a torbę położył na ławce. Przez moment nikt nie zwracał na niego uwagi, nawet pani, która poprosiła, aby wszyscy usiedli, a sama zaczęła na nowo ustawiać domki na biurku. Powstało całe osiedle.

– *Benku, a gdzie twoje dzieło? Chyba nie zapomniałeś?* – zwróciła się do chłopca nauczycielka.

– *Nie, proszę pani, nie zapomniałem.*

– *To pochwal się przed wszystkimi.*

Chłopiec wyciągnął swój domek i cała klasa się zachwyciła.

– *Ale fajny! Sam go zrobiłeś?* – padały pytania.

Pani Joanna pogratulowała Benkowi pięknie wykonanej pracy. Po raz kolejny okazało się, że najcichszy w klasie Benek zasługiwał na pochwałę i wyróżnienie.

Pismo Święte (por. Mt 11,29)

Pan Jezus mówi: „(...) Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

Zapytaj:

- *Czego uczy nas Pan Jezus? (bycia cichym i pokornym)*
- *O którym uczniu z opowiadania możemy powiedzieć, że jest cichy i pokorny? (o Benku)*
- *Co to znaczy być cichym i pokornym?*

Wyjaśnij, że człowiek cichy i pokorny zawsze jak najlepiej wypełnia swoje obowiązki. Nie narzeka i nie wynosi się ponad innych. Człowiek cichy i pokorny na lekcjach uważnie słucha nauczyciela, aby jak najwięcej się nauczyć. Postępując w ten sposób, okazuje miłość i szacunek Panu Bogu i ludziom. Pan Jezus bardzo kocha wszystkich ludzi i nigdy nie narzeka – nawet na krzyżu myśli o innych, aby mogli zostać zbawieni.

III. Poznaję

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Uzupełnij słowa modlitwy.*

Zadanie 2: *Wpisz litery w odpowiednie kratki i odczytaj hasło.*

Zadanie 3: *Znajdź jak najwięcej różnic pomiędzy obrazkami. Obrysuj ilustrację przedstawiającą dziecko, które zachowuje się odpowiedzialnie.*

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Odwzorowywanie”

Zaproponuj zabawę, która pokaże uczniom, jak ważne przy wykonywaniu obowiązków są dokładność i skupienie.

Uczniowie siadają w jednym rzędzie, jeden za drugim, na podłodze. Dla ułatwienia na początku zabawy możemy zaangażować tylko kilkoro uczniów, np. 5–6 osób. Uczeń, który znajduje się na samym końcu, rysuje na kartce prosty obrazek (np. dom, słońce, kwiatek, literę, kościół). Rysunek przekazuje tobie, a następnie stara się palcem odwzorować go na plecach ucznia siedzącego przed nim. Uczniowie kolejno rysują ten sam obrazek na plecach osoby, która siedzi przed nimi. Ostatnia osoba rysuje obrazek na papierze.

Porównaj obrazki i omów różnice. Podkreśl, że skupienie i dokładność przy wykonywaniu pracy są bardzo ważne (może się okazać, że rysunek będzie zupełnie inny).

V. Utrwalam

Zabawa ruchowa „Zabawa w chowanego na odwrót – ciche owieczki”

Zabawa polega na tym, że jedno dziecko chowa się, a pozostałe szukają go, lecz gdy ktoś je znajdzie, nie mówi o tym innym, tylko dołącza do kryjówki. Po pewnym czasie wszyscy czują się jak owieczki w zagrodzie. Uczeń, który dołączy jako ostatni do kryjówki, w następnej kolejce chowa się jako pierwszy. Jeśli klasa jest zbyt liczna, aby wszyscy mogli wziąć udział w zabawie, to dzielimy uczniów na grupy. Wtedy jedna grupa bierze udział w zabawie, a pozostali uczniowie w ciszy ją obserwują.

VI. Modlę się

Podsumuj: *Cichy i pokorny Pan Jezus czeka na nas zawsze – na katechezie, w modlitwie, w kościele, w Piśmie Świętym.*

Na zakończenie katechezy zachęć uczniów, aby pomodlili się za siebie samych – o to, by potrafili codziennie, sumiennie wykonywać swoje obowiązki i nie odkładali ich na później. Niech powtarzają za tobą słowa modlitwy: *Jezu cichy i pokornego serca, uczynń serca nasze według serca Twego.*

Katechezy okolicznościowe

KATECHEZA 29

Temat: Modlimy się na różańcu

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Matka Boża pragnie, abyśmy modlili się na różańcu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- uzasadnia wartość modlitwy różańcowej,
- wyjaśnia, że Maryja ukazała się Świętej Katarzynie Labouré i obiecała modlącym się wiele łask.

Postawy

Uczeń

- przyjmuje Maryję za swoją Matkę i okazuje Jej szacunek.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje *Tajemnice radosne różańca*, zdjęcie medalika, ilustracje do zabawy edukacyjnej,
- piosenka *Amen jak Maryja*,
- różaniec.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Matko Boża, za to, że jesteś naszą Matką i troszczysz się o każdego z nas.*

Pomódl się wspólnie z uczniami: *Zdrowaś Maryjo...*

Wprowadzenie do katechezy

Powiedz: *Jest październik. Czy pamiętacie, do kogo w sposób szczególny modlimy się w tym miesiącu?* (do Matki Bożej, Maryi)

Zapytaj: *A kto z was pamięta, z klasy pierwszej, o co prosiła Matka Boża, ukazując się w Fatimie Franciszkowi, Hiacyncie i Łucji?* (prosiła dzieci, aby odmawiały różaniec)

Powiedz: *Podczas dzisiejszej katechezy dowiedziecie się, że Matka Boża bardzo chce pomagać ludziom, udzielać im wielu łask. Maryja zachęca nas do modlitwy na różańcu.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia uwielbiała zaglądać do szkatulek, w których mama ukrywała swoje skarby.

- *Mamusiu, co to za medalik?* – zapytała pewnego razu.
- *Otrzymałam go od babci Zosi, gdy miałam tyle lat, co ty. Dlatego tak pociemniał. Spójrz, taki sam noszę na szyi* – odpowiedziała mama.
- *Czy mogę go wziąć?*
- *Oczywiście. Tylko musimy go oczyścić. A skoro chcesz go nosić, to opowiem ci jego historię.*
- *Super! Lubię, gdy opowiadasz, mamo.*
- *Musimy cofnąć się w czasie. W XIX wieku we Francji żyła Katarzyna Labouré. Była siostrą zakonną i marzyła, aby zobaczyć Matkę Bożą. Pewnej nocy ujrzała dziecko, które poprosiło ją, aby poszła za nim do kaplicy. O północy przyszła tam Matka Boża, która usiadła w fotelu. Katarzyna podbiegła do Niej i ułożyła ręce na Jej kolanach. Maryja powiedziała, że chce powierzyć Katarzynie misję wykonania cudownego medalika. Katarzyna wykonała to zadanie, a po pewnym czasie Maryja ukazała się jej ponownie. Katarzyna zobaczyła, że na*

dłoniach Maryi pojawiły się pierścienie z drogocennymi kamieniami. Były piękne i wiele z nich roztaczało świetliste promienie, chociaż nie wszystkie. Matka Boża powiedziała, że promienie to symbole łask, jakie wysyła ona tym, którzy proszą o nie w modlitwie. Wyjaśniła, że te, które nie wysyłają promieni, symbolizują łaski, o które nikt nie prosi. Dlatego noszę ten cudowny medalik. A on przypomina mi, że Maryja wysłuchuje naszych modlitw.

– Ja też chcę go nosić! – krzyknęła Zuzia.

– Cieszę się. Twoje modlitwy wyjednają wiele łask. I dla ciebie, i dla innych, córeczko.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Jak mama nazwała medalik, który znalazła Zuzia? (cudowny medalik)
- Dlaczego medalik nazywamy cudownym? (Maryja obiecuje wiele łask tym, którzy go noszą i się modlą)

Pokaż uczniom taki medalik lub jego zdjęcie.

Podsumuj: *Maryja pragnie nam pokazać, jak ważna jest modlitwa. Maryja jest naszą Matką: Ona wysłuchuje naszych próśb i udziela nam pomocy.*

III. Poznaję

Pismo Święte (Mk 11,24)

Dlatego powiadam wam: „Wszystko, o co prosicie w modlitwie, stanie się wam, tylko wierzcie, że otrzymacie”.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Uzupełnij cytaty z Pisma Świętego (wklej odpowiednie naklejki).*

Podsumuj zadanie: *Pan Jezus w Ewangelii mówi do nas wyraźnie, że jeżeli wierzymy i zwracamy się o pomoc w modlitwie, to otrzymujemy potrzebne nam łaski. To samo mówi Matka Boża, ukazując się Świętej Katarzynie czy pastuszkom z Fatimy. Maryja zachęca nas do modlitwy, a szczególnie do modlitwy różańcowej.*

Pokaż różaniec. Zapytaj: *Co trzymam w ręce? (różaniec)*

Poproś uczniów, aby przyjrzeni się ilustracji różańca w podręczniku.

Zapytaj: *Czy ktoś wie, jakie modlitwy odmawiamy, modląc się na różańcu?*

Zapytaj: *Którą modlitwę wypowiadamy, trzymając palce na krzyżu? (czynimy znak krzyża, odmawiamy Wierzę w Boga).* Poproś, aby wskazany uczeń pokazał krzyż na twoim różańcu. Pozostali wskazują je w podręczniku. Następnie zapytaj o kolejne modlitwy (*Ojcze nasz, Chwała Ojcu, Zdrowaś Maryjo*) i poproś o wskazanie odpowiednich paciorków.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Pokoloruj paciorki, na których modlisz się modlitwą „Zdrowaś Maryjo”, na czerwono. Paciorek, na którym odmawiamy „Ojcze nasz” i „Chwała Ojcu” – na szaro.*

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Tajemnice różańca”

Poproś uczniów, aby usiedli w kręgu, na dywanie.

Zapytaj: *Czy wiecie, o czym rozmyślamy, odmawiając modlitwę różańcową?*

Rozpocznij narrację: *W modlitwie różańcowej wspominamy, rozmyślamy o radosnych, smutnych i bardzo ważnych chwilach w życiu Pana Jezusa i Matki Bożej. Są cztery części modlitwy różańcowej: radosna, światła, bolesna, chwalebna. Każda z tych części składa się z pięciu tajemnic. Jedna tajemnica to 10 paciorków. (Mówiąc to, prezentuj różaniec). Kontynuuj: *Teraz opowiem wam o wydarzeniach, które należą do części radosnej różańca. Nazywamy je **tajemnicami radosnymi**. Jak już wiecie, jest pięć tajemnic radosnych.**

Pokaż **ilustrację nr 1: Zwiastowanie NMP.**

Powiedz: *Ludzie przez tysiące lat czekali na przyście Pana Jezusa. I oto pojawia się w ubogim domu Maryi anioł, który mówi, że zostanie Ona Matką Syna Bożego – Pana Jezusa.*

(Po każdej twojej wypowiedzi uczniowie układają zaprezentowaną przez ciebie ilustrację na dywanie).

Pokaż **ilustrację nr 2**: Nawiedzenie Świętej Elżbiety.

Powiedz: *Święta Elżbieta cieszy się na widok swojej kuzynki Maryi. Wie, że Maryja urodzi Pana Jezusa. Sama czeka na narodziny upragnionego syna, Jana, zwanego później Chrzcicielem.*

Pokaż **ilustrację nr 3**: Narodzenie Pana Jezusa.

Powiedz: *Maryja rodzi Jezusa w Betlejem. Jest szczęśliwa, trzymając swoje dziecko w ramionach.*

Pokaż **ilustrację nr 4**: Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni.

Powiedz: *Maryja i Józef przynoszą Pana Jezusa do świątyni, aby ofiarować Go Panu Bogu.*

Pokaż **ilustrację nr 5**: Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni.

Powiedz: *Maryja jest szczęśliwa, gdy odnajduje Jezusa w świątyni.*

Powiedz: *Poznaliśmy radosne wydarzenia z życia Matki Bożej – Maryi, Józefa i Jezusa. Teraz przypomnimy sobie wydarzenia z życia Świętej Rodziny i opowiemy o radosnych wydarzeniach z naszego życia.*

Zabawa edukacyjna „Latające pudełko”

Zaproś dzieci do zabawy. Włącz **piosenkę Amen jak Maryja** – gdy utwór wybrzmiewa, uczniowie przekazują sobie pudełko. Gdy zatrzymasz muzykę, uczeń trzymający pudełko wyciąga z niego wydrukowane zdjęcie lub pustą kartkę. Mówi o wydarzeniu przedstawionym na fotografii. Jeżeli wylosuje pustą kartkę, stawiasz pytanie: *Co radosnego wydarzyło się w twoim życiu?* Uczeń wypowiada się. Włączasz muzykę, pudełko wędruje dalej. Powtarzasz zabawę.

Zdj. 1: **Narodziny dziecka**. Podsumuj wypowiedź ucznia: *Nawet sobie nie wyobrażacie, jak szczęśliwi byli wasi rodzice, gdy przyszlście na świat. Od początku byliście dla nich najpiękniejsi, najcudowniejsi.*

Zdj. 2: **Chrzest dziecka**. Podsumuj wypowiedź ucznia: *Dzień waszego chrztu był szczęśliwym dniem nie tylko dla rodziców, rodziców chrzestnych czy dziadków, ale całe niebo cieszyło się, z tego że staliście się Bożymi dziećmi.*

Zdj. 3: **Urodziny dziecka**; tort ze świeczkami, rodzina. Podsumuj wypowiedź ucznia: *Urodziny to nie tylko dzień ważny dla was, ale wielka radość ze wspólnego świętowania całej rodziny.*

Zdj. 4: **I Komunia Święta**. Podsumuj wypowiedź ucznia: *I Komunia Święta będzie radosnym dniem dla was i waszych rodzin, bo po raz pierwszy przyjmiecie Pana Jezusa pod postacią chleba do swego serca.*
+ pusta kartka – uczeń zapewne powie np. prezenty urodzinowe, wyjazd na wakacje.

Poproś, aby uczniowie ułożyli te obrazki pod rysunkami ukazującymi tajemnice radosne.

Podsumuj: *Na dzisiejszej katechezie omówiliśmy tajemnice radosne różańca, czyli radosne wydarzenia z życia Maryi, Józefa i Jezusa. Opowiedzieliśmy także o radościach z naszego życia. Wiemy, że oprócz radości przeżywamy także sytuacje trudne, smutne. Tak też było i w życiu Świętej Rodziny. Te wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi będziecie mogli poznać, modląc się pozostałymi tajemnicami różańca w kościele. Zachęcam was do udziału w modlitwie różańcowej w waszej parafii. Powiedz: Teraz nauczymy się refrenu piosenki „Amen jak Maryja”.*

Piosenka Amen jak Maryja

Praca z podręcznikiem

Zadanie 3: *Przeczytaj podpisy. Wklej brakujące naklejki.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Matka Boża pragnie, abyśmy odmawiali różaniec, bo wie, jak wielką moc ma ta modlitwa. Ona może wyjednać wiele łask dla każdego z nas i całego świata. Modląc się słowami „Zdrowaś Maryjo”, każdy z was może podziękować za wszystkie radości, które was spotkały. Możecie także prosić o potrzebne łaski dla siebie i swoich bliskich, uwielbiać Pana Jezusa za Jego wielką miłość. A może ktoś z was zechce podziękować Mu za rodziców, którzy zapragnęli, aby stał się On dla was Światłem? Zapraszam was do tego, abyście pomodlili się teraz własnymi słowami (wysłuchujesz uczniów, pomagasz im w ułożeniu treści modlitwy).*
Na koniec odmówcie modlitwę *Zdrowaś Maryjo*.

KATECHEZA 30

Temat: Modlimy się za zmarłych

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie w uczniach świadomości, że Pan Jezus zmartwychwstaje i ofiarowuje nam życie wieczne.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa,
- na podstawie tekstów biblijnych opowiada o powtórny przyjsciu Pana Jezusa,
- przypomina, że Pan Jezus obiecuje nam życie wieczne,
- wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych.

Postawy

Uczeń

- wyznaje wiarę w powtórne przyjscie Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, praca z ilustracją, zabawa edukacyjna, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

opowiadanie, zdjęcia, zadanie multimedialne.

Struktura katechezy

Modlitwa

Przypomnij uczniom, aby podczas modlitwy przyjęli odpowiednią postawę.

Powiedz: *Panie Jezu, zbliża się dzień, gdy będziemy wspominać wszystkich naszych zmarłych. Prosimy Cię o życie wieczne dla nich.*

Wspólna modlitwa z dziećmi: *Ojcze nasz.*

Wprowadzenie do katechezy

Powiedz: *Modliliśmy się za naszych bliskich zmarłych. Myślę, że w codziennych modlitwach pamiętacie o swoich zmarłych pradziadkach czy innych bliskich.*

Zapytaj: *Którego dnia szczególnie wspominamy naszych zmarłych? (drugiego listopada)*

Powiedz: *Posłuchajcie rozmowy, która miała miejsce w domu Zuzi przed drugim listopada.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia pomagała mamie pakować znicze.

– Zuzanko, te włożymy do drugiej torby – powiedziała mama. – Przeznaczyłam je na grób waszych pradziadków, a on jest na drugim cmentarzu.

– Jaka była moja prababcia? – zapytała dziewczynka, a mama patrzyła przez dłuższy moment na córkę.

– Jaka była? Bardzo radosna – odpowiedziała w końcu kobieta. – Wiele w życiu przecierpiała, a jednak miała tyle pogody ducha... Uwielbiałam spędzać z nią czas. Mimo swego wieku miała bardzo dobry wzrok, dużo czytała, lubiła ręczne robótki. To babcia Teresa nauczyła mnie robić na drutach... Na wakacje zjeżdżały się do niej wszystkie wnuki. Dom dziadków był otwarty dla wszystkich. Zawsze ktoś przychodził, aby porozmawiać.

– Szkoda, że nie poznałam prababci i pradziadka – westchnęła Zuzia.

– Rzeczywiście, szkoda. Mieli szczęście, bo zobaczyli Franka i ciebie.

– Ale ja tego nie pamiętam...

- *Bo miałaś dwa lata, gdy umarli. No, Zuzanko, rozkleiłam się. Módl się za nich, kochanie. Zastługują i na pamięć, i na modlitwę.*
- *Mamusi, a może oni pomagają nam z nieba?*
- *Nie wiem, czy tak jest, ale mam taką nadzieję. Każdego dnia modlę się za nich, bo jeżeli są w czyśćcu, to potrzebują naszej modlitwy – odpowiedziała mama i zaczęła układać wiązanki z kwiatów.*
- *Co to jest czyściec? – zapytała Zuzia.*
- *Jak by ci to wytłumaczyć... Wyobraź sobie, że idziesz na urodziny. Masz na sobie piękny strój, ale się potykasz i wpadasz w kałużę. Czy w takim stanie pójdziesz na uroczystość?*
- *No co ty, mamo!*
- *Właśnie. Tak jest z ludźmi, którzy przebywają w czyśćcu. Oni też, widząc, jacy są, pragną oczyszczenia, by mogli się spotkać z Panem Jezusem. Sami nie mogą sobie pomóc, więc czekają na nasze modlitwy.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *O kim rozmawiały Zuzia i jej mama? (o prababci i pradziadku)*
- *Jaką nadzieję miała mama Zuzi? (że jej dziadkowie są w niebie)*
- *Dlaczego tak myślała? (prababcia wiele wycierpiała, ale była radosna i pogodna, chętnie przyjmowała gości, rozmawiała z wnukami, i znajomymi, opiekowała się innymi)*
- *Do jakiego zdarzenia nawiązała mama, wyjaśniając Zuzi, czym jest czyściec? (do wybrudzenia odświętnego ubrania)*

Powiedz: Mama Zuzi powiedziała, że ma nadzieję, iż jej dziadkowie przebywają w niebie. Posłuchajcie, skąd bierze się pewność mamy, że będziemy żyć wiecznie.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 11,25)

Pan Jezus mówi: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby i umarł, żyć będzie”.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: Wklej postać Pana Jezusa zmartwychwstałego. Pokoloruj wyrazy i przeczytaj, co otrzymuje od Pana Jezusa człowiek wierzący.

Podsumuj zadanie: *Pan Jezus obiecuje życie wieczne wszystkim, którzy w Niego wierzą. Wszyscy święci, których święto obchodzimy 1 listopada, żyli zgodnie z tym, czego naucza Pan Jezus. Modląc się za zmarłych, ufamy, że Pan Jezus przyjmie ich do swego królestwa. Za chwilę przypomnimy sobie słowa modlitwy za zmarłych. Wykonajcie zadanie 2.*
Zadanie 2: *Uzupełnij tekst modlitwy za zmarłych. Wykorzystaj słowa umieszczone w ramce.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Wiecie już, jak bardzo potrzebna jest ludziom zmarłym nasza modlitwa. Podczas każdej Mszy Świętej Kościół modli się za dusze w czyśćcu cierpiące z powodu tego, że jeszcze nie są one z Panem Jezusem w królestwie niebieskim.*

Dodaj: *Idąc na cmentarz, aby pomodlić się za naszych zmarłych, musimy wiedzieć, jak powinniśmy się zachowywać. Swoim postępowaniem okazujemy szacunek do poświęconego miejsca, jakim jest cmentarz, a także do osób, które modlą się przy innych grobach.*

Zaproś do zabawy edukacyjnej.

Zabawa edukacyjna „Tak-nie”

Podziel uczniów na 5 grup. Każdej grupie rozdaj zdjęcia przedstawiające, jak zachowujemy się na cmentarzu

ZDJĘCIE 1

ZDJĘCIE 2

ZDJĘCIE 3.

Poproś dzieci, aby porozmawiały między sobą o tym, jak należy się zachowywać na cmentarzu i czego nie należy tam robić (np. biegać, rozrzucać śmieci).

Po wykonaniu zadania, uczniowie siadają grupami, tworząc jeden krąg. Każda grupa omawia pozytywne zachowania na cmentarzu.

Podsumuj: *Wiecie, jak należy zachować się na cmentarzu, w jaki sposób okazywać cześć zmarłym i szacunek zebranym na modlitwie. Mam nadzieję, że gdy odwiedzicie cmentarz, zachowacie się właściwie.*

Zadanie multimedialne (Learning Apps) „Modlitwa za zmarłych”

Zadanie: *Uporządkuj fragmenty modlitwy.*

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do modlitwy.

Powiedz: *Panie Jezu, Ty obiecujesz nam życie wieczne. Dziękujemy za Twą miłość i obietnicę naszego zmartwychwstania.*

Uczniowie: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Wspólna modlitwa: *Wieczny odpoczynek...*

KATECHEZA 31

Temat: Czekamy na Pana Jezusa – Adwent

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Adwent to czas nawrócenia.
- Uświadomienie uczniom, że Adwent stanowi oczekiwanie na powtórne przyjście Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że Adwent to czas oczekiwania na narodzenie Pana Jezusa,
- opisuje zwyczaje związane z Adwentem.

Postawy

Uczeń

- wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem oraz nawracania się.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, inscenizacja, zabawa edukacyjna, śpiew, zadanie multimedialne, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje, plakietki dla dziennikarzy, zadanie multimedialne,

- piosenka *Przepraszam Cię, Boże*,
- „mikrofony”, bombki świąteczne, własnoręcznie wykonana kartka świąteczna, zapakowany prezent, niebieska i biała szata, kolorowy papier do wycinanek, koperty.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy Ci za naszych rodziców, którzy pragną, abyśmy Cię poznawali. Prosimy, otwórz nasze uszy, abyśmy chcieli słuchać, abyśmy zapamiętali wszystko to, co dzisiaj nam powiesz.*

Wspólna modlitwa z dziećmi: *Ojcze nasz.*

Wprowadzenie do katechezy

Podczas gdy uczniowie będą przygotowywać się do zajęć, wybierz trzech chętnych uczniów. Przypnij im następujące plakietki: Dziennikarz Radia Młodych, dziennikarz Radia Dzieci Boże, dziennikarz Radia Dobry Pasterz, wręcz im „mikrofony” (np. flamastry).

Dziennikarz I: kolegom w rzędzie po lewej stronie sali.

Dziennikarz II: kolegom w rzędzie środkowym.

Dziennikarz III: kolegom w rzędzie po prawej stronie sali. Poproś, aby przeczytali przygotowane przez ciebie pytania, a następnie zajęli miejsca w ławkach.

Powiedz: *Gościmy tu dzisiaj trzech dziennikarzy z Radia Młodych, Radia Dzieci Boże oraz Radia Dobry Pasterz. Przeprowadzą z wami wywiad. Uczniowie kolejno przeprowadzają wywiady wśród wskazanej grupy. Pozostali (dziennikarze i uczniowie) słuchają wypowiedzi kolegów. Stawaj zawsze przy grupie, która akurat odpowiada, tak aby udzielić odpowiedzi, jeśli żaden uczeń nie podejmie tematu.*

Pytania przygotowane dla dziennikarzy (czytają je uczniowie):

Dziennikarz I: *Co to jest Adwent?* (czas poprzedzający święta Bożego Narodzenia)

Podsumuj: *Tak jak 1 stycznia zaczyna się rok kalendarzowy, a 1 września nowy rok szkolny, tak Adwent rozpoczyna nowy rok w Kościele.*

Dziennikarz II: *Na jakie święta czekamy?* (święta Bożego Narodzenia)

Dziennikarz III: *Jak przygotowujemy się do świąt Bożego Narodzenia w czasie Adwentu?* (sprzątamy mieszkania, dekorujemy pokoje, choinkę)

Podziękuj za przeprowadzone wywiady. Podsumuj: *W czasie Adwentu odprawiana jest Msza Święta, którą nazywamy roratami. Przy ołtarzu ustawia się wtedy świecę zwaną roratką. Zapala się ją tylko w czasie tej roratniej Mszy Świętej. Jest ona symbolem Maryi, która czeka na narodziny Pana Jezusa. Tak jak Maryja oczekuje narodzin Pana Jezusa, tak my w Adwencie przygotowujemy się na Boże Narodzenie.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 3: *Odczytaj słowa zapisane na śladach i uzupełnij nimi zdanie. (Adwent to czas nawrócenia).*

Powiedz: *Teraz posłuchajcie opowiadania. Zuzia podpowie wam, jak można sprawić innym radość.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia miała stan podgorączkowy i od dwóch dni nie chodziła do szkoły.

– Mamo, nudzę się – mówiła. – Już jestem zdrowa. Mogę iść do szkoły?

– Jeszcze za wcześnie, Zuzanko.

– A mogę wstać z łóżka? Proszę!

– Zgoda... na godzinę. Boję się, że może podnieść ci się temperatura.

– Dzięki, mamo. Już wiem, co będę robić! – Zuzka wyskoczyła spod kołdry i pobiegła w kierunku biurka.

Po godzinie mogła pochwalić się mamie własnoręcznie wykonanymi kartkami świątecznymi. – Mamo, spójrz. To kartka dla cioci Marty, a ta dla dziadków.

– Są śliczne. Ucieszą się.

– Wyślesz je jutro, mamo? Wszyscy na pewno już czekają na Boże Narodzenie.

– Oczywiście, córeczko. Po obiedzie ułożymy wspólnie treść życzeń, dobrze?

– Jesteś supermamą! Wracam do łóżka.

II. Spotykam

Wcześniej przygotuj następujące przedmioty: bombka świąteczna, wykonana własnoręcznie kartka, zapakowany prezent.

Zapytaj: *Jak czuła się Zuzia?* (miała stan podgorączkowy)

Zaprezentuj przygotowane przedmioty i zapytaj:

- *Którą z tych rzeczy wykonała Zuzia?* (kartkę świąteczną)
- *Dlaczego Zuzia wykonała kartki dla swoich najbliższych?* (chciała sprawić im radość)

Podsumuj: *Okres Adwentu to czas, w którym przygotowujemy swoje serca na spotkanie z Panem Jezusem. Przemień swoje serce, to okazywać swą miłość, radość Panu Bogu i tym, którzy są wokół nas.*

Powiedz: *Tysiące lat ludzie czekali na narodziny Pana Jezusa. Czekala także Maryja. Posłuchajcie słowa Bożego. Kilkoro z was będzie mogło zagrać rolę Maryi i anioła Gabriela.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 1,26–31.38)

Do Maryi, która mieszka w Nazarecie, przychodzi Boży anioł, Gabriel. Wita ją słowami: „Zdrowaś Maryjo pełna łaski, Pan z Tobą”. Maryja jest zalekniiona, ale anioł Ją uspokaja. Mówi: „Nie bój się. Pan Bóg wybrał Cię na mamę swojego Syna. Kiedy Go urodzisz, dasz Mu na imię Jezus. A Ojcem Pana Jezusa będzie Pan Bóg. Maryja odpowiada: „Oto ja służebnica Pańska. Niech mi się stanie według słowa twego”.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Kto przychodzi do Maryi?* (anioł Gabriel)
- *Co mówi?* (że Maryja urodzi syna – Pana Jezusa)
- *Dlaczego Maryję dziwią te słowa?* (ponieważ nie ma męża)
- *Kto jest tatą Pana Jezusa?* (Pan Bóg)
- *Kogo Pan Bóg wybiera na opiekuna dla swojego Syna?* (Józefa)
- *Co Maryja odpowiada aniołowi?* („Niech mi się stanie według słowa twego”)

Podsumuj: *To wydarzenie nazywamy zwiastowaniem, bo anioł zwiastuje, czyli przekazuje Maryi dobrą nowinę, że zostanie Ona Matką Syna*

Bożego. *Maryja ma stawać się dla nas wzorem. Tak jak Ona mamy przyjmować wszystko, czego Pan Bóg od nas oczekuje.*

Zapytaj: *A skąd mamy wiedzieć, czego oczekuje od nas Pan Bóg?*

Odpowiedz na to pytanie: *Pan Bóg daje nam „aniołów” w osobach rodziców, kapłanów, katechetów, nauczycieli. Często posługuje się też waszymi kolegami i koleżankami, którzy zachęcają was do pójścia na roraty, pomocy w domu, bycia dobrymi dla innych. Możemy powiedzieć: „Amen. Tak. Niech się tak stanie. Tak zrobię”. Ale możemy też odpowiedzieć: „Nie. Nie chcę, nie chce mi się”.*

Zapytaj: *Kiedy naśladujemy Maryję?* (gdymy jesteśmy posłuszni naszym rodzicom, nauczycielom, kapłanom, katechetom)

Inscenizacja „Zwiastowanie”

Wybierz dwójkę najuważniej słuchających uczniów. Zagrają role Maryi i anioła. Ty jesteś narratorem. Maryi daj niebieską szatę (lub szal), aniołowi białą.

Uczniowie przedstawiają scenę zwiastowania. Pomagasz im, podpowiadając tekst.

Podsumuj: *Maryja zachęca nas, abyśmy w swoim życiu zawsze odpowiadali Panu Bogu: „Tak”.*

Zabawa edukacyjna „Wieniec adwentowy”

Poproś uczniów, aby wycięli z kolorowego papieru świerkowe gałązki. Czterech uczniów zamiast gałązek wycina świece (możesz też przygotować te elementy przed katechezą).

Poproś uczniów, aby usiedli w kręgu na dywanie i wybierz dwóch florystów – ci uczniowie będą kierowali pracami – układaniem wienca adwentowego.

Uczniowie układają wieniec adwentowy, a na nim świece. Kiedy skończą, zapytaj: *Czy wiecie, dlaczego wieniec ma cztery świece?* (ponieważ Adwent trwa przez **cztery** niedziele)

Podsumuj: *Adwent trwa **cztery** niedziele i każdej niedzieli zapalana jest kolejna świeca.*

Podziel uczniów na 4 grupy. Każdej grupie wręcz kopertę, w której znajdują się **pocięte na kilka części następujące elementy:**

Koperta 1: rysunek *Modląca się rodzina*, pod nim podpis: *Z nadzieją czekamy na powtórne przyjście Pana Jezusa oraz napis na świecę: NADZIEJA.*

Koperta 2: rysunek *Dzieci się bawią, obok rozmawiają dorośli*, pod nim podpis: *Niosę Boży pokój do wszystkich, których spotykam oraz napis na świecę: POKÓJ.*

Koperta 3: rysunek *Dzieci i dorośli zebrani na Mszy Świętej roratniej*, pod nim podpis: *Z radością spotykamy się z Panem Jezusem na Mszy Świętej roratniej oraz napis na świecę: RADOŚĆ.*

Koperta 4: rysunek *Rodzina w drodze do kościoła, dzieci z lampionami*, pod nim podpis: *Chcemy coraz bardziej kochać Pana Jezusa i drugiego człowieka oraz napis na świecę: MIŁOŚĆ.*

Poproś uczniów, aby ułożyli rysunki z puzzli i odczytali podpisy. Każda grupa omawia swój rysunek.

Po wypowiedzi uczniów z **grupy I** powiedz: *Każdego roku przeżywamy Adwent – czas oczekiwania na Boże Narodzenie.*

Poproś, aby uczniowie umieścili napis **NADZIEJA** na pierwszej świecy wieńca adwentowego.

Po wypowiedzi uczniów z **grupy II** powiedz: *Adwent to okres, gdy mamy szansę na pogodzenie się z tymi, których obraziliśmy, z którymi nie rozmawiamy. Pan Jezus chce, aby panował między nami pokój.*

Uczniowie umieszczają napis **POKÓJ** na drugiej świecy wieńca adwentowego.

Po wypowiedzi uczniów z **grupy III** powiedz: *Kiedy Maryja odwiedza Elżbietę, ta mówi, że dzieciątko w jej łonie poruszyło się z radości. Elżbieta już wie, że Maryja nosi pod swym sercem Syna Bożego, Pana Jezusa. W czasie Adwentu Maryja chce obdarowywać nas taką samą radością, gdy spotykamy się z Panem Jezusem we Mszy Świętej.*

Uczniowie umieszczają napis **RADOŚĆ** na trzeciej świecy.

Po wypowiedzi uczniów z **grupy IV** powiedz: *Pan Bóg, z miłości do ludzi, posyła na ziemię swego Syna i pragnie, abyśmy tę Jego miłość przekazywali innym.*

Uczniowie umieszczają napis **MIŁOŚĆ** na czwartej świecy.

Podsumuj: *Od dzisiaj każde z was, widząc kolejną zapaloną na adwentowym wieńcu świecę, będzie wiedziało, jakimi łaskami w szczególności sposób, obdarza nas w Adwencie Pan Bóg.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Dokończ kolorowanie witraża.*

Zadanie 2: *Powyższe słowo zapisano pismem lustrzanym. Odczytaj je i przepisz w wyznaczone miejsce.*

Zadanie multimedialne (Learning Apps) „Adwent”

Polecenie: *Wybierz elementy związane z Adwentem.*

VI. Modlę się

Piosenka *Przepraszam Cię, Boże*

Zaproś wszystkich do modlitwy. Powiedz: *Maryjo, pomagaj nam nieść pokój, radość, miłość, nadzieję do każdego, kogo stawiasz na drodze naszego życia.*

Wspólna modlitwa: *Zdrowaś Maryjo.*

KATECHEZA 32

Temat: Świętujemy Boże Narodzenie

Cele kształcenia – wymagania ogólne

→ Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus jest Synem Bożym.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że Pan Jezus przychodzi na świat, aby objawić wielką miłość Pana Boga do każdego człowieka,
- odtwarza słowa kolęd i je śpiewa.

Postawy

Uczeń

- kultywuje tradycję, uczestniczy w obrzędach Wigilii Bożego Narodzenia.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zdjęcia, przykładowe bombki do wycięcia,
- kolędy, bibuła, papierowe bombki.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Boże, dziękujemy Ci, że pomagasz nam w byciu dobrymi dla innych. Maryjo, wspieraj nas potrzebnymi łaskami.*

Modlitwa wspólna z dziećmi: *Zdrowaś Maryjo.*

Wprowadzenie do katechezy

Zapytaj:

- *Jaki okres przeżywamy teraz w Kościele? (Adwent)*
- *Do jakich świąt przygotowuje nas Adwent? (Bożego Narodzenia)*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Był wieczór wigilijny. Tata właśnie przeczytał fragment Ewangelii Świętego Łukasza o narodzeniu Pana Jezusa. Nadszedł moment łamania się opłatkiem.

– Mamo, czego mam życzyć panu Wiktorowi? – zapytała Zuzia. – Trochę się wstydę...

– Przecież to nasz sąsiad, Zuziu. Życz mu, aby nigdy nie czuł się samotny, żeby Pan Jezus wspierał go swymi łaskami. Tyle wystarczy.

Zuzia podeszła do pana Wiktora. Poczuli się jeszcze odważniej, gdy na jej widok sąsiad powiedział:

– Nigdy nie sądziłem, że będziemy szli razem na pasterkę, Zuzanko.

– Ja też nie. Lubię wychodzić tak późno z domu. Tylko szkoda, że nie ma śniegu... Ale teraz chcę złożyć panu życzenia, dobrze?

– Zamieniam się w słuch!

II. Spotykam

Podziel klasę na grupy. Każdej wręcz zdjęcia ukazujące świętowanie Wigilii w rodzinie. Zadaniem uczniów jest opowiedzenie o tym, co widzą na fotografiach.

Grupa 1: Rodzina stoi przy wigilijnym stole, ojciec czyta Ewangelię.

Grupa 2: Rodzina łamie się opłatkiem, składa sobie życzenia.

Grupa 3: Rodzina siedzi przy wigilijnym stole, spod obrusu wysuwa się sianko, na stole dodatkowe nakrycie, świeca wigilijna.

Na podstawie rysunku uczniowie opowiadają, jak przygotowujemy stół wigilijny.

Grupa 4: Rodzina wokół choinki.

Grupa 5: Rozpakowywanie prezentów leżących pod choinką

Na podstawie rysunku uczniowie opowiadają, że przygotowujemy prezenty dla najbliższych.

Grupa 6: Ludzie idą do kościoła na pasterkę.

Podsumuj: *Nasza modlitwa przy stole wigilijnym, łamanie się opłatkiem, śpiewanie kolęd, prezenty, to wszystko ma nam pomóc w głębszym przeżywaniu świąt Bożego Narodzenia. Podczas ich trwania okazujemy innym miłość, ofiarowując im swój czas, dobre słowo, niespodzianki pozostawione pod choinką. Uczestniczymy we Mszy Świętej, pasterce, bo Pan Jezus przychodzi na świat, aby ukazać nam, jak wielka jest Boża miłość do każdego człowieka.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Na choince zawieszono bombki z literkami. Odczytaj je, a dowiesz się, jak nazywa się Msza Święta odprawiana w Boże narodzenie. Pokoloruj serduszka w dłoniach dzieci.*

Podsumuj: *Wiemy, jak świętujemy Boże Narodzenie. Posłuchajcie, co Pismo Święte mówi o tym ważnym wydarzeniu dla całego świata.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 2,6–7a)

Kiedy docierają do Betlejem, nadchodzi dla Maryi czas rozwiązania. Rodzi swego pierworodnego Syna, owija Go w pieluszki i kładzie w żłobie.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Tak jak pasterzom, anioł zwiastuje nam dobrą nowinę. W każdym wyrazie wykreśl co drugą literę. Słowa anioła zapisz w wyznaczonym miejscu.*

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Dary dla Pana Jezusa”

Zaproś uczniów, aby usiedli w kręgu na podłodze. Rozłóż papierowy szablon choinki lub wykonaj jej zarys za pomocą pasków bibuły. Obok ułóż 4 bombki (tytuły kolęd niech pozostaną niewidoczne). Poproś, aby kolejni uczniowie losowali bombki i odczytali zapisany na nich tytuł kolędy. Po przeczytaniu tytułu uczeń „zawiesza” bombkę na choince.

BOMBKA 1

BOMBKA 2

BOMBKA 3

BOMBKA 4

Powiedz: *Za chwilę i my ofiarujemy dary Panu Jezusowi. Będą to śpiewane przez nas kolędy. Większość z nich powstała setki lat temu. Ludzie dowiadawali się z nich, w jakich okolicznościach narodził się Pan Jezus. Zaśpiewajcie kolędy, których tytuły widnieją na bombkach.*

VI. Modlę się

Zaproś wszystkich do modlitwy. Powiedz: *Panie Jezu, chcemy spotkać się z Tobą w kościele podczas pasterki. Chcemy z naszymi rodzinami świętować Twoje przyjście na świat.*

Wspólna modlitwa z uczniami: *Ojcze nasz.*

KATECHEZA 33

Temat: Oddajemy Panu Jezusowi pokłon wraz z Mędrcami

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Mędrcy podejmują wielki trud, aby spotkać się z Panem Jezusem narodzonym w Betlejem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że nie należy przechodzić obojętnie wobec potrzebujących,
- odkrywa, że Pan Jezus troszczy się o każdego człowieka poprzez ludzi, którzy niosą pomoc innym.

Postawy

Uczeń

- służy potrzebującym.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie,
- kolęda *Mędrcy świata*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Boże, za naszych rodziców, którzy posyłają nas na lekcje religii, byśmy mogli Cię coraz lepiej poznawać i coraz mocniej kochać.*

Wspólna modlitwa z uczniami: *Ojcze nasz.*

Wprowadzenie do katechezy

Powiedz: *Wysłuchajcie uważnie opowiadania. Po nim zapytam was, czego pragnie od nas Pan Jezus.*

I. Odkrywam

Opowiadanie*

Zuzia szybko wskoczyła do łóżka. Mama obiecała jej wieczorne czytanie. Tym razem dziewczynka miała poznać legendę o czwartym mędrцу. – Legenda mówi, że poza trzema mędrцami opisanymi w Piśmie Świętym był jeszcze czwarty, który z powodu choroby swego starego ojca spóźnił się na spotkanie z pozostałymi – zaczęła czytać mama. – Tak jak zostali trzej chciał podążyć za gwiazdą, która zwiastowała narodziny wielkiego Króla. Wyruszył sam na czele karawany. Wziął ze sobą piękny kamień, który chciał podarować Panu Jezusowi. Droga wiodła przez wiele krajów. Przybył do państwa, gdzie panował wielki głód z powodu długotrwałej suszy, i postanowił pomóc tamtejszym mieszkańcom. Wydał wiele pieniędzy na budowę studni i kanałów, które nawadniały pola. Odjechał, gdy uznał, że ludzie są bezpieczni. Mijały miesiące i lata, a on nadal był w podróży. Opóźniła ją choroba, którą zaraził się w pewnym mieście, pomagając potrzebującym. Jego majątek znowu zmalał. Nie żałował. Nie mógł pozostawić chorych bez leków. W końcu uzyskał od nich pomoc, gdy sam był zarażony. Za cenny rubin, który miał być prezentem dla Jezusa, wykupił niewolników od handlarzy. Wiedział, że Boży Syn, którego chciał zobaczyć, jest już dorosłym mężczyzną. Jednak nadal pragnął spotkać tego króla miłości. Jechał więc dalej. Kiedy przybył do Jerozolimy, zobaczył młodego mężczyznę dźwigającego krzyż

* Opowiadanie z wykorzystaniem: Ks. M. Maliński, *Czwarty król*, w: *Opowiadania o nadziei*, wydawnictwo Michalineum, Kraków–Warszawa 1984.

i znęcających się nad nim żołnierzy. W pewnym momencie ich oczy się spotkały. Był już pewny, że ten umęczony człowiek to Syn Boży, król miłości. W Jego oczach nie było nienawiści do tych, którzy Go biczowali. Kiedy mędrzec patrzył w oczy Jezusa, wiedział, że On wie, co przeżył, i rozumie, dlaczego nie przybył do Betlejem. Czuł się stary, zmęczony, ale szczęśliwy. Zrozumiał, że Panu Jezusowi nie zależało na pięknym rubinie. Syn Boży był szczęśliwy, że stary mag okazał tak wiele serca tym, których spotykał po drodze, a którzy potrzebowali pomocy.
– Piękna historia, mamusiu – powiedziała Zuzia. Też chciałabym umieć tak pomagać innym.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Co przeczytała mama Zuzi? (legendę o czwartym mędrцу)
- Co to jest legenda? (wysłuchaj odpowiedzi uczniów)

Podsumuj: *Legenda o czwartym mędrцу to zmyślona opowieść. Są w niej opisane i prawdziwe wydarzenia, i takie, które ktoś wymyślił po to, aby opowiedzieć o człowieku, który dzięki Panu Jezusowi zmienił swoje podejście.*

Powiedz: *Mama opowiedziała Zuzi legendę, aby dziewczynka zrozumiała, jak wielki trud podjęli opisani w Biblii Mędrcy. Pismo Święte nie wspomina o tym, ale wiemy, że w tamtych czasach ludzie, udając się w tak długą wyprawę, musieli liczyć się z wieloma niebezpieczeństwami. Zuzia zrozumiała, że Pan Jezus kocha każdego z nas, że wie o nas wszystko, zna nasze serca. Dla Pana Jezusa cenniejszym darem od rubinu jest każde dobro wyświadczony potrzebującym.*

Podziel klasę na 2 grupy. Powiedz: *Pismo Święte mówi nam dzisiaj o trzech Mędrцach. Posłuchajcie uważnie Ewangelii. Będziecie sobie nawzajem zadawać pytania.*

III. Poznając

Pismo Święte (por. Mt 2,1–2a.8a.10–11)

Trzej mędrcy ze Wschodu, idąc za gwiazdą, docierają do króla Heroda. Pytają, gdzie jest nowo narodzony Król żydowski. Herod wskazuje im drogę do Betlejem. Odnajdują Dziecię z Matką Jego, Maryją; padają na twarz i oddają Mu pokłon. Ofiarowują Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę.

IV. Odpowiadam

Przewidywane pytania i odpowiedzi uczniów:

- *Gdzie rodzi się Pan Jezus?* (w Betlejem)
- *Kto jest królem Jerozolimy?* (Herod)
- *O co pytają Mędrcy?* (gdzie jest nowo narodzony król żydowski)
- *Ilu jest Mędrców?* (trzech)
- *Co widzą Mędrcy na niebie?* (gwiazdę)
- *Jak zachowują się mędrcy, widząc Maryję i Pana Jezusa?* (upadają na kolana, oddają Mu pokłon)
- *Jakie dary ofiarowują Jezusowi?* (złoto, kadzidło i mirrę)

Podsumuj: Mędrcy są poganami. Nie znają Boga. Podejmują wielki trud – ruszają za Gwiazdą, aby dotrzeć do miejsca, w którym ma się narodzić król żydowski. Upadając na twarz przed Dzieciątkiem, uznają w Nim Boga prawdziwego. Im, poganom, objawia się Bóg. Dlatego święto, które obchodzimy 6 stycznia nazywamy świętem Objawienia Pańskiego.

Kolęda Mędrcy świata monarchowie

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pomóż Mędrcom znaleźć drogę do Pana Jezusa. Dokończ kolorowanie rysunku.*

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Boże Narodzenie w kolędach”

Zaproś uczniów, aby usiedli w kręgu na podłodze. Powiedz: *Zapraszam was do zabawy, która uświadomi wam, że wielu ludzi potrzebuje pomocy. Dla nich zbierane są pieniądze. Z pewnością znacie program, w którym sławne osoby, rozpoznając melodie i wygrywając teleturniej, przekazują środki na potrzeby innych. Wy dzisiaj będziecie odgadywali tytuły kolęd.*

Odtwarzaj muzykę kolęd. Uczeń, który pierwszy rozpozna kolędę, otrzymuje banknot 100 rubinów. Jego zadaniem jest powiedzenie, dla kogo przeznaczona jest ta wygrana (np. dla uchodźców, dla ludzi, którym spalił się dom, na hospicjum, na szpital). Powtórz tę zabawę kilka razy. Po każdej kolędzie zapytaj, o czym ona opowiada. Słowa uczniów mają potwierdzić twoje zdanie, że poprzez treść kolęd poznajemy sceny z narodzin Pana Jezusa w Betlejem.

Podsumuj: *Zebraliście wiele rubinów. Cieszę się, że potrafiście wskazać tyle potrzebujących osób. Zapamiętajcie, że Panu Jezusowi bardzo zależy na tym, abyśmy pomagali ludziom, którzy są wokół nas.*

Zapytaj: *Jak możesz pomóc tym, którzy troszczą się o ciebie, są najbliżej: rodzicom, rodzeństwu, koleżankom i kolegom. (dzieci odpowiadają)*

VI. Modłę się

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy, że spotykasz się z nami w czasie Mszy Świętej. Wiemy, jak bardzo nas kochasz. Prosimy, uwrażliwiał nasze serca, abyśmy zauważali wśród nas ludzi potrzebujących.*

Wspólna modlitwa z uczniami: *Ojcze nasz.*

4. Pan Jezus czyni cuda,
chcemy je zobaczyć

KATECHEZA 34

Temat: Pan Jezus przemienia wodę w wino

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie Pana Jezusa jako tego, który dostrzega potrzeby człowieka i się o niego troszczy.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej,
- wyjaśnia rolę Maryi w opisaney historii.

Postawy

Uczeń

- jest wrażliwy na potrzeby drugiego człowieka.

Formy organizacji zajęć

indywidualna, zespołowa, grupowa.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem, zabawa ruchowa, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Cud w Kanie Galilejskiej*, puzzle do wydrukowania,
- piosenka *Wśród tyłu dróg*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Odmówcie wspólnie *Zdrowaś Maryjo* w intencji rodziców.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Podczas każdej wizyty u wujostwa na wsi Zuzia i ciocia Marta rezerwowały sobie czas na spokojną rozmowę. Tym razem przeglądały album ze zdjęciami z wesela cioci i wujka.

– Pani Bogusia nadal jest twoją bliską przyjaciółką? – zapytała dziewczynka.

– Tak, Zuziu, podczas wesela bardzo troszczyła się o gości, wręcz zgadywała, czego potrzebują. A teraz? Teraz sama potrzebuje pomocy, bo złamała nogę. Pomagam jej, gotuję obiady dla niej i jej rodzinie.

– Masz dobre serce – powiedziała Zuzia, tuląc się do cioci.

– Jesteś kochana, Zuziu. Pamiętaj: musimy mieć otwarte oczy, by dostrzec potrzeby drugiego człowieka. Pomagając, przekazujemy innym Bożą miłość.

– Ciociu, pięknie o tym opowiadasz.

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Co mogłoby się stać, gdyby pani Bogusia nie dostrzegała potrzeb gości na weselu? (goście mogliby być smutni, mogliby poczuć się zaniedbani i mało ważni)*
- *Czy goście są ważni na weselu – dlaczego? (tak, są ważni; zostali zaproszeni, by towarzyszyli nowożeńcom w ich ważnym dniu, by z nimi się cieszyli, by byli świadkami ich miłości)*

Powiedz: Pan Jezus także był na weselu ze swoją Mamą, Maryją. Posłuchajcie uważnie, co się tam wydarzyło.

III. Poznaję

Pismo Święte (por J 2,1–11a)

W Kanie Galilejskiej odbywa się wesele. Zaproszeni są na nie Jezus i Jego uczniowie oraz Maryja. Kiedy Maryja zauważa, że brakuje wina, mówi o tym Jezusowi. Jezus odpowiada: „Jeszcze nie nadeszła godzina moja”.

Maryja zwraca się do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Jezus, widząc kamienne naczynia, mówi do służących: „Napełnijcie je wodą aż po brzegi. Zaczepnijcie z nich i zanieście staroście weselnemu”. Starosta weselny, próbując wody, która stała się winem, zwraca się do pana młodego: „Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”. Taki to początek znaków czyni Jezus w Kanie Galilejskiej.

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj ilustrację *Cud w Kanie Galilejskiej*.

Zapytaj:

- *Czego brakuje na weselu w Kanie Galilejskiej? (wina)*
- *Co robi Maryja? (mówi o problemie Panu Jezusowi)*
- *Jak reaguje Pan Jezus? (najpierw mówi, że nie nadeszła Jego godzina, a później dokonuje cudu – przemienia wodę w bardzo dobre wino)*

Podkreśl, że Jezus sprawia cud, by pomóc innym. Nie chce, by goście byli smutni.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Poproś uczniów, aby rozwiązali krzyżówkę – w ten sposób utrwalą sobie, kto mówi sługom: „Zróbcie wszystko, co wam powie”.

Zadanie 2: Rozwiąż krzyżówkę. (Hasło: Maryja).

Podsumuj zadanie: *Matka Pana Jezusa jest tą, która całe życie wskazuje nam swojego Syna. Prosi, byśmy Go słuchali i byli przy Nim bardzo blisko, ponieważ On nas kocha, pragnie, byśmy byli szczęśliwi.*

Zadanie 1: *Dorysuj brakujące stągwie.*

Zadanie 3: *Wpisz literki w odpowiednie kratki. Odczytaj zdanie.*

Powiedz: *Jezus wysłuchuje naszych prośb, gdy bardzo o coś prosimy. Pomaga, gdy czegoś potrzebujemy. On dba o wszystkich ludzi, bo wszystkich kocha i za wszystkich umiera na krzyżu.*

Zabawa ruchowa „Poprowadź...” + piosenka *Wśród tylu dróg* (można ją znaleźć w internecie)

Poproś uczniów, by stanęli w kole i trzymając się za ręce, wolniutko się poruszali, słuchając słów piosenki o Matce Bożej.

Gdy zacznie się refren, poproś, aby dzieci zatrzymały się, i pokaż im, jakie gesty mają wykonywać na poszczególne słowa:

Wśród tylu dróg poprowadź – dzieci dwoma palcami pokazują kroki,
serce me – robią „serduszko” z dłoni,

prowadź je tam – znów ten sam gest: dwoma palcami pokazują kroki,

gdzie radość wieczna jest – radosny taniec.

Zadanie „Puzzle”

Wydrukuj puzzle, z których powstanie ilustracja *Cud w Kanie Galilejskiej*. Możesz na przykład powielić układankę kilkukrotnie i podzielić uczniów na grupy, zachęcając ich do ułożenia puzzli w jak najkrótszym czasie.

VI. Modlę się

Wspólna modlitwa: *Zdrowaś Maryjo*.

KATECHEZA 35

Temat: Pan Jezus ucisza burzę na jeziorze

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie Pana Jezusa jako tego, który ratuje człowieka z każdego niebezpieczeństwa.
- Zapoznanie uczniów z cudem uciszenia burzy przez Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- opowiada o uciszeniu przez Pana Jezusa burzy na jeziorze,
- wymienia osoby, do których ma zaufanie,
- wyjaśnia, czym jest cud.

Postawy

Uczeń

- okazuje zaufanie Panu Jezusowi.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, śpiew, zabawa edukacyjna, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, karteczki do wydrukowania,
- piosenka *Gdy na morzu wielka burza*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Odmówmy modlitwę „Aniele Boży” w intencji waszych rodziców i opiekunów, którzy troszczą się o wasze bezpieczeństwo. Aniele Boży...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Na poprzedniej lekcji powiedzieliśmy, że Pan Jezus przemienia wodę w wino na weselu w Kanie Galilejskiej. Dzisiaj dowiemy się o kolejnym cudzie, który pokaże nam wielką moc Pana Jezusa, Jego troskę o człowieka.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

W sobotę lało od samego rana, więc tata zaproponował wspólne oglądanie filmu „Cuda Jezusa”. Zuzia buntowała się, bo chciała zobaczyć bajkę, ale ostatecznie ustąpiła.

Kiedy oglądali scenę, w której Pan Jezus uciszał burzę, dziewczynka stwierdziła:

– Szkoda, że ja tak nie umiem.

Mama uśmiechnęła się tylko, ale tatuś powiedział:

– Prawdę mówiąc, ja ostatnio uciszyłem burzę.

– Co?! – krzyknęli jednocześnie Zuzia i Franek. Patrzyli z niedowierzaniem na tatę, a ten spokojnie mówił dalej:

– Wczoraj bardzo się pokłóciliście, prawda? Każde z was chciało jako pierwsze pograć na komputerze. A wystarczyło ustalić kolejność. Niestety musiałem zrobić to za was. Kłótnia między wami była właśnie tą burzą, którą uciszyłem. Wy także możecie uciszać burze: dążąc do zgody i nie kłócąc się bez końca o drobiazgi.

Ale mądry ten mój tatuś – pomyślała Zuzia i mocniej przytuliła się do ojca.

II. Spotykam

Zapytaj:

- *O jakiej burzy mówił tata? (o kłótni rodzeństwa)*
- *O co kłóciły się dzieci? (o to, kto miał pierwszy grać na komputerze)*

- *W jaki sposób tata uciszył burzę? (ustalił kolejność gry na komputerze)*

Powiedz: Pan Jezus, przebywając z apostołami, ucisza burzę, która rozpętuje się, gdy płyną po jeziorze. Apostołom zapewne także towarzyszą silne emocje, choć inne niż było to w przypadku Zuzi i Franka. Posłuchajcie o tym wydarzeniu.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mk 4,37–40)

Nagle zrywa się gwałtowny wicher. Fale biją w łódź, tak że napętnia się ona wodą. Pan Jezus śpi w tyle łodzi. Apostołowie budzą Go, mówiąc: „Nauczycielu, nic Cię to nie obchodzi, że giniemy?”. Pan Jezus mówi do jeziora: „Ucisz się!”. Wtedy wicher się uspokaja i nastaje głęboka cisza. Pan Jezus zwraca się do apostołów: „Dlaczego tak się boicie? Brakuje wam wiary!”.

IV. Odpowiadam

Pokaż uczniom zamieszczony w podręczniku rysunek przedstawiający uciszenie przez Pana Jezusa burzy na jeziorze.

Zapytaj:

- *Co robi Pan Jezus, gdy rozpętuje się burza na jeziorze? (śpi)*
- *Jak Pan Jezus reaguje, gdy przerażeni apostołowie Go budzą? (wstaje, ucisza burzę i pyta, dlaczego się boją)*
- *Co jest cudem w tej historii? (uciszenie burzy)*
- *Dlaczego to jest cud? (człowiek nie ma daru uciszania burzy – wyjaśnij, że cud jest czymś, czego nie może dokonać człowiek; cud jest niezwykłym dziełem Boga)*
- *Dlaczego Pan Jezus nie pozwala skrzywdzić apostołów? (ponieważ bardzo ich kocha)*
- *W jakiej trudnej sytuacji zrozumieliście, że wasi rodzice bardzo was kochają?*

Podsumuj: Pan Jezus, mimo że śpi, czuwa nad bezpieczeństwem apostołów. Nam też czasami wydaje się, że Pan Jezus nas nie słyszy, nie pomaga. Ale prawda jest inna: Pan Jezus tak nas kocha, że z miłości do nas oddaje swoje życie.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Dokończ kolorowanie rysunku.*

Zadanie 2: *Przypatrz się uważnie rysunkom. Doklej wizerunki osób, które sprawiają, że czujesz się bezpiecznie.*

Zadanie 3: *Skreśl litery W oraz X. Przeczytaj słowo, które utworzą pozostałe litery, i wpisz je w wyznaczonym miejscu.*

Podsumuj: *W żadnej sytuacji życia, nawet tej trudnej, nie jesteś sam: zawsze jest przy tobie Pan Jezus, który bardzo cię kocha.*

Zadanie „Czego Pan Jezus oczekuje od apostołów?”

Przygotuj wcześniej karteczki (możesz je wydrukować): niech na każdej znajduje się jeden wyraz: wiara, smutek, strach, zaufanie, cierpliwość, krzyk, spokój, radość, opanowanie.

Na tablicy narysuj dużą łódź, a wokół rozwieś opisane powyżej karteczki. Zapytaj: *Czego Pan Jezus oczekuje od apostołów?* Niech uczniowie umieszczą odpowiednie karteczki w łodzi (wiara, zaufanie, cierpliwość, spokój, opanowanie).

VI. Modłę się

Zachęć uczniów do modlitwy piosenką *Gdy na morzu wielka burza*, która ma wyrazić naszą radość z tego, że Pan Jezus jest przy nas.

KATECHEZA 36

Temat: Pan Jezus rozmnaża chleb

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie Pana Jezusa jako Tego, który daje człowiekowi pokarm na życie wieczne.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- opowiada o cudownym rozmnożeniu chleba,
- wyjaśnia, że podczas Mszy Świętej Pan Jezus daje człowiekowi pokarm na życie wieczne,
- wyjaśnia, dlaczego należy szanować chleb.

Postawy

Uczeń

- szanuje chleb, nie marnotrawi jedzenia.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

śpiew, rozmowa kierowana, opowiadanie, zadanie multimedialne, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Rozmnożenie chleba*, zdjęcie wnętrza Kościoła, portret brata Alberta, zadanie multimedialne,
- piosenki *Gdy na morzu wielka burza*, *Bóg kocha mnie*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Pomódlmy się w intencji wszystkich głodujących ludzi na świecie.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Piosenka *Gdy na morzu wielka burza*

Zapytaj: *O jakim cudzie Pana Jezusa rozmawialiśmy na poprzedniej katechezie? (cud uciszenia burzy na jeziorze)*

Powiedz: *Dzisiaj dowiemy się, że Pan Jezus dokonuje kolejnego cudu – w cudowny sposób karmi tysiące ludzi.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Tego dnia Zuzia wraz z całą rodziną wstała o szóstej, mimo że była sobota. Wyruszyli w podróż.

Na dworcu mama poszła kupić bilety. W tym momencie do taty zbliżył się starszy pan i poprosił o kromkę chleba. Tata wyjął dwie kanapki i poczęstował tego człowieka.

Podróż pociągami strasznie dłużyła się dzieciom. Na szczęście na miejscu czekała na nich ciocia Marta.

– Jak droga? – zapytała ciocia, ściskając Franka.

– Jechaliśmy bardzo długo, dlaczego mieszkacie tak daleko? – odparła Zuzia. – A wiesz, ciociu, że taki starszy pan poprosił tatusia o chleb? – dodała po chwili.

– No, to miał szczęście. Zjadł pyszną kanapkę twojej mamy – odpowiedziała radośnie ciocia.

– To prawda – roześmiała się Zuzia. – Mamusia zrobiła ich tak dużo, że wystarczyło dla wszystkich: dla nas i dla tamtego pana.

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Jak zachował się tata, gdy podszedł do niego głodny człowiek? (dał mu kanapki)*

- *Czy warto naśladować taką postawę? Dlaczego? (tak, trzeba pomagać; nie można przechodzić obok cierpienia innych obojętnie)*

III. Poznaję

Powiedz: *Teraz posłuchajmy, co robi Pan Jezus, gdy ludzie, którzy gromadzą się wokół Niego, są głodni.*

Pismo Święte (por. Mt 14,13–21)

Jezus oddala się łodzią na pustkowie. Tłumy, widząc to, idą za Nim. Przybiwszy do brzegu, Jezus lituje się nad zebranymi i uzdrawia chorych. Wieczorem podchodzą do Niego uczniowie i mówią „Jest późno i znajdujemy się na pustkowiu. Każ im się rozejść. Niech idą do wsi i kupią sobie żywność!”. Lecz Jezus odpowiada: „Nie muszą odchodzić; wy dajcie im jeść!”. Uczniowie odpowiadają: „Mamy tylko pięć chlebów i dwie ryby”, a Pan Jezus mówi: „Więc przynieście Mi je tutaj”. Kiedy ludzie siedzą już na trawie, Pan Jezus bierze pięć chlebów oraz dwie ryby i patrzy w niebo. Następnie odmawia błogosławieństwo, łamie chleby i daje je uczniom, a uczniowie dają je tłumom. Wszyscy najadają się do syta, a z tego, co pozostaje, zbierają jeszcze dwanaście pełnych koszy ułomków. A jest tam około pięć tysięcy mężczyzn oraz kobiety i dzieci.

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj ilustrację **ilustrację Rozmnożenie chleba**.

Zapytaj:

- *Dlaczego ludzie wędrujący za Panem Jezusem są głodni? (poszli za Panem Jezusem w miejsce oddalone od miasta i nie mają gdzie kupić jedzenia)*
- *Jak Pan Jezus rozwiązuje ten problem? (mówi apostołom, aby nakarmili tłum; potem bierze 5 chlebów i 2 ryby, które przynieśli, i rozmnaża ten pokarm)*
- *Czy jedzenia wystarcza dla wszystkich? (tak, zostaje jeszcze 12 koszy ułomków, czyli resztek)*
- *Ilu ludzi zostaje nakarmionych? (5 tysięcy mężczyzn oraz kobiety i dzieci)*

Podsumuj: *Pan Jezus karmi swój lud. Nie pozwala nikomu, by odszedł od Niego głodny. Jezus pragnie, byśmy byli szczęśliwi.*

Zadanie multimedialne (platforma Learning Apps) „Pan Jezus rozmnaża chleb”

Polecenie: *Na podstawie biblijnej historii o rozmnożeniu chleba połącz w pary.*

Zapytaj:

- *Jak powinniśmy się zachować, widząc człowieka w potrzebie? (nie przechodzimy obojętnie, pomagamy albo zwracamy się do kogoś, kto potrafi udzielić takiej osobie fachowej pomocy, pamiętamy o takim człowieku w modlitwie)*
- *W jaki sposób szanujemy chleb? (nie wyrzucamy go do śmieci, dojadamy kanapki, z nieświeżego chleba robimy np. zapiekanki)*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 3: *Ułóż (ponumeruj) chleby od najmniejszego do największego. Literę wpisz w tej kolejności do kraterk poniżej. Powstaje zdanie: Być dobrym jak chleb.*

Podsumuj: *Chleb jest naszym codziennym pokarmem, który dodaje nam sił. Powinniśmy go szanować. Wielu ludzi na świecie nie ma chleba i głoduje.*

Pan Jezus nie tylko daje nam chleb powszedni, ale przychodzi do nas w czasie każdej Mszy Świętej. To On sprawia, że mamy siły, by każdego dnia wypełniać swoje obowiązki. Dlatego Msza Święta jest tak ważna.

Wyjaśnij uczniom, że oni jeszcze nie przyjmują Pana Jezusa w Komunii Świętej, ale Pan Jezus przychodzi do nich, gdy się modlą, słuchają słowa Bożego.

Zaprezentuj **zdjęcie wnętrza Kościoła**. Zwróć uwagę na ołtarz – stół, przy którym gromadzimy się w czasie Mszy Świętej. Opisz też inne elementy świątyni.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Dokończ kolorowanie rysunku.*

Zadanie 2: *Połącz w pary.*

Przedstaw lub przypomnij uczniom osobę **świętego brata Alberta** (zaprezentuj jego **wizerunek**), który:

- mówił, że trzeba być „dobrym jak chleb” – chleb jest pokarmem, który wszyscy lubią, i gdy ktoś jest głodny, zawsze chętnie go zje; my także powinniśmy być dobrymi ludźmi dla wszystkich, nie dla wybranych,
- uczył, że człowiek, który jest dobry jak chleb, zawsze pomaga drugiemu człowiekowi i nigdy go nie odrzuca,
- poświęcił życie na pomaganie najbiedniejszym.

Piosenka Bóg kocha mnie

VI. Modłę się

Powiedz: *Pomódlmy się wspólnie; dziękujemy Panu Jezusowi za to, że codziennie mamy chleb. Ojciec nasz...*

KATECHEZA 37

Temat: Pan Jezus uzdrawia paralityka

Cele kształcenia – wymagania ogólne

→ Uświadomienie uczniom, że Pan Bóg obdarza nas łaskami.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że Pan Jezus leczy nie tylko ciało człowieka, ale i duszę, odpuszczając grzechy,
- tłumaczy, że poprzez modlitwę może okazywać wdzięczność za dobroć Pana Boga,
- określa, czym jest konfesjonał.

Postawy

Uczeń

- w modlitwie dziękuje za dobro, które otrzymujemy od Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, śpiew, praca z podręcznikiem, praca z ilustracją, zadanie multimedialne, zabawa edukacyjna.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Pan Jezus uzdrawia paralityka*, zadanie multimedialne, zdjęcie konfesjonału,

→ piosenki *Bóg kocha mnie, Dotknął mnie dziś Pan.*

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Modląc się, pamiętajmy dziś zwłaszcza o ludziach chorych i cierpiących. Ojciec nasz...*

Piosenka *Bóg kocha mnie*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *O czym rozmawialiśmy na poprzedniej katechezie? (o rozmnożeniu chleba)*

Powiedz: *Dzisiaj poznacie kolejne wydarzenie z życia Pana Jezusa troszczącego się nie tylko o zdrowie człowieka sparaliżowanego, ale i o czystość jego serca.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Pani Joanna umówiła się z rodzicami Weroniki, która dopiero co wróciła ze szpitala, że odwiedzi ją z grupką swoich uczniów. Koleżanki i koledzy przynieśli dziewczynce wiele upominków.

Po powrocie do domu Zuzia opowiadała Frankowi o swojej chorej koleżance.

– *Żal mi Weroniki. Nie była taka wesoła jak w szkole.*

– *Dziwisz się? Przeszła poważną operację. Chciałaś, żeby was zabawiała?* – odpowiedział Franek.

– *Nie, nie myślałam tak.*

– *A ty śmiałaś się w drodze do domu po wyrwaniu zęba?*

Zuzia się oburzyła.

– *Jesteś złośliwy, wiesz?!*

– *Nie! Też miałem operację, choć nie tak poważną jak ona... Dlatego rozumiem Werę. Szkoda, że Pan Jezus nie chodzi teraz po ziemi. Może uzdrowiłby ją jak paralityka.*

– *Para... kogo?* – zapytała Zuzia i w tym momencie usłyszała zgrzyt klucza w drzwiach. – *Mama!* – *Dziewczynka już wbiegała do przedpokoju.*

– *Witajcie!* – *Mama właśnie wyjmowała z wózka ich młodszego bratka, Daniela, który urodził się dwa tygodnie temu. Był zdrowy i rósł*

bardzo szybko. – Ale z niego dzielny chłopak! Nawet nie zapłakał u pani doktor – powiedziała.

– A ja byłam u Weroniki!

– Wiem, spotkałam jej mamę... Weronika cieszyła się z waszej wizyty. A teraz najważniejsze: lekarze dają nadzieję, Wera może zacząć chodzić!

– Co? – krzyknęła Zuzia. – Super!

II. Spotykam

Zapytaj:

- Dlaczego uczniowie poszli odwiedzić Weronikę? (była po poważnej operacji)
- Co dolegało Weronice? (nie mogła chodzić, była chora)

Podsumuj: *Lekarz dał nadzieję rodzicom Weroniki, że dziewczynka wyzdrowieje i będzie chodziła. W słowie Bożym usłyszymy także o człowieku, który nie mógł chodzić, ponieważ był sparaliżowany.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mk 2,1–12)

Pan Jezus przebywa w domu, w którym jest wielu ludzi, i naucza. W pewnym momencie, przez dach domu, czterech mężczyzn opuszcza na linach łożko ze sparaliżowanym człowiekiem, który nie może chodzić. Ci, którzy go przynoszą, wierzą, że Pan Jezus może go uzdrowić. Pan Jezus zna ich serca i dlatego odpuszcza sparaliżowanemu wszystkie jego grzechy. Tym, którzy to widzą, mówi, że jako Syn Boży ma władzę, by odpuszczać ludziom grzechy. Mówi do paralityka: „Wstań, weź swoje łożo i idź do domu!”. Paralytyk wstaje, bierze swoje łożo i wychodzi na oczach wszystkich. Ludzie są zdumieni, wychwalają Pana Boga i mówią: „Jeszcze nigdy nie widzieliśmy czegoś podobnego”.

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj ilustrację *Pan Jezus uzdrawia paralityka.*

Zapytaj:

- Kogo przynoszą mężczyźni do Pana Jezusa? (paralytyk, człowiek, który nie chodzi)
- W jaki sposób doprowadzają go do Jezusa? (przynoszą go na łożku i spuszczają przez dach)

- *Co czyni Pan Jezus? (uzdrowia go, każe mu wstać, zabrać łóżko i iść do domu)*
- *Co Pan Jezus uzdrowia oprócz ciała chorego człowieka? (uzdrowia jego duszę – odpuszcza mu grzechy)*

Podsumuj: *Dzięki wierze ludzi, którzy przynieśli paralityka, Pan Jezus uzdrowia go nie tylko z choroby ciała (człowiek ten nie mógł chodzić), lecz także z choroby duchowej, czyli z grzechów. My też otrzymujemy uzdrowienie duchowe, czyli odpuszczenie grzechów. Kapłan, w imieniu Pana Jezusa, odpuszcza człowiekowi grzechy w konfesjonale (pokaż zdjęcie przedstawiające konfesjonał). Ten, któremu Pan Jezus odpuścił grzechy, jest szczęśliwy, ma pokój w swoim sercu.*

Poinformuj uczniów, że oni za jakiś czas również przystąpią do sakramentu pokuty, lecz gdy już teraz przepraszają za grzechy podczas modlitwy, Pan Jezus im przebacza.

Zaproś dzieci do nauki piosenki, która opowiada o radości, jaka panuje w sercu człowieka dzięki miłości Pana Jezusa. Podczas śpiewania uczniowie mogą stać w kole i klaskać w rytm muzyki.

Piosenka *Dotknął mnie dziś Pan*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Wykonaj działania i przepisz literki do odpowiednich kratek (wynik podpowiada, gdzie należy je wpisać). Przeczytaj zdanie. (Powstaje hasło KONFESJONAŁ).*

Podsumuj: *Zapamiętaj! Pan Jezus jest najlepszym Lekarzem duszy i ciała człowieka.*

Zadanie multimedialne „Uzdrowienie duszy”

Polecenie: *Gdzie Pan Jezus leczy nasze dusze? Wybierz odpowiednią ilustrację.*

VI. Modłę się

Zachęć dzieci do modlitwy **piosenką** *Dotknął mnie dziś Pan* – w intencji wszystkich ludzi chorych na duszy, by prosili Pana Jezusa o odpuszczenie grzechów.

KATECHEZA 38

Temat: Pan Jezus przywraca wzrok Bartymeuszowi

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie w uczniach świadomości, że Pan Jezus wysłuchuje naszych modlitw.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- opowiada historię Bartymeusza,
- wyjaśnia, że Pan Jezus nie pozostaje obojętny na wołanie człowieka.

Postawy

Uczeń

- okazuje wdzięczność Panu Jezusowi w modlitwie.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje *Pan Jezus uzdrawia paralytyka*, *Pan Jezus uzdrawia Bartymeusza*, tekst do wydrukowania,

- piosenka *Tyle dobrego zawdzięczam Tobie, Panie*,
- drobne przedmioty (np. kostka do gry) do zabawy edukacyjnej.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Pomódlmy się za wszystkie dzieci, które chorują, są w szpitalach, przebywają z dala od domu. Ojcze nasz...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj uczniom ilustrację *Pan Jezus uzdrawia paralityka*. Następnie poprosz ich o wyjaśnienie znaczenia słowa „paralityk” i przypomnienie sytuacji opisanej w Ewangelii. Poinformuj, że podczas tej katechezy uczniowie poznają kolejnego człowieka, którego Pan Jezus uzdrawia, przywracając mu wzrok.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia przybiegła ze szkoły zaaferowana. Tego dnia przyprowadził ją do domu starszy brat, ale nie to było powodem jej silnych emocji.

– *Słuchajcie! – krzyknęła. – Pani Joanna przyprowadziła do naszej klasy Zbyszka. Chodził do II c, ale tam strasznie mu dokuczali. Od dziś będzie się uczyć z nami. I może być pewny, że u nas będzie mu dobrze.*

– *Skąd ta pewność? – zapytała mama, witając córkę serdecznym buziakiem.*

– *Bo my rozumiemy, że nie można naśmiewać się z innych – powiedziała Zuzia i usiadła obok mamy na kanapie. – Pani wszystko nam wyjaśniła... Wiecie, co powiedziała w zeszłym tygodniu? Że to nazywa się psychiczne znęcanie nad drugim człowiekiem. Zbyszek tak przejmował się swoimi kolegami, że miał gorsze stopnie, bo nie mógł się na niczym skupić.*

– *Oj, z tego, co mówisz, wnioskuję, że koledzy musieli być dla niego bardzo okrutni... – stwierdził poważnie tatuś.*

– *I byli! A u nas? Zbyszek siedzi w ławce z Julką. Dzisiaj bawiliśmy się z nim na boisku. Jest bardzo miły, tylko trochę smutny.*

– *Cieszę się, że uwierzyliście pani Joannie i chcecie pomóc koledze. Należy wam się pochwała.*

– *Tato, to nie o pochwały tutaj chodzi. Byleby Zbyszek zaczął się uśmiechać...*

– *Masz rację. W waszej klasie jest szansa na cud – powiedział tata i spojrzął na swą córkę uważnie. Uprzedzając jej pytanie, zakończył: – Cudem będzie każdy uśmiech Zbyszka.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Z jakiego powodu cierpiał Zbyszek w poprzedniej klasie? (chłopcy wyśmiewali się z niego, był słabszy)*
- *Jak zachowywali się uczniowie z klasy Zuzi? (zaopiekowali się nim, nie śmiali się z niego)*

Podsumuj opowiadanie i zrób wprowadzenie do Ewangelii: *Usłyszeliście opowieść o tym, jak zmieniło się szkolne życie Zbyszka, gdy został on przeniesiony do nowej klasy, w której uczniowie już mu nie dokuczali. Przyjaźń dzieci sprawiła mu radość i dodała pewności siebie, której mu brakowało. Marzył o przyjaciółach i w końcu ich znalazł. Za chwilę poznał historię człowieka niewidomego. Jego marzeniem było odzyskanie wzroku.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mk 10,46–52)

Gdy wraz z uczniami i sporym tłumem Jezus wychodzi z Jerycha, niewidomy żebrak, Bartymeusz, siedzi przy drodze. A słysząc, że nadchodzi Jezus z Nazaretu, zaczyna wołać: „Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną!”. Wielu każe mu zamilknąć, lecz on jeszcze głośniejsze woła: „Synu Dawida, ulituj się nade mną!”. Jezus przystaje i mówi: „Zawołajcie go”. I przywołują niewidomego, mówiąc: „Bądź dobrej myśli, wstań, woła cię”. On zrzuca z siebie płaszcz, zrywa się na nogi i podchodzi do Jezusa, a Jezus pyta: „Co chcesz, abym ci uczynił?”. Niewidomy odpowiada: „Panie, żebym zaczął widzieć”. Jezus mu mówi: „Idź, twoja wiara cię uzdrowiła”. I ten natychmiast odzyskuje wzrok.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Wstań, to ty!”

Wyznacz 12 uczniów, którym przypiszesz role apostołów, jednego ucznia, który odegra rolę żebraka, i jednego, który wcieli się w postać

Pana Jezusa. Pozostałe dzieci odgrywają rolę tłumu. Zadaniem wszystkich wyznaczonych uczniów jest wstać w momencie, gdy ich postać pojawi się w tekście Ewangelii.

Po odczytaniu tekstu zapytaj:

- *Jak reagują ludzie z tłumu na wołanie Bartymeusza?* (każą mu zamilknąć, bo Pan Jezus już go minął)
- *Czy Bartymeusz ich słucha?* (nie)
- *Dlaczego?* (wierzy, że Pan Jezus przywróci mu wzrok)

Zabawa edukacyjna „Co jest w środku?”

Poproś uczniów, aby zajęli miejsca w kręgu. Wyjdź na środek i jednemu dziecku zawiąż oczy – jego zadaniem jest rozpoznanie (wyłącznie za pomocą dotyku), co znajduje się w woreczku, który trzymasz. W woreczku możesz umieścić na przykład kostkę do gry, drobne przedmioty czy orzechy, owoce. Zabawę powtórzcie kilkakrotnie.

Zabawa edukacyjna „Gdzie to jest?”

Uczniowie pozostają w kręgu. Poproś jednego z nich, aby rozejrzał się po sali, a następnie zawiąż mu oczy i obróć go kilkakrotnie. Zadaniem ucznia jest wskazanie kierunku, w którym znajdują się drzwi. Drugi uczeń ma wskazać kierunek, w którym znajdują się okna. Trzeci ma wskazać tablicę itd.

Podsumuj: *Po wysłuchaniu Ewangelii i zabawie wiecie, dlaczego niewidomy pragnie uzdrowienia – życie ludzi widzących jest łatwiejsze.*

V. Utrwalam

Zapytaj:

- *Co możemy zrobić dla osób niewidomych i innych potrzebujących?* (pomagać im)
- *Przypomnijcie sobie opowiadanie: czy Zbyszek będzie szczęśliwy w nowej klasie?* (tak)
- *Skąd o tym wiecie? Jak możecie to uzasadnić?* (nikt go nie wyśmiewa, dzieci bawią się z nim, nie siedzi samotnie w ławce, jest lubiany)
- *Powiedzieliście, że możemy pomagać osobom niewidomym. Jakiej pomocy możemy im udzielić?* (pomóc przejść przez ulicę, pomagać podczas wchodzenia do autobusu, ustąpić miejsca w autobusie lub tramwaju)

Podsumuj: *Osoby niewidome potrzebują pomocy osoby widzącej, szacunku i wsparcia. Wiele z nich zna alfabet Braille'a – to rodzaj pisma dla niewidomych, do „czytania” palcami. Dzieci niewidzące uczą się tego alfabetu w specjalnie dla nich utworzonych szkołach lub klasach integracyjnych. W trakcie nauki mogą korzystać też z audiobooków.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przyklej w odpowiednich miejscach naklejki z postaciami biblijnymi.*

Zadanie 2: *Pokoloruj rysunki, które ukazują prawidłowe zachowania wobec osób niepełnosprawnych i starszych.*

Po wykonaniu zadań 1 i 2 podsumuj: *Wielu niepełnosprawnych modli się, podobnie jak Bartymeusz, do Pana Jezusa, aby im pomagał. Pan Jezus wysłuchuje ich modlitw, On pragnie, abyśmy okazywali miłość drugiemu człowiekowi, pomagając mu w trudnych sytuacjach.*

VI. Modlę się

Piosenka *Tyle dobrego zawdzięczam Tobie, Panie*

Po nauce piosenki i wspólnym śpiewie zaprosz uczniów do modlitwy. Zachęć ich, aby w sercach prosili Pana Jezusa o łaski (zapropnuj, o co mogą poprosić):

Panie Jezu, proszę, pomóż mi, abym:

- *szanował słabszych od siebie,*
- *pomagał tym, którzy szukają pomocy,*
- *uczył się od Ciebie kochać niepełnosprawnych,*
- *uczył się od Ciebie kochać tych, którzy potrzebują mojej pomocy.*

KATECHEZA 39

Temat: Pan Jezus przemienia życie Zacheusza

Cele kształcenia – wymagania ogólne

→ Kształtowanie w uczniach postawy altruizmu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia że spotkanie z Panem Jezusem przemienia życie Zacheusza,
- określa, kogo nazywamy egoistą,
- tłumaczy, że prawdziwe szczęście polega na dzieleniu się z innymi.

Postawy

Uczeń

- szanuje siebie i innych.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje *Pan Jezus uzdrawia Bartymeusza*, *Życie Zacheusza* oraz inne ilustracje przedstawiające wydarzenia biblijne (z poprzednich zajęć), kartki z literami,
- piosenka *Tyle dobrego zawdzięczam Tobie, Panie*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Podziękujemy Panu Jezusowi za to, że zawsze jest z nami.*

Piosenka *Tyle dobrego zawdzięczam Tobie, Panie*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Pokaż uczniom ilustracje przedstawiające różne wydarzenia biblijne (wykorzystaj rysunki z poprzednich zajęć) i poproś, aby wybrali tę, która obrazuje **uzdrowienie Bartymeusza**.

Zapytaj:

- *Jakimi słowami Bartymeusz woła Pana Jezusa?* („Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną”)
- *Dlaczego Pan Jezus uzdrawia Bartymeusza?* (bo Bartymeusz wierzy, że Pan Jezus może go uzdrowić)
- *Czego możemy uczyć się od Bartymeusza?* (zwracania się do Pana Jezusa o pomoc; wiary, ponieważ Bartymeusz wierzy, że Pan Jezus pomoże, że go uzdrowi)

Podsumuj: *Pan Jezus uzdrawia Bartymeusza fizycznie, a podczas dzisiejszej katechezy usłyszymy, jak leczy z egoizmu Zacheusza.*

Zapytaj: *Czy wiecie, co znaczą słowa „egoizm” i „egoista”?* Po wysłuchaniu odpowiedzi uczniów podsumuj: *Egoizm to miłość tylko do siebie samego. Egoistą nazywamy człowieka, który myśli wyłącznie o sobie i swoich potrzebach, a nie troszczy się o innych.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Ta lekcja był inna niż wszystkie. Pani Joanna poprosiła, aby dzieci ustawiły krzesła w rzędach, jak w kinie.

– Przygotowałam małą niespodziankę – powiedziała nauczycielka.

Wszyscy byli bardzo zaintrygowani.

– Dostaniemy cukierki... tak jak w czwartek... – szepnęła do Julki Wojtek. Mylił się.

Pani rozłożyła klasowy teatrzyk i zniknęła za kulisami. Najpierw dało się usłyszeć piękną muzykę, a po chwili głos wychowawczynie:

– Dawno, dawno temu opowiadano w Warszawie, że w podziemiach zamku żyła złota kaczka...

Było to przedstawienie o żołnierzu, który odnalazł ową kaczkę i stał się bardzo bogaty, ale nie był szczęśliwy, bo nie mógł z nikim podzielić się swoim majątkiem, gdyż złota kaczka mu tego zabroniła. Gdyby to zrobił, utraciłby majątek. Mimo że wydawał wiele na stroje, z przepychem urządził swój dom, pieniędzy mu nie ubywało. Ale trudno było nazwać go szczęśliwym. Bogactwo zaczęło go nudzić. Pewnego dnia zobaczył żebrzącego człowieka. Postanowił nie przejmować się słowami złotej kaczki i rzucił mu pieniądze. W tym momencie stało się coś dziwnego: oto znów stał w swoim starym ubraniu, a po bogactwie nie było śladu. Utracił wszystko, bo postanowił podzielić się pieniędzmi z ubogim. Dzieci długo były brawo swojej pani – aktorce – która kłaniała się z uśmiechem, dziękując za oklaski.

– Cieszę się, że w naszej klasie pamiętamy o tym, że nie żyje się tylko dla siebie, ale trzeba dzielić się z innymi – powiedziała na koniec pani Joanna. – Były już brawa dla mnie, a teraz ja będę was oklaskiwała. Zapraszam na scenę Julkę i Zuzię, dziewczynki, które zatroszczyły się o naszego Zbyszka. Ciebie, Zbyszku, też zapraszam. Jesteś prawdziwym przyjacielem, na którego każdy może liczyć. A teraz pora na Hanię, która chętnie pomaga w odrabianiu lekcji z matematyki. Weroniko, tobie dziękuję za radość, którą wnosisz w nasze życie.

W końcu na scenie stanęła cała klasa. Na widowni siedziała już tylko pani Joanna.

– Brawo, kochani! Chociaż potraficie być strasznymi łobuziakami, to tak naprawdę... jesteście wspaniali. Do tego pracujecie nad sobą i ciągle zmieniacie się na lepsze. To bardzo mnie cieszy!

II. Spotykam

Zapytaj: *Za co pani Joanna nagrodziła swoich uczniów brawami? (za bycie prawdziwym przyjacielem, za pomoc w zadaniach domowych)*
Zaproś uczniów do wysłuchania Ewangelii o celniku, który pobiera pieniądze i podatki od ludzi przyjeżdżających do Jerycha.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 19,1–8)

Pan Jezus przechodzi przez miasto Jerycho. Pewien człowiek, bardzo bogaty przełożony celników, Zacheusz, chce Go koniecznie zobaczyć.

Jednak to niemożliwe, bo Zacheusz jest niskiego wzrostu, a Pana Jezusa otacza tłum. Zacheusz wspina się więc na drzewo, aby w ten sposób zobaczyć Jezusa. On, zbliżając się do drzewa, spogląda w górę i zwraca się do Zacheusza: „Zejdź szybko, bo chcę dzisiaj zatrzymać się w twoim domu”. Zacheusz schodzi z pośpiechem i rozradowany przyjmuje Pana Jezusa. A wszyscy, widząc to, szemrają: „Do grzesznika poszedł w gościnę”. Lecz Zacheusz staje przed Jezusem i mówi: „Panie, połowę mojego majątku oddaję ubogim, a jeśli kogoś w czymś skrzywdziłem, zwracam poczwórnienie”.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- Kim jest Zacheusz? (cełnikiem – pobiera pieniądze od ludzi, często więcej niż powinien)
- Jakiego wzrostu jest Zacheusz? (niskiego)
- Co robi, aby zobaczyć Jezusa? (wchodzi na drzewo)
- Co mówi Zacheuszowi Pan Jezus? (prosi, aby zaprosił Go do swego domu)
- Jak zmienia się Zacheusz po spotkaniu z Panem Jezusem? (oddaje połowę majątku, a jeśli kogoś skrzywdził, zwraca mu dług poczwórnienie)

Warto zajrzeć

Ciekawie o Zacheuszu opowiada **Gienek Rękawiczka**, którego film możesz znaleźć na platformie YouTube (dostęp: 25.09.2020).

Zabawa edukacyjna „Zacheuszu!”

Podziel klasę na 4 zespoły. Każdy z nich wymyśla okrzyk na cześć Zacheusza, np.: *Podziwiamy cię! Nawróciłeś się! Brawo, Zacheuszu, jesteś przyjacielem Jezusa! Przemieniłeś swoje serce! Brawo!* Następnie poproś uczniów, aby wyrazili radość z nawrócenia Zacheusza, wykorzystując wymyślone okrzyki.

Podsumuj: *Wasza odegrana radość z przemiany Zacheusza powinna stać się prawdziwą radością. A dlaczego? Bo poznaliście człowieka, który po spotkaniu z Panem Jezusem całkowicie zmienia swoje życie. Niełatwo zmienić swój charakter, ale jak widzicie, we współpracy z Panem Jezusem jest to możliwe. Zacheusz rozumie, że Panu Jezusowi zależy*

na tym, by się nawrócił. To dlatego Pan Jezus mówi do Zacheusza, że chce odwiedzić jego dom.

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Siądź po mojej prawej stronie”

Dzieci siadają w kręgu. Rozłóż na środku kartki z literami, które po ułożeniu składają się na słowo EGOISTA. Poinformuj, że słowo, które należy ułożyć, określa Zacheusza przed nawróceniem, przed spotkaniem z Panem Jezusem. Zapytaj, czy ktoś z uczniów wie, jak nazywamy postawę Zacheusza przed nawróceniem. Jeśli nie, połóż w kręgu literę E i układaj kolejne litery, aż do momentu, gdy któryś z uczniów rozpozna słowo EGOISTA.

Zapytaj: *Kto to jest egoista?*

Wysłuchaj odpowiedzi uczniów, potwierdź, że egoista to człowiek, który myśli tylko o sobie i swoim szczęściu, a przez to wykorzystuje innych ludzi.

Zabawa ruchowa „Zapraszam...”

Zaproś dzieci do zabawy w kręgu. Siądź z uczniami. Po twojej prawej stronie pozostaje puste miejsce. Rozpoczynasz zabawę, wybierając ucznia i mówiąc o nim coś pozytywnego, np. *Zapraszam do siebie Krzysia, który zawsze ściera tablicę.* (Krzys siada po twojej prawej stronie). Miejsce Krzysia jest zatem wolne i uczeń, po którego prawej stronie zwolniło się miejsce, wypowiada kwestię, np. *Zapraszam do siebie Frania, który...* Dopilnuj, aby wszyscy wzięli udział w zabawie.

Podsumuj: *Pamiętajcie, że egoista nie może być szczęśliwy. Zacheusz udowadnia, że prawdziwe szczęście polega na czynieniu dobra innym i na naprawianiu swoich win. Mam nadzieję, że w naszej klasie zapanauje wzajemna pomoc, że już nikt nie powie: nie mam czasu, nie chce mi się.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pamiętasz, jakim człowiekiem był Zacheusz przed spotkaniem z Panem Jezusem, a jakim po spotkaniu z Nim? Narysuj odpowiadający tym sytuacjom wyraz twarzy Zacheusza.*

Zadanie 2: *Pomóż Zuzi, Frankowi i Marysi odnaleźć drogę do Pana Jezusa.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Panie Jezu, pomagaj nam, abyśmy umieli naprawiać swoje błędy, abyśmy nie byli egoistami.*

Dzieci odpowiadają: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Piosenka *Tyle dobrego zawdzięczam Tobie, Panie*

KATECHEZA 40

Temat: Pan Jezus uzdrawia dziesięciu trędowatych

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie w uczniach przekonania, że modlitwa polega zarówno na dziękowaniu, jak i na proszeniu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- opowiada historię uzdrowienia dziesięciu trędowatych,
- formułuje modlitwy prośby,
- wyjaśnia, że Pan Jezus obdarowuje ludzi wieloma łaskami.

Postawy

Uczeń

- modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi,
- jest wdzięczny Panu Jezusowi za dobro, które od niego otrzymuje.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, pantomima, praca z ilustracją, wywiad, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje *Życie Zacheusza*, *Pan Jezus uzdrawia dziesięciu trędowatych*,

→ piosenka *Miłość Twa tak cudowna jest*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy, przypomnij o prawidłowej postawie ciała. Powiedz: *Panie Jezu, poznaliśmy Zacheusza, który zmienia swoje życie, gdy poznaje Ciebie. Prosimy Cię, pomagaj nam stawać się dobrymi dla innych, bo nie chcemy być egoistami. Ojcze nasz...*

Piosenka *Miłość Twa tak cudowna jest*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj uczniom ilustrację *Życie Zacheusza*.

Zapytaj: *Dlaczego Zacheusz jest wzorem dla każdego z nas?* (nawraca się, zmienia swój stosunek do ludzi, rozdaje majątek, wynagradza zawiązaniem, których skrzywdził)

I. Odkrywam

Opowiadanie

Z okazji urodzin Franka do domu zjechała cała rodzina. Franek dostał dużo prezentów i od razu wszystkie rozpakował.

Wieczorem, po wyjściu gości, tata powiedział:

- *Nie słyszałem, żebyś podziękował dziadkowi za prezent.*
- *Bo dziadek zawsze kupuje mi książki! – burknął Franek.*
- *Nie podoba mi się twój ton, synku – odparł tata. – Szkoda, że nie zauważyłeś, jaką przykrość sprawiłeś dziadkowi. Czy sądzisz, że prezenty ci się po prostu należą?*

Franek spuścił głowę. Nie wiedział, co powiedzieć. Tatus miał rację.

Powiniem być podziękować... Widziałem, że dziadkowi było przykro...

Ale ja nie lubię czytać – myślał.

– *Tatusiu, przepraszam, już dzwonię do dziadka – powiedział po chwili.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Komu Franek nie podziękował za prezent? (dziadkowi)*
- *Dlaczego? (dostał od dziadka książkę, a nie lubi czytać)*

- *Jak zachował się po rozmowie z tatusiem? (postanowił, że zadzwoni do dziadka)*

Powiedz: Franek zrozumiał, że powinien podziękować za prezent od dziadka. Za chwilę poznacie ludzi, których Pan Jezus uzdrawia. Wielu z nich nie podziękowało za uzdrowienie.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 17,12-17)

Pan Jezus przybywa z uczniami do pewnej wsi, gdzie wychodzi Mu naprzeciw dziesięciu trędowatych. Zatrzymują się z daleka, głośno wołając: „Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!”. Pan Jezus odpowiada im: „Idźcie, pokażcie się kapłanom!” W drodze do kapłanów trędowaci zostają oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wraca do Jezusa. Chwaląc Boga donośnym głosem, pada na twarz u nóg Jezusa i Mu dziękuje. A jest to Samarytanin. Zdziwiony tym widokiem Jezus pyta go: „Czy nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu?”

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj znajdującą się w podręczniku ucznia ilustrację *Pan Jezus uzdrawia dziesięciu trędowatych*.

Wyjaśnij, że trąd to bardzo zaraźliwa choroba, która przysparza ludziom wiele cierpienia, a w dawnych czasach nie znano sposobów na jej leczenie. Trędowaci nie mogli zbliżyć się do miasta ani do ludzi. Budzili strach. Ale Pan Jezus nie obawiał się ich.

Uczniowie analizują ilustrację. Nakieruj ich, zadając pytania:

- *Ilu trędowatych prosi Pana Jezusa o uzdrowienie? (10)*
- *Do kogo każe im pójść Pan Jezus? (do kapłanów)*
- *Co się dzieje, gdy chorzy idą do kapłanów? (zostają oczyszczeni – Pan Jezus ich uzdrawia)*
- *Ilu uzdrowionych z choroby trądu wraca do Pana Jezusa, aby Mu podziękować? (jeden – Samarytanin)*

Dopowiedz: Żydzi, wśród których żyje Pan Jezus (sam jest Żydem), nie lubią Samarytan, ludzi z innego narodu. Uważają ich za gorszych od siebie.

Podsumuj: *Każdy z dziesięciu chorych na trąd jest szczęśliwy, że Pan Jezus go uleczył. Jednak tylko jeden umie za to podziękować – okazać Panu Jezusowi wdzięczność za cud uzdrowienia.*

V. Utrwalam

Umieść na tablicy dwie ilustracje: *Modlitwa w kościele* i *Modlitwa w domu*.

Powiedz: *W wielu modlitwach, zarówno w kościele jak i w domu, prosimy Pana Jezusa o zdrowie. Każdy z nas chce być zdrowy. Zastanówcie się jednak, czy dziękujemy Panu Jezusowi, gdy jesteśmy zdrowi, gdy nic nam nie dolega? A może tak jak dziesięciu trędowatych, uważamy, że po prostu tak być powinno?*

Zabawa edukacyjna (pantomima) „Nie idę, bo...”

Zaproś uczniów do kręgu. Pośrodku stają kolejno uczniowie („aktorzy”), którzy wyrazili chęć odegrania pantomimy. Każdy z nich, poprzez ruch i gesty, odpowiada na pytanie: *Dlaczego dzieci czasem nie chcą pójść do kościoła, aby spotkać się z Panem Jezusem?* Pozostali uczniowie („wizdowie”) odgadują pokazywaną przez ucznia przyczynę nieobecności na Mszy Świętej.

Zapytaj: *Co może być źródłem niechęci pójścia do kościoła?*

Wysłuchaj odpowiedzi uczniów i podsumuj je: *Pierwszym powodem jest fakt, że nie zawsze potrafimy uwierzyć, iż w kościele spotykamy prawdziwego i żywego Pana Jezusa. Jeśli idziemy do kościoła tylko wtedy, gdy coś złego dzieje się w naszym życiu, to zachowujemy się tak jak tych dziesięciu trędowatych. Oni proszą Pana Jezusa o pomoc, a gdy już ją otrzymują, zapominają o Nim.*

Dzisiaj Pan Jezus mówi do każdego z nas, że pragnie naszych modlitw, zawsze czeka na spotkanie z nami w czasie Eucharystii.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Ilu trędowatych podziękowało Panu Jezusowi za uzdrowienie? Ilu zapomniało o podziękowaniu? Wpisz odpowiednie liczby w kwadratach pod rysunkiem.*

Zadanie 2: *W sercach narysuj lub napisz, za co chcesz podziękować Panu Jezusowi.*

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do modlitwy słowami: *Panie Jezu, dziękuję Ci za...*
(dzieci podają zakończenie)

Na zakończenie powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy Ci, że jesteś z nami,
że nas kochasz, że nam pomagasz.*

KATECHEZA 41

Temat: Pan Jezus uzdrawia syna dworzanina

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus pomaga każdemu człowiekowi.
- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus pragnie, aby każdy człowiek w Niego wierzył.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, że dworzanin ufa Panu Jezusowi,
- wyjaśnia, że dworzanin prosi Pana Jezusa o pomoc, bo wierzy w Niego,
- modli się słowami *Aktu wiary*.

Postawy

Uczeń

- w modlitwie zwraca się o pomoc do Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje z poprzednich zajęć, materiały do zabawy edukacyjnej, prezentacja multimedialna,
- piosenka *Gdy Boży Duch wypełnia mnie*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy. Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że pomagasz nam w różnych trudnych sytuacjach.*

Ojcze nasz...

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Poproś uczniów o wybranie spośród rysunków tego, który ilustruje treści omawiane na poprzedniej katechezie. Zapytaj: *Czego uczy nas postawa trędowatego, który wraca po uzdrowieniu do Pana Jezusa, aby Mu podziękować?* (mamy dziękować Panu Jezusowi w modlitwie)

Powiedz: *Dzisiaj poznacie kolejnego człowieka, który zaufał Panu Jezusowi, wierzył w Jego moc.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Franek miał wypadek na rowerze. I to na własne życzenie, bo jeździł bardzo nierozważnie. Długo przebywał w szpitalu, przeszedł dwie operacje. Ciągle pytał mamę:

- *Dlaczego ja? Inni też tak jeżdżą i nic im się nie dzieje!*
- *Zamiast się cieszyć, że operacje przebiegły pomyślnie, narzekasz.*
- *Bo ty nie wiesz, jak to boli! Ja ciebie wcale nie obchodzę! – Franek był zły na mamę.*
- *Franku, chyba nie doceniasz tego, co masz – powiedziała mama. – Każdego dnia modłę się o twoje zdrowie i dziękuję Panu Bogu, że tak szybko odzyskujesz siły, że dał ci takich dobrych lekarzy!*
- *Tak szybko? – krzyknął Franek – To trwa i trwa...*
- *To prawda, ale wracasz do zdrowia. Widzę w tym łaskę Bożą. Ty byłeś lekkomyślny, a Bóg mimo to ci pomaga.*

Franek spojrział na mamę.

- *Masz rację. Mamo, przepraszam. Kocham Cię!*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Co przytrafiło się Frankowi?* (miał wypadek rowerowy)
- *O co miał pretensje?* (że leczenie trwa zbyt długo)
- *Komu i za co jest wdzięczna mama Franka?* (Panu Jezusowi; za to, że dał dobrych lekarzy, że Franek wraca do zdrowia)

III. Poznaje

Pismo Święte (por. J 4,46b–54)

W mieście Kafarnaum choruje syn pewnego królewskiego urzędnika. Wiedząc, że Jezus jest w Galilei, urzędnik udaje się do Niego z prośbą, aby przyszedł i uzdrowił jego syna, który jest bliski śmierci. Jezus, wysłuchawszy prośby, odpowiada: „Jeżeli nie zobaczycie znaków i cudów, nie uwierzycie”. Jednak dworzanin nalega, prosząc: „Panie, przyjdź, zanim umrze moje dziecko”. Jezus odpowiada: „Idź, syn twój żyje”. Ojciec chorego daje wiarę słowom, które wypowiada do niego Jezus, i wyrusza do domu. Będąc jeszcze w drodze, spotyka służących, którzy zapewniają go, że syn żyje. I zaczyna wierzyć on sam i cała jego rodzina.

IV. Odpowiadam

Przeczytaj fragment Ewangelii do słów „Panie, przyjdź, zanim umrze moje dziecko”. Tu przerwij, ustaw przed tablicą krzesło i zapytaj: *Jak mogłaby zakończyć się ta historia?* Poinformuj, że może mówić tylko ten uczeń, który usiądzie na krzeselku.

Po wysłuchaniu propozycji uczniów przeczytaj dalszy fragment Ewangelii.

Zapytaj:

- *Jakie słowa wypowiada do dworzanina Pan Jezus?* („Idź, syn twój żyje”)
- *O czym informują dworzanina słudzy, którzy wychodzą mu naprzeciw?* (że jego syn żyje)
- *Co ważnego dzieje się w życiu całej rodziny dworzanina?* (dworzanin i cała jego rodzina zaczynają wierzyć w Pana Jezusa)

Podsumuj: *Więść o cudach dokonywanych przez Pana Jezusa, o Jego Boskiej mocy, rozchodzi się po okolicznych miastach i wsiach. Dworza-*

nin, który ma umierającego syna, wie, że tylko Pan Jezus jest w stanie go uratować. Jakie jest jego zaskoczenie, gdy Pan Jezus mówi „Idź, syn twój żyje” i na odległość uzdrawia umierającego.

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Dopasuj tekst do rysunku”

Zawieś na tablicy (w kolumnie) rysunki:

1. Chrzest święty.
2. Sakrament Eucharystii.
3. Dzieci przebaczące sobie.
4. Dziecko modlące się.
5. Dziecko pomagające rodzicom.

W przypadkowych miejscach umieść na tablicy kartki z napisami:

1. Wierzę, że Pan Jezus uczynił mnie dzieckiem Bożym w momencie chrztu świętego.
2. Wierzę, że Pan Jezus jest obecny w Komunii Świętej.
3. Wierzę, że Pan Jezus pomaga nam przepraszać innych.
4. Wierzę, że Pan Jezus słucha mnie, gdy się modłę.
5. Wierzę, że Pan Jezus pomaga mi być posłusznym.

Odczytaj ich treść.

Poproś, aby uczniowie dopasowali napisy do rysunków i ponownie odczytali teksty.

Podsumuj: *Pan Jezus pomaga ludziom, gdy przebywa na ziemi, a my teraz wierzymy, że pomaga nam dzisiaj, gdyż jest obecny w Kościele i naszym życiu.*

Powiedz: *Zaspiewamy piosenkę o królu Dawidzie, który tańcem okazywał radość i miłość Panu Bogu.*

Piosenka Gdy Boży Duch wypełnia mnie

Podsumuj: *Tylko ten, kto wierzy, że Pan Jezus jest obecny w jego życiu, jest naprawdę szczęśliwy. Może prosić Pana Jezusa o pomoc i to nie tylko dla siebie. Może dziękować za wszystko, co wydarzyło się w jego życiu.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: Pokoloruj pola z gwiazdkami i przeczytaj, co Pan Jezus mówi dworzaninowi.

Zadanie 2: Połącz rysunki z pasującymi podpisami.

Nauka modlitwy Akt wiary

Zaproś uczniów do nauki *Aktu wiary* (jeśli uczniowie go nie znają).

Wykorzystaj prezentację.

VI. Modlę się

Powiedz: *W modlitwie powiemy Panu Jezusowi, że wierzymy w Niego, że wiemy, że nam pomaga. Wierzę w Ciebie, Boże żywy...*

KATECHEZA 42

Temat: Pan Jezus sprawia cudowny
połów ryb

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie w uczniach świadomości, że Pan Jezus troszczy się o każdego człowieka.
- Kształtowanie w uczniach świadomości, że Pan Jezus pragnie, abyśmy zachowaniem i słowami zachęcali innych do stawiania się Jego uczniami.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- streszcza fragment Ewangelii o cudownym połowie ryb,
- tłumaczy, że swoim zachowaniem świadczy o tym, czy jest uczniem Pana Jezusa, czy nie,
- modli się słowami *Aktu nadziei*.

Postawy

Uczeń

- modląc się *Aktem nadziei*, wyraża zaufanie Panu Jezusowi.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, zadanie multimedialne, śpiew, inscenizacja, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Cudowny połów ryb*, zadanie multimedialne, zadanie do wydrukowania, prezentacja multimedialna, ilustracje z poprzednich zajęć,
- piosenka *Gdy na morzu wielka burza*,
- chusta, papierowe ryby z imionami dzieci.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy. Rozpocznij ją słowami: *Panie Jezu, dziękujemy, że poprzez chrzest staliśmy się Bożymi dziećmi. Pomóż nam, aby każdy, kto z nami przebywa, chciał Cię poznawać.*

Odmówcie wspólnie *Akt wiary*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj ilustracje przedstawiające różne wydarzenia biblijne i poproś uczniów o wybranie spośród rysunków tego, który przedstawia treść Ewangelii z poprzedniej katechezy.

Zapytaj: *Czego uczy nas postawa dworzanina?* (mamy ufać, wierzyć Panu Jezusowi; On wypełnia wszystko, cokolwiek obiecuje)

Poinformuj, że podczas tej katechezy uczniowie po raz kolejny zobaczą, że Pan Jezus troszczy się o człowieka.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Dzień wcześniej w domu była awantura. Franek nie chciał przygotowywać się do sprawdzianu. Twierdził, że jest zmęczony po treningu, ale tatuś nie ustąpił. Przez pół godziny odpytywał syna z geografii.

– Szkoda mi Franka. Ja mogę się bawić, a on musi się uczyć – powiedziała Zuzia.

Mama, która akurat prasowała, spojrzała na córkę.

– Niestety, Zuziu, każdy z nas musi pracować. Ty też odrabiasz lekcje, chociaż nie masz ich tak dużo. Może teraz Franek jest niezadowolony, ale wyobraź sobie, jaką będzie miał minę, kiedy wróci do domu z kolejną dobrą oceną z geografii.

– *Ja też się cieszę, kiedy dostaję uśmiechnięte słoneczko. Nie lubię dostawać słoneczka w chmurce.*

– *A widzisz! Znasz smak sukcesu. To dobrze! Każdy sukces wymaga pracy, tak to już jest w życiu, Zuziu – stwierdziła z powagą mama i odwiesiła kolejną wyprasowaną sukienkę do szafy.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Dlaczego Franek nie chciał przygotowywać się do sprawdzianu? (był zmęczony nauką i treningiem)*
- *Dlaczego tata nakłonił Franka do nauki pomimo jego zmęczenia? (tata nie chciał, aby Franek miał zaległości w szkole i dostał złą ocenę)*
- *Czego dowiedziała się od mamy Zuzia? (że aby odnieść sukces, należy pracować)*

Podsumuj: *Tata Franka widział zmęczenie syna. Wiedział jednak, że chłopiec nie powinien robić sobie zaległości w nauce geografii – dlatego zachęcił Franka do pracy i pomógł mu w nauce.*

Powiedz: *Za chwilę poznacie wydarzenie z życia apostołów, którzy całą noc łowili ryby, ale mimo wysiłku nie złowili ani jednej.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 21,3–6)

Szymon Piotr mówi apostołom, że idzie łowić ryby. A oni idą z nim, ale tej nocy nie udaje im się złowić ani jednej ryby. Gdy nadchodzi ranek, na brzegu staje Jezus. Jednak uczniowie nie wiedzą, że to On. Jezus pyta ich: „Dzieci, macie coś do jedzenia?”, a oni odpowiadają, że nie mają. Wtedy Jezus mówi: „Zarzućcie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie”. Apostołowie zarzucają sieć i łowią tak dużo ryb, że nie mogą ich wyciągnąć.

IV. Odpowiadam

Zadanie „Pan Jezus mówi...”

Polecenie: *Co Pan Jezus mówi do apostołów, gdy ci nie łowią ani jednej ryby? Wybierz.*

Odpowiedzi:

a) **Zarzućcie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie.**

b) Chodźcie, dam wam jeść.

c) Nie martwcie się, jutro też jest dzień.

Podsumuj zadanie: *Dzięki Panu Jezusowi jezioro, z którego przez całą noc apostołowie nie mogli wyłowić ani jednej ryby, w końcu daje im obfity połów.*

Zapytaj: *Jak do tego dochodzi?*

Wysłuchaj odpowiedzi uczniów i podsumuj: *Apostołowie są zmęczeni i zmartwieni, bo pomimo dużego wysiłku nic nie złowili. Wówczas Pan Jezus, którego w pierwszej chwili nie rozpoznają, każe im zarzucić sieć z drugiej strony łodzi. Apostołowie wykonują to polecenie i sieć zapęłnia się rybami.*

Podsumuj: *Apostołowie zrozumieli, że to sam Pan Jezus poleca im łowić z drugiej strony łodzi. To On sprawia, że sieć jest pełna. Potrzeba, abyśmy tak jak apostołowie dostrzegli działanie Pana Jezusa w naszym życiu, zaufali Mu.*

Warto zajrzeć

Ciekawy film zawierający fragment wypowiedzi sławnego piłkarza, Roberta Lewandowskiego: **Robert Lewandowski nie wstydzi się Jezusa**, (dostęp: 11.09.2018).

Powiedz: *Najlepszy polski piłkarz, Robert Lewandowski, odważnie przyznaje się do wiary w Pana Jezusa, mówiąc: „Nie wstydzę się Jezusa. Jestem katolikiem, wiem, że Pan Jezus cały czas nade mną czuwa. On pomaga mi na boisku, ale też i poza nim, aby być po prostu dobrym człowiekiem i popełniać jak najmniej błędów”.*

Podsumuj wypowiedź piłkarza: *Najsłynniejszy polski piłkarz nie wstydzi się Pana Jezusa. O tym, że wierzy, że ufa Panu Jezusowi, mówi oficjalnie, w mediach. On jest kolejnym rybakiem Pana Jezusa: swoimi słowami zachęca innych, aby pokazywali, jak pomaga im Pan Jezus.*

Również my możemy stać się rybakami Pana Jezusa.

Piosenka Gdy na morzu wielka burza

V. Utrwalam

Zadanie multimedialne (platforma Learning Apps) „Cudowny połów ryb”

Polecenie: *Połącz w pary ryby z ich konturami.*

Zabawa edukacyjna „Łowimy ryby”

Zaproś uczniów do zabawy. Spośród nich wybierz trzech „rybaków”. Pozostali („rybki”) poruszają się. Każdy rybak zarzuca na ruszającą się rybkę „sieć” (chustę). Złowione ryby siadają z boku na dywanie. Rybka może bronić się przed złowieniem, kucając. Na taką rybkę rybak nie może zarzucić sieci.

Powiedz: *Zaproponowałem/-am wam zabawę w połów ryb, abyście zapamiętali, że każdy z was jest zaproszony przez Pana Jezusa, aby stać się rybakami ludzi. W naszych małych społecznościach – rodzinie, klasie, wśród dzieci na podwórku, wspólnocie Kościoła, okazując miłość drugiemu słowem, czynem, ale i modlitwą, stajemy się rybakami Pana Jezusa. W ten sposób przyznajemy się do Niego, stajemy się Jego uczniami*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Wykonaj działania. Ułóż wyniki od najmniejszego do największego, a odczytasz słowa Pana Jezusa. Wpisz je w wyznaczonym miejscu. Dokończ rysunek – dorysuj sieci, a w nich ryby.*

Zadanie 2: *Wykonaj ilustracje do podpisów pod ramkami.*

Zaproś uczniów do nauki Aktu nadziei. Wspomóż się prezentacją.

VI. Modłę się

Zaproś uczniów do modlitwy. Powiedz: *Podziękujmy Panu Jezusowi, który poprzez naszych rodziców, bliskich, nauczycieli i kolegów pomaga nam w naszych codziennych obowiązkach.*

Piosenka *Gdy na morzu wielka burza*

KATECHEZA 43

Temat: Pan Jezus wskrzesza Łazarza

Cele kształcenia – wymagania ogólne

→ Wskazanie uczniom, że Pan Jezus jest dawcą życia.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, że Pan Jezus pragnie, by każdy człowiek trafił do nieba,
- wyjaśnia, że zmarłym pomagamy wtedy, gdy się za nich modlimy,
- wyjaśnia, że każdy człowiek jest powołany do świętości.

Postawy

Uczeń

- szanuje życie i wie, że otrzymał je od Boga.

Formy organizacji zajęć

grupowa, indywidualna, zespołowa.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z podręcznikiem, śpiew, taniec z pokazywaniem.

Środki dydaktyczne (pomocze)

- opowiadanie, ilustracja *Pan Jezus wskrzesza Łazarza*,
- piosenka *Święty uśmiechnięty*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy, przypomnij o prawidłowej postawie ciała. Pomódlcie się słowami modlitwy *Wieczny odpoczynek* w intencji wszystkich zmarłych z waszych rodzin.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Przypomnij dzieciom, że Pan Jezus kocha wszystkich ludzi i bardzo się o nich troszczy. Podkreśl, że także podczas swojego ziemskiego życia Pan Jezus ma przyjaciół, z którymi lubi się spotykać. Jeden z Jego przyjaciół ma na imię Łazarz.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia przeglądała książeczkę, którą znalazła na półce w pokoju Franka. Na każdej stronie znajdował się rysunek człowieka, który potrzebował pomocy od Pana Jezusa. Wystarczyło wyjąć jeden puzzel, aby dowiedzieć się, jaki cud uczynił Pan Jezus. Jednego rysunku Zuzia nie rozumiała.

- *Franku, co to za człowiek? Dlaczego jest tak zabandażowany?*
Chłopiec od razu się domyślił, o kogo chodzi.
- *To Łazarz, przyjaciel Pana Jezusa. Umarł, a Pan Jezus go wskrzesił. To znaczy: umarł, pochowali go w grobie, a Pan Jezus przywrócił mu życie.*
- *Co? Naprawdę?*
- *Tak jest napisane w Biblii. To był prawdziwy cud – odpowiedział Franek.*
- *Szkoda, że mnie tam nie było – stwierdziła Zuzia.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *O jakim cudzie mówił Franek Zuzi? (o wskrzeszeniu Łazarza)*
- *Dlaczego to był prawdziwy cud? (człowiek nie może wskrzeszać, przywracać życia)*

Przypomnij dzieciom, że cud to coś niemożliwego do wykonania przez człowieka.

III. Poznaję

Zaprezentuj ilustrację *Wskreszenie Łazarza*.

Pismo Święte (por. J 11,38–44)

A Jezus, ponownie okazując głębokie wzruszenie, idzie do grobu. Jest to pieczara, a na niej spoczywa kamień. Jezus prosi: „Usuńcie ten kamień”. Siostra zmarłego Łazarza, Marta, odzywa się do Jezusa: „Panie, Łazarz od czterech dni leży w grobie”. Jezus zwraca się do niej: „Czy nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?”. Usuwają więc kamień, a Jezus, wznosząc oczy do góry, mówi: „Ojcze, dziękuję Ci, że mnie wysłuchałeś. Ja wiem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie lud to mówię, aby uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś”. Następnie Jezus woła donośnym głosem: „Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!”. I wychodzi zmarły, mając nogi i ręce przewiązane opaskami, a twarz owiniętą chustą. Jezus zwraca się do zebranych: „Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić”.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Dlaczego Pan Jezus jest wzruszony (płacze), gdy przychodzi do grobu? (Łazarz to Jego przyjaciel i jego śmierć jest dla Pana Jezusa źródłem smutku)*
- *Jak ma na imię jedna z siostr Łazarza? (Marta)*
- *Do kogo zwraca się Pan Jezus, zanim każe Łazarzowi wyjść z grobu? (do swojego Ojca)*

Podkreśl, że Pan Jezus, gdy każe wyjść z grobu swojemu przyjacielowi, ukazuje nam, że potrafi zdziałać wielkie cuda, że życie człowieka znajduje się w rękach Boga. Dla nas wszystkich jest to nadzieja i dowód na to, że za sprawą Pana Jezusa wszyscy zmarli wstaną kiedyś z grobów i będą żyli wiecznie. Potrzebują oni jednak naszej modlitwy.

Zachęć uczniów do zabawy tańcem z piosenką. Podkreśl, że każdy z nas został przez Pana Jezusa wybrany do tego, by zostać świętym, czyli pójść do nieba.

Piosenka Święty uśmiechnięty

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj postać Łazarza.*

Zadanie 2: *Rozwiąż krzyżówkę. Hasło: Łazarz.*

Podsumuj: *Pan Jezus daje nam nadzieję na życie wieczne, a my musimy Mu zaufać.*

VI. Modlę się

Wspólna modlitwa **piosenką** *Święty uśmiechnięty* – w intencji wszystkich, którzy potrzebują naszej modlitwy.

KATECHEZA 44

Temat: Pan Jezus obdarza nas talentami

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Bóg obdarza nas różnymi talentami.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, że Pan Jezus pragnie, by człowiek pomnażał talenty, które od Niego otrzymał,
- opowiada przypowieść o talentach.

Postawy

Uczeń

- jest wdzięczny za dary, którymi Bóg go obdarza.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje *Wskrzeszenie Łazarza* i *Przypowieść o talentach*, napisy do wydrukowania
- piosenka *Gdy Boży Duch wypełnia mnie*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Nasze życie jest darem od Pana Boga. Wyznajmy, że ufamy Mu, że wierzymy w życie wieczne.*

Odmówcie wspólnie *Akt wiary i Akt nadziei.*

Piosenka z tańcem: Gdy Boży Duch wypełnia mnie

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj ilustrację *Wskrzeszenie Łazarza*. Powiedz: *Proszę, abyście dokończyli zdania, które za chwilę wypowiem.*

Na poprzedniej katechezie mówiliśmy o człowieku, który nazywa się... (Łazarz).

Człowiek ten choruje i... (umiera)

Pan Jezus przychodzi do Betanii i go... (wskrzesza)

W tej Ewangelii Pan Jezus daje nam nadzieję, że i my... (wstaniemy z grobów)

Podsumuj: *Pan Jezus daje nam obietnicę życia wiecznego.*

Powiedz: *Obserwowałem/am was podczas piosenki, gdy tańczyliście. Wielu z was pięknie śpiewa, inni świetnie tańczą, a jeszcze inni potrafią okazać radość, która w nich jest. To wszystko są talenty. Dzisiaj dowiedzie się, że to Pan Bóg obdarza nas talentami.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Podczas zajęć dzieci oglądały prezentację zatytułowaną „Nasze talenty”.

Po jej wyświetleniu pani Joanna powiedziała:

– Kochani, jestem taka dumna. Każdy z was ma jakiś talent i to po prostu widać. Zuzia pięknie rysuje, Julka nieźle gra na pianinie, a Hania wspaniale tańczy. Najlepszym architektem jest Wojtek, który uwielbia budować domy z klocków lego. A jak Józio wspaniale zongluje piłeczkami! A nasz Janek? Może zostanie sławnym piłkarzem? Bo na boisku radzi sobie naprawdę świetnie.

Po chwili pani zapytała:

– Jak myślicie, czy sam talent do czegoś nam wystarczy? A może musimy zrobić coś więcej?

Dzieci zastanawiały się przez chwilę, aż w końcu Julka powiedziała:
– Proszę pani, myślę, że talenty trzeba rozwijać. Musimy wytrwale ćwiczyć, aby śpiewać coraz piękniej, biegać coraz szybciej czy budować jeszcze ładniejsze domy z klocków...

Cała klasa słuchała Julki z uwagą.

– Nie zawsze mam ochotę ćwiczyć grę na pianinie, ale mama powiedziała, że jeżeli nie będę ćwiczyła, to zmarnuję talent, który dostałam.

– Masz rację, Julio – odpowiedziała pani wychowawczyni – rozwijanie talentu wymaga pracy.

W tym momencie Łukasz wykrzyknął:

– A mój tata powiedział, że nieważne, kim zostanę w przyszłości. Ważne, abym był dobrym człowiekiem, który sumiennie wykonuje swoją pracę.

– Słyszycie, co mówi Łukasz? – zapytała pani. – Masz bardzo mądrego tatę, Łukaszku – dodała po chwili.

Zapytaj:

→ Co powiedziała mama Julki? (jeżeli Julka nie będzie ćwiczyła, to zmarnuje talent, który dostała)

→ Co powiedział tata Łukasza? (ważne, aby Łukasz był dobrym człowiekiem, bo wtedy będzie dobrze wykonywał swój zawód)

Podsumuj wypowiedzi uczniów: *Bycie dobrym człowiekiem polega także na rzetelnym i uczciwym wykonywaniu swojej pracy.*

II. Spotykam

Pismo Święte (por. Mt 25,14–29a)

Pan Jezus opowiada taką przypowieść: Bogaty człowiek przed wyjazdem w długą podróż powierza swój majątek sługom. Jednemu daje pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden. Każdemu według jego zdolności. Po swoim powrocie przywołuje ich do siebie. Pierwszy mówi mu: „Daleś mi pięć talentów, zyskałem drugie pięć”. Drugi sługa chwali się: „Przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa”. Na te słowa pan odpowiada: „Brawo, słudzy wierni”. Wreszcie nadchodzi trzeci sługa i mówi: „Daleś mi jeden talent, oto twoja własność”. Pan zwraca się do niego: „Jesteś złym i leniwym sługą. Gdybyś oddał pieniądze do banku, odebrałbym swoją własność z zyskiem. Zabieram ci ten talent i daję

temu, który ma ich dziesięć”. Na koniec pan stwierdza: „Każdemu, kto ma, będzie dodane”.

Wyjaśnij, że talent to pieniądz o dużej wartości.

III. Poznaję

Na tablicy zapisz cyfry 1, 2, 3 w poziomie. Powiedz: *Jest trzech służących.*

Narysuj trzy kółka na tablicy i zapytaj:

- *Ile talentów daje gospodarz każdemu ze sług? (pięć, trzy, jeden)*

Poproś, by uczniowie narysowali lub przypięli kolorowe magnesy w narysowanych kółkach.

- *Ile każdy z nich zyskuje? (pięć, trzy, zero)*

Uczniowie dorysowują lub przypinają magnesy do narysowanych kółek.

- *Co gospodarz mówi każdemu z nich?*

Pokaż paski papieru z napisami, przeczytaj treść:

1. Sługo dobry i wierny.
2. Sługo dobry i wierny.
3. Sługo zły i leniwy.

Poproś uczniów, aby wskazali, gdzie należy zawiesić poszczególne kartki, i odczytali słowa gospodarza.

Podsumuj: *Trzeciemu służy gospodarz powiedział: „Odbieram ci ten talent i daję temu, który ma dziesięć”. Poprzez tę przypowieść Pan Jezus mówi nam, abyśmy nie byli leniwi. Tłumaczy, że trzeba podjąć wysiłek, aby osiągnąć zysk. Tym zyskiem w przypowieści są pieniądze, ale zyskiem w naszym życiu jest dobra ocena w szkole, wygrany konkurs, dobra opinia o nas.*

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Talenty w ruch!”

Na środku sali staje uczeń, który odgrywa rolę gospodarza. Pozostali uczniowie stają trójkami. Dwoje dzieci z każdej trójki trzyma się za ręce, tworząc koszyk. Trzeci uczeń wchodzi do środka koła – „koszyka” (jest talentem). Uczeń-gospodarz krzyczy: „Talenty w ruch!”. Wówczas uczniowie znajdujący się w „koszykach” przebiegają do in-

nego koszyczka. W grze bierze udział również gospodarz, szukając koszyka dla siebie. Osoba, która nie zdąży znaleźć się w koszyku, staje się gospodarzem. Gospodarz może krzyknąć również: „Koszyczki, zmieniajcie się!”. Wówczas uczniowie będący „koszykami” wymieniają się w parach, a talenty trzymają ręce w górze i nie ruszają się.

Podsumuj: *Pan Bóg obdarza nas talentami. Mamy je rozwijać. Mają być w ruchu. Nie mamy ich zakopywać. Nie wystarczy mówić „pięknie śpiewam” – trzeba jeszcze doskonalić swój talent muzyczny. I to dotyczy wszystkich naszych talentów. Powinniśmy nad nimi pracować.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Narysuj czerwoną kredką tyle talentów, ile każdy ze sług otrzymał od gospodarza. Następnie zieloną kredką dorysuj tyle talentów, ile każdy z nich zyskał.*

Zadanie 2: *Zastanów się, w jaki sposób osoby przedstawione na ilustracjach dzielą się swoimi talentami z innymi. Pokoloruj jeden z rysunków.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za wszystkie talenty, którymi nas obdarowujesz. Prosimy Cię, pomagaj nam, byśmy ich nie zmarnowali. Ojcze nasz...*

5. Pan Jezus nas zbawia,
chcemy Mu podziękować

KATECHEZA 45

Temat: Pan Jezus przyjmuje chrzest

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Zapoznanie uczniów z opisem chrztu Pana Jezusa w Jordanie.
- Ukazanie uczniom potrzeby nawrócenia.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wskazuje rzekę Jordan jako miejsce przyjęcia chrztu przez Pana Jezusa,
- wymienia Jana Chrzciciela jako udzielającego chrztu Panu Jezusowi,
- wyjaśnia, że chrzest obmywa człowieka z grzechów.

Postawy

Uczeń

- jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z podręcznikiem, praca z ilustracją, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Chrzest w Jordanie*, kartki z napisami,
- piosenka *Przepraszam Cię, Boże*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy, przypomnij o prawidłowej postawie ciała. Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy za wszystko, czym nas obdarowujesz, za nasze talenty. Przepraszamy, że często ich nie wykorzystujemy, nie rozwijamy.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Na ostatniej katechezie mówiliśmy o talentach.* Zapytaj:

- *Kto obdarowuje nas talentami? (Pan Bóg)*
- *Co mamy robić z tymi darami? (rozwijać je, pomnażać)*

I. Odkrywam

Poinformuj uczniów, że tematem tej katechezy będzie chrzest Pana Jezusa.

Opowiadanie

Od narodzin Daniela, młodszego brata Zuzi i Franka, minął już miesiąc. Dzieci rozumiały, że rodzice nie będą mieli dla nich tyle czasu, co kiedyś. Właśnie trwały przygotowania do chrztu Daniela, a Franek był coraz bardziej zmęczony prośbami siostry, która chciała, aby czytać jej książki.

- *Mam tego dość!* – krzyknął któregoś razu.
- *Uspokój się, Daniel właśnie zasnął* – powiedziała mama. – *Nie chcę, żebyście się kłócili.*
- *Mamusi, poczytaj mi.* – *Zuza błagalnym wzrokiem spojrzała na mamę.*
- *Posłuchajcie... Wy też byliście tacy mali jak Daniel. Byliście zdani tylko na mnie i na tatusia. Bo co umie zrobić taki maluch? Wszystko trzeba mu przygotować.*

Dzieci się zawstydzili.

- *Mam pomysł!* – *powiedziała mama i włączyła film, który opowiadał o chrzcie Pana Jezusa w rzece Jordan.*

Zuzia była zdziwiona, że Pan Jezus przyjął chrzest w rzece i to jako dorosły człowiek. Słuchała, jak Jan Chrzciciel prosi, aby ludzie nie grzeszyli i aby przyjęli chrzest, bo Pan Bóg bardzo ich kocha. Po powrocie tatusia dzieci sprawdziły w atlasie, gdzie płynie Jordan.

Wieczorem Franek myślał o Panu Jezusie, Janie Chrzcicielu i o swoich rodzicach. Zrozumiał, że mógł przyjąć chrzest, bo zatroszczyli się o to mama i tata. Był im bardzo wdzięczny. Pojął też, że nie warto złościć się na młodszą siostrę.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Do czego trwały przygotowania w rodzinie Zuzi i Franka? (do chrztu Daniela)
- O co dzieci miały pretensje do rodziców? (że zajmują się tylko młodszym bratem, a nimi wcale)
- O jakim wydarzeniu opowiadał film, który mama włączyła Zuzi i Frankowi? (o chrzcie Pana Jezusa)
- Do czego zachęcał Jan Chrzciciel? (do nawrócenia i przyjęcia chrztu)
- Kto zatroszczył się o to, aby Franek mógł przyjąć chrzest? (rodzice)

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mk 1,4–5.9–11)

Nad rzekę Jordan, do Jana Chrzciciela, który wzywa ludzi do nawrócenia, przychodzą tłumy. Przyjmują od niego chrzest, wyznając swoje grzechy. (...) W tymże czasie nadchodzi Jezus z Nazaretu w Galilei i również przyjmuje chrzest od Jana. W chwili, gdy wychodzi z wody, spostrzega rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na Niego. A z nieba odzywa się głos: „Tyś jest mój syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”.

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj ilustrację **Chrzest w Jordanie**.

Zapytaj:

- Kto udziela chrztu w Jordanie? (Jan Chrzciciel)
- Kto przyjmuje chrzest w Jordanie? (ludzie słuchający Jana, także Pan Jezus)
- Co Pan Bóg odpuszcza ludziom poprzez chrzest? (grzechy)
- Co mówi głos z nieba, gdy Pan Jezus przyjmuje chrzest? (że Pan Jezus jest umiłowanym Synem Boga)

V. Utrwalam

Wyjaśnij uczniom: *Pan Jezus nie musi przyjmować chrztu od Jana Chrzciciela, bo jest Synem Bożym – nie ma grzechu, ale chce być z ludźmi grzesznymi. Ten chrzest jest zapowiedzią ustanowionego przez Pana Jezusa chrztu świętego, w czasie którego stajemy się dziećmi Bożymi.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przyjrzyj się powyższej scenie i wklej naklejki z imionami postaci.*

Zadanie 2: *Których literek brakuje? Uzupełnij słowa i odczytaj zdanie. Następnie przeczytaj słowa modlitwy.*

Zadanie „Wymyśl tytuł”

Powiedz: *Spójrzcie na ilustrację przedstawiającą chrzest Pana Jezusa. Jak zatytułowalibyście ten rysunek?*

Przykładowe tytuły: *Chrzest Pana Jezusa, Jan chrzci Pana Jezusa, Ludzie się nawracają, Ludzie przyjmują chrzest, Chrzest w rzece Jordan, Pan Jezus spotyka Jana Chrzciciela.*

Nawiąż do opowiadania i zapytaj: *Jak Franek nazwał swoje kłótnie z Zuzią? (grzechem) Podsumuj: Każdy człowiek, duży i mały, grzeszy. Nad rzekę Jordan przychodzą grzesznicy, aby chrzest zmył ich grzechy. Jan Chrzciciel wzywa ich do nawrócenia.*

Zabawa edukacyjna „Pan Jezus oczekuje, abym...”

Ustaw uczniów w rzędzie (gęsiego), stań przed nimi. Trzymaj kartki z napisami: „DOBRE ZACHOWANIE” i „ZŁE ZACHOWANIE – GRZECH”

Wymieniaj dobre i złe zachowania. Poproś, aby uczniowie dokonywali oceny tych zachowań – przeskakują w prawo, gdy zachowanie jest dobre, w lewo – gdy zachowanie jest złe.

Podsumuj: *Wymienione złe zachowania to grzechy. Każdy grzech to nieposłuszeństwo wobec Pana Jezusa, który pragnie, abyśmy postępowali dobrze. Pan Jezus oczekuje od nas, abyśmy się nawracali, abyśmy nauczyli się przepraszać i wybaczać sobie grzechy.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Panie Jezu, przepraszamy Cię za wszystko, czym Cię zasmucamy.*

Piosenka Przepraszam Cię, Boże

PRACA DOMOWA

Zachęć uczniów, aby po powrocie do domów przeprosili rodziców za swoje dotychczasowe złe zachowania. Poproś także, aby na następną lekcję przynieśli pamiątki ze swojego chrztu świętego.

KATECHEZA 46

Temat: Pan Jezus ustanawia sakrament chrztu świętego

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus ustanawia sakrament chrztu świętego.
- Zapoznanie uczniów z obrzędem chrztu świętego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia, że sakrament chrztu świętego ustanawia Pan Jezus,
- powtarza słowa kapłana wypowiedane podczas udzielania sakramentu chrztu świętego: „Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”,
- wymienia widzialne znaki chrztu świętego: wodę święconą, oleje święte, chrzcielnicę, paschał, świecę, białą szatkę.

Postawy

Uczeń

- jest wdzięczny za dar chrztu świętego.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Chrzest w Jordanie*, ponumerowane karteczki do zabawy edukacyjnej, zadanie multimedialne,
- piosenka *Dzieckiem Bożym jestem ja*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Uczniowie kończą wezwania, np.:

Panie Jezu, dziękujemy Ci za...

Panie Jezu, prosimy Cię...

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj **ilustrację *Chrzest w Jordanie***. Przypomnij, że Pan Jezus przyjmuje chrzest w rzece Jordan.

Zapytaj: *Do czego nawołuje ludzi Jan Chrzciciel?* (do nawrócenia)

Powiedz: *Podczas dzisiejszej katechezy dowiemy się, że Pan Jezus z miłości do ludzi ustanawia sakrament chrztu świętego. Wiara, którą otrzymujemy w tym sakramencie, sprawia, że odkrywamy miłość Pana Jezusa do nas, Jego obecność w naszym życiu.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia była podeksycytowana, bo już za chwilę miał zostać ochrzczony jej młodszy brat, Daniel.

Ksiądz Mateusz zapytał rodziców, jakie imię wybrali dla swojego syna. Ciocia Marta i wujek Maciej, rodzice chrzestni Daniela, obiecali, że będą pomagać w wychowaniu dziecka. Następnie ksiądz wprowadził ich do kościoła. Daniela niosła na rękach mama. Rozpoczęła się Msza Święta. Kiedy ksiądz polewał głowę Daniela wodą święconą z chrzcielnicy, Franek szepnął:

– *Teraz Daniel jest już dzieckiem Bożym i tak jak my otrzymał życie wieczne.*

– *Co? Wystarczyła woda?* – *Zuzia spojrzała na brata zdziwiona.*

– *Później ci wyjaśnię.*

Przez całą Mszę Świętą Zuzia trzymała białą szatkę. Nie wiedziała, dlaczego mama chrzestna Daniela kupiła mu taką białą sukienkę.

Wstydziła się zapytać. Na szczęście ksiądz Mateusz wyjaśnił, że Daniel nie ma już grzechu pierworodnego, z którym rodzi się każdy człowiek. Ten grzech zostaje zmyty właśnie poprzez chrzest. Zuzia zrozumiała, że biała szatka jest symbolem czystego serca.

Po powrocie do domu Daniel przespał pół dnia.

– Nasz braciszek chyba jeszcze nigdy nie był taki grzeczny – stwierdził Franek.

– Widzisz, jakie z niego Boże dziecko?! Grzeczny jak aniołek – uśmiechnął się dziadek.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Kto zdecydował, że Daniel zostanie ochrzczony? (rodzice)
- Kto pomaga w wychowaniu ochrzczonego dziecka? (rodzice chrzestni)
- Kto udziela sakramentu chrztu świętego? (ksiądz)
- Jaki grzech zostaje usunięty poprzez chrzest? (pierworodny)
Dopowiedz: Każdy człowiek rodzi się z grzechem, który nazywamy pierworodnym. Dlaczego? Kiedy Pan Bóg stworzył człowieka, człowiek sprzeciwił się Bogu i popełnił grzech. Za to został wyrzucony z raju.
- Co oznacza biała szatka? (biała szatka jest symbolem czystego serca; ochrzczone dziecko jest bez grzechu)

Dopowiedz: Podczas chrztu świętego ksiądz wypowiada słowa – „Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. W tym sakramencie Pan Jezus daje nam Ducha Świętego, który pomaga nam stawać się dobrymi dziećmi Bożymi. Jest to ten sam Duch Święty, który zstępuje na Pana Jezusa w czasie Jego chrztu w rzece Jordan.

Zadanie multimedialne (Learning Apps) „Sakrament chrztu świętego”

Polecenie: Wybierz elementy związane z sakramentem chrztu świętego.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mt 28,16a.18–19)

Jedenastu uczniów przybywa do Galilei. (...) Jezus podchodzi i przemawia do nich tymi słowami: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na

ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- Kogo Pan Jezus powołuje do udzielania chrztu świętego? (uczniów – apostołów)
- Kto udziela chrztu świętego dzisiaj? (księża)

Podsumuj: *Apostołowie przekazują zadanie udzielania chrztu świętego i nauczania o Panu Jezusie księżom.*

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Kto pierwszy, ten lepszy!”

Podziel zespół klasowy na grupy 8-osobowe. Pozostali uczniowie są sędziami. Jeżeli liczba uczniów jest podzielna przez 8, to sędzią jesteś ty. Każde dziecko otrzymuje jedną kartkę (wszystkie są ponumerowane od 1 do 8 – przygotuj tyle zestawów, ile jest grup). Na drugiej stronie kartki zapisany jest tekst z Pisma Świętego (wyraz pierwszy ma numer 1 itd.). Zadaniem uczniów jest jak najszybciej uszeregować cyfry od 1 do 8 i ustawić się w odpowiadającej numeracji kolejności. Wygrywa ta grupa, która pierwsza ustawiła się i poprawnie ułożyła tekst:

1. UDZIELAJCIE
2. IM
3. CHRZTU
4. W IMIĘ
5. OJCA
6. I SYNA,
7. I DUCHA
8. ŚWIĘTEGO

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Wklej naklejkę z postacią Pana Jezusa.*

Zadanie 2: *Jak nazywają się te przedmioty? Przyklej naklejki z odpowiednimi podpisami.*

Zadanie 3: *Uzupełnij zdanie. Jeśli nie znasz daty swojego chrztu, poproś o pomoc najbliższych.*

Piosenka Dzieckiem Bożym jestem ja

Podsumuj: *Pan Jezus ustanawia sakrament chrztu świętego z miłości do każdego człowieka. Poprzez chrzest stajemy się dziećmi Bożymi. Chrzest włącza nas do Kościoła. Wiedzieli o tym wasi rodzice, dlatego poprosili Kościół o chrzest dla was. Uznali, że jest to największy dar, jaki mogą wam ofiarować.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Podziękujmy Panu Jezusowi za dar chrztu świętego oraz za rodziców i chrzestnych piosenką.*

KATECHEZA 47

Temat: Pan Jezus uroczyście wjeżdża do Jerozolimy

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Przygotowanie uczniów do pełniejszego przeżycia Niedzieli Palmowej.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- opowiada o uroczystym wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy,
- wyjaśnia, że Kościół obchodzi Niedzielę Palmową na pamiątkę wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy,
- tłumaczy, że poprzez dobre uczynki wychwala Pana Jezusa i świadczy o tym, że jest dzieckiem Bożym.

Postawy

Uczeń:

- wyraża potrzebę spotkania z Chrystusem w liturgii Niedzieli Palmowej.

Formy organizacji zajęć

grupowa, indywidualna, zespołowa.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, taniec, pantomima, śpiew, zadanie multimedialne, praca z podręcznikiem, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje: *Pan Jezus wjeżdża do Jerozolimy*, palma, chrzcielnica, korona cierniowa, napisy: „Wielki Tydzień” i „Niedziela Palmowa”, zadanie multimedialne,
- piosenka *Śpiewaj hosanna*,
- małe instrumenty perkusyjne.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że w sakramencie chrztu świętego uczyniłeś nas dziećmi Bożymi. Dziękujemy za naszych rodziców, rodziców chrzestnych, którzy prosili o chrzest święty dla nas. Dziękujemy Ci za księży, którzy nas ochrztili. Pragniemy Cię dzisiaj wychwalać modlitwą, której nas nauczyłeś: Ojcze nasz...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Sprawdź wpisy o chrzcie w podręczniku ucznia. Zapytaj:

- *O czym opowiadali wam wasi rodzice, gdy wypełnialiście wspólnie zadanie w podręczniku dotyczące chrztu świętego?*
- *Kto ustanawia sakrament chrztu świętego? (Pan Jezus)*
- *Kogo Pan Jezus powołuje do udzielania sakramentu chrztu? (apostołów, księży)*

I. Odkrywam

Poproś uczniów o wysłuchanie opowiadania, dzięki któremu dowiedzą się, w jaki sposób przeżywamy w Kościele pamiątkę uroczystego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Podkreśl, że wydarzenie to rozpoczyna Wielki Tydzień. Wyjaśnij, że Wielki Tydzień to upamiętnienie najważniejszych wydarzeń z życia Pana Jezusa. Korzystając z kalendarza, wskaż datę Niedzieli Palmowej.

Opowiadanie

Zuzia i Franek bardzo się cieszyli z nadchodzącej Niedzieli Palmowej. Mieli wziąć udział w przedstawieniu opowiadającym o tym, jak Pan Jezus wjechał na osiołku do Jerozolimy. Mama uszyła dzieciom stroje podobne do tych, jakie noszono w tamtych czasach. Kupiła też długie gałązki palmowe, które rodzeństwo miało nieść podczas procesji. Zuzia

i Franek musieli nauczyć się na pamięć treści okrzyków na cześć Pan Jezusa.

Podczas próby Zuzia zapytała księdza Mateusza, co znaczy słowo „hosanna”.

– Słowo to wyraża uwielbienie dla Pana Jezusa, radość z Jego przybycia do Jerozolimy, Zuziu. Jest to także prośba o pomoc – odpowiedział ksiądz.

– Wobec tego będą krzyczała bardzo głośno – poważnie stwierdziła Zuzia – tak na pewno krzyczały dzieci, gdy Pan Jezus wjeżdżał do Jerozolimy. Franek bał się, że nie zdąży rozłożyć płaszcza przed osiołkiem. Zwierzył się z tego księdzu Mateuszowi, ale kapłan go uspokoił. Powiedział, że na pewno sobie poradzi.

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Do którego święta przygotowywali się Zuzia i Franek? (do Niedzieli Palmowej)*
- *Co mieli nieść w dłoniach podczas procesji? (gałązki palmowe)*
- *Co wyraża słowo „hosanna”? (radość, uwielbienie, prośbę o pomoc)*

Piosenka Śpiewaj hosanna

Dzieci śpiewają, wystukując rytm na przyniesionych instrumentach.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 12,12–14a)

Nazajutrz wielki tłum, który przybył na święto, usłyszawszy, że Jezus przybywa do Jerozolimy, bierze gałązki palmowe i wybiega Mu na spotkanie, wołając: „Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w Imię Pańskie!” oraz „Król Izraela!”. A Jezus, znalazłszy osiołka, dosiada go.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Jak nazywa się miasto, do którego przybywa Pan Jezus? (Jerozolima)*
- *Co krzyczą ludzie na widok Jezusa? („Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w Imię Pańskie! Król Izraela!”)*

→ Na jakim zwierzęciu wjeżdża do Jerozolimy Pan Jezus? (na osiołku)

W czasie omawiania Ewangelii uczniowie umieszczają na tablicy ilustrację *Pan Jezus wjeżdża do Jerozolimy*.

Poinformuj: *W Kościele obchodzimy uroczyste Niedzielę Palmową, wspominając tym samym wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy. Zadania, które wykonacie, pomogą wam zapamiętać symbol Niedzieli Palmowej.*

Zadanie „Symbol niedzieli Palmowej”

Polecenie: *Wybierz symbol Niedzieli Palmowej.*

(Na ekranie znajdują się ilustracje przedstawiające palmę, kielich z Hostią, koronę cierniową, chrzcielnicę, paschał).

Zadanie możesz też zrealizować bez wykorzystania tablicy multimedialnej: Zawieś na tablicy napis **WIELKI TYDZIEŃ**, pod nim **NIEDZIELA PALMOWA**. Umieść na tablicy ilustracje przedstawiające palmę, kielich z Hostią, koronę cierniową, chrzcielnicę, paschał. Poproś uczniów, aby wybrali symbol Niedzieli Palmowej.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Mieszkańcy Jerozolimy wychwalają Pana Jezusa, rzucając Mu pod nogi gałązki palmowe. Dorysuj gałązki tym, którzy jeszcze ich nie mają, a następnie pokoloruj wszystkie.*

Zabawa edukacyjna – taniec

Zachęć uczniów do zabawy: *Tańcem podziękujemy Pan Jezusowi za to, że jest z nami, że możemy nazywać Go, tak jak ludzie w Jerozolimie, naszym Panem i królem. Mamy powód, aby być szczęśliwi.*

Zaproś uczniów do tańca izraelskiego *Yah ribbon*. Ustaw dzieci w dwóch kręgach i poproś, by kręgi poruszały się w dwóch różnych kierunkach, w rytm muzyki. Pokazuj gesty, którymi uczniowie będą uwielbiali Pana Jezusa. Możesz zaproponować uczniom, by sami wymyślali gesty, którymi będą wychwalali Pana Jezusa.

Warto zaprzeć

Taniec izraelski *Yah Ribbon* znajdziesz na płycie dołączonej do poradnika: *Tańce i zabawy dla grupy*, Polskie Stowarzyszenie Pedagogów i Animatorów KLANZA, Lublin 2002.

Zadanie multimedialne (platforma Learning Apps) „Wychwalam Jezusa – krzyżówka”

Polecenie: *Rozwiąż krzyżówkę. Powstaje hasło: dobro.*

V. Utrwalam

Możesz też zaproponować **pantomimę**: „Każdym dobrym czynem wychwalam Pana Jezusa”. Chętni uczniowie gestem i ruchem pokazują dobry uczynek, pozostali odgadują.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Rozwiąż krzyżówkę. Hasło wpisz we wskazane miejsce.*

Zadanie 3: *Uzupełnij obrazki odpowiednimi naklejkami. Opowiedz, co przedstawiają ilustracje.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Panie Jezu, Ty jesteś naszym Królem. Chcemy Cię dzisiaj wychwalać piosenką „Śpiewaj Hosanna”.* Dzieci śpiewają, klaszcząc rytmicznie.

KATECHEZA 48

Temat: Pan Jezus ustanawia sakrament Eucharystii

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że sakrament Eucharystii ustanawia Pan Jezus.
- Kształtowanie w uczniach przeświadczenia, że podczas Mszy Świętej, tak jak w Wieczerniku, Pan Jezus przemienia chleb w swoje Ciało i wino w swoją Krew.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia pojęcia: ostatnia wieczerza, Eucharystia, Msza Święta, sakrament,
- tłumaczy, że podczas Mszy Świętej Pan Jezus przemienia chleb w swoje Ciało i wino w swoją Krew,
- wymienia zasady właściwego zachowywania się podczas Mszy Świętej.

Postawy

Uczeń

- wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem i pielęgnowania przyjaźni z Nim.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, pantomima, ekspozycja filmu, praca z podręcznikiem, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje z poprzednich zajęć, materiały do wydrukowania,
- piosenka *Jezus jest tu*,
- białe i czarne karteczki.

Struktura katechezy

Modlitwa

Uczniowie kończą zdanie modlitwy: *Wychwalam Cię, Panie Jezu, za to, że... np. mnie kochasz, dałeś mi mamę, tatę, pomagasz mi.*

Dodaj: *Wychwalam Cię, Panie Jezu, za to, że ustanawiasz kapłanów.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj uczniom ilustracje przedstawiające różne wydarzenia biblijne, które omawialiście na poprzednich zajęciach, i poproś o wybranie obrazu ukazującego wydarzenie omawiane na ostatniej katechezie. Następnie rozwiń **kartki** (Niedziela Palmowa, Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota) i poproś o wybranie napisu określającego dzień, w którym Kościół świętuje to wydarzenie.

Zapytaj: *Co przynosimy do kościoła w Niedzielę Palmową?*

Przypomnij, że Niedziela Palmowa rozpoczyna Wielki Tydzień.

I. Odkrywam

Zapytaj: *O którym sakramencie ustanowionym przez Pana Jezusa mówiliśmy na poprzednich lekcjach? (o chrzcie świętym)*

Powiedz: *Sakramenty to wielka pomoc dla ludzi. Dzięki nim możemy być blisko Pana Jezusa. Pan Jezus ustanawia dla nas kolejny sakrament – jest nim Eucharystia.*

Podczas tej katechezy dowiemy się, co czyni Pan Jezus podczas ostatniej wieczerzy – ostatniej kolacji z apostołami.

Opowiadanie

- Zbieramy się, kochani. Musimy już wychodzić. Spóźnimy się na Mszę Świętą.
- Mamo, nie mogę znaleźć laurerek, które zrobiliśmy na religii z panią Emilką. Mamy je dziś wręczyć naszym księżom – powiedziała Zuzia.
- Leżą na twoim regale! – krzyknął stojący w korytarzu Franek.
- Uff! Dziękci. Teraz możemy iść.

*

W kościele było bardzo wielu ludzi; wszyscy chcieli wziąć udział w liturgii Wielkiego Czwartku.

– Nie ma już wolnych miejsc w ławkach! Jak ja wytrzymam? – narzekała Zuzia.

– Dasz radę. Postaraj się, w końcu to ostatnia Eucharystia przed Wielkanocą! – odpowiedział Franek.

Podczas Mszy Świętej ksiądz Mateusz dziękował Panu Jezusowi za swoje powołanie; za fakt, że mocą Pana Jezusa dokonuje się na ołtarzu cud przemiany chleba w Ciało Pana Jezusa i wina w Jego Krew. Pod koniec liturgii Zuzia i jej koleżanki podeszły do księdza i wręczyły mu laurki.

– Dziękujemy, że ksiądz z nami jest. Bez księdza nie moglibyśmy uczestniczyć we Mszy Świętej – wyrecytowała uroczyście Hania, a na twarzy księdza Mateusza zagościł uśmiech.

Po wyjściu z kościoła Zuzia powiedziała:

– A ja myślałam, że cuda były tylko wtedy, gdy Pan Jezus chodził po ziemi.

– Błąd. Każda Msza Święta to cud i prawdziwe spotkanie z Panem Jezusem. Pan Jezus przychodzi do każdego i każdej z nas – odrzekła mama.

II. Spotykam

Powiedz, że w Ewangelii opisano ostatnią wieczerzę, która miała miejsce na krótko przed ukrzyżowaniem Pana Jezusa.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 22,14.19–20)

Wieczorem Jezus zajmuje miejsce u stołu pośród apostołów. Następnie bierze chleb, odmawia dziękczynienie, łamie go i podaje im, mówiąc:

„To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!”. Tak samo i kielich bierze po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”.

Zapytaj:

- *Z kim Pan Jezus zasiada do stołu? (z apostołami)*
- *Co znaczy słowo „wieczerza”? (kolacja)*
- *Co czyni Pan Jezus podczas owej ostatniej kolacji? (łamię chleb i rozdaje go apostołom, mówiąc: „To jest Ciało moje. To czyńcie na moją pamiątkę”, podaje kielich z winem, mówiąc „To jest moja Krew, która za was będzie wylana”)*

Podsumuj: Pan Jezus, mówiąc, że Jego Krew będzie wylana, a Ciało wydane, zapowiada swoją śmierć na krzyżu. Ta wieczerza to ostatnia kolacja Pana Jezusa z apostołami. On pragnie, aby apostołowie na Jego pamiątkę sprawowali Mszę Świętą.

IV. Odpowiadam

Powiedz: Wiecie już, że to Pan Jezus ustanawia Eucharystię – Mszę Świętą – podczas ostatniej wieczerzy, w Wielki Czwartek. Czyni to z miłości do każdego z nas. Podczas każdej Mszy Świętej Pan Jezus jest obecny pod postaciami chleba i wina. Teraz już chyba rozumiecie, dlaczego powinniśmy w sposób godny zachowywać się na Mszy Świętej? W ten sposób możemy pokazać, że kochamy Pana Jezusa.

Zabawa edukacyjna (pantomima) „Gdy jestem w kościele...”

Rozdaj uczniom białe i czarne karteczki. Następnie zaprosz kilku uczniów na środek klasy. Każdemu podpowiedz, co ma robić, jaką czynność odegrać. Pozostałych uczniów zapytaj: *Czy takie zachowanie jest właściwe w kościele, czy też nie?*

Przykładowe zachowania: żucie gumy, klęczenie ze złożonymi rękami, czynienie znaku krzyża, trzymanie rąk w kieszeni, wiercenie się na krześle, kucanie zamiast przyklęknięcia, bieganie etc.

Pozostali uczniowie (obserwatorzy) podnoszą czarną kartkę, gdy zachowanie jest niewłaściwe, a białą, gdy zachowanie jest prawidłowe. Pochwal uczniów za to, że znają zasady właściwego zachowania w kościele. Podkreśl, że dobre zachowanie uczniów będzie dla innych potwierdzeniem, że wierzą w obecność Pana Jezusa we Mszy Świętej.

Piosenka *Jezus jest tu*

V. Utrwalam

Zawieś na tablicy napis **WIELKI TYDZIEŃ**, pod nim **NIEDZIELA PALMOWA** i **WIELKI CZWARTEK**. Zaprezentuj ilustracje przedstawiające palmę, kielich z Hostią, krzyż, figurę Jezusa zmartwychwstałego.

Poleć uczniom: *Wybierzcie spośród rysunków te, które symbolizują Niedzielę Palmową i Wielki Czwartek.*

Podsumuj: *Sprawdźmy, kiedy w tym roku rozpoczyna się Wielki Tydzień, kiedy przypadają Niedziela Palmowa i Wielki Czwartek. Pamiętajmy o tych ważnych dniach.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj witraż.*

Zadanie 2: *Skreśl co drugą literkę i odczytaj hasło.*

Zadanie 3: *Wpisz wyrazy we właściwe miejsca.*

VI. Modłę się

Zaproś uczniów do modlitwy. Niech powtarzają słowa: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że podczas ostatniej wieczerzy ustanawiasz Eucharystię. (uczniowie: Dziękujemy Ci, Panie Jezu)

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że jesteś zawsze z nami.

Zaproś dzieci do zaśpiewania **piosenki *Jezus jest tu***. Przypomnij, że Pan Jezus ustanawia Eucharystię z miłości do ludzi – bo pragnie pozostać z nimi w bliskości.

KATECHEZA 49

Temat: Pan Jezus modli się w Ogrójcu

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Zapoznanie uczniów z wydarzeniami, które dzieją się w Ogrójcu.
- Budzenie w uczniach pragnienia modlitwy.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- odpowiada na pytania dotyczące modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu,
- wyjaśnia, że modlitwa jest spotkaniem i rozmową z Panem Jezusem.

Postawy

Uczeń

- modli się, biorąc przykład z Jezusa.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z podręcznikiem, śpiew, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja *Pan Jezus modli się w Ogrójcu* oraz inne ilustracje pokazujące życie Pana Jezusa (z poprzednich katechez),

prezentacja multimedialna, karteczki z napisem „Pan Jezus modli się w ogrodzie Oliwnym”

- piosenka *Jezus jest tu*,
- ilustracje wycięte z gazet, czasopism, piosenka *Ojcze, chwała Tobie*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Dzieci czynią znak krzyża. Śpiewają piosenkę *Jezus jest tu*, której nauczyły się na poprzedniej katechezie.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Pokaż uczniom ilustracje przedstawiające sceny z życia Pana Jezusa i poproś o wskazanie tej, która przedstawia wydarzenie omawiane na ostatniej katechezie. Rozwiń również napisy („Wielki Tydzień”, „Niedziela Palmowa”, „Wielki Czwartek”, „Wielki Piątek”, „Wielka Sobota”) i poproś o wybranie tego, który określa dzień, gdy Kościół świętuje to wydarzenie.

Zapytaj:

- *Który sakrament Pan Jezus ustanawia w czasie ostatniej wieczerzy? (sakrament Eucharystii)*
- *Które symbole kojarzą się z Wielkim Czwartkiem? (Hostia, kielich)*

I. Odkrywam

Poinformuj, uczniów, że na tej katechezie poznają dalsze losy Pana Jezusa, który po wieczerzy z apostołami udaje się do ogrodu Oliwnego.

Opowiadanie

Franek jak zwykle odebrał Zuzię ze świetlicy.

- *Franku, co się stało? Wyglądasz na smutnego – powiedziała Zuzia.*
- *Wojtek będzie miał jutro operację. Przewrócił się na rowerze. Ma bardzo brzydkie złamanie, tak powiedziała nasza pani.*
- *Nie martw się, będzie dobrze!*
- *Tak się tylko mówi. A ja się martwię, bo to mój dobry kolega.*
- *Franku! Nie martw się, tylko módl! Wiesz, co mówi babcia?!*
- *Wiem, wiem. Trzeba zaufać Panu Jezusowi.*

– No to czym się przejmujesz? Przyjedziemy do domu, zjemy i pomodlimy się, zgoda?

Franek spojrział na siostrę. „Zazdroszczę jej tej ufności” – pomyślał.

A głośno powiedział:

– Dobra, Zuzka, masz rację. Pomodlimy się. W ten sposób na pewno pomogę Wojtkowi.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Dlaczego Franek był smutny? (jego kolega, Wojtek, miał wypadek na rowerze)
- Jak zareagowała Zuzia na wieść o wypadku Wojtka? (pocieszała brata)
- Jaką radę dała Zuzia Frankowi? (poradziła mu, żeby zaufał Panu Jezusowi)
- Jak można pomóc koledze w takiej sytuacji? (można się pomodlić o dobry przebieg operacji)
- Kto nauczył Zuzię takiego podejścia? (babcia Zosia)

Zapytaj: Czy w waszym życiu zdarzyła się taka sytuacja, że bardzo prosiliście Pana Jezusa o pomoc? Jeśli chcecie, opowiedzcie o tym.

Wysłuchaj odpowiedzi. Możesz podać przykład, który uzmysłowi dzieciom, że wielu ludzi zwraca się do Pana Jezusa w modlitwie, prosząc o pomoc w różnych ważnych sprawach.

Podsumuj: *Pan Jezus wie, co dla nas jest dobre, co naprawdę może nam pomóc i kiedy. Wysłuchuje naszych próśb, jeśli są zgodne z Jego wolą.*

Poinformuj, że w Ewangelii sam Pan Jezus da nam odpowiedź, dlatego tak się dzieje.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 22,39–42.45–46)

Po wieczerzy Jezus udaje się na Górę Oliwną: towarzyszą Mu uczniowie. Gdy docierają na miejsce, daje im polecenie: „Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”. Następnie oddala się od nich, pada na kolana i modli się tymi słowami: „Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich. Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie”. Zakończywszy modlitwę,

wraca do uczniów, a widząc, że zasnęli, pyta ich: „Czemu śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”.

IV. Odpowiadam

Powiedz: *Pan Jezus obawia się cierpienia, tak jak każdy z nas, dlatego się modli. Jest zdecydowany uczynić wszystko, czego oczekuje od Niego Ojciec. On wie, że jest ukochanym Synem, że Ojciec nie pozostawi Go w tym cierpieniu.*

Pamiętacie postawę brata Zuzi z opowiadania? Franek wiedział, że jego kolega bardzo cierpi, że czeka go operacja. Sam to przeżył. Pamiętał, że cała rodzina wtedy się za niego modliła, i teraz on postanowił modlić się za Wojtka.

Umieść na tablicy ilustrację *Pan Jezus modli się w Ogrójcu*.

Podsumuj: *Pan Jezus upomina uczniów, aby się modlili. Dlaczego? Otóż wie, że człowiek boi się cierpienia, że chciałby go uniknąć. Pan Jezus wie także, że z lęku przed cierpieniem potrafimy kłamać, oszukiwać. Tylko modlitwa i wiara w to, że Pan Jezus jest obecny w naszym życiu, daje nam siły, aby pokonać strach i różne trudności.*

Zabawa edukacyjna „Ciepło–zimno”

Przed wejściem uczniów do klasy ukryj 5 kartek (na każdej zapisano jeden wyraz, z których powstanie zdanie „Pan Jezus modli się w ogrodzie Oliwnym”). Ponownie umieść na tablicy ilustrację *Pan Jezus modli się w ogrodzie Oliwnym*. Poinformuj uczniów, że w klasie ukryto kartki z wyrazami tworzącymi tytuł ilustracji. Zaproś pierwszego ucznia, aby rozpoczął poszukiwania. Kieruj go określeniami: ciepło, cieplej, gorąco – gdy zbliża się do miejsca ukrycia kartki, lub określeniami: chłodno, zimno, zimniej, mróz – gdy się od niego oddala. (Udział w zabawie bierze pięć osób). Każdy z nich przyczepia odnalezioną kartkę na tablicy. Na koniec wszyscy ustalają ich kolejność:

Tytuł obrazu:

1. Pan
2. Jezus
3. modli się
4. w ogrodzie
5. Oliwnym

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Dziękujemy Ci, Panie Jezu!”

Przygotuj wcześniej 10 zdjęć/rysunków (z gazet, czasopism). Zadaniem uczniów jest wylosowanie ilustracji i ułożenie tekstu modlitwy związanej z tym, co znajduje się na obrazku. Modlitwy rozpoczynają się od słów:

Dziękujemy Ci, Panie Jezu... lub Prosimy Cię, Panie Jezu...

Przykładowe pomysły:

- przyroda – *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za piękny świat.*
- rodzina – *Prosimy Cię, Panie Jezu, opiekuj się naszymi rodzinami.*
- osoba chora – *Prosimy Cię, Panie Jezu, opiekuj się chorymi i cierpiącymi.*
- kierowca – *Prosimy Cię, Panie Jezu, aby kierowcy jeździli bezpiecznie.*
- kapłan – *Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy zawsze szanowali księży, katechetów.*

Poproś uczniów o przyjęcie postawy modlitewnej. Niech dzieci wypowiadają teksty swoich modlitw. Na zakończenie pomódl się: *Panie Jezu, prosimy Cię, abyśmy jak najczęściej chcieli się modlić, nie ustawiali w modlitwie. Ucz nas prosić, dziękować i przepraszać, abyśmy wypełniali Twoją wolę w naszym życiu.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj postać Pana Jezusa.*

Zadanie 2: *Wpisz literki w odpowiednich miejscach (pomogą ci zapisane obok cyfry). (Powstaje hasło: Módlmy się).*

VI. Modlę się

Zachęć uczniów, aby w tej modlitwie gorąco prosili Pana Jezusa o siłę w wypełnianiu woli Bożej. *Ojcze nasz...*

Piosenka *Ojcze, chwata Tobie*

KATECHEZA 50

Temat: Pan Jezus niesłusznie oskarżony

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Ukazanie uczniom postawy Pana Jezusa wobec niesłusznie oskarżających.
- Kształtowanie w uczniach przekonania, że niesłuszne oskarżenie sprawia drugiemu człowiekowi ból.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, że Pan Jezus jest niesłusznie oskarżony,
- wskazuje Piłata jako tego, który nie znajduje winy w Panu Jezusie.

Postawy

Uczeń

- przyznaje się do winy i przeprosza za wyrządzone krzywdy.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z podręcznikiem, śpiew, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje przedstawiające życie Pana Jezusa (z poprzednich katechez), napisy do wydrukowania,

- piosenka *Przepraszam Cię, Boże*,
- piosenka *Ojcze, chwala Tobie*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Pan Jezus wypełnia wolę swojego Ojca. Wołajmy do dobrego Ojca „Ojcze nasz...”, byśmy mieli taką postawę jak Pan Jezus. Ojcze nasz...*

Piosenka *Ojcze, chwala Tobie*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj uczniom ilustracje przedstawiające różne wydarzenia biblijne z poprzednich katechez i poproś ich o wybranie obrazu ukazującego wydarzenie omawiane na ostatniej lekcji (*Pan Jezus modli się w ogrodzie Oliwnym*).

Zapytaj:

- *Co dzieje się po ostatniej wieczerzy?* (Pan Jezus idzie z uczniami do ogrodu Oliwnego)
- *Co robi Pan Jezus w Ogrójcu?* (modli się)
- *O co prosi uczniów?* (aby też się modlili)

I. Odkrywam

Opowiadanie

Kiedy mama wróciła z pracy, zastała w domu zapłakaną Zuzię.

– Mamo, dobrze, że jesteś! – krzyknęła dziewczynka. – Julka już nie jest moją przyjaciółką! Oskarżyła mnie przed całą klasą, że zabrałam z jej piórnika długopis. A to nieprawda! Nic takiego nie zrobiłam. Wiem, że nie można grzebać w cudzych rzeczach.

– Uspokój się, kochanie. Chodź, porozmawiamy. – Mama posadziła sobie Zuzię na kolanach.

– Zuzka, nadal płaczesz? – Do pokoju zajrzał Franek. – Przecież tłumaczyłem ci, że Julka jest głupia i nie masz się czym przejmować!

– Nie mów tak o niej! Ona nie jest głupia!

– To co, jesteś na nią zła czy nie?!

– Jestem, ale nie pozwolę, byś mówił, że jest głupia. Bo to nieprawda.

– Franku, Zuzia ma rację – powiedziała mama. – Julka okazała się niesprawiedliwa, a nie głupia. Niestusznie oskarżyła Zuzię. Nie miała

dowodów. Wiesz, Zuziu, sędzę, że musisz z nią poważnie porozmawiać.

W tym momencie zadzwonił dzwonek do drzwi. Na progu stała Julka ze swoją mamą.

– Zuziu, moja córka chce ci coś powiedzieć – powiedziała mama Julki.

– Zuziu, przepraszam cię. Znalazłam długopis w worku na kaptcie.

Włożyłam go tam, gdy wychodziłyśmy ze świetlicy. Zapomniałam o tym.

Wybaczysz mi?

Zuzia spojrzała na swoją przyjaciółkę i się uśmiechnęła.

– Ja też cię przepraszam, przed chwilą powiedziałam, że nie jesteś już moją przyjaciółką. A to nieprawda.

II. Spotykam

Zapytaj:

- O co Julka oskarżyła Zuzię? (o kradzież długopisu)
- Czy Julka miała podstawy do tego, aby ją oskarżyć? (nie miała)
- Jak czuła się Zuzia? (było jej przykro, na pewno wstydziła się przed resztą klasy)
- Czy Zuzia okazała się prawdziwą przyjaciółką Julki? Dlaczego? (tak – nie pozwoliła Frankowi, żeby nazywał Julkę głupią)
- A czy Julka okazała się prawdziwą przyjaciółką Zuzi? Dlaczego? (tak – gdy znalazła długopis, przysłała do domu Zuzi, aby ją przeprosić)

Zapytaj: Kto z was został kiedyś niesłusznie oskarżony? Jak się wtedy czuliście?

Doprowadź do wniosku: Wielu z was doświadczyło już cierpienia i smutku z powodu fałszywych oskarżeń. Nikt nie ma prawa oskarżać drugiego człowieka bez dowodów.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 23,13–14.16.23–24)

Piłat każe wezwać arcykapłanów, członków Sanhedrynu, oraz lud i mówi do nich: „Przyprowadziliście mi tego człowieka pod zarzutem, że podburza lud. Przesłuchałem go wobec was i nie znajduję w nim żadnej winy w sprawach, o które go oskarżacie. (...) Każę go więc wychłostać i uwolnię”. (...) Lecz oni nalegają z wielkim wrzaskiem, domagając się, aby Jezusa ukrzyżowano. Piłat postanawia więc, że ich żądanie zostanie spełnione.

IV. Odpowiadam

Pokaż uczniom znajdującą się w podręczniku ilustrację przedstawiającą Pana Jezusa przed Piłatem. Wcześniej wydrukuj **napisy**:

A) „Przywiedliście mi tego człowieka pod zarzutem, że podburza lud. Otóż ja przesłuchałem go wobec was i nie znalazłem w nim żadnej winy w sprawach, o które go oskarżacie. Każę go więc wychłostać i uwolnię”.

B) „Nieprawda! Jest winny! Ukrzyżuj Go!”

C) „Wasze żądanie zostanie spełnione”.

Zapytaj:

- *Co Piłat mówi o Panu Jezusie? („nie widzę w nim winy” – umieść na tablicy napis A)*
- *Czego żądają od Piłata arcykapłani i lud? (aby ukrzyżował Pana Jezusa – umieść na tablicy napis B)*

W ramach podsumowania zapytaj: *I co robi Piłat?* (umieść na tablicy napis C)

Podkreśl: *Pan Jezus zostaje skazany na śmierć, chociaż jest niewinny.*

Zabawa edukacyjna „Czy to prawda, że...”

Wytlumacz reguły zabawy: będziesz podawać prawdziwe i nieprawdziwe informacje o klasie jako zespole. Kiedy uczniowie uznają, że oskarżasz ich niesłusznie, wstają z ławek na znak protestu przeciw oskarżeniom. Kiedy mówisz prawdę, uczniowie siedzą.

Przykładowe zdania:

- Ta klasa nigdy nie jest przygotowana do lekcji.
- Te dzieci potrafią uważnie słuchać.
- Cała klasa stanęła wczoraj na głowie.
- Te dzieci w czerwcu ukończą pierwszą klasę.
- Nikt nie ma podręcznika.
- Te dzieci kochają Pana Jezusa.

Podsumuj: *Pan Jezus nie protestuje, gdy jest oskarżany. Wie, że aby każdy z nas mógł otrzymać życie wieczne, On musi umrzeć za nas. A my? Gdy ktoś nas niesłusznie oskarża, szukajmy osoby dorosłej: nauczyciela, rodzica, który pomoże rozwiązać spór. Nie odpłacajmy złem za zło. Nie oskarżajmy, nie wyzywajmy.*

Podkreśl, że jeżeli zdarzy nam się kogoś niesłusznie oskarżyć, to musimy mieć odwagę, by przyznać się do błędu i przeprosić.

Zabawa ruchowa „Nie chcę cię znać”

Ustaw uczniów w dwóch kręgach. Wyjaśnij, że krąg wewnętrzny to osoby, które zostały niesłusznie osądzone. Po stronie zewnętrznej stoją uczniowie, którzy odgrywają niesłusznie oskarżających, ale przyznają się do winy i pragną przeprosić, naprawić krzywdę. Dzieci stają tak, że tworzą pary w obu kręgach – dziecko naprzeciw dziecka.

Wewnętrzny krąg śpiewa tekst:

**„Nie chcę cię, nie chcę cię,
nie chcę cię znać”** i odsuwa się do środka (zmniejsza swój krąg).

W tym momencie osoby stojące w kręgu zewnętrznym, „przebaczając”, odpowiadają swoim partnerom:

**„Chodź do mnie,
chodź do mnie, rączkę mi daj”.**

Dzieci z kręgu wewnętrznego podchodzą do swego partnera z kręgu zewnętrznego.

Krąg zewnętrzny śpiewa nadal:

**„Prawą mi daj,
lewą mi daj
i już się na mnie
nie gniewaj”.**

Odpowiedzią „na zgodę i przebaczenie” jest wspólne już zaśpiewanie refrenu.

Dzieci wykonują polecenia zawarte w tekście piosenki.

**„Prawą mi daj,
lewą mi daj
i już się na mnie
nie gniewaj”.**

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj osobę, która uważa, że Pan Jezus jest niewinny.*

Zadanie 2: *Julka niesłusznie oskarżyła koleżankę o kradzież długopisu. Zuzia bardzo to przeżyła. Narysuj, jak można rozwiązać tę sytuację.*

VI. Modlę się

Podkreśl: *Pewnie niejeden raz oskarżyliśmy niesłusznie kolegę, koleżankę. Pewnie niejeden raz sądziliśmy drugiego. Ta modlitwa niech będzie naszymi przeprosinami za zło uczynione drugiemu.*

Piosenka Przepraszam Cię, Boże

KATECHEZA 51

Temat: Pan Jezus idzie drogą krzyżową

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie w uczniach przekonania, że Pan Jezus przyjmuje cierpienie z miłości do człowieka.
- Uświadomienie uczniom, że Kościół przeżywa wydarzenia drogi krzyżowej w nabożeństwie drogi krzyżowej.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że Pan Jezus przyjmuje cierpienie za nasze grzechy,
- wyjaśnia znaczenie słów „nieść swój krzyż”,
- tłumaczy, że Pan Jezus pomaga w trudnych sytuacjach.

Postawy

Uczeń

- jest wrażliwy na krzywdę innych.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, rysunek krzyża, ilustracje: *Droga krzyżowa* (14 stacji),
- piosenki *Przepraszam Cię, Boże, Miłość Twa tak cudowna jest*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Pan Jezus w modlitwie „Ojcze nasz” uczy nas, że jeżeli wybaczemy tym, którzy nas krzywdzili, to dobry Ojciec wybaczy nam nasze winy. Dlatego w tej modlitwie wołajmy do Jezusa Chrystusa, by pomógł nam wybaczając tym, którzy nas skrzywdzili.*

Ojcze nasz...

Piosenka Przepraszam Cię, Boże

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Przypomnij uczniom postać Piłata, który skazuje Pana Jezusa, chociaż wie, że Pan Jezus nie popełnia żadnego złego czynu. Uświadom uczniom, że byli i inni, którzy o tym wiedzieli. Poinformuj, że od sądu Piłata rozpoczyna się droga krzyżowa Pana Jezusa.

I. Odkrywam

Opowiadanie, część 1

Zuzia miała zły dzień.

– Nie będę sprzątać! Same obowiązki! A ja mam dopiero siedem lat!

– Musimy sobie pomagać, nie ma innej rady – powiedział tato. – Mama przygotowuje obiad, ja przywożłem zakupy, a Franek bawi się z Daniłem. Każdy ma swoje zadanie.

– Ale ja chciałam pójść do Julki – powiedziała ze smutkiem Zuzia.

– Pójdiesz jutro. Trzeba wypełniać swoje obowiązki. Te nasze obowiązki to takie małe krzyże, które musimy nieść każdego dnia z miłości do drugiego człowieka. Fajnie by było, gdybyśmy mogli tylko się bawić i odpoczywać. Ale nie na tym polega ludzkie życie.

[zatrzymaj nagranie]

II. Spotykam

Zapytaj: *Czego nie chciała robić Zuzia? (sprzątać)*

Zadanie „Nieść swój krzyż”

Rozdaj uczniom skserowane **rysunki krzyża**, które uczniowie mają za zadanie wyciąć.

Poinformuj: *Wszelkie trudności w życiu ludzie nazywają krzyżem, bo wymagają one wysiłku, czasami znoszenia cierpienia.*

Zapytaj: *Czego nie lubisz robić w swoim życiu?*

Zaproponuj uczniom, aby odcięli kawałek z długiego ramienia krzyża na znak, że chcieliby pozbyć się jakiegoś obowiązku, jakiejś nie ulubianej czynności.

Powiedz: *Łatwo jest zrezygnować z czegoś, co sprawia nam trudność, czego nie lubimy. Za chwilę zrozumiecie, że czasami warto się trochę potrudzić, przełamać swą niechęć czy lenistwo.*

Opowiadanie, część 2*

Po obiedzie tatuś opowiedział Zuzi historię, której autorem jest Bruno Ferrero. – Żył kiedyś na świecie człowiek bardzo niezadowolony ze swego życia. Kiedy był mały, nie chciał się uczyć, a kiedy stał się dorosły, nie chciało mu się pracować. Uważał, że ma ciężki los. Zazdrościł innym, że potrafią cieszyć się z życia. On był ciągle niezadowolony. Pewnej nocy miał sen: przebywał w wielkim pomieszczeniu, w którym było wielu ludzi. Każdy wybierał sobie krzyż. On wybrał najpiękniejszy. Kiedy z nim wędrował, poczuł jego ciężar. Z każdym krokiem było mu coraz trudniej. Znowu zazdrościł tym, którzy nieśli swoje krzyże, a byli uśmiechnięci i pogodni. Postanowił skrócić swój krzyż. W pewnym momencie ludzie się zatrzymali. Przed nimi była przepaść, a za nią, na drugim brzegu, widział szczęśliwych, tańczących ludzi. Naśladując innych, położył krzyż nad przepaścią, aby po nim przejść. Niestety, krzyż spadł. Był za krótki. W tym momencie mężczyzna się obudził.

– Ojejku, dobrze, że to był sen – powiedziała Zuzia.

– To prawda – stwierdził tatuś, otwierając Pismo Święte. – Tak mówi do nas Pan Jezus w Ewangelii: „Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje”.

– Ale jesteś mądry, tatusiu! Postaram się nie narzekać.

Zadanie „Nieść swój krzyż” – ciąg dalszy

Powiedz: *Powiedzieliście, że nie lubicie opiekować się młodszym rodzeństwem czy uczyć się matematyki. Skoro o ten obowiązek skróciliście swój krzyż, nie osiągniecie celu, który był w waszym zasięgu. Oto dowód.*

* Por. Bruno Ferrero, *Wielki wawóz*.

Teraz ułóż na biurku dwie grube książki w takiej odległości, aby „zaha-
czał” o nie krzyż, który dałeś jako wzór do wycięcia. Poproś uczniów,
aby przyłożyli do książek swoje krzyże – efekt: wszystkie spadną na
biurko.

Podsumuj: *Unikanie obowiązków, ucieczka przed trudnościami niko-
mu nie da szczęścia, a na pewno przyniesie negatywne konsekwencje
(słabe oceny, osłabienie zdrowia, żal rodziców, że nie troszczysz się o ro-
dzeństwo, smutek na twarzy twojej siostry, brata itp.). Dorośli ludzie
mówią, że każdy „niesie” swój krzyż, czyli musi pokonywać trudności,
poświęcać swój czas innym, przezwyciężać lenistwo. To zadanie miało
wam uświadomić, że wszystko, co robimy, ma wpływ na nas i naszych
bliskich. Dlatego troszczymy się nie tylko o siebie, ale również o tych,
którzy są obok nas.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 19,16–17)

*Piłat zgadza się, aby ukrzyżowano Jezusa. Zabierają więc Go, a On,
dźwigając krzyż, rusza do miejsca zwanego Golgota.*

Przypomnij słowa z Łk 9,23 zawarte w opowiadaniu („Jeśli ktoś chce iść
za Mną, (...) niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladowe”).
Podkreśl: *Pan Jezus pragnie, abyśmy Go naśladowali. Posłuchajcie, ile
wycierpiał z miłości do każdego człowieka.*

IV. Odpowiadam

Zadanie „Droga krzyżowa”

Zaprezentuj uczniom ilustracje przedstawiające **stacje drogi krzy-
żowej** i opowiedz o każdej z nich. Następnie zachęć uczniów, aby to
oni opowiedzieli o poszczególnych wydarzeniach. (Może to wykonać
nawet najślabszy uczeń, bo pomogą mu podpisy pod rysunkiem. Ty
możesz poszerzyć informacje, jeżeli wystarczy na to czasu).

Podsumuj: *Pan Jezus z miłości do każdego człowieka cierpi za grzechy
wszystkich ludzi.*

Podkreśl, że w czasie Wielkiego Postu w kościołach całego świata
w każdy piątek odbywa się nabożeństwo drogi krzyżowej.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj rysunek.*

Zadanie 2: *Przekreśl te rysunki, na których dzieci nie naśladową Pana Jezusa.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy za Twoją miłość, za Twoje cierpienie.*

Piosenka *Miłość Twa tak cudowna jest*

KATECHEZA 52

Temat: Pan Jezus umiera za nas na krzyżu

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus umiera za grzechy wszystkich ludzi.
- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus przebacza człowiekowi, który w Niego wierzy i przyjmuje sakramenty święte.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa,
- tłumaczy, że Pan Jezus wybacza na krzyżu Łotrowi, bo widzi jego skruchę i wiarę,
- wymienia skutki złego postępowania.

Postawy

Uczeń

- jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia,
- troszczy się o własne zbawienie.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z ilustracją, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje: *Ukrzyżowanie*, *Wielki Tydzień – symbole*, napisy, zdjęcia,
- piosenka *Rysuję krzyż*,
- wełna, wizytówki.

Struktura katechezy

Modlitwa

Odmówcie wspólnie *Ojcze nasz* w intencji ludzi, którzy są daleko od Pana Jezusa.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Przypomnij, że Pan Jezus cierpi, zostaje niesłusznie oskarżony, jest wyśmiewany. Podkreśl, że droga krzyżowa Pana Jezusa to wielki dowód Jego miłości do człowieka. Pan Jezus cierpi za grzechy wszystkich ludzi.

Piosenka *Rysuję krzyż*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Gdy tato wchodził do mieszkania, usłyszał krzyk Franka i trzaskanie drzwiami.

– *Znowu ja! Zuzię bardziej kochasz! Zawsze ją usprawiedliwiasz i na wszystko jej pozwalasz! Nawet do kolegi nie mogę pójść!*

– *Co się stało? O co te krzyki?* – zapytał tata.

– *Franek zdenerwował się, bo nie puściłam go do Wojtka* – odparła mama.

– *Zdenerwował się? On jest wściekły! Porozmawiam z nim.* – powiedział tata i poszedł do pokoju syna. – *Franku... – zaczął. – Nie możesz w taki sposób odzywać się do mamy.*

– *Bo wy kochacie i rozpieszczacie Zuzię, a ja? Mam same obowiązki.*

– *Ile w tobie złości, synu. To, co mówisz, nie jest prawdą. Kochamy was tak samo. Jednak od ciebie możemy już więcej wymagać, bo jesteś starszy. A skoro masz więcej obowiązków, to masz też więcej praw. Czy pozwalamy Zuzi samej wychodzić z domu? Nie. Mama wyjątkowo nie*

zgodziła się na twoją wizytę u Wojtka. Widocznie jest jakiś powód. Zapytałeś o to?

– Nie... – odpowiedział naburmuszony Franek.

– A powinieneś. Chodź, zapytamy, dlaczego tak zdecydowała.

Franek, ociągając się, wyszedł z pokoju za tatę.

– Aniu, dlaczego Franek nie może wyjść do kolegi?

– Za chwilę przyjadą dziadkowie. Byłoby im przykro, że nie spotkają się z wnukiem.

– Franku? Co o tym myślisz? – zapytał tato.

– Nie wiedziałem...

– Bo od razu zacząłeś krzyzczeć, że ciebie mniej kocham i jestem niesprawiedliwa.

Franek zrozumiał swój błąd.

– Mamo, przepraszam.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Jak zachował się Franek, gdy usłyszał, że nie może pójść do Wojtka? (krzyczał, rozzłościł się)
- O co oskarżył mamę i tatę? (że bardziej kochają Zuzię)
- Co wpłynęło na zmianę jego zachowania? (rozmowa z ojcem)
- Co zrozumiał Franek? (że decyzja mamy była słuszna)

Podsumuj: Złość zaślepiła Franka. Uznał, że jest mniej kochany niż Zuzia. Dopiero rozmowa z tatą wyciszyła go i zrozumiał swój błąd. Na szczęście potrafił przyznać się do winy i przeprosić.

III. Poznaję

Powiedz: Nie tylko Franek potrafi tak bardzo się zezłościć, że atakuje tych, którzy go kochają.

Pismo Święte

(por. Łk 23,33.39–43)

Na miejscu zwanym miejscem Czaszki krzyżują Jezusa i złoczyńców: jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. (...) Jeden ze złoczyńców ubliża Mu: „Czy ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas”. Drugi złoczyńca gani go: „Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą

karę ponosisz. My przecież – sprawiedliwie, odbieramy słuszną karę za swe uczynki, ale On nic złego nie zrobił”. I dodaje: „Jezu, pamiętaj o mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa”. Jezus odpowiada: „Zaprawdę, powiadam ci: Dziś będziesz ze Mną w raju”.

(por. J 3,16–17)

Tak bowiem Bóg kocha świat, że Syna swego Jednorodzonego daje, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

IV. Odpowiadam

Zaprezentuj uczniom ilustrację *Ukrzyżowanie*.

Zapytaj:

- Kto umiera na krzyżu obok Pana Jezusa? (dwóch łotrów)
- Jak zachowuje się pierwszy łotr? (złorzeczy, źle mówi o Panu Jezusie)
- Jak zachowuje się drugi łotr? (gani pierwszego; wie, że obaj słuszenie ponoszą karę za swoje złe uczynki, wie, że Pan Jezus jest bez winy; prosi, aby Pan Jezus pamiętał o nim, gdy będzie w swoim królestwie)
- Co mówi mu Pan Jezus? (że jeszcze dzisiaj będzie z Nim w raju)
- Za którego łotra umiera Pan Jezus? (za obydwu)

Podsumuj: *Obaj łotrowie zasługują na karę, bo dopuszczają się złych czynów. Na krzyżu pierwszy z nich, zaślepiony złością, szydzi z Pana Jezusa. Nie dostrzega, że Pan Jezus jest Synem Bożym. Drugi łotr jest pokorny, prosi o przebaczenie. Pan Jezus umiera za jednego i za drugiego łotra, ale tylko jeden z nich pragnie życia wiecznego z Jezusem.*

Podkreśl: *Pierwszego łotra zaślepia złość. Nie wierzy on w miłość Pana Jezusa.*

V. Utrwalam

Umieść na tablicy napis „Wielki Tydzień”, a niżej: „Niedziela Palmowa”, „Wielki Czwartek”, „Wielki Piątek”. Przymocuj do tablicy zdjęcia przedstawiające palmę, kielich z Hostią, krzyż, figurę Jezusa zmarłego.

Poleć uczniom: *Wybierzcie te elementy, które symbolizują Niedzielę Palmową, Wielki Czwartek i Wielki Piątek.*

Zabawa edukacyjna „Pajęczyna”

Podziel uczniów na 3 grupy. Dwie grupy obserwują, trzecia wykonuje twoje polecenia. Osoby z **pierwszej grupy** mają przyczepione wizytówki, na których zapisano, jakie role mają odgrywać (przygotuj je wcześniej).

Podaj pierwszemu uczniowi nić, która jest początkiem kłęбка wełny. Kiedy czytasz tekst opowiadania, zadaniem ucznia jest podanie kłęбка wełny tej osobie, o której jest mowa w tekście.

SCENA I: MAMA, TATA, NAUCZYCIELKA, CHŁOPIEC, KOLEGA, KOLEŻANKA, PAN WOŹNY, PANI SPRZĄTACZKA, PANI SZATNIARKA.

Tekst: **CHŁOPIEC** i **KOLEŻANKA** po lekcjach, schowali buty koledze. Uważali, że będzie to dobry żart. **MAMA KOLEGI** zawołała **SZATNIARKE**, mówiąc, że nie pilnuje szatni i zginęły buty. **TATA** zawiadomił **NAUCZYCIELKĘ**. Nauczycielka powiedziała **WOŹNEMU**, że szatnia powinna być zamknięta. **Woźny** powiedział, że sprzątała w niej pani **SPRZĄTACZKA**. Butów nikt nie znalazł. Widząc smutek i zdenerwowanie tylu osób, **KOLEŻANKA** wyciągnęła buty ze schowka. Przeprosiła.

Podkreśl: *Spójrzcie, ile osób zostało oskarżonych o niedopilnowanie obowiązków. Każda z nich czuła się niesprawiedliwie osądzona.*

Zapytaj: *Jak można naprawić ten błąd?* (chłopiec musi się przyznać, że schował buty, i przeprosić wszystkich, których zdenerwował)

Podsumuj: *Koleżanka była tak samo winna, ale postanowiła naprawić swój błąd. Żałowała. Tak jak Dobry Łotr. Rodzice kolegi postanowili jej wybaczyć. To była nagroda za jej pokorne przyznanie się do winy.*

Każda z osób z **drugiej grupy** ma przyczepioną wizytówkę z rolą osoby, którą jej przydzielono. Podaj pierwszemu uczniowi nić, która jest początkiem kłęбка wełny. Zabawa przebiega tak samo jak przy scenie I.

SCENA II: AGATA, MAMA AGATY, TATA AGATY, WITEK, MAMA WITKA, TATA WITKA, CHŁOPIEC STARSZY, CHŁOPIEC MŁODSZY, MAMA CHŁOPCÓW, TATA CHŁOPCÓW, POLICJA.

Tekst: **WITEK** wracał z koleżanką **AGATĄ** do domu. W pewnym momencie zaczepili ich dwaj chłopcy. Zażądali pieniędzy. **AGATA** i **WITEK** bali się. Rodzice nie dawali im do szkoły pieniędzy. **STARSZY CHŁOPAK** szarpał Witka, nie chciał go puścić. **MŁODSZY** mówił, żeby się uspokoił. Pomógł **WITKOWI** oswobodzić się. Uciekli. **AGATA** płakała. Witek opowiedział o wszystkim **RODZICOM**. Tata zadzwonił do domu Agaty. **RODZICE WITKA ORAZ RODZICE AGATY** postanowili pójść do domu chłopców i porozmawiać o ich złym zachowaniu z **RODZICAMI CHŁOPCÓW**. **MŁODSZY CHŁOPIEC** przeprosił i obiecał poprawę. **STARSZY CHŁOPIEC** zachowywał się niegrzecznie i nie chciał przeprosić.

Podkreśl: *Spójrzcie na wełnę: powstała ogromna pajęczyna. Złe zachowanie tylko dwóch chłopców przeraziło i zdenerwowało tak wiele osób. Zapytaj: Jak chłopcy mogli naprawić błąd? (przeprosić, obiecać poprawę)*

Podsumuj: *Młodszy chłopak brał udział w napadzie na Witka i Agatę, ale postanowił pomóc, widząc agresję swego brata. Zrobił złą rzecz, ale żałował, pomógł i przeprosił. Starszy chłopiec zachował się jak zły łotr. Nie miał wyrzutów sumienia.*

SCENA III: FRANEK, JANEK, ZBYSZEK, MAMA ZBYSZKA, TATA ZBYSZKA.

Tekst: **ZBYSZEK** nie odrobił zadania domowego. Poprosił **FRANKA**, aby ten dał mu przepisać zadanie podczas przerwy. **JANEK** też zapomniał o zadaniu domowym. Podczas lekcji matematyki zgłosił nieprzygotowanie. Pani poprosiła, aby **ZBYSZEK** wytłumaczył zadanie domowe na tablicy, ale on nie potrafił tego zrobić. Nie przyznał się, od kogo przepisał zadanie. Pani postawiła mu jedynkę i napisała wiadomość do jego **RODZICÓW**, że chciał oszukać nauczyciela. **FRANEK** wstał i przyznał się, że dał odpisać Zbyszkowi zadanie. Pani wpisała **FRANKOWI** uwagę.

Podkreśl: *Spójrzcie na wełnę – znów powstała pajęczyna. Zbyszek nie wypełnił swoich obowiązków i nie chciał powiedzieć prawdy, aby nie dostać jedynki. Doprowadziło to do tego, że wiele osób było zdenerwowanych, a pani poczuła się oszukana.*

Zapytaj: *Pani ukarała chłopców za ich lenistwo, zapominalstwo. Ukarała także Franka. Dlaczego?* (powinien był wytłumaczyć zadanie Zbysz-kowi, a nie dawać je do przepisania)

Wyjaśnij: *Pani chciała nauczyć chłopców uczciwości. Janek nie został ukarany, bo zgodnie z ustalonymi w klasie zasadami mógł zgłosić nieprzygotowanie. Zapamiętajcie, proszę, tę zabawę. Ona pokazuje, jak grzech niszczy nie tylko tego, kto zrobił coś złego, ale i inne osoby – rodziców, koleżanki, znajomych. Poprzez zło zrywają z nami przyjaźń nasi koledzy, koleżanki. Poprzez zło tracimy zaufanie rodziców, kolegów i nauczycieli.*

Podsumuj całą katechezę: **Pan Jezus, z miłości do każdego z nas, umiera za nasze grzechy. Wyrazem miłości do Pana Jezusa nie jest tylko mówienie „kocham”, ale i czynienie dobra.** Wiemy, że jeżeli czynimy zło, zrywamy więź z Panem Jezusem, oddalamy się od Niego. Pan Jezus jednak nas nigdy nie odrzuca, nie potępia. Cały czas czeka na nasze nawrócenie, powrót do Niego. Najważniejsze jest, abyśmy umieli przepraszać, naprawiać krzywdy, wybaczać.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przeczytaj powyższy fragment z Pisma Świętego. Zastanów się, co on oznacza.*

Zadanie 2: *Połącz kolejno liczby od 1 do 15.*

Zadanie 3: *Wodząc palcem po wełnianej nitce, utwórz z literek zdanie. Wpisz je w wyznaczone miejsce. (Odpowiedź: Jezus mnie kocha).*

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do modlitwy, zwróć uwagę na ich postawę w trakcie modlitwy.

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy Ci, że poprzez swoją śmierć na krzyżu dajesz nam zbawienie i obietnicę bycia z Tobą w niebie.*

Modlitwa **piosenką** Rysuję krzyż

KATECHEZA 53

Temat: Pan Jezus zmartwychwstaje

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus trzeciego dnia zmartwychwstaje.
- Ukazanie prawdy o zbawczej działalności Jezusa w Kościele.
- Przybliżenie uczniom liturgii wielkanocnej (procesja rezurekcyjna).

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że zmartwychwstały Chrystus przekazuje swą miłość poprzez posługę kapłanów, sakramenty, dobre uczynki ludzi,
- wymienia symbole wielkanocne.

Postawy

Uczeń

- pogłębia więź z Chrystusem zmartwychwstałym.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca z ilustracją, quiz, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje: *Wielki Tydzień* – symbole, *Ukrzyżowanie*, *Zmartwychwstanie*, zdjęcia: symbole wielkanocne, Hostia, napisy na tablicę: „Wielki Tydzień”, „Wielki Czwartek”, „Wielki Piątek”, „Wielkanoc”, napisy do wydrukowania;
- symbole wielkanocne: zajaczek, jajko, kurczaczek,
- piosenki *Zmartwychwstał Pan* i *Przepraszam Cię, Boże*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy *Ojcze nasz*. Poproś, by modlili się w intencji ludzi, którzy nie żałują za swoje grzechy. Następnie zaśpiewajcie piosenkę *Przepraszam Cię, Boże*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj ilustrację *Ukrzyżowanie*. Przypomnij, że Pan Jezus umiera za grzechy wszystkich ludzi. Podkreśl, że jeden z łotrów żałuje swojego złego postępowania.

Zapytaj: *Jaką obietnicę dostaje od Pana Jezusa Dobry Łotr?* (że jeszcze tego samego dnia będzie w raju z Panem Jezusem)

I. Odkrywam

Opowiadanie

Tej niedzieli Zuzia i Franek uzupełniali rodzinny album. Wklejali zdjęcia, które tatuś robił podczas Świąt Wielkanocnych.

– Pamiętasz, jak nie chciało się nam wstać na mszę... Jak ona się nazywa? – zapytała Zuzia.

– Rezurekcja – odpowiedział Franek.

– No, a później cieszyłam się, gdy sypałam kwiatki w czasie procesji – wspominała dalej Zuzia. – Byłam w parze z Julką. O, zobacz! – Dziewczynka podsunęła zdjęcie pod sam nos Franka.

– Patrz, a tu pan Zygmunt niesie figurę Chrystusa zmartwychwstałego.

– O, a na tym zdjęciu jest Janek! Niesie krzyż.

– Pokaż. – Zuzia pochyliła się nad zdjęciem.

– Franku, a tu jesteś ty! A tutaj idzie ksiądz proboszcz z Panem Jezusem. W tym momencie do dzieci podszedł tato.

– *Piękna ta monstrancja. W ogóle cała procesja wygląda pięknie. Tylko mnie nie ma na żadnej fotografii. Jak zwykle. Taki już los fotografa.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Podczas której uroczystej Mszy Świętej tatuś Zuzi i Franka robił zdjęcia? (pierwszej Mszy Świętej wielkanocnej z procesją, rezurekcji)*
- *Co to jest procesja? (uroczyste przejście wokół kościoła)*
- *Co niósł w procesji Janek? (krzyż)*
- *Co niósł w procesji pan Zygmunt? (figurę Chrystusa zmarłychwstałego)*
- *Co miała na myśli Zuzia, mówiąc, że ksiądz proboszcz idzie z Panem Jezusem? (monstrancję, czyli naczynie, w którym znajduje się Pan Jezus pod postacią chleba)*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mt 28,1–10)

O świcie pierwszego dnia tygodnia Maria Magdalena i druga Maria przychodzą obejrzeć grób. W tym momencie następuje wielkie trzęsienie ziemi, ponieważ anioł Pański zstępuje z nieba, odsuwa kamień zamykający grób i siada na nim. Strażnicy, przerażeni jego widokiem, stają się jak martwi. Anioł zaś mówi do niewiast: „Nie bójcie się! Wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmarłychwstał, jak zapowiedział. Przyjdźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał”. One pospieszenie oddalają się od grobu, a oto Jezus staje przed nimi, mówiąc: „Witajcie!”. Kobiety podchodzą do Niego, obejmują Go za nogi i oddają Mu pokłon. Jezus mówi do nich: „Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą”.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna (quiz) „Zgaduj-zgadula”

Zorganizuj zabawę edukacyjną na wzór „**Milionerów**”. Część uczniów to publika, a część odpowiada na pytania. Za poprawną odpowiedź przyznajesz 2 punkty. Uczeń ma prawo do podpowiedzi „od przyjaciela” (uczeń z publiki), ale wówczas uzyskuje tylko 1 punkt.

Propozycje pytań i odpowiedzi:

1. Kto przychodzi do grobu Jezusa?

A (Maria Magdalena i druga Maria) PRAWDA

B (Maria i Zofia) FAŁSZ

2. Kiedy niewiasty (kobiety) przychodzą do grobu?

A (w czwartek) FAŁSZ

B (pierwszego dnia tygodnia, czyli w niedzielę) PRAWDA

3. Kto pokazuje się niewiastom?

A (anioł Pański) PRAWDA

B (gołębica) FAŁSZ

4. Co towarzyszy przyjsciu anioła?

A (trzęsienie ziemi) PRAWDA

B (potop) FAŁSZ

5. Co czyni anioł?

A (odsuwa kamień i siada na nim) PRAWDA

B (zamienia dzień w noc) FAŁSZ

6. Jak zachowują się strażnicy, gdy widzą anioła?

A (boją się) PRAWDA

B (cieszą się) FAŁSZ

7. Co anioł mówi niewiastom?

A („nie bójcie się”) PRAWDA

B („po co przychodzicie?”) FAŁSZ

8. Co mówi anioł o Panu Jezusie?

A („nie wiem, gdzie jest Pan Jezus”) FAŁSZ

B („nie ma Go tu, bo zmartwychwstał”) PRAWDA

9. Co anioł pokazuje niewiastom?

A (pusty grób) PRAWDA

B (przepiękny ogród) FAŁSZ

Kogo spotykają niewiasty?

A (Pana Jezusa) PRAWDA

B (Jana Chrzciciela) FAŁSZ

11. Jak zachowują się niewiasty wobec Pana Jezusa?

A (uciekają) FAŁSZ

B (kłaniają się) PRAWDA

12. Co Pan Jezus mówi niewiastom?

A („powiedzcie apostołom, aby poszli do Galilei”) PRAWDA

B („powiedzcie apostołom, aby się ukryli”) FAŁSZ

V. Utrwalam

Umieść na tablicy **napisy**: „Wielki Tydzień”, „Niedziela Palmowa”, „Wielki Czwartek”, „Wielki Piątek”, „Wielkanoc”. Umieść też zdjęcia przedstawiające palmę, kielich z Hostią, krzyż, figurę Jezusa zmarłychwstałego.

Poleć uczniom: *Wybierzcie spośród rysunków te, które symbolizują Niedzielę Palmową, Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielkanoc.*

Zapytaj: *Jakie symbole towarzyszą Świętom Wielkanocnym?* (kurczaki, pisanki, baranki, zajączki)

Umieść na tablicy **rysunki** przedstawiające wymienione przez uczniów **symbole**. Zapytaj: *Jakie jest znaczenie tych symboli?*

Wytłumacz: *Baranek to symbol zmarłychwstałego Jezusa. Pan Jezus umiera na krzyżu, aby zgładzić grzechy ludzi z całego świata. Pragnie, aby każdy, kto w Niego wierzy, poszedł do nieba.*

Podkreśl, że wszyscy zostali wykupieni przez krew Chrystusa, jako baranka.

Umieść na tablicy **zdjęcie kapłana unoszącego Hostię**. Zapytaj: *Jakie słowa wypowiada kapłan w tym momencie Mszy Świętej?* („Oto Baranek Boży”)

Następnie przeanalizuj symbolikę jajka: uświadom uczniom, że z czegoś, co jest „martwe” (jajko), powstaje życie (kurczaczek). Przypomnij, że po śmierci Pan Jezus zostaje złożony w grobie. Umiera, ale zmarłychwstaje. Jest obecny w Kościele, w swoim słowie, które słyszymy podczas Mszy Świętej, i w sakramentach.

Podsumuj: *Pozostałe symbole – zajączek, kwiaty – to oznaki wiosny, budzenia się przyrody do życia.*

Zabawa ruchowa „Baranki, pisanki...”

Uczniowie ustawiają krzesła, tworząc krąg. Przygotuj (wydrukuj) wcześniej **karteczki** (na każdej znajduje się jedno z określeń: **baranek, pisanka, palma, kurczaczek, zajaczek**). Każdy uczeń otrzymuje jedną karteczkę. Wskazane dziecko staje w środku kręgu i wywołuje na przykład „baranki”; uczniowie będący „barankami” muszą zamienić się miejscami. Stojący uczeń bierze udział w zabawie, wskakując na wolne miejsce. Ten, dla którego zabraknie miejsca, staje w kręgu i wywołuje kolejną grupę. Celem zabawy jest utrwalenie symboli związanych ze Świątami Wielkanocnymi.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Znajdź 10 różnic pomiędzy obrazkami.*

Zadanie 2: *Pokoloruj słowa, które kapłan wypowiada podczas każdej Mszy Świętej.*

Zadanie 3: *Wklej trzy naklejki w puste miejsca, a dowiesz się, co niesie się w procesji rezurekcyjnej.*

VI. Modlę się

Powiedz: Wiecie już, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w naszym życiu: mówi do nas w słowie Bożym, ukazuje nam swoją miłość, wybacza nam nasze grzechy, pragnie, abyśmy obdarowani Jego miłością, dzielili się nią z innymi.

Piosenką poprośmy Pana Jezusa, abyśmy poprzez dobre słowo, dobre zachowanie przekazywali Jego miłość innym – bo On jest naszym Panem.

Piosenka Zmartwychwstał Pan

KATECHEZA 54

Temat: Uczniowie i przyjaciele Jezusa cieszą się z Jego zmartwychwstania

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus zmartwychwstaje.
- Uzmysłowanie uczniom, że zmartwychwstanie Pana Jezusa jest dla apostołów źródłem radości.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, że Pan Jezus zmartwychwstały ukazuje się apostołom w Wieczerniku,
- wskazuje, że ukazanie się zmartwychwstałego Pana Jezusa jest dla apostołów powodem do radości.

Postawy

Uczeń

- jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna, w parach.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, pantomima, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje *Zmartwychwstanie, Pan Jezus ukazuje się w Wieczerniku*, napisy do zadania,
- piosenka *Zmartwychwstał Pan*,
- piosenka *A, a, a Alleluja*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Prośmy wspólnie zmartwychwstałego Pana Jezusa, by nasze serca, ręce i nogi umiały służyć drugiemu człowiekowi, dawać mu radość.*

Wspólna modlitwa: *Ojcze nasz...*

Piosenka *Zmartwychwstał Pan*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj ilustracje *Zmartwychwstanie* oraz *Pan Jezus ukazuje się w Wieczerniku*.

Powiedz: *Wybierzcie obraz, który przypomina nam o wydarzeniu omówionym na poprzedniej lekcji.*

Zaproś uczniów do pantomimy (praca w parach). Ich zadaniem jest ukazanie, jak Pan Jezus poprzez nas pomaga drugiemu człowiekowi. Na przykład: uczeń pokazuje, że sprząta pokój, odkurza, częstuje kolegę kanapką, myje okna, ściera tablicę.

Podsumuj: *Pan Jezus działa przez nasze ręce, nasze serca, gdy robimy coś dobrego. Nasze ręce mogą zrobić coś dobrego, ale mogą także zrobić komuś krzywdę. Moje nogi mogą zaprowadzić mnie do chorej koleżanki, ale i mogą kopnąć. Pamiętajcie: Pan Jezus zmartwychwstaje. On żyje i poprzez nas chce przekazywać innym swoją miłość.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Podczas długiej przerwy do Zuzi podeszła Marysia, koleżanka z bloku.

– *Zuziu, w niedzielę z rana jedziemy na działkę. Mama mówiła, że możesz jechać z nami.*

– *Świetnie! Dziękuję!* – *powiedziała Zuzia, zachwycona propozycją. Jednak po chwili posmutniała. – Wiesz, będzie problem. W każdą niedzielę rano idziemy do kościoła.*

- Raz nie pójdziesz – odpowiedziała Marysia.
 - No co ty! To niemożliwe.
 - Żartujesz sobie... – stwierdziła koleżanka, przyglądając się Zuzi z niedowierzaniem.
 - Nie żartuję. W niedzielę spotykam się z Panem Jezusem.
 - Co ty mówisz? On umarł na krzyżu.
 - Marysiu, to ty nie słyszałaś, że Pan Jezus zmartwychwstał? On żyje i pomaga ludziom.
 - Jak? – zdziwiła się Marysia.
 - Na przykład kiedy kłóć się z Frankiem, Pan Jezus pomaga nam się pogodzić. On zawsze jest z nami – powiedziała Zuzia.
- Marysia się zamyśliła.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Co zaproponowała Marysia Zuzi? (wyjazd na działkę)
- Dlaczego Zuzia nie mogła rano jechać na działkę? (szła do kościoła)
- Co usłyszała Marysia, gdy stwierdziła, że Pan Jezus umarł? (że się myli i że Pan Jezus zmartwychwstał)
- Dlaczego Zuzia chodzi do kościoła? (chce spotykać się z Panem Jezusem)

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 20,19–20)

W niedzielę wieczorem, tam, gdzie przebywają uczniowie, choć drzwi są zamknięte, przychodzi Jezus, staje pośrodku i mówi: „Pokój wam!”, Wypowiadając te słowa, pokazuje im ręce i bok. Uczniów opanowuje wielka radość, bo widzą Pana.

IV. Odpowiadam

Umieść na tablicy (wyświetl lub przymocuj wydrukowaną) ilustrację **Pan Jezus ukazuje się w Wieczerniku**, a obok napisy: wpisane w chmurkę słowa „Pokój wam” oraz podpis „Uczniowie cieszą się, gdy widzą Pana Jezusa”.

Poleć, aby uczniowie umieścili w odpowiednich miejscach napisy: wypowiedź obok Pana Jezusa, a podpis pod rysunkiem.

Podsumuj zadanie: *Gdy apostołowie widzą zmartwychwstałego Pana Jezusa, ich radość jest ogromna. Ten, który umarł, stoi przed nimi żywy. Nie czują się już osamotnieni, bo jest z nimi Pan Jezus.*

Powiedz: *Ten sam zmartwychwstały Pan Jezus, którego ujrzeli apostołowie, jest dzisiaj obecny w czasie każdej Mszy Świętej, słucha nas, gdy się modlimy, jest teraz z nami podczas tej lekcji, bo powiedział, że „Tam, gdzie dwóch lub trzech gromadzi się w imię moje, tam Ja jestem z nimi”. Pan Jezus, obecny wśród nas, obdarza nas swoją radością i pragnie, abyśmy tę radość przekazywali innym.*

Zaproś do zaśpiewania **piosenki A, a, a Alleluja**. Powiedz, że śpiew również wyraża radość.

Piosenka A, a, a Alleluja

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Lustrzane odbicie”

Zaproś uczniów do zabawy. Dzieci ustawiają się parami, stają naprzeciw. Jedno z nich „stoi przed lustrem”, drugie jest jego odbiciem – wykonuje te same ruchy, gesty, naśladuje mimikę twarzy.

Powiedz: *Zabawa ma sprawić nam wszystkim radość. Wykonując gesty, pamiętajcie, aby nie były one złośliwe, niekulturalne. Możecie na przykład uśmiechnąć się, pomachać dłonią, przestać buziaka, podskoczyć z radością. Postarajcie się na różne sposoby wyrazić radość.*

Podsumuj: *Zapamiętajcie – ta zabawa pokazuje nam, że nie trzeba czynić wiele, aby być radosnym i dać radość drugiemu człowiekowi. Pan Jezus pragnie, abyśmy przekazywali innym radość.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Na dwóch rysunkach dzieci dają powód do radości swoim rodzicom. Narysuj przy nich uśmiechniętą buźkę.*

Zadanie 2: *Pokoloruj litery. Odczytaj wyraz wpisany w witraż.*

VI. Modlę się

Piosenka A, a, a Alleluja

Podsumuj: Podczas dzisiejszej lekcji widziałem/am na waszych twarzach radość. Zanieście ją do swoich domów. Dzielcie się tą radością z rodzicami, rodzeństwem, kolegami, z każdym, którego Pan Jezus postawi dzisiaj na waszej drodze.

KATECHEZA 55

Temat: Pan Jezus wstępuje do Ojca i wskazuje nam drogę do nieba

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że 40 dni po zmartwychwstaniu Pan Jezus wstępuje do nieba.
- Ukazanie prawdy o zbawczej działalności Jezusa w Kościele i Jego powtórny przyjsciu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, że Pan Jezus wstępuje do nieba i że ponownie przyjdzie na Ziemię,
- wyjaśnia, że Pan Jezus obiecuje niebo, tym, którzy w Niego wierzą,
- wskazuje, że Pan Jezus jest obecny w sakramentach.

Postawy

Uczeń

- stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjscie Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

indywidualna, zespołowa.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- ilustracje: *Pan Jezus ukazuje się w Wieczerniku, Wniebowstąpienie, Ukrzyżowanie, Pan Jezus wjeżdża do Jerozolimy*, napisy do wydrukowania, zadanie,
- piosenka *Jezus jest tu*,
- piosenka *A, a, a, Alleluja*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy, że z miłości do nas obdarowujesz nas radością, abyśmy dzielili się nią z innymi.*

Zaproś uczniów do zaśpiewania **piosenki** *A, a, a Alleluja*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Umieść na tablicy **ilustrację** *Pan Jezus ukazuje się w Wieczerniku*.

Zapytaj:

- *Jak zachowują się apostołowie na widok zmartwychwstałego Pana Jezusa? (cieszą się)*
- *Dlaczego się cieszą? (bo kochają Pana Jezusa i widzą Go żywego)*

Podsumuj: *Pan Jezus ukazuje się swoim uczniom, aby umocnić ich wiarę. Daje im radość, bo największym szczęściem człowieka jest bycie z Jezusem na ziemi i w niebie.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Kiedy Zuzia skończyła odrabianie lekcji, zauważyła, że mama zagniała ciasto.

- *Mamo! Jutro czwartek, a nie niedziela. Dlaczego pieczesz ciasto? Będziemy mieli gości?*
- *Jutro jest ważne święto; mija czterdzieści dni od chwili, gdy Pan Jezus zmartwychwstał. Jutro obchodzimy wniebowstąpienie Pana Jezusa, czyli przejście Pana Jezusa do nieba.*

- Dlaczego Pan Jezus nie został z nami? Byłoby fajnie.
- No nie wiem, Zuziu... Gdyby Pan Jezus nie wstąpił do nieba, a chciałby się spotkać z każdym człowiekiem tu, na ziemi, może miałby dla ciebie niecałą minutkę. Nie zdążyłabyś z Nim porozmawiać. Teraz spotykasz się z Panem Jezusem, kiedy chcesz i jak długo chcesz.
- Masz rację, mamo! Nie pomyślałam o tym.

Zapytaj: *Z jakiej okazji mama piekła ciasto?* (na święto Wniebowstąpienia Pana Jezusa)

Wyjaśnij uczniom, że święto Wniebowstąpienia zostało przeniesione z czwartku na niedzielę, bo czwartek nie jest dniem wolnym od pracy i szkoły. W niedzielę wszyscy ludzie mogą uczestniczyć we Mszy Świętej i świętować.

II. Spotykam

Zabawa edukacyjna (lub zadanie multimedialne) „Historyk”

Umieść na tablicy (nie zachowując chronologii) przygotowane wcześniej napisy:

Niedziela Palmowa

Wielki Czwartek – ostatnia wieczerza

Wielki Piątek – śmierć Pana Jezusa

Niedziela – zmartwychwstanie Pana Jezusa

Ukazanie się Pana Jezusa niewiastom i apostołom

Poproś o odczytanie napisów. Poleć, aby uczniowie ułożyli wydarzenia w poprawnej kolejności. Powiedz: *Przypomnijmy sobie, jakie wydarzenia z życia Pana Jezusa wspominamy w te dni w Kościele.*

Umieść na tablicy **ilustracje**:

Pan Jezus wjeżdża do Jerozolimy,

Ostatnia wieczerza,

Ukrzyżowanie,

Zmartwychwstanie,

Pan Jezus ukazuje się w Wieczerniku.

Poproś, aby uczniowie dobrali wydarzenia z życia Pana Jezusa do obchodzonych w Kościele uroczystości i świąt.

Podsumuj: *Te wydarzenia z życia Pana Jezusa są tak ważne dla nas, bo dają nam obietnicę życia wiecznego. Pan Jezus obiecuje nam, że tak jak On zmartwychwstaniemy.*

III. Poznaję

Pismo Święte

(por. Dz 1,9–11)

Jezus unosi się w obecności apostołów w górę i obłok zabiera Go im przed oczu. Kiedy jeszcze wpatrują się w Niego, jak wstępuje do nieba, przystępuje do nich dwóch mężów w białych szatach, pytając: „Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba”.

(por. J 14,2)

Pan Jezus mówi: „W domu mojego Ojca jest mieszkań wiele. Idę przygotować wam miejsce w niebie”.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *O jakim wydarzeniu mówią dzisiejsze fragmenty Pisma Świętego? (o tym, że Pan Jezus wstępuje do nieba, o wniebowstąpieniu Pana Jezusa).*

Poproś ucznia, aby umieścił na tablicy przygotowany przez siebie napis „Wniebowstąpienie Pana Jezusa”, a obok niego ilustrację ukazującą to wydarzenie.

Powiedz: *Podczas gdy Pan Jezus wstępuje do nieba, do apostołów podchodzą mężowie w białych szatach, aniołowie. Przypominają apostołom obietnicę Pana Jezusa: Przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem (J 14,3).*

V. Utrwalam

Powiedz: *Pan Jezus mówi także: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20). Pan Jezus wstępuje do nieba, ale nie pozostawia nas samych. Jest obecny we Mszy Świętej, sakramencie*

chrztu, w Komunii Świętej. Pan Jezus obiecuje, że będzie z nami i będzie się nami opiekował.

Zadanie do wydrukowania „Pokoloruj...”

Wydrukuj i rozdaj uczniom kartki z ćwiczeniem. Zadaniem uczniów jest pokolorowanie literek. Następnie wspólnie odczytajcie hasło: „**WIERZĘ**, że Pan Jezus umiera i zmartwychwstaje, aby ludziom otworzyć niebo”.

Podsumuj: *Wszyscy, którzy **wierzą** w Pana Jezusa, otrzymują obietnicę spotkania się z Nim w niebie.*

Zapytaj: *Czy wiecie, co musimy robić, aby spotkać się z Panem Jezusem w niebie? Odpowiedź uzyskamy, gdy wykonamy zadanie w podręczniku.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przeczytaj, jakie drogi prowadzą nas do nieba. Przyklej odpowiednie naklejki.*

Omów zadanie: *Pan Jezus, który pragnie dla nas życia wiecznego w niebie, pozostawia nam sakramenty, uczy nas, jak mamy się modlić, zaprasza nas na spotkanie z Nim we Mszy Świętej, uczy nas miłości do drugiego człowieka.*

Podsumuj pracę uczniów: *Poznaliście wielkie dary, które pozostawił nam Pan Jezus, a które pomagają nam dostać się do nieba. Pan Jezus mówi: „W domu ojca mego jest mieszkań wiele. (...) Idę przygotować wam miejsce [w niebie]” (J 14,2).*

VI. Modlę się

Pomódl się: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że z miłości do nas, ludzi, przychodzisz na świat.*

Razem z uczniami: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Dziękujemy, Panie Jezu, że zmartwychwstajesz i wstępujesz do nieba, aby nam przygotować mieszkanie w domu Twego Ojca.

Razem z uczniami: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Dziękujemy za obietnicę Twojego powtórnego przyjscia na ziemię.

Razem z uczniami: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Piosenka Jezus jest tu

6. Pan Jezus daje nam
Ducha Świętego –
chcemy Go przyjąć

KATECHEZA 56

Temat: Pan Jezus daje uczniom Ducha Świętego

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Pan Jezus zsyła na apostołów i Matkę Bożą Ducha Świętego w dzień Pięćdziesiątnicy.
- Kształtowanie w uczniach przeświadczenia, że Duch Święty zsyła ludziom dary.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że Pan Jezus zsyła na apostołów Ducha Świętego pięćdziesiąt dni po swoim zmartwychwstaniu,
- wymienia znaki, które towarzyszą zesłaniu Ducha Świętego,
- wyjaśnia, że w momencie chrztu świętego Duch Święty zstępuje na przyjmującego chrzest.

Postawy

Uczeń

- jest otwarty na działanie Ducha Świętego.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje z poprzednich zajęć oraz ilustracje *Pan Jezus ukazuje się w Wieczerniku* i *Zesłanie Ducha Świętego*, napisy z poprzednich zajęć, napis: „Zesłanie Ducha Świętego”,
- piosenka *Jezus jest tu*,
- pieśń *Duchu Święty, przyjdź*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś do śpiewu poznanej na poprzedniej katechezie **piosenki** *Jezus jest tu*. Zaproś uczniów do modlitwy, przypomnij o prawidłowej postawie ciała. Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że nas, Dzieci Boże, prowadzisz do nieba, że pomagasz nam kochać drugiego człowieka.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Umieść na tablicy (nie zachowując chronologii) napisy: „Niedziela Palmowa”, „Wielki Czwartek – ostatnia wieczerza”, „Wielki Piątek – śmierć Pana Jezusa”, „Niedziela – zmartwychwstanie Pana Jezusa, ukazanie się Pana Jezusa niewiastom i apostołom”, „Wniebowstąpienie Pana Jezusa”.

Poproś o odczytanie napisów. Poleć, aby uczniowie ułożyli wydarzenia w poprawnej kolejności.

Zaprezentuj ilustracje: *Pan Jezus wjeżdża do Jerozolimy*, *Ostatnia wieczerza*, *Ukrzyżowanie*, *Zmartwychwstanie*, *Pan Jezus ukazuje się w Wieczerniku*, *Wniebowstąpienie*.

Poproś, aby wskazani uczniowie dobrali wydarzenia z życia Pana Jezusa do obchodzonych w Kościele uroczystości i świąt.

Podaj wybranemu uczniowi napis: „Zesłanie Ducha Świętego” oraz ilustrację przedstawiającą to wydarzenie.

W rozmowie kierowanej przeanalizuj treść obrazów i ustal z uczniami kolejność wydarzeń.

Wyjaśnij: *Podczas dzisiejszej katechezy dowiemy się o kolejnym ważnym wydarzeniu z życia apostołów i Maryi, o zesłaniu Ducha Świętego.*

Podkreśl, że wydarzenie to jest ważne dla całego Kościoła.

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia wróciła ze szkoły bardzo niezadowolona. Brała udział w konkursie plastycznym i liczyła na nagrodę, ale okazało się, że inni byli od niej lepsi.

– To niesprawiedliwe. Tak się starałam.

– Trudno, Zuziu. Nie da się być najlepszą we wszystkim – powiedziała wesoło mama.

– Nie wiem... Myślałam, że ładnie rysuję.

– To prawda, rysujesz pięknie, ale i bardzo ładnie tańczysz.

– I co z tego... – odpowiedziała naburmuszona Zuzia.

– Córeczko, rozchmurz się. Według mnie twoim największym darem jest umiejętność porozumiewania się z koleżankami. Mam wiele dowodów na to, że potrafisz pogodzić nawet najbardziej skłócone osoby. To piękny dar, który otrzymałaś od samego Ducha Świętego. Umiesz przebaczać i jesteś wrażliwa na krzywdę drugiego człowieka. Za to nikt nie nagradza w konkursach, ale na pewno dostrzegają to twoje koleżanki.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Z jakiego powodu Zuzia wróciła niezadowolona ze szkoły? (nie została nagrodzona w konkursie plastycznym)
- Jakie dary od Ducha Świętego dostrzegła w Zuzi mama? (Zuzia umie pogodzić skłócone koleżanki, jest wrażliwa na krzywdę drugiego człowieka, umie przebaczać)

III. Poznaję

Powiedz: Mama powiedziała, że Zuzia otrzymała piękny dar od Ducha Świętego, dzięki któremu potrafi pogodzić skłócone koleżanki. Kim jest Duch Święty? Wstańcie. Pomodlimy się modlitwą, którą poznaliśmy, gdy byliśmy jeszcze bardzo mali. Mama, a może babcia czy tatuś nauczyli nas czynić znak krzyża: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. To Duch Święty pozwala nam poznawać Pana Jezusa, odważnie przyznawać się do Niego, uczy, co to znaczy kochać drugiego człowieka.

Posłuchajcie, jak wielką odwagę w głoszeniu Ewangelii otrzymują od Ducha Świętego apostołowie.

Pismo Święte (por. Dz 2,1-6)

Kiedy nadchodzi wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, wszyscy uczniowie przebywają razem, w tym samym miejscu. Nagle daje się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wichru, i napęlnia on cały dom, w którym przebywają. Ukazują się im też jakby języki ognia, które się rozdzielają, i na każdym z nich spoczywa [jeden]. I wszyscy zostają napęlnieni Duchem Świętym, i zaczynają mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwala mówić.

W tym samym czasie w Jerozolimie przebywają pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstaje ów szum, zbiegają się tłumnie, zdumieni, że każdy słyszy, jak uczniowie przemawiają w jego własnym języku.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Na kogo zstępuje Duch Święty? (na apostołów i Matkę Bożą)*
- *Kiedy to się dzieje? (pięćdziesiąt dni po zmartwychwstaniu Pana Jezusa)*
- *Gdzie przebywają apostołowie i Matka Boża? (w Jerozolimie, w tym samym miejscu – Wieczerniku)*

Podsumuj: Po śmierci i zmartwychwstaniu Pana Jezusa apostołowie ukrywają się w Wieczerniku. Boją się. Uznają, że skoro zabito Pana Jezusa, to ich może spotkać taki sam los. Duch Święty zstępuje na nich i przekazuje im potrzebne do głoszenia prawdy o Panu Jezusie dary. Od tego momentu odważnie mówią o śmierci i zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj płomyki.*

Zadanie 2: *Pokoloruj i odczytaj słowa modlitwy do Ducha Świętego.*

Zabawa edukacyjna „Powtórz, co usłyszałeś”

Zaproś uczniów do zabawy – aby zapamiętali znaki, które towarzyszą zesłaniu Ducha Świętego. Usiądźcie wszyscy w kręgu.

Wyjaśnij zasady zabawy: *Będziemy przekazywać sobie szeptem znaki, które towarzyszyły zesłaniu Ducha Świętego. Słyszeliście je w czytanim słowie Bożym.*

Poleć uczniom: *Śluchajcie uważnie, aby dobrze powtórzyć usłyszane słowa.*

Podaj szeptem informację uczniowi siedzącemu obok, z prawej strony: OGNISTE JĘZYKI. Uczeń przekazuje usłyszane wyrażenie i szepcze je na ucho koledze (jak w zabawie „głuchy telefon”). Ostatni uczeń wypowiada głośno to, co usłyszał.

Poproś, aby uczniowie powtórzyli głośno nazwę tego znaku: OGNISTE JĘZYKI.

Jeżeli ostatni uczeń poda błędną wypowiedź, poproś, aby każdy uczeń, w kolejności odwrotnej (od ostatniego do pierwszego) powiedział, co usłyszał. Kiedy dojdziemy do ucznia, który zrozumiał właściwie przekazane słowo, prosimy, by wszystkie dzieci je powtórzyły. Tak postępujemy za każdym razem.

Wyjaśnij, że ogniki te nikogo nie poparzyły.

Kolejne znaki to: SZUM WIATRU i OBCE JĘZYKI.

Podsumuj: *Na obchodzone święto do Jerozolimy zjeżdżają się pobożni Żydzi, którzy mieszkają w innych państwach. Dziwią się, że rozumieją, co mówią do nich apostołowie. Apostołowie zaś otrzymali dar mówienia różnymi językami – mówią w językach, których nigdy się nie uczyli.*

Zabawa edukacyjna „Duch Święty działa”

Powiedz: *Duch Święty pomaga apostołom odważnie mówić o cudach, śmierci i zmartwychwstaniu Pana Jezusa. A nam w czym pomaga Duch Święty? Zapraszam do zabawy.*

Uczniowie stają w kręgu. Chodząc wokół, szeptem podawaj wybranym uczniom polecenia, np.:

- zaproś wszystkich do wspólnego śpiewania piosenki *A, a, a alleluja*,
- powiedz coś miłego swojemu koledze,
- zaproś dzieci do modlitwy znakiem krzyża,
- zaproś dzieci do wspólnego śpiewu piosenki *Bóg nie umarł, Jezus żyje*,
- powiedz coś miłego o swoich rodzicach.

Uczniowie odpowiadają na twoje pomysły, tzn. wybrany uczeń wychodzi na środek i mówi np. „Zaśpiewajmy piosenkę *A, a, a alleluja*”, a pozostałe dzieci wykonują jego polecenie.

Podsumuj zabawę: *Jestem pewny/a, że w wykonywaniu tych zadań pomagał wam Duch Święty. Mielście odwagę zaproponować klasie wykonanie zadań. Ponadto, pozostali odpowiadali na te propozycje, śpiewając, modląc się, przekazując miłe słowa koledze, koleżance. Współpracowaliście ze sobą, a to też dar Ducha Świętego. Uczynił On z was wspólnotę. Przekonaliście się, że taka jedność daje wszystkim radość. Ta radość udzieliła się także mnie.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Odczytajmy polecenie do zadania. Jakimi darami obdarował was Duch Święty? Zuzia umiała pogodzić skłócone koleżanki. Niejedno z was świetnie gra w piłkę, śpiewa, ma piękny charakter pisma. Wiem, że potraficie opiekować się swoim młodszym rodzeństwem, pomagać rodzicom w utrzymaniu porządku. Wiem też, że pamiętacie o modlitwie. Każdy z nas został hojnie obdarowany przez Ducha Świętego. Wypiszcie, jakie dary posiadacie.*

Zadanie 3: *Odrysuj swoją dłoń. Wpisz w nią pięć darów, których udzielił Ci Duch Święty.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Duchu Święty, za to, że mieszkasz w naszych sercach od momentu chrztu świętego. Dziękujemy Ci, że pomagasz nam wierzyć w Pana Jezusa i pomagasz nam być dobrymi ludźmi.*

Dzieci odpowiadają: *Amen.*

KATECHEZA 57

Temat: Duch Święty źródłem życia Kościoła

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom roli Ducha Świętego w Kościele.
- Uświadomienie potrzeby modlitwy o dary Ducha Świętego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele,
- modli się modlitwą do Ducha Świętego.

Postawy

Uczeń

- modli się do Ducha Świętego.

Formy organizacji zajęć

grupowa, indywidualna, zespołowa.

Metody i techniki dydaktyczne

praca z tekstem, metoda „puk-puk”, rozmowa kierowana, ekspozycja obrazów i filmu, burza mózgów, praca z podręcznikiem, śpiew.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zdjęcia: bazylika Świętego Piotra w Rzymie, witraż Ducha Świętego z prezbiterium bazyliki Świętego Piotra w Rzymie,
- piosenka *Budujemy Kościół Boży*,
- film o Kościele katolickim.

Struktura katechezy

Modlitwa

Pomódlcie się wspólnie modlitwą *Ojcze nasz* w intencji wspólnoty Kościoła.

Piosenka Budujemy Kościół Boży

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Wiecie już, że Pan Jezus zsyła na swoich apostołów Ducha Świętego. Duch Święty jest wyjątkowym darem Ojca i Syna. Jest trzecią Osobą Trójcy Świętej.*

Za chwilę odczytam fragment Pisma Świętego, który rozważaliśmy na poprzedniej katechezie. Posłuchajcie uważnie. Fragment przeczytam dwa razy. Podczas drugiego czytania w niektórych momentach zapukam w biurko i powiem „puk-puk”. Waszym zadaniem będzie dopowiedzenie odpowiedniego słowa, które opuściłem/am w tekście biblijnym.

(Wyrazy, które należy opuścić, zapisano pismem pogrubionym).

Pismo Święte (por. Dz 2,1–6)

*Kiedy nadchodzi wreszcie dzień **Pięćdziesiątnicy**, wszyscy uczniowie przebywają razem, w tym samym miejscu. Nagle daje się słyszeć z nieba **szum**, jakby uderzenie gwałtownego wichru, i napęlnia on cały **dom**, w którym przebywają. Ukazują się im też jakby języki **ognia**, które się rozdzielają, i na każdym z nich spoczywa [jeden]. I wszyscy zostają napęlnieni **Duchem** Świętym, i zaczynają mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwala mówić.*

*W tym samym czasie w **Jerozolimie** przebywają pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstaje ów szum, zbiegają się tłumnie, zdumieni, że każdy słyszy, jak uczniowie przemawiają w jego własnym **języku**.*

Podziękuj uczniom za uważne wysłuchanie słów Pisma Świętego i zachęć ich do posłuchania kolejnej historii z życia Zuzi.

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Będę pamiętać ten rejs do końca życia!* – powiedziała radośnie Zuzia, schodząc ze statku na Nabrzeże Wieleckie. – *Nie wiedziałam, że Odra jest taka wielka, tatusiu. Skąd w niej tyle wody?*

– *Mamy szczęście, że mieszkamy prawie u jej ujścia* – powiedział tata.

– *Gdybyśmy mieszkali w okolicach jej źródła, nie moglibyśmy płynąć takim dużym statkiem.*

– *Jak to?* – zdziwiła się dziewczynka.

– *Oj, Zuzka!* – mruknął Franek. – *Każda rzeka ma swój początek, swoje źródło, rozumiesz? Woda wypływa spod ziemi i chociaż jest jej mało, to ma taką siłę, że żłobi sobie koryto, którym płynie. A potem do rzeki wpływają wody innych rzek...*

– *Ach, to dlatego Odra jest taka szeroka w Szczecinie. A jak wygląda jej źródło?* – zapytała Zuzia.

– *Pokażę ci filmik, gdy wrócimy do domu. A czy wiesz, że źródło Odry nie leży w Polsce?*

– *Co? Co ty mówisz Franku!* – powiedziała zaskoczona Zuzia.

– *Franek ma rację* – wtrącił się do rozmowy tata. – *Chętnie obejrzę z wami film o źródle Odry. A teraz wracamy do domu! Mama czeka z obiadem.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Jak nazywa się początek każdej rzeki? (źródło)*
- *Czy znacie nazwy rzek, które płyną przez Polskę? (np. Odra, Wisła, San, Warta, Narew)*
- *Czy pamiętacie, jak nazywa się rzeka w Ziemi Świętej, w której Święty Jan Chrzciciel chrzci Pana Jezusa? (Jordan)*

Podsumuj: *Każda rzeka ma swój początek. Jest nim źródło. Bardzo chcę, abyśmy dziś wspólnie odkryli, kto jest źródłem – czyli początkiem – Kościoła.*

III. Poznaję

Wyświetl krótki film o Kościele katolickim. Znajdziesz go na platformie YouTube (dostęp: 05.10.2020).

Porozmawiaj z dziećmi na temat tego filmu. Niech wymienią, co robi Kościół na świecie, jakie ma zadania. Zakończ pytaniem: *Kto może być źródłem Kościoła?*

Dodaj: *Odpowiedź na to pytanie znajdziecie w podręczniku. Jest tam fragment Pisma Świętego. Dzieci odpowiadają: Duch Święty.*

Następnie powiedz: *Za chwilę zobaczycie zdjęcie bazyliki Świętego Piotra z Rzymu.*

Opowiedz o tym miejscu. Zaprezentuj witraż Ducha Świętego z prezbiterium bazyliki Świętego Piotra i wytłumacz jego symbolikę.

IV. Odpowiadam

Poproś uczniów, aby pokolorowali w podręczniku witraż z Duchem Świętym. Opowiedz pokrótce historię, jak powstaje witraż, możesz skorzystać z wiadomości ze strony internetowej – www.witrazze.info/1366-jak-powstaje-witraz (dostęp: 05.10.2020).

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Dobierz kolory i pokoloruj witraż.*

Podsumuj: *Duch Święty jest źródłem życia Kościoła. On działa w Kościele na całym świecie. To Duch Święty wyznacza i wskazuje Ojca Świętego, który kieruje całym Kościołem. Zatem Kościół żyje Duchem Świętym.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Młody Karol Wojtyła w wieku dziewięciu lat stracił matkę. Po jej śmierci został ministrantem. Jak sam wspominał, nie był najgorliwszy w tej służbie. Gdy spostrzegł to jego tata, powiedział do syna: „Nie jesteś dobrym ministrantem. Nie modlisz się wystarczająco dużo do Ducha Świętego. Powinieneś to robić”. Po tych słowach pokazał małemu Karolowi następującą modlitwę:*

Modlitwa do Ducha Świętego

Duchu Święty, proszę Cię o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych.

O dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej.
O dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary.
O dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją
zawsze znajdował.

O dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie
od Ciebie oderwać,

O dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z sy-
nowską miłością,

O dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu, który Ciebie, o Boże,
obraża.

Amen*.

VI. Modlę się

Zaproś uczniów, aby na zakończenie katechezy wspólnie z tobą od-
czytali modlitwę do Ducha Świętego (znajduje się ona w podręczniku
ucznia).

* Źródło: https://www.biblijni.pl/modlitwy/63_modlitwa_jana_pawla_ii_do_ducha_swietego.html (dostęp: 24.08.2020).

KATECHEZA 58

Temat: Duch Święty mocą życia Kościoła

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie roli Ducha Świętego w Kościele.
- Uświadomienie potrzeby modlitwy o dary Ducha Świętego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele,
- uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego.

Postawy

Uczeń

- jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego, który poprzez innych ludzi uczy go służyć innym.

Formy organizacji zajęć

grupowa, indywidualna, zespołowa.

Metody i techniki dydaktyczne

praca z tekstem, praca z obrazem, rozmowa kierowana, zabawa edukacyjna, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje *Zesłanie Ducha Świętego* oraz *Piotr przemawia do tłumu*, napisy do wydrukowania, mapy konturowe, zdjęcia/ilustracje,

- piosenka *Czy wy wiecie, że jesteście świątynią*,
- tasiemki lub gruba wełna, mapa Europy.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zwróć uwagę na postawę uczniów podczas modlitwy. Zachęć wszystkich do modlitwy słowami (uczniowie powtarzają): *Panie Jezu, dziękujemy Ci, że zawsze jesteś z nami, że dajesz nam Ducha Świętego, który pomaga nam być dobrymi dziećmi Bożymi.*

Zaspiewaj z uczniami pieśń *Duchu Święty, przyjdź*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Wiecie już, że Pan Jezus zsyła na apostołów Ducha Świętego. Wiecie również, że kiedy odchodzi do Boga Ojca, obiecuje, że nie zostawi nas samych, że pošle nam Ducha Pocieszyciela. Wiecie dlaczego? Bo Pan Jezus nas kocha. Dzisiaj dowiedziecie się, że Duch Święty przychodzi ze swoją mocą do każdego ochrzczonego człowieka, czyli do całego Kościoła na Ziemi. Wysłuchajcie opowiadania.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Mamo, mamó, chodź! Coś ci pokażę!*

– *Zuziu, poczekaj, proszę. Rozmawiam z babcią Zosią.*

Zuzia pochyliła się w kierunku telefonu i powiedziała: – Babciu, Kocham cię!

– *Ja ciebie też, Zuzanko – odpowiedziała babcia. – Aniu, porozmawiamy jutro. I tak zajęłam ci dużo czasu. Buziaki dla wszystkich – powiedziała babcia i się rozłączyła.*

– *I co? Co tak bardzo chcesz mi pokazać, córeczko? – zapytała mama.*

– *Zobacz, jak przepisałam tekst do zeszytu. Chyba pierwszy raz tak ładnie mi wyszło.*

Mama przytuliła Zuzię i powiedziała: – Brawo, córciu. Gratuluję. Ale teraz musimy wszyscy porozmawiać. Chodźmy do Franka, taty i Daniela. Obie poszły do salonu, w którym siedziała męska część rodziny.

– *Posłuchajcie – zaczęła mama. – Znacie panią Elwirę i wiecie, jak dokucza dziadkom. Babcia jednak chce żyć z nią w zgodzie. Jutro się*

do niej wybiera i denerwuje się przed tą wizytą. Może pomodlimy się w tej sprawie?

- Pewnie – odpowiedzieli zgodnie Zuzia i Franek.*
- Proponuję pomodlić się do Ducha Świętego, aby sprawił, że między nimi zapanuje zgoda – powiedział tato, wstając z fotela.*
- To zaczynajmy – zdecydował Franek.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- Kto według mamy potrzebował pomocy? (babcia)*
- W jaki sposób cała rodzina pomogła babci? (pomodlili się)*
- Do kogo modliła się rodzina Wiśniewskich? (do Ducha Świętego)*

Podsumuj: Cała rodzina modliła się, wierząc, że w tak trudnej sytuacji nikt nie jest w stanie pomóc babci, dziadkowi i pani Elwirze, jedynie Duch Święty, który ma moc uzdrawiania serc. Skąd o tym wiedzieli? Posłuchajcie uważnie słowa Bożego, a dowiedziecie się, jaką mocą działa Duch Święty.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Dz 2,32–42)

Po zesłaniu Ducha Świętego Piotr z apostołami staje przed tłumem ludzi i mówi: „Ten Jezus, którego zabiliście, zmartwychwstaje, wstępuje do nieba i zgodnie z obietnicą, zsyła na nas Ducha Świętego”. Słuchający Piotra ludzie pytają: „A co my mamy robić, bracia?”. Piotr odpowiada: „Nawracajcie się. Niech każdy z was przyjmie chrzest w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a weźmiecie w darze Ducha Świętego”. Ci, którzy przyjmują naukę, zostają ochrzczeni. Od tego momentu trwają we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. Poznają nauczanie Pana Jezusa głoszone przez apostołów.

Wyjaśnij: Łamaniem chleba nazywano Eucharystię, Mszę Świętą. Pan Jezus podczas ostatniej wieczerzy łamie chleb i daje swoim uczniom, mówiąc: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”. Tak więc wszyscy, którzy spożywają Ciało Chrystusa, są z Panem Jezusem.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Działanie Ducha Świętego w Kościele”

Powiedz: *Zapraszam was do kręgu. Ułożymy na podłodze mapę świata, aby mówić o działaniu Ducha Świętego w Kościele na całej Ziemi.*

Poproś uczniów, aby pomogli ci ułożyć z tasemki (lub grubej wełny) okrąg symbolizujący Ziemię. Rozdaj dzieciom kartki, z konturami kontynentów. Ułóżcie je wspólnie, tak by powstała mapa świata. Następnie poprowadź narrację, w odpowiednich momentach prezentując ilustracje. *Kiedy Duch Święty zstępuje na apostołów (rys. Zesłanie Ducha Świętego), daje im moc – odwagę mówienia o wielkiej miłości Pana Jezusa do każdego człowieka. Daje im też umiejętność mówienia różnymi językami. (rys. Piotr i apostołowie przemawiają przed tłumem).*

Wskaż na mapie zaznaczone miejsce Ziemi Świętej. Powiedz: *To tutaj, w Ziemi Świętej, rodzi się Pan Jezus, naucza, zamartwychwstaje, a kiedy wstępuje do Boga Ojca, posyła Ducha Świętego apostołom.*

Zapytaj:

- *O co ludzie pytają Piotra? (o to, co mają robić)*
- *Co odpowiada Piotr? (mają się nawrócić i przyjąć chrzest).*
- *Jak żyją ci, którzy przyjmują chrzest i się nawracają? Co usłyszeliście w słowie w Bożym?*

Jeżeli zgłaszający się uczeń nie zna odpowiedzi, podaj mu kartkę z prawidłową odpowiedzią. Napisy: *Wspólnie się modlą; Słuchają słowa Bożego; Uczestniczą w Eucharystii; Czynią dobro, służąc innym.*

Po każdorazowej wypowiedzi poproś ucznia, aby ułożył pasek na podłodze, w pobliżu mapy Ziemi Świętej.

Powiedz: *Kiedy ludzie obserwują życie pierwszych chrześcijan, czyli tych, którzy przyjęli chrzest, mówią: „Popatrzcie, jak oni się kochają”. Dlaczego tak mówią? Ponieważ widzą, jak chrześcijanie sobie pomagają, modlą się za siebie nawzajem, przyjmują Ciało Pana Jezusa i słuchają słowa Bożego, które głoszą apostołowie.*

To z tego miejsca, z Ziemi Świętej, po założeniu pierwszych wspólnot ludzi wierzących, czyli Kościołów, apostołowie, pełni mocy Ducha Świętego, ruszają na inne kontynenty. Tam zakładają kolejne Kościoły i głoszą słowo Boże, udzielając chrztu świętego nawracającym się. Apostołowie

uczają wszystkich nowo ochrzczonych, jak żyć według nauki Pana Jezusa. Następnie wybierają, ufając w moc Ducha Świętego, kapłanów, powierając im wspólnotę wiernych. I wyruszają do innych miejsc. Nowi kapłani sprawują Eucharystię, mówią o kochającym nas Bogu Ojcu, udzielają sakramentów. Mijają setki lat. Do tworzących się w Europie państw docierają kapłani i głoszą wiarę w Boga Prawdziwego. I tak cała Europa, w tym Polacy, poznaje Dobrą Nowinę o zmartwychwstałym Panu Jezusie i mocy Ducha Świętego.

Poproś, aby uczeń pokazał Polskę na mapie Europy.

Powiedz: Zbudujmy z pasków zarys kościoła.

Po ułożeniu poproś, aby uczniowie weszli we wnętrze zarysu. Powiedz: Dzieci Boże, czyli wszyscy ochrzczeni, tworzą Kościół, w którym działa Duch Święty. Spotykają się w kościele, budynku, w którym sprawuje się Msze Święte.

Zapytaj: W jaki sposób Duch Święty przychodzi do każdego z nas?

Poproś, aby uczniowie rozłożyli na ławce przyniesione przez ciebie zdjęcia: 1. chrzest święty; 2. spowiedź święta; 3. przeistoczenie; 4. modlitwa zgromadzonych w kościele; 5. modlitwa w rodzinie; 6. ojciec czyta Pismo Święte podczas wigilii Bożego Narodzenia; 7. Ksiądz czyta Pismo Święte przy ambonie; 8. procesja Bożego Ciała.

Uczniowie z wybranymi rysunkami stają wokół obrysu kościoła. Objasniają rysunki, układają je we wnętrzu zarysu kościoła.

Uzupełnij wypowiedzi uczniów do poszczególnych zdjęć. Na przykład: Zdjęcie 1: **chrzest święty** – Podczas chrztu świętego zostajemy napełnieni Duchem Świętym.

Zdjęcie 2: **spowiedź święta** – Duch Święty działa w szczególny sposób poprzez sakramenty. W sakramencie pokuty i pojednania Pan Bóg przebacza nam nasze grzechy, gdy Go o to prosimy. Czyni to z wielkiej miłości do każdego z nas.

Zdjęcie 3: **przeistoczenie** – To mocą Ducha Świętego chleb staje się Ciałem Pana Jezusa i to Duch Święty pomaga nam w to uwierzyć.

Zdjęcie 4: **modlitwa zgromadzonych w kościele** – Duch Święty uczy nas modlić się za siebie nawzajem.

Zdjęcie 5: **modlitwa w rodzinie** – Duch Święty pomaga nam modlić się, wołać do Boga „Ojcze nasz”.

Zdjęcie 6: **czytanie Pisma Świętego w rodzinie** – *Duch Święty ukazuje nam wielką miłość Boga do ludzi, jednoczy rodzinę.*

Zdjęcie 7: **ksiądz czytający Pismo Święte przy ambonie** – *Duch Święty pomaga nam zrozumieć słowo Boże, uczy nas, jak mamy żyć.*

Zdjęcie 8: **procesja Bożego Ciała** – *Duch Święty daje nam odwagę, byśmy potrafili przyznawać się przed innymi, że jesteśmy dziećmi Bożymi, że należymy do wspólnoty Kościoła.*

Podsumuj: *Tak jak Duch Święty działa w Kościele w Polsce, tak dociera swą mocą do każdego człowieka na całej kuli ziemskiej.*

Poproś pięciu uczniów, aby ułożyli kartki A5 z napisami takimi samymi jak na paskach przy Ziemi Świętej, ale tym razem na wszystkich kontynentach. Poproś, aby odczytali tekst z kartek.

Powiedz: *Duch Święty jest tym, który działa w Kościele. On potrzebuje współpracowników i dlatego powołuje różne osoby do tego zadania. I tak moc Ducha Świętego objawia się w Kościele poprzez papieża, biskupów, kapłanów.* (Możesz zaprezentować uczniom zdjęcia wymienianych osób zgodnie z diecezją, parafią, do której należy szkoła).

Kontynuuj: *To oni otrzymują poprzez sakrament kapłaństwa moc sprawowania Mszy Świętej, odpuszczania grzechów, udzielania innych sakramentów. Duch Święty powołuje także katechetów, zakonników, zakonnice, aby pomagali księżom w nauczaniu o Panu Jezusie, opiece nad chorymi, bezdomnymi. A nam, ludziom świeckim należącym do Kościoła, Duch Święty pomaga zrozumieć słowo Boże, odpuszcza grzechy, gdy o to prosimy, ukazuje, jak wielka jest Boża miłość do każdego z nas. Poprzez kapłanów mówi On, że może swą mocą przemieniać życie każdego człowieka, gdy będziemy prosić Go o pomoc w modlitwie.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Każdą osobę, bez względu na wykonywany zawód, wiek, miejsce zamieszkania, kolor skóry, która jest dzieckiem Bożym, Duch Święty powołuje do głoszenia Dobrej Nowiny. On obdarowuje nas potrzebnymi łaskami, abyśmy swoim życiem głosili, jak wielka jest miłość Pana Jezusa do każdego człowieka. O tym porozmawiamy jeszcze na następnej katechezie.*

A teraz zaśpiewamy piosenkę „Czy wy wiecie, że jesteście świątynią” – w ten sposób okazemy radość i wdzięczność Duchowi Świętemu za to, że działa w nas.

Piosenka Czy wy wiecie, że jesteście świątynią

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Wyszukaj na rysunku literki i wpisz je w odpowiednie kwadraty (zgodnie z kolorami).*

Zadaniem ucznia jest wpisać literki zgodnie kolorem z polami, w których umieszcza tekst.

Zadanie 2: *Przyklej brakujące naklejki.*

VI. Modlę się

Uczyni wraz z uczniami znak krzyża.

Powiedz, że uczeń, który pragnie prosić Ducha Świętego o pomoc w jakiejś sprawie, może to teraz uczynić, zaczynając modlitwę od słów: *Duchu Święty, proszę Cię...*

Piosenka Czy wy wiecie, że jesteście świątynią

KATECHEZA 59

Temat: Duch Święty udziela darów wspólnocie

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Duch Święty jest darem Jezusa.
- Uświadomienie potrzeby modlitwy o umiejętność przekazywania Bożej miłości, budowania jedności jako darów Ducha Świętego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia, że Duch Święty udziela darów wspólnocie (tu: dar jedności i miłości Bożej),
- odkrywa, że Dary Ducha Świętego trzeba pomnażać dla wspólnego dobra.

Postawy

Uczeń

- na miarę swoich możliwości pomnaża i wykorzystuje we wspólnocie dary Ducha Świętego.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

praca z tekstem, rozmowa kierowana, zabawa dydaktyczna, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zdjęcia z poprzednich zajęć, uzupełnianki do wydrukowania,
- piosenka *Czy wy wiecie, że jesteście świątynią*,
- piłka.

Struktura katechezy

Modlitwa

Poproś uczniów o przyjęcie prawidłowej postawy modlitewnej, rozpocznij modlitwę znakiem krzyża. Powiedz: *Duchu Święty, pomóż nam wołać do Boga Ojca w niebie.*

Wspólna modlitwa: *Ojcze nasz...*

Piosenka *Czy wy wiecie, że jesteście świątynią*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Na ostatniej katechezie powiedzieliśmy, że Pan Jezus tak bardzo kocha ludzi, że posyła Ducha Świętego nie tylko do apostołów, ale do każdego człowieka przyjmującego chrzest święty, abyśmy stawiali się świątynią Ducha Świętego. Wiemy też, że niektórych Duch Święty powołuje do służby Bożej, aby Kościół na ziemi się rozrastał.*

Zabawa edukacyjna „Pamiętam – wyjaśnię”

Podziel zespół klasowy na 4 grupy. Poproś reprezentanta każdej z nich, aby wylosował dwa spośród rozłożonych przez ciebie na biurku zdjęć – wykorzystaj fotografie z poprzedniej katechezy (chrzest, spowiedź święta, przeistoczenie, modlitwa w kościele, modlitwa w domu, ojciec czyta Pismo Święte podczas wigilii, kapłan czyta Pismo Święte przy ambonie, procesja Bożego Ciała).

Powiedz: *Posłuchajcie teraz uważnie, bo będę mówić o działaniu Ducha Świętego w Kościele. Przyjrzyjcie się ilustracjom, które wylosowaliście, i w odpowiednim momencie podnieście trzymaną przez siebie kartkę. Zaczynamy.*

1. Powiedz: *Duch Święty przychodzi do naszego serca w momencie chrztu świętego. Jest On darem Pana Jezusa dla każdego człowieka. Grupa posiadająca zdjęcie 1 – chrzest święty – zgłasza się i pokazuje je całej klasie.*

2. Powiedz: *Duch Święty działa w szczególny sposób poprzez sakramenty. W sakramencie pokuty i pojednania Pan Bóg przebacza nam nasze grzechy, gdy Go o to prosimy. Czyni to z wielkiej miłości do każdego z nas.* Grupa, która wylosowała zdjęcie przedstawiające sakrament pokuty, pokazuje je klasie.
3. Powiedz: *To mocą Ducha Świętego chleb staje się Ciałem Pana Jezusa, a Duch Święty pomaga nam w to uwierzyć* (zdjęcie ilustrujące przeistoczenie).
4. Powiedz: *Duch Święty uczy nas modlić się za siebie nawzajem* (zdjęcie pokazujące modlitwę w kościele)
5. Powiedz: *Duch Święty pomaga nam modlić się, wołać do Boga „Ojciec nasz”* (zdjęcie modlitwy rodzinnej).
6. Powiedz: *Duch Święty ukazuje nam wielką miłość Boga do ludzi, jednoczy rodzinę* (zdjęcie rodziny czytającej Pismo Święte).
7. Powiedz: *Duch Święty pomaga nam zrozumieć słowo Boże, uczy nas, jak mamy żyć* (zdjęcie kapłana czytającego Pismo Święte).
8. Powiedz: *Duch Święty daje nam odwagę przyznania się wobec innych ludzi, że jesteśmy dziećmi Bożymi, że należymy do wspólnoty Kościoła* (zdjęcie procesji Bożego Ciała).

Podsumuj: *Wiemy już, że jesteśmy świątynią Ducha Świętego – Duch Święty w nas mieszka. Dzisiaj dowiemy się, że Duch Święty pragnie, aby dzięki nam także inni ludzie odkrywali Bożą miłość. Duch Święty chce, abyśmy przekazywali tę miłość innym. Teraz posłuchajcie opowiadania, które podpowie nam, jak możemy dzielić się Bożą miłością z innymi.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Mamo, jakaś pani przyszła!*
- *Dzień dobry, jestem z hospicjum. Szukam pani Celiny Potok.*
- *To nie tutaj, pani Celina mieszka piętro wyżej – odpowiedziała mama.*
- *Przepraszam, podano mi zły numer mieszkania.*
- *Nic nie szkodzi. Do widzenia.*

Kiedy mama zamknęła drzwi, Zuzia zapytała:

- Mamusiu, co to jest hospicjum?
- To miejsce, gdzie przebywają ciężko chorzy. Opiekują się nimi dobrzy ludzie. Pracownicy hospicjum odwiedzają też chorych w ich domach.
- Lekarze?
- Oczywiście. I pielęgniarki, i pielęgniarze również. Ale w hospicjum może pomagać każdy, kto jest wrażliwy na cierpienie drugiego człowieka.
- Oni pomagają ludziom starszym?
- Nie tylko, Zuziu. Pomocy potrzebują także ludzie młodzi, a nawet dzieci.
- Czy ja też mogę pomóc pani Celinie?
- Oczywiście. Jutro upiekę ciasto drożdżowe, a ty je dla niej zaniesiesz. Przy okazji porozmawiasz z naszą sąsiadką, ucieszy się.
- Wiesz co, mamu? Chyba jeszcze coś dla niej narysuję.
- Świetnie. To będzie kolejna niespodzianka dla pani Celiny.

II. Spotykam

Zapytaj:

- W jaki sposób pani z hospicjum dzieli się Bożą miłością z innymi ludźmi? (opiekuje się chorymi)
- Jak mama okaże Bożą miłość pani Celinie? (upiecze dla niej ciasto)
- Jak mama okaże Zuzi Bożą miłość? (uczy ją, jak można pomagać innym)
- W jaki sposób Zuzia przekazuje Bożą miłość? (wykona rysunek dla pani Celiny, zanieś jej ciasto, porozmawia z nią)

III. Poznaje

Pismo Święte (por. Dz 1,8)

Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie moc Pana Jezusa i będziecie moimi świadkami, aż po krańce ziemi.

IV. Odpowiadam

Powiedz: *Czy zrozumieliście, czego od nas oczekuje Pan Jezus? Pan Jezus chce, aby każdy z nas był Jego świadkiem. Popatrzcie na Pana Jezusa, na Jego miłość do nas: On z miłości do każdego człowieka cierpi i umiera, aby każdy z nas miał życie wieczne, aby każdy z nas mógł*

przebywać z Jego Ojcem niebie. Pan Jezus wie, że niełatwo być Jego świadkiem. Dlatego posyła Ducha Świętego, abyśmy umieli kochać, przebaczać, pomagać innym.

Zabawa edukacyjna „Znam świadków Pana Jezusa”

Powiedz: *W opowiadaniu pani z hospicjum, mama Zuzi i Zuzia pokazały nam, jak można przekazać Bożą miłość drugiemu człowiekowi – w nich działa Duch Święty. Duch Święty działa także przez naszych najbliższych. Zastanówmy się, w jaki sposób oni okazują nam miłość.*

Podziel zespół klasowy na grupy. Każdej grupie daj kartkę, na której w jednej kolumnie wypisane są osoby, które okazują nam Bożą miłość: mama, tata, dziadek, babcia, sąsiad, sąsiadka, koleżanka, kolega, wychowawczyni/wychowawca, pani kucharka w szkole, ksiądz, katecheta/katechetka.

Uczniowie zastanawiają się, jak dane osoby okazują miłość. Następnie liderzy grup prezentują odpowiedzi – tylko te, których nie podały grupy poprzednie, pomysły nie mogą się powtarzać.

Przykładowe odpowiedzi:

- Mama – wstaje w nocy, gdy jestem chory.
- Tata – jeździ ze mną na basen.
- Siostra – pomaga mi w odrabianiu lekcji.
- Pani wychowawczyni – dba, abym był bezpieczny w szkole.
- Ksiądz – sprawuje Mszę Świętą.

Podsumuj: *Jesteście szczęśliwymi dziećmi Bożymi. Wasi rodzice, nauczyciele, rówieśnicy, obdarowani miłością przez swoich najbliższych, okazują tę miłość wam. Tak właśnie działa Duch Święty poprzez ludzi – dzięki Niemu miłość Boża jest przekazywana ludziom na całym świecie. Wy też jesteście do tego powołani.*

Jeżeli pozwalamy działać w naszym życiu Duchowi Świętemu, to On udziela nam swoich darów – żyjemy w jedności z Panem Bogiem i innymi ludźmi. Popatrzcie na siebie. W waszej klasie każdy dobrze się czuje, bo okazujecie sobie Bożą miłość: troszczycie się o siebie nawzajem, pomagacie sobie.

Zabawa edukacyjna „Obdarowuję innych”

Zaproś uczniów do kręgu. Stajesz w jego centrum z piłką. Rzucasz piłkę do ucznia, ten łapie piłkę, mówi, w jaki sposób okazuje Bożą

miłość kolegom i koleżankom w klasie. Podaje piłkę do ciebie. Gdy uczeń nie ma pomysłu na odpowiedź, powiedz, że może się jeszcze zastanowić. Zwraca ci piłkę i powracasz do niego, gdy da ci sygnał, że już zna odpowiedź.

Podsumuj: *Duch Święty pomaga nam żyć w jedności i zgodzie. Jesteśmy wspólnotą dzieci Bożych, wspólnotą Kościoła. Mamy być świadkami Pana Jezusa nie tylko wtedy, gdy jesteśmy na katechezie czy w kościele, ale zawsze – w każdym miejscu i każdej sytuacji naszego życia.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Dorysuj na rysunku siebie. Wpisz swoje imię pod tekstem modlitwy.*

Zadanie 2: *Rozwiąż krzyżówkę i uzupełnij zdanie.*

Zabawa „Pomagam rodzicom”

Możesz wykorzystać piosenkę *Piosenka o sprzątaniu domu* (wyk. Mała Orkiestra Dni Naszych, album: *Piosenki zdrowych dzieci*; utwór jest też dostępny w zasobach YouTube'a).

Podczas odtwarzania piosenki uczniowie tańczą, gestami pokazują, jak mogą pomagać rodzicom w domu.

VI. Modłę się

Powiedz: *Duchu Święty, pomagaj nam, byśmy myśleli o innych, nie tylko o sobie. Byśmy dostrzegli zmęczonych rodziców i pomagali im na miarę naszych możliwości.*

Dzieci odpowiadają: *Amen.*

Piosenka *Czy wy wiecie, że jesteście świątynią*

KATECHEZA 60

Temat: Misyjna działalność Kościoła

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom natury Kościoła, którą jest Jego misyjność.
- Uświadomienie potrzeby modlitwy za misjonarzy oraz o powołania misyjne.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wymienia niektóre kraje misyjne,
- uzasadnia potrzebę modlitwy o powołania misyjne i misjonarzy,
- opowiada o potrzebach krajów misyjnych.

Postawy

Uczeń

- w miarę możliwości wspiera działania misyjne,
- włącza się w animację misyjną.

Formy organizacji zajęć

grupowa, zespołowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

praca z tekstem, rozmowa kierowana, dyskusja, ćwiczenia praktyczne, praca z podręcznikiem, śpiew, praca z ilustracją.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, prezentacja multimedialna, film *Pomagamy misjom*,
- piosenka *Wiele jest serc*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zwróć uwagę, aby uczniowie przyjęli odpowiednią postawę do modlitwy. Pomódlcie się piosenką *Wiele jest serc*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Wiecie już, że Pan Jezus powołuje kapłanów i siostry zakonne do szczególnych zadań. Czyni to mocą Ducha Świętego. Niektórzy kapłani odczytują w swoim życiu powołanie misyjne. Na ten moment mamy 99 krajów misyjnych. Dziś opowiem wam więcej o misjach.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Mamo! Tato! Wujek Paweł dzwoni na Skypie! – krzyczała radośnie Zuzia. – Chodźcie, bo się rozłączy.*
- *Cześć, wujku! Kiedy przyjedziesz?*
- *Córeczko, daj coś powiedzieć wujkowi – powiedziała mama.*
- *Aniu, niech Zuzia mówi. Przyzwyczailem się, że słucham jednocześnie wielu głosów. Dzieciaki w Kenii są takie same jak w Polsce. Czasami trudno z nimi wytrzymać – zaśmiał się wujek. – Ale teraz poważnie. Jak wiecie, chciałem przyjechać, ale przez epidemię koronawirusa musiałem przenieść lot.*
- *To do Kenii też dotarł ten wirus? – zdziwił się Franek.*
- *Niestety tak. A biorąc pod uwagę warunki, w jakich żyją tutaj ludzie, jest trudniej niż u was.*
- *Wujku, a przywieziesz coś dla mnie z Afryki? – dopominała się Zuzia.*
- *Już spakowałem niespodzianki dla każdego z was. Mam też coś dla księdza Mateusza i całej waszej parafii.*
- *Musisz mieć duże walizki, wujku! – stwierdziła zaskoczona Zuzia.*
- *Pawle, ufam, że wkrótce się zobaczymy – powiedziała mama.*
- *Ja też. Kochani, muszę kończyć. Przyszli rodzice Franceski. Trzeba będzie im pomóc.*

- Do zobaczenia, wujku!
- Z Bogiem!

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Kim jest wujek Paweł, z którym rozmawiała Zuzia?* (kapłanem, misjonarzem)
- *W jakim kraju pracuje ksiądz Paweł?* (w Kenii)
- *Jak wygląda praca misjonarza?* (misjonarz pomaga w codziennym życiu, sprawuje sakramenty, opowiada o Bogu)

Podsumuj: *Aktualnie posługuje na misjach ok. 1900 polskich misjonarzy i misjonek. Przebywają oni w 99 krajach na 5 kontynentach. Kraje, w których pracuje najwięcej polskich misjonarzy to np. Brazylia i Argentyna (w Ameryce Południowej), Kamerun, Zambia i Tanzania (w Afryce) czy Kazachstan, Filipiny, Tajwan (w Azji).*

Misjonarz to człowiek, który kocha Boga i chce, aby opowiadano o Nim tam, gdzie jeszcze nikt o Panu Jezusie nie słyszał.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mk 16,15)

Pan Jezus po swoim zmartwychwstaniu mówi do apostołów: „Idźcie na cały świat i głosście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!”

IV. Odpowiadam

Prezentacja multimedialna „Afryka”

Wyświetl prezentację (zdjęcia z Afryki – z Kenii i Madagaskaru). Obejrzyj z uczniami zdjęcia i przeczytaj podpisy. Zapytaj dzieci, czy może znają kogoś, kto wyjechał na misje. Może słyszały coś o tej pracy i pamiętają ciekawe historie.

V. Utrwalam

Zaproponuj uczniom film o misjach *Pomagamy misjom*. Po filmie poprowadź dyskusję. Warto ukierunkować rozmowę na pytanie: *Jak my możemy pomagać misjom?*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przeczytaj dekalog misyjny. Pokoloruj ramkę.*

Zadanie 2: *Przeczytaj list, który misjonarz, ksiądz Paweł, przysłał do twojej rówieśniczki Zuzi.*

VI. Modlę się

Uczyń wraz ze stojącymi przy ławkach uczniami znak krzyża i pomódlcie się w intencji powołań misyjnych: *Ojcze nasz...*

Katechezy okolicznościowe

KATECHEZA 61

Temat: Pan Jezus wzywa nas do nawrócenia – Wielki Post

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Uświadomienie uczniom, że Wielki Post to czas nawrócenia.
- Uświadomienie wartości wolności człowieka i konsekwencji dokonywanych przez niego wyborów.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia,
- uzasadnia konieczność dokonywania w życiu wyborów.

Postawy

Uczeń

- jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia,
- troszczy się o własne zbawienie.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, burza mózgów, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, napis,

- piosenka *Piosenka o pomaganiu ludziom*,
- prostokątne kartoniki (cegiełki).

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś uczniów do modlitwy, przypomnij o prawidłowej postawie ciała. Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że jesteś z nami obecny, że kochasz nas tak bardzo, że oddałeś za nas życie.*

Wspólna modlitwa: *Ojciec nasz...*

Wprowadzenie do katechezy

Powiedz: *W każdym roku są ważne dni. Jedne wymagają od nas wysiłku, a inne są zapowiedzią radości i spokoju. Uczycie się w szkole i jest to duży wysiłek dla was, ale jaka jest radość, gdy odbieracie świadectwa z dobrymi ocenami. W Kościele też przeżywamy różne okresy liturgiczne, w czasie których przeżywamy radosne i smutne chwile z życia Pana Jezusa. Za chwilę wykonacie zadanie w waszych podręcznikach, by dowiedzieć się, o jakim okresie liturgicznym będziemy mówić na dzisiejszej katechezie.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Z liter rozsypanych na kamieniach złóż dwa wyrazy i wpisz je w kratki.*

Podsumuj zadanie: *Dzisiaj porozmawiamy właśnie o Wielkim Poście.*

Powiedz: *W dzisiejszym opowiadaniu Zuzia i Franek rozmawiają o dwóch dniach. To tych dni będzie dotyczyło moje pytanie, więc słuchajcie uważnie.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Wracajmy szybko do domu! – krzyczała Zuzia od progu szatni. – Mam wielką ochotę na pączki, a dzisiaj tłusty czwartek.*
- *A za tydzień Środa Popielcowa i post, więc musisz się teraz najeść – śmiał się Franek.*
- *Przestań! Jak ja coś postanowię...*
- *Te twoje postanowienia i słynne posypanko...*

- *Franek, nie żartuj sobie ze mnie. Już wiem, dlaczego ksiądz posypuje nam głowy popiołem. Wtedy nie chciałam, żeby popiół pobrudził mi włosy... Wiesz, Franku, ja chyba się bałam... Ale nie wiem czego.*
- *Każdy z nas był mały i robił głupstwa. To było fajne, bo jest co wspominać* – *zawyrokował Franek.*

II. Spotykam

Sprawdź zrozumienie tekstu. Poproś, aby uczniowie stanęli obok ławek, twarzą do sąsiada z ławki. Wyjaśnij: *Proszę, aby wszyscy stojący po prawej stronie ławki pokazali gestem, co robimy w wymienionych w opowiadaniu dniach.* Uczniowie z prawej strony ławek wykonują gest, np. pokazują kształt pączka, jedzenie pączków. Uczniowie stojący po lewej stronie odgadują, który dzień opisał ruchem kolega/koleżanka z ławki. Następuje zamiana uczniów. Teraz odgadujący uczniowie pokazują gestem drugi z wymienionych dni (posypywanie głów popiołem). Ich koledzy odgadują nazwę dnia. Wszyscy biją brawa, potem wracają do ławek.

Podsumuj: *Środa Popielcowa rozpoczyna okres Wielkiego Postu. Kapłan podczas Mszy Świętej posypuje głowy zebranych w kościele popiołem. Popiół pochodzi z ubiegłorocznych poświęconych palm.*

Zapytaj: *Czy pamiętacie, jakiego koloru są szaty księży w okresie Wielkiego Postu? (fioletowego)*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przyklej słowa Ewangelii.*

Powiedz: *Posłuchajcie Ewangelii, która przypomni wam słowa wypowiedziane w czasie posypywania głów popiołem.*

III. Poznaję

Pismo Święte (Mk 1,15b)

Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Nawróćcie się”

Powiedz: *Zapraszam was do zabawy. Wstańcie.* Uczniowie stoją, ty podajesz polecenia: *Idźcie w kierunku...* (np. drzwi). Podaj kolejne

polecenie: *Zawróćcie* (uczniowie zmieniają kierunek). Powtórz zabawę, zapytaj: *Czy rozumiecie znaczenie słowa z Ewangelii „nawróćcie się?”*. Wysłuchaj odpowiedzi uczniów i podsumuj: *Nawrócić się to zmienić kierunek, sposób swojego życia.*

Zabawa edukacyjna „Kto, jeśli nie my”

Zapytaj: *Dlaczego Pan Jezus pragnie, abyśmy się nawracali?* (bo chce, abyśmy byli lepsi) Powiedz: *Pan Jezus pragnie, abyśmy coraz bardziej kochali Pana Boga i drugiego człowieka, bo jesteśmy Bożymi dziećmi.*

Podziel uczniów na 4 grupy. Rozdaj każdej 4 kartoniki w kształcie prostokąta: cegielki. Powiedz: *Przygotowałem/-am cegielki, na których zapiszecie, jak powinniśmy się zachowywać, jak możemy okazać miłość do drugiego człowieka w domu, w szkole, ale także w autobusie czy innym miejscu, gdzie przebywamy z kimś wspólnie.*

Pomagaj uczniom w ustaleniu w grupach zapisów, może potrzebna będzie pomoc w dokonaniu zapisu.

Uczniowie wypisują postawy/zachowania, np. bawimy się wspólnie; jesteśmy grzeczni; pomagamy słabszym; dzielimy się z innymi; mówimy dobrze o innych; pomagamy rodzicom; wyprowadzamy psa; chętnie się uczymy; słuchamy rodziców; modlimy się.

Poproś o odczytanie zapisanych postaw – czyta lider wybrany przez grupę.

Powiedz: *Ułóżcie z cegiełek bryłę kościoła, bo to w nim spotykają się z Panem Jezusem dzieci Boże.*

Gdy uczniowie ułożą „kościół” na podłodze, połóż dach/wieżę kościoła (możesz je zrobić z pasków papieru). Powiedz: *Jeżeli zdarza nam się nie zachowywać tak, jak napisaliście na cegielkach, to Pan Jezus wzywa nas do nawrócenia. W tym momencie ułóż na dachu kartkę z napisem: „Kocham Pana Boga i drugiego człowieka”.* Poproś, aby uczniowie odczytali tekst.

Podsumuj: *Wielki Post to czas, gdy prosimy Pana Jezusa o siłę w pokonywaniu naszych złych przyzwyczajzeń i zachowań. Pan Jezus daje nam ten czas, abyśmy się nawracali. Nie jest to łatwe. Niejeden raz będziemy zmagać się ze swoimi złymi przyzwyczajeniami. Pan Jezus wspiera nas w tym, pomaga nam stawać się lepszymi.*

V. Utrwalam

Powiedz: *W Wielkim Poście, w piątki, uczestniczymy w nabożeństwie drogi krzyżowej, gdy idziemy od stacji do stacji, rozważając cierpienie Pana Jezusa i Jego śmierć na krzyżu. W niedziele odbywają się w kościołach gorzkie żale. Są to nabożeństwa, w czasie których śpiewamy o smutku Matki Bożej przeżywającej cierpienia swego Syna, Pana Jezusa.*

Powiedz: *Zaśpiewamy refren piosenki. Słowa te będą przypominać nam, że Pan Jezus pragnie, abyśmy przemieniali nasze serca, zmieniali swoje złe zachowania.*

Piosenka Piosenka o pomaganiu ludziom

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do modlitwy. Powiedz: *Panie Jezu, pomagaj nam w czasie Wielkiego Postu, abyśmy przemienili swoje serca, coraz bardziej kochając Ciebie i drugiego człowieka.*

Dzieci odpowiadają: *Amen.*

KATECHEZA 62

Temat: Idziemy w procesji za Panem Jezusem

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie w uczniach świadomości, że procesja Bożego Ciała podkreśla naszą wiarę w realną obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- wyjaśnia sens procesji eucharystycznych,
- uzasadnia potrzebę udziału w procesji eucharystycznej.

Postawy

Uczeń

- angażuje się w życie Kościoła,
- uczestniczy w procesji Bożego Ciała.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, praca plastyczna, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zdjęcie monstrancji,
- pieśń *Jezusa ukrytego mam w Sakramencie czcić*, szary papier, kartki.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, Ty pragniesz zostać z nami i ustanawiasz Mszę Świętą. Jesteś prawdziwie obecny w tej białej Hostii. Wlej w nasze serca pragnienie spotkania się z Tobą jak najczęściej.*

Ojcze nasz...

Wprowadzenie do katechezy

Powiedz: *Posłuchajcie uważnie opowiadania – rozmowa Zuzi z Frankiem wskaże nam, o czym będziemy mówić na dzisiejszej lekcji religii.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Jesteście gotowi? – Tata zajrzał do pokoju. – Musimy już wychodzić.*
- *Pięć minut, tato... – mruknęła Zuzia.*
- *Ale tylko pięć... – rzucił tata, będąc już za drzwiami.*
- *Franku, lubisz chodzić w procesji? – zapytała dziewczynka.*
- *Od tylu lat jestem ministrantem, więc już się nawet nie zastanawiam, czy lubię, czy nie. Wiem, że procesje mają sens.*
- *Tak? Jaki?*
- *Kiedy w zeszłym roku wyszedłem z kościoła i zobaczyłem ten tłum ludzi, zrozumiałem, że wielu przyznaje się do Pana Jezusa. I wiesz, pomyślałem, że jesteśmy szczęściarzami: ja prowadzę Pana Jezusa, niosąc krzyż, a ty sypiesz kwiaty.*
- *Uwielbiam sypać kwiaty. Moje koleżanki też.*
- *A zdziwiłaś się, gdy powiedziałem, że procesja ma sens.*
- *Bo pomyślałam, że Pan Jezus i tak chodzi ze mną tymi ulicami każdego dnia, chociaż nikt nie nosi Go w mon-mon-stacji...*
- *Monstrancji, siostra, monstrancji!*
- *No, czepiasz się, a to trudne słowo.*
- *Sorki. A to, co powiedziałaś, to prawda. Pan Jezus jest z nami zawsze.*
- *No widzisz? Czasami i ja mam coś mądrego do powiedzenia!*
- *Ale tylko czasami! – roześmiał się Franek i szybkim krokiem wyszedł z pokoju.*
- *No nie! Jesteś okropny! – krzyknęła za bratem Zuzia. – Ale bardzo cię kocham, braciszku... – dodała szeptem, jakby do siebie.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Jaki sens ma według Franka procesja?* (idą w niej ludzie, którzy wierzą w Pana Jezusa, i w ten sposób przyznają się do Niego)
- *W jaki sposób uczestniczą w procesji Zuzia i Franek?* (Franek nosi krzyż, Zuzia sypie kwiaty)
- *Co odkryła i z czego była dumna Zuzia?* (że Pan Jezus chodzi z nią tymi ulicami każdego dnia)
- *Dlaczego Zuzia tak powiedziała?* (wie, że w jej sercu jest obecny Pan Jezus od momentu chrztu świętego, że nigdy nie jest sama)

Podsumuj: *Zuzia miała rację, mówiąc, że nie jest sama, że Pan Jezus jest zawsze obecny w jej życiu. Jednak podczas procesji Bożego Ciała Pan Jezus – obecny w Hostii – błogosławi wszystkim szczególnie.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 13,22)

Jezus odbywa swą podróż, przemierzając miasta i wsie, i naucza.

IV. Odpowiadam

Podsumuj: *Pan Jezus i dzisiaj uczy nas, jak mamy żyć, jak mamy się modlić. On pragnie, abyśmy przyznawali się do Niego. Najczęściej spotykamy się z Panem Jezusem we Mszy Świętej w kościele, ale raz w roku, w Święto Bożego Ciała, wychodzimy z Panem Jezusem na ulice naszych miast, wsi. Dzieje się tak od wielu setek lat.*

Praca uczniów z podręcznikiem

Zadanie 1: *Co przedstawiają powyższe zdjęcia? Zakreśl prawidłową odpowiedź.*

Zadanie 2: *Rozwiąż krzyżówkę.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Powtórzmy ten trudny wyraz: monstrancja. Nawet Zuzia miała z nim kłopot.*

Skąd wziął się zwyczaj obchodzenia Święta Bożego Ciała? Wiele setek lat temu żyjąca w Belgii Julianna miała wizję niepełnej tarczy księżycy – Pan Jezus sam się upomniał o uroczystość Jego Najświętszego Ciała i Krwi. Święto to zatwierdził papież Urban IV.

Zabawa plastyczna „Procesja”

Zapytaj:

- *Co robiła Zuzia podczas procesji? (sypała kwiaty)*
- *Co robił Franek? (nosił krzyż)*
- *W jaki innym sposób włączamy się w procesję? (śpiewamy, słuchamy słowa Bożego przy ołtarzach, nosimy szarfy od sztandarów, krzyż)*

Rozdaj uczniom kartki. Powiedz: *Narysujcie, jak chcielibyście uczestniczyć w procesji Bożego Ciała.*

Uczniowie wykonują rysunki. Następnie naklej na szary papier zdjęcie monstracji, a wokół niego prace uczniów.

Podsumuj: *Kiedy Pan Jezus wędruje ulicami naszych miast, wsi, błogosławi nam, idącym w procesji. Błogosławi także tym, którzy może oddalili się od Niego, może już dawno nie byli w kościele. Pan Jezus kocha każdego, za każdego umiera na krzyżu.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy Ci, że kochasz każdego człowieka. Prosimy, ucz nas takiej miłości.*

Dzieci odpowiadają: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Pieśń Jezusa ukrytego mam w sakramencie czcić

KATECHEZA 63

Temat: Radosny czas wakacji

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- Kształtowanie w uczniach świadomości, że Pan Jezus daje nam radosny czas wakacji.
- Kształtowanie w uczniach wdzięczności za wakacyjny czas odpoczynku.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń

- tłumaczy, że Pan Jezus daje mu czas odpoczynku po pracy szkolnej,
- wyjaśnia, że w każdym czasie i miejscu może uwielbiać i dziękować Panu Bogu za Jego dary.

Postawy

Uczeń

- wyraża wobec Boga wdzięczność za dar stworzenia i otrzymane dary.

Formy organizacji zajęć

zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

rozmowa kierowana, opowiadanie, zabawa edukacyjna, śpiew, taniec, praca z podręcznikiem, praca z obrazem.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, kartki z napisami do zabawy edukacyjnej, zdjęcia,
- piosenka *Nasza Ziemia*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy za Twoją pomoc w nauce, za nauczycieli.*

Ojciec nasz...

Wprowadzenie do katechezy

Powiedz: *Za kilka dni rozdanie świadectw. Nadchodzą wakacje. Dzisiaj zastanowimy się, o czym powinny pamiętać dzieci Boże w czasie wakacji.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– Jesteście gotowi? – Tata zajrzał do pokoju. – Musimy już wychodzić. Dziadkowie czekają.

– Już, już... Jeszcze tylko książka i mój misiaczek – odpowiedziała Zuzia, upychając swego ulubieńca w plecaku. – Skoro nie jedziemy nad morze, to przyda mi się książka, bo co można robić w Szczecinie...

– To miasto cię zaskoczy, gwarantuję – odpowiedział z uśmiechem tata.

– Zobaczymy najwspanialsze jachty świata. W Szczecinie jest zlot żaglowców... – rozmarzył się Franek.

– Mnie nie interesują żadne jachty – odparła Zuzia. – Ale może i tak będzie fajnie?

– A ja czekam na spacer po bulwarach. Czy wiecie, że one pachną czekoladą? – zapytał tata.

– Co? Czekolada i ty? – Franek przyjrzał się ojcu.

– Nie mogę jej jeść, więc chociaż zachwycę się aromatem – zaśmiał się tata, pomagając dzieciom zabrać spakowane przez nie plecaki, torby i torebki. A było ich mnóstwo!

II. Spotykam

Zapytaj:

- *Dokąd wyjeżdżała rodzina Wiśniewskich i dziadkowie? (do Szczecina)*
- *Jaka minę mogła mieć Zuzia, wyjeżdżając do Szczecina? (dzieci pokazują niezadowoloną minę)*

- *A jakie mogły być miny Franka i taty? (dzieci pokazują rado-
sną minę)*
- *Jakie ważne wydarzenie miało wtedy miejsce w Szczecinie?
(złot żaglowców)*

Zaprezentuj zdjęcia Szczecina:

ZDJĘCIE 1

ZDJĘCIE 2

ZDJĘCIE 3

ZDJĘCIE 4

– żaglowce na tle Wałów Chrobrego.

Uczniowie mogą nie rozumieć pojęcia „bulwary”, dlatego wyjaśnij, że są to miejsca spacerowe wzdłuż rzeki, tu: Odry.

Podsumuj: *Nie zawsze dzieci są zadowolone z decyzji rodziców. Często okazuje się jednak, że rodzice mieli rację i wakacje są udane.*

III. Poznaję

Zaproś uczniów do wysłuchania fragmentu Pisma Świętego. Powiedz: *Słowo Boże pokaże nam dzisiaj, jaką postawę powinien przyjmować uczeń Pana Jezusa.*

Pismo Święte (1 Tes 5,16–18)

Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie. W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Moje wakacyjne zadania”

Podziel uczniów na 3 lub 6 grup (w drugim przypadku dwie grupy mają ten sam tekst). Poproś, aby usiedli w grupach na podłodze, odczytali pytanie i zastanowili się nad odpowiedzią.

Grupa I – Radujcie się. Pytanie: *Co może nam sprawić radość w czasie wakacji?* (przypuszczalne odpowiedzi: nie chodzimy do szkoły, poznajemy nowe koleżanki i kolegów, poznajemy nowe miejsca, miasta, chodzimy do kina, na pływalnię, do wesołego miasteczka)

Po wypowiedziach uczniów podaj kartkę A4 z napisem: „Zawsze się radujcie”. Poproś o odczytanie i położenie kartki wewnątrz koła.

Grupa II – Módlcie się. Pytanie: *Gdzie i kiedy możemy modlić się w czasie wakacji?* (w kościele, w domu, przy przydrożnych kapliczkach, w każdym miejscu)

Po wypowiedziach uczniów podaj kartkę A4 z napisem: „Nieustannie się módlcie”. Poproś o odczytanie i położenie kartki wewnątrz koła.

Grupa III – Dziękujcie Panu Bogu. Pytanie: *Za co możemy dziękować Panu Bogu?* (za wszystko, co zobaczymy – za piękne widoki, kwiaty, każdą przyjemność, jaką sprawią nam rodzice, każdą radość, nowo poznane osoby, rodziców, rodzeństwo).

Po wypowiedziach uczniów podaj kartkę A4 z napisem: „W każdym położeniu dziękujcie”. Poproś o odczytanie i położenie kartki wewnątrz koła.

Uwaga: Uczniowie układają kartki jedna obok drugiej, tak aby powstało zdanie.

Podsumuj: *Uczeń Pana Jezusa cieszy się z każdego dnia odpoczynku, dostrzega miłość Pana Boga w przyrodzie i w każdych sytuacjach, które Pan Bóg jemu daje.*

Teraz odczytaj powstały na podłodze tekst, dokładając kartkę z tekstem: „Tego pragnie od was Pan Bóg”.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Gdzie chciałbyś spędzić wakacje? Przyklej bużkę obok wybranego przez siebie miejsca.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Pan Bóg pragnie, abyśmy w każdym miejscu okazywali radość. Zapraszam was do piosenki, podczas której tańcem okażecie radość i wdzięczność Panu Bogu za świat, który stworzył, abyśmy mogli cieszyć się czasem wolnym, wakacjami.*

Zabawa taneczna „Nasza ziemia”

Zabawa przy piosence – np. *Nasza Ziemia* (zespół Aniołek Wesolek) – tylko refren „La lala lala, Ziemia jest dziełem Pana”.

W czasie zwrotki dzieci tańczą swobodnie. Podczas refronu obracają się wkoło, unosząc ręce.

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do modlitwy i powiedz: *Prośmy Pana Jezusa, abyśmy w czasie wakacji zawsze się radowali, nieustannie się modlili i za wszystko dziękowali Panu Bogu. Prośmy o to Pana Boga w modlitwie „Ojcze nasz”.*

Śpiewniczek

A, a, a Alleluja

A – a – a alleluja
Ho – ho – ho hosanna
Mój Bóg kocha mnie
Jego radość jest w sercu mym

Źródło tekstu: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/625,a_-_a_-_a_alleluja/ [dostęp: 11.01.2021].

Amen jak Maryja

1. Kiedy ci smutno i nic nie wychodzi,
Mów: Amen – jak Maryja,
Amen – widocznie Bóg tak chce.
Tak jak Maryja,
Wypełniaj wolę Boga
I zanieś tam swój uśmiech,
Gdzie często płyną łzy.
2. Kiedy w twym sercu, nic więcej prócz bólu,
Mów: Amen – jak Maryja...
3. Kiedy ci szydzą i kiedy się śmieją,
Mów: Amen – jak Maryja...

Źródło tekstu: www.spiewnikreligijny.pl/teksty/921,amen_jak_maryja/ [dostęp: 21.11.2019].

Anioł Stróż (Magda Anioł)

Wykonawca: Magda Anioł, piosenka z płyty *Ani oko, ani ucho*, 2002

1. Murarz wielkie domy stawia, by gdzie mieszkać było
Muzyk gra na instrumencie, by się lepiej żyło
Piekarz musi zaś pracować, by nie brakło chleba
Anioł Stróż pilnuje duszy, by poszła do nieba

ref. Aniele, Aniele niebieski posłańcu
Przy mnie stój, przy mnie stój w tańcu i w różańcu
Aniele, Aniele wysłanniku Boga
Czuwaj bo, czuwaj bo niebezpieczna droga

2. Górnik węgiel wydobywa, rybak łowi ryby,
Pan czarodziej coś czaruje, ale tak na niby,
Żołnierz nam pilnuje granic, bo pilnować trzeba,
Anioł Stróż pilnuje duszy, by poszła do nieba

3. Nauczyciel uczy dzieci, aby mądre były,
Chemik mydło produkuje, by się dzieci myły,
Pan ogrodnik sieje trawę, aby sobie rosła,
Anioł Stróż pilnuje duszy, by do nieba poszła

Źródło tekstu: <http://www.magdaniol.com/plyty.html> [dostęp: 11.01.2021].

Bo góry mogą ustąpić

Bo góry mogą ustąpić, bo góry mogą ustąpić
i pagórki się zachwiać (x2)
Ale miłość Moja, miłość Moja
nigdy nie odstąpi od ciebie – mówi Pan.

Źródło tekstu: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/667,bo_gory_moga_ustapic/ [dostęp: 11.01.2021].

Bóg kocha mnie

Bóg kocha mnie takiego, jakim jestem
Raduje się każdym moim gestem
Alleluja, Boża radość mnie rozpiera.

Źródło tekstu: *Uwielbiajcie Pana. Modlitewnik i śpiewnik*, wyd. V poprawione i poszerzone, Wydawnictwo Biblos, Tarnów 2001, s. 203.

Bóg nie umarł, Jezus żyje

Bóg nie umarł, Jezus żyje, (x3)
daj Mu ręce swe,
daj Mu nogi swe,
daj Mu serce swe,
daj Mu duszę swą,
On Twoim Panem jest.

Źródło tekstu: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/934,bog_nie_umarl_jezus_zyje/ [dostęp: 11.01.2021].

Budujemy Kościół Boży

ref. Ziarenko do ziarenka,
A kamyczek do kamyczka,
A cegielka do cegielki,
Na nasz wspólny dom.

1. W każdy ranek, w każdy wieczór,
Budujemy Kościół Boży.
Każdym gestem, każdym słowem –
Budujemy Kościół Boży,
Budujemy Kościół Boży.
Najpiękniejszy w świecie dom.

2. W naszych troskach i radościach – budujemy...
Każdą myślą, każdym czynem – budujemy...
Budujemy Kościół Boży,
Najmocniejszy w świecie dom.

3. W naszych sercach, w naszych wnętrzach – budujemy...
Każdym wierszem i piosenką – budujemy...
Budujemy Kościół Boży,
Gdzie zamieszka z nami Pan.

Źródło tekstu: Laudate Dominum: Chwalcie Pana: śpiewnik pielgrzymkowy Złotej Grupy Radomskiej, s. 203–204.

Czytaj Biblię, módl się co dzień

Czytaj Biblię módl się co dzień,
Jeśli wzrastać chcesz. (x3)

Źródło tekstu: www.religijne.axt.pl/tekst/303/czytaj-biblie.html [dostęp: 27.11.2019].

Dobrze, że jesteś

Dobrze, że jesteś, dobrze,
że jesteś, dobrze, że jesteś.
Co by to było, gdyby cię nie było,
dobrze, że jesteś.

Źródło tekstu: http://www.wcredo.eu/spiewnik/d/dobrze_ze.html [dostęp: 27.11.2019].

Dotknął mnie dziś Pan

Dotknął mnie dziś Pan

I radość ogromną w sercu mam

Z tej radości chcę śpiewać i klaskać w dłonie swe.

Więc wszyscy razem chwalmy Go

Za to, że trzyma nas ręką swą.

Źródło tekstu: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/898,dotkna1_mnie_dzis_pan_/ [dostęp: 11.01.2021].

Dzieckiem Bożym jestem ja

ref. Dzieckiem Bożym jestem ja, la, la... (x2)

1. Ojciec Bóg kocha nas, miłość swą zsyła nam,

Któż jak On wielkim jest, któż jak On miłość ma.

Święty Bóg Ojciec nasz, co dzień ma hojną dłoń,

Kocha nas dzieci swe mimo grzechów oraz wad.

2. Ojciec Bóg Syna dał, jako dar grzesznych nam,

Jezus – Bóg zniżył się, Jezus - Brat zbawił nas.

Poprzez krzyż grzechy starł, życie dał, radość wzniosł,

Zmartwychwstał jako Pan, On jedyną drogą nam.

Źródło tekstu: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/1817,dzieckiem_bozym_jestem/ [dostęp: 27.11.2019].

Gdy Boży Duch wypełnia mnie

1. Gdy Boży duch wypełnia mnie,

Jak Dawid śpiewać chcę. (x2)

ref. Jak Dawid, jak Dawid, jak Dawid śpiewać chcę.

2. Gdy Boży duch... Jak Dawid klaskać chcę...

3. Gdy Boży duch... Jak Dawid wielbić chcę...

4. Gdy Boży duch... Jak Dawid skakać chcę...

Źródło tekstu: *Uwielbiajcie Pana. Modlitewnik i śpiewnik*, wyd. V poprawione i poszerzone, Wydawnictwo „Biblos”, Tarnów 2001, s. 232.

Gdy na morzu wielka burza

Gdy na morzu wielka burza,

Jezus ze mną w łodzi jest.

On za rękę trzyma mnie,

łódka nie kołysze się.
Gdy na morzu wielka burza,
Jezus ze mną w łodzi jest.

Źródło tekstu: www.spiewnikreligijny.pl/teksty/701,gdy_na_morzu_wielka_burza/ [dostęp: 21.11.2019].

Godzien, o godzien jest nasz Pan

Godzien, o godzien jest nasz Pan
Godzien, aby przyjąć cześć i uwielbienia pieśń
Godzien, o godzien jest nasz Pan
Godzien, aby przyjąć cześć i uwielbienia pieśń

Śpiewajmy Alleluja przed Baranka Tronem
Wielbijmy Go i czcimy, śpiewajmy chwały Psalm
Alleluja, chwała Barankowi
On w walce jest zwycięzcą
Bóg z nami, Król i Pan

Panie mój, Tyś droższy nad srebro
Ponad złoto cenniejszy skarb
Czym przed Tobą jest piękno diamentów
Czyż może Ci coś dorównać, Panie mój

Źródło tekstu: <https://giszowiec.org/index.php/spiewnik/g/222-godzien-o-godzien-jest-nasz-pan> [dostęp: 11.01.2021].

Jestem drogą, prawdą i życiem

1. Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem
Powiedział ludziom, gdy wśród nich żył.
Chodź potem skonał w męce na krzyżu,
dla nas jest żywy, jakby tu był.

ref. Jezu, ty jesteś tu naprawdę
blisko o jeden tylko krok.
Tyś na ołtarzu w Hostii ukryty,
widzi Cię jednak mej wiary wzrok

2. Dziękuję Ci, Jezu, za prawdę wiary,
ona mnie uczy, jak trzeba żyć.
Dzięki za łaskę, która umacnia,
Bez Ciebie, Boże, nie znaczę nic.

Źródło tekstu: <http://teksty.org/religijne,ja-jestem-droga,tekst-piosenki> [dostęp: 11.01.2021].

Jestem rybakiem Pana

1. Jestem rybakiem Pana,
więc zarzucam sieci swe,
lecz gdy troski mnie przygniatają,
chlup, chlup i topię się,
ja topię się.

ref. A-A-A
A-A-A-A-A
Cziru-riru
Cziru-riru-riru
Cziru-riru-riru
Cziru-riru-riru-riru-ua! (x2)

2. Jezus mym przyjacielem,
On ratuje życie me,
wyciąga do mnie rękę,
ja mocno trzymam się, trzymam się.

Źródło tekstu: <https://piesni-religijne.pl/jestem-rybakiem-pana/> [dostęp: 11.01.2021].

Jesteś królem

Jesteś królem, jesteś królem (x2)
Królem jest Bóg (x2)
Podnieśmy wszyscy nasze ręce
Podnieśmy wszyscy nasze serca
Stawajmy przed obliczem Pana, wielbiąc Go. (x2)

Źródło tekstu: *Uwielbiajcie Pana. Modlitewnik i śpiewnik*, dz. cyt., s. 258.

Jesteś radością mojego życia

Jesteś radością mojego życia, o–o–o Panie mój.
Ty jesteś moim Panem, Ty jesteś moim Panem, Ty jesteś moim Panem.
Na zawsze jesteś Panem mym. (x2)

Źródło tekstu: *Otwórzcie serca. Teksty pieśni i piosenek*, wydanie VII poprawione i poszerzone,
Wydawnictwo Archidiecezji Warszawskiej, Warszawa 2001, s. 97.

Jezus jest tu

Jezus jest tu (x2)
O, wznieśmy ręce,
wielbiąc Jego Imię.
Jezus jest tu!

Pan jest wśród nas,
Pan jest wśród nas.
O, wznieśmy ręce,
wielbiąc Jego Imię,
Pan jest wśród nas.

Źródło tekstu: *Otwórzcie serca. Teksty pieśni i piosenek*, dz. cyt., s. 103.

Jezus o poranku

1. Jezus, Jezus, Jezus o poranku,
Jezus i w południe,
Jezus, Jezus, Jezus, gdy zapada zmrok.
2. Kochaj Go, kochaj Go o poranku...
3. Wielbij Go, wielbij Go o poranku...
4. Śpiewaj Mu, śpiewaj Mu o poranku...
5. Wędruj z Nim, wędruj z Nim o poranku...

Źródło tekstu: *Pójdę do nieba piechotą. Śpiewnik pielgrzymkowy*, Wydawnictwo Księży Palotynów Apostolicum, s. 153.

Mama Królowa

piosenka z płyty, *Nie ma to tamto – Subito Santo*, z repertuaru zespołu Arka Noego, śl. i muz. Robert Friedrich

Mama czuwa, Mama wie
Czego każde dziecko chce
Mama kocha, Mama wie najlepiej
Czego mi brakuje
Czego potrzebuję
Mama kocha, Mama wie najlepiej

Niepotrzebne Mamie
Brylanty, złoto i korona
Ona piękna jest bez tego
I Błogosławiona

Można Ciebie namalować
Można o Tobie śpiewać
Bo Ty jesteś najpiękniejsza
Bo Ty jesteś Królową Nieba!

Źródło tekstu: <http://spiewnik.eu/3449/quotMama-Krolowaquot/> [dostęp: 27.11.2019].

Miłość Twa tak cudowna jest

Miłość Twa tak cudowna jest,
Miłość Twa tak cudowna jest,
Miłość Twa tak cudowna jest.

Twa miłość jest!

Wyższa niż szczyty najwyższych gór,
Głębsza niż dno najgłębszych mórz,
Szersza niż przestrzeń dookoła nas.
Twa miłość jest!

Źródło tekstu: *Otwórzcie serca. Teksty pieśni i piosenek*, dz. cyt., s. 128.

Nasza Ziemia

słowa i muzyka: zespół Aniołek Wesolek

1. Wiedzą już wszystkie dzieci,
Pięknie jest na tym świecie.
A kto stworzył świat cały?
To Pan Bóg, Ojciec Bóg wspaniały!
Ziemia – nasza planeta,
Jest domem dla wszystkich ludzi,
Jeśli chcesz ją pozwiedzać,
Nigdy się już nie będziesz nudzić!

ref. La, la, la, la, la, la
Ziemia jest dziełem Pana!
la, la, la, la, la, la
Pan Bóg stworzył ją dla nas!

2. Na początku Bóg stworzył,
Niebo, a po nim Ziemię.
Ciemno było i pusto,
Pan Bóg szybko, szybko to zmienił.
Od tej chwili już wiemy,
Dzień jest gdy słońce wschodzi,
A kiedy zmierzch zapada,
Wtedy ciemna noc nadchodzi.

3. Siedem dni Mu zajęło,
Stworzenie całej Ziemi.
Oddzielił ląd od wody,
Wtedy ląd się zazielenił.

Dzikie zwierzęta stworzył,
Pantery i tygrysy,
Słonie, hipopotamy,
My też wszyscy je dobrze znamy.

Źródło tekstu: <https://muzycy.adwent.pl/2018/05/17/nasza-ziemia/> [dostęp: 11.01.2021].

Nigdy nie zostawisz mnie (Dzięki Ci)

Piosenka z repertuaru zespołu Arka Noego, z płyty *Kolędy i piosenki na żywo*, 2000

1. Że jesteś ze mną znów gdy potrzebuję Cię
Za każdy nowy dzień kiedy budzę się dzięki Ci
Gdy w nocy modłę się cierpliwie słuchasz mnie
I gdy już mocno śpię Ty do siebie tulisz mnie

ref. Nigdy nie zostawisz mnie, nigdy nie opuścisz mnie
Nigdy nie zostawisz mnie, nigdy nie opuścisz mnie
Nigdy nie zostawisz mnie, nigdy nie opuścisz mnie
Nigdy nie zostawisz mnie, nigdy nie opuścisz mnie
Dzięki Ci!

2. Za wszystkie dobre dni, a w smutkach jesteś Ty
Pocieszasz zawsze mnie i wybaczasz błędy mi dzięki Ci
Za rękę prowadź mnie do serca serce weź
I aż po życia kres chcę mieć zawsze pewność że

ref. Nigdy nie zostawisz...
Ty mnie wybrałeś, dzięki Ci
Ty zmartwychwstałeś, dzięki Ci
Ty obiecałeś mi, że będę wiecznie żyć
Ty nas wybrałeś
Ty zmartwychwstałeś
Ty obiecałeś nam, będziemy wiecznie żyć

Źródło tekstu: <https://www.laczynasmuzyka.pl/2018/11/01/tekst-nigdy-nie-zostawisz-mnie-arka-noego/> [dostęp: 11.01.2021].

Ofiaruję Tobie, Panie mój

Ofiaruję Tobie, Panie mój
Całe życie me
Cały jestem Twój
Aż na wieki
Oto moje serce przecież wiesz
Tyś miłością mą
jedyną jest

Źródło tekstu: <https://www.polskatradycja.pl/piesni/religijne/436-ofiaruje-tobie-panie-moj.html> [dostęp: 21.11.2019].

Ojcze, chwała Tobie

Ojcze, chwała Tobie.
Swe życie składam Tobie.
Kocham Ciebie.

Jezu, chwała Tobie...

Duchu, chwała Tobie...

Trójco, chwała Tobie..

Źródło tekstu: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/3316,ojcze_chwala_tobie/ [dostęp: 11.01.2021].

Pan jest pasterzem moim

Pan jest pasterzem moim,
Niczego mi nie braknie,
Na niwach zielonych pasie mnie,
Nad wody spokojne prowadzi mnie. (x2)

Źródło tekstu: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/1989,pan_jest_pasterzem_moim/ [dostęp: 11.01.2021].

Piosenka o pomaganiu ludziom

słowa i muzyka: Jerzy Kobyliński

ref. Kto jeśli nie ty, kto jeśli nie my
Kto jeśli nie ja pomagać innym ma?

1. Nieprawda, że cały świat
Jest wielkim, bezdusznym miejscem
Gdzie człowiek nic nie jest wart,
Pieniądze tylko są szczęściem.
A szczęście największe jest

Gdy płynię z dawania niż brania
Więc bądźcie przygotowani
Do pomagania! Do pomagania!

Źródło tekstu: <https://odndzieci.pl/teksty-piosenek/piosenki-madrych-dzieci-teksty/288-piosenka-o-pomaganiu-ludziom> [dostęp: 21.11.2019].

Piosenka o sprzątanu domu

słowa i muzyka: Jerzy Kobyliński; utwór pochodzi z płyty *Piosenki zdrowych dzieci*

Mama i tata to nie są roboty
Zawijaj rękawy, bierz się do roboty!
Samo się nie zrobi pranie, odkurzanie
I mycie podłogi i kurzu ścieranie.
Same się ubrania nie poukładają.
I same talerze się nie pozmywają.
Twoje łóżko nie chce samo się pościelić
A chwasty w ogródku same się wypielić.
Skoro wszyscy razem w domu tym mieszkają
Wszyscy niech tak samo o porządek dbają.

Źródło tekstu: <https://odndzieci.pl/trylogia/zdrowych-dzieci-tekst/64-piosenka-o-sprzatanu-domu> [dostęp: 11.01.2021].

Przepraszam Cię, Boże

Przepraszam Cię, Boże, skrzywdzony w człowieku,
Przepraszam dziś wszystkich was,
Żałuję za wszystko, to moja wina jest.

Źródło tekstu: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/1676,przepraszam_cie_boze/ [dostęp: 21.11.2019].

Rysuję krzyż

1. Rysuję krzyż
Z kropelką krwi
I z jedną dużą łzą
Za krzyżem drzwi
Do nieba drzwi
Dla mnie otwarte są

ref. Za ten krzyż i twoje łzy
Za serdeczne krople krwi
Jezu, dziękuję Ci!
Za otwarte nieba drzwi

Drogą, którą szedłeś,
Jezu, dziękuję Ci!

Źródło tekstu: <http://religia.vot.pl/8-aktualnosci/29-rysuje-krzyz-z-kropelka-krwi> [dostęp: 27.11.2019]

Śpiewaj hosanna

1. Radość tchnij w serce me, bym Cię chwalił!
Radość tchnij, proszę, w serce me!
Radość tchnij w serce me, bym Cię chwalił,
Bym Cię zawsze chwalił, Panie mój!

ref. Śpiewaj hosanna, śpiewaj hosanna,
Śpiewaj Panu, który Królem jest!
Śpiewaj hosanna, śpiewaj hosanna,
Śpiewaj Panu cały dzień!

Źródło tekstu: *Pójdę do nieba piechotą. Śpiewnik pielgrzymkowy*, dz. cyt., s. 228–229.

Święty uśmiechnięty

(piosenka z płyty *Piosenki i kolędy na żywo* z repertuaru zespołu Arka Noego, sł. i muz. Robert Friedrich)

ref. Taki duży, taki mały, może świętym być...
Taki gruby, taki chudy, może świętym być...
Taki ja i taki ty może świętym być...
Taki ja i taki ty może świętym być...

1. Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda,
Kocha bliźniego, jak siebie samego...
Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda,
Kocha bliźniego, jak siebie samego...

2. Kto się nawróci, ten się nie smuci:
Każdy święty chodzi uśmiechnięty.
Tylko nawrócona jest zadowolona:
Każda święta chodzi uśmiechnięta...

Źródło tekstu: <http://teksty.org/arka-noego,swiety-swietzy-ustmiechniety,tekst-piosenki> [dostęp: 21.11.2019].

Tyle dobrego zawdzięczam Tobie, Panie

1. Tyle dobrego zawdzięczam Tobie, Panie.
Wszystko, co mam, od Ciebie przecież jest.
I to, że jestem, że życie wciąż poznaję,

Dziś tymi słowy wyrazić wszystko chcę.

ref. Za każdy dzień, za nocny mrok,
Za radość mą, szczęśliwy rok.
Nawet za chmurne, deszczowe dni,
Za wszystko, Panie, dziękuję Ci.

2. Gdy mnie uczono, że jest, Boże, w niebie,
Gdy poznawałem, co dobre jest, co złe.
W dziecinnych słowach mówiłem „Kocham Ciebie” –
I powtarzałem modlitwy słowa te.

Źródło tekstu: *Uwielbiajcie Pana. Modlitewnik i śpiewnik*, dz. cyt., s. 374.

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego...
Tak można najprościej modlić się do Niego.
Do Boga, co właśnie uśmiecha do nas się i
niebo przybliżyć swym dzieciakom chce.
Do Boga, co właśnie uśmiecha do nas się i
niebo przybliżyć swym dzieciakom chce.

Źródło tekstu: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/3473,i_imie_ojca_i_syna/ [dostęp: 27.11.2019].

Wiele jest serc

ref. Wiele jest serc które czekają na Ewangelię,
Wiele jest serc, które czekają wciąż. (x2)

Napełnij serce twoje
tym kosztownym nasieniem
A zobaczysz, że Bóg
poprowadzi cię do ludzi. (x2)
Sam zobaczysz, że Bóg
poprowadzi cię do ludzi,
Których będziesz mógł
zaprowadzić do Chrystusa. (x2)

Źródło tekstu: *Uwielbiajcie Pana. Modlitewnik i śpiewnik*, dz. cyt., s. 385.

Wśród tylu dróg

ref. Wśród tylu dróg poprowadź serce me.
Prowadź je tam, gdzie radość wieczna jest.

1. Jak mocno serce biło mi, gdym po raz pierwszy ujrzał obraz twój.
Spragniony łask, miłości Twej wołałem Matko wysłuchaj mnie.

2. Jak czasem w życie bywa źle, każdy z nas o tym dobrze wie.
Ja jednak wciąż ufam, że ty Matko będziesz prowadzić mnie.

3. Bywają w życiu chwile złe, ja także często miewam je.
Więc modlę się o Bożą dłoń i wołam: Matko szczęściem mi bądź

Źródło tekstu: <http://piosenkireligijne.pl/wsrod-tylu-drog/> [dostęp: 14.04.2021].

Wy jesteście na ziemi światłem mym

Wy jesteście na ziemi światłem mym,
Wy jesteście na ziemi światłem mym,
Aby ludzie widzieli dobre czyny w was,
I chwalili Ojca, który w niebie jest.
My jesteśmy na ziemi światłem Twym.
My jesteśmy na ziemi światłem Twym.
Aby ludzie widzieli dobre czyny w nas,
I chwalili Ojca, który w niebie jest.

Źródło tekstu: *Uwielbiamie Pana. Modlitewnik i śpiewnik*, dz. cyt., s. 393.

Zmartwychwstał Pan

ref. Zmartwychwstał Pan i żyje dziś,
blaskiem jaśnieje noc
Nie umrę, nie lecz będę żył,
Pan okazał swą moc
Krzyż to jest brama Pana,
jeśli chcesz przez nią wejść
Zbliźmy się do ołtarza,
Bogu oddajmy cześć.

1. Dzięki składajmy Mu, bo wielka jest jego łaska
Z grobu powstał dziś Pan, a noc jest pełna blasku
Chcę dziękować Mu i chcę Go dziś błogosławić
Jezus, mój Pan i Bóg, On przyszedł aby nas zbawić.

Źródło: http://spiewnikireligijny.pl/teksty/18,zmartwychwstal_pan_i_zyje_dzis/ [dostęp: 08.04.2020].

Materiały dodatkowe

klasa 2 szkoły podstawowej

Opowiadania

Tekst: Longina Cywińska i Maria Frela

Czyta: Julia Rybakowska

Nagranie i realizacja: Eryk Kotys / Radio Emaus

Ilustracje

Elżbieta (Eluta) Kidacka / kidacka.pl

Opracowanie prezentacji i zadań multimedialnych

Krzysztof Krzywania, Adam Piasek, Katarzyna Smardzewska

Zdjęcia i grafiki

Adobe Stock: katechezy 30, 57

archiwum parafii Maryi Królowej w Poznaniu: katecheza 58

archiwum wydawnictwa: katechezy 37, 52, 58, 62

Fotolia: katechezy 7, 16, 29, 30, 32, 36, 53, 58

Freepik: katechezy 1, 2, 4, 29, 58

Stanisław Barbacki: katecheza 51

Wikimedia: katechezy 15, 21, 24, 29, 30, 32, 36, 52, 57

Unsplash: katecheza 58

Wojciech Bryś: katechezy 7, 58

Materiały dodatkowe stanowią integralną część książki *Chcemy poznać Pana Jezusa. Poradnik metodyczny. Druga klasa szkoły podstawowej* i nie jest przeznaczona do osobnej sprzedaży.

© Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o., Poznań 2021

Wydawca dołożył wszelkich starań, aby respektować prawa autorskie do materiałów znajdujących się w publikacji, i jeśli tylko było to możliwe, podał ich źródło. Jeżeli jakiegokolwiek treści znajdujące się w tym podręczniku i naruszają Państwa prawa autorskie, prosimy o kontakt: wydawnictwo@swietywojciech.pl.

Pieśni i piosenki religijne – do wykorzystania na katechezie

Aranżacja muzyczna i realizacja

ks. Mariusz Skakuj, ks. Maciej Lewandowski

Śpiew

uczennice Katolickiej Szkoły Podstawowej św. Ojca Pio w Zamościu,
dzieci z parafii Matki Bożej Królowej Polski w Zamościu oraz dzieci
z Mount Prospect

Spis utworów

1. Alleluja, biją dzwony | 0:48
2. Alleluja, biją dzwony – podkład | 0:48
3. Amen jak Maryja | 2:40
4. Amen jak Maryja – podkład | 2:41
5. Bo góry mogą ustąpić | 1:15
6. Bo góry mogą ustąpić – podkład | 1:15
7. Bóg kocha mnie | 1:05
8. Bóg kocha mnie – podkład | 1:05
9. Budujemy Kościół Boży | 2:25
10. Budujemy Kościół Boży – podkład 2:25
11. Czy wy wiecie, że jesteście... | 1:11
12. Czy wy wiecie, że jesteście... – podkład | 1:11

13. Czytaj Biblię, módl się co dzień | 0:39
14. Czytaj Biblię, módl się co dzień – podkład | 0:39
15. Dobrze, że jesteś | 0:33
16. Dobrze, że jesteś – podkład | 0:33
17. Dzieckiem Bożym jestem ja | 1:56
18. Dzieckiem Bożym jestem ja – podkład | 1:56
19. Gdy Boży Duch wypełnia mnie | 1:28
20. Gdy Boży Duch wypełnia mnie – podkład | 1:28
21. Gdy idziemy poprzez świat... | 2:40
22. Gdy idziemy poprzez świat... – podkład | 2:40
23. Gdy na morzu wielka burza | 1:45
24. Gdy na morzu wielka burza – podkład | 1:45
25. Gdy Pan Jezus był malutki | 0:51
26. Gdy Pan Jezus był malutki – podkład | 0:51
27. Jesteś radością mojego życia | 1:14
28. Jesteś radością mojego życia – podkład | 1:14
29. Jeśli Pana Boga kochać chcę | 0:49
30. Jeśli Pana Boga kochać chcę – podkład | 0:49
31. Jezus jest tu | 1:30
32. Jezus jest tu – podkład | 1:30
33. Jezus o poranku | 1:33
34. Jezus o poranku – podkład | 1:33
35. Kto stworzył... | 1:36
36. Kto stworzył... – podkład | 1:36
37. Miłość Twa... | 0:55
38. Miłość Twa... – podkład | 0:55
39. Ofiaruję Tobie, Panie mój | 1:09

40. Ofiaruję Tobie, Panie mój – podkład | 1:09
41. Pan jest Pasterzem moim | 1:40
42. Pan jest Pasterzem moim – podkład | 1:40
43. Piosenka o pomaganiu ludziom | 1:42
44. Piosenka o pomaganiu ludziom – podkład | 1:42
45. Przepraszam Cię, Boże... | 0:42
46. Przepraszam Cię, Boże... – podkład | 0:42
47. Przyjdź, Jezu, przyjdź | 1:15
48. Przyjdź, Jezu, przyjdź – podkład | 1:15
49. Rysuję krzyż... | 2:05
50. Rysuję krzyż... – podkład | 2:05
51. Śpiewaj hosanna | 1:16
52. Śpiewaj hosanna – podkład | 1:16
53. Tyle dobrego zawdzięczam... | 1:33
54. Tyle dobrego zawdzięczam... – podkład | 1:33
55. Wiele jest serc... | 3:08
56. Wiele jest serc... – podkład | 3:08
57. Wy jesteście na ziemi... | 1:08
58. Wy jesteście na ziemi... – podkład | 1:08
59. Zmartwychwstał Pan... | 1:41
60. Zmartwychwstał Pan... – podkład | 1:41

Nagrania muzyczne przeznaczone są wyłącznie do użytku szkolnego oraz dla osób prowadzących spotkania katechetyczne i informacyjne.

Wszystkie prawa autorskie i prawa producenta do nagranych utworów zastrzeżone. Kopiowanie, wynajmowanie, wypożyczanie, wykorzystywanie tych materiałów do wykonań publicznych i nadań RTV bez zezwolenia zabronione / ZAiKS.

Layout, skład i łamanie

Krzysztof Krzywania

Projekt okładki i stron działowych

Adam Piasek

Ilustracja na okładce

Elżbieta (Eluta) Kidacka | kidacka.pl

Przygotowanie wersji elektronicznej

Stanisław Tuchołka | panbook.pl

Redakcja wydawnicza

Katarzyna Smardzewska

Korekta

Agnieszka Czapczyk, Katarzyna Smardzewska

Cytaty biblijne za: *Biblia Tysiąclecia*, wyd. V

© Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o., Poznań 2021

ISBN 978-83-8065-410-5 (książka + płyta DVD)

ISBN 978-83-8065-401-3 (e-book + pakiet materiałów dodatkowych)

Wydawca

Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o.

Wydawnictwo

ul. Chartowo 5, 61-245 Poznań

tel. 61 659 37 13

wydawnictwo@swietywojciech.pl

Zamówienia

Dział Handlowy

ul. Chartowo 5, 61-245 Poznań

Obsługa księgarń i hurtowni

sprzedaz@swietywojciech.pl | tel. 61 659 37 57 (60)

Obsługa zamówień detalicznych

sklep@swietywojciech.pl | tel. 61 659 37 61 (55)

www.swietywojciech.pl